5TH INTERNATIONAL CONFERENCE OF THE FACULTY OF MUSIC 2023

ICFM 2023 Conference

Symbiosis of Arts and Cultures: Nurturing Expression, Connection, and Wellbeing

BOOK OF ABSTRACTS

22 - 23 November 2023

ORGANIZED BY
THE FACULTY OF MUSIC
UNIVERSITY OF THE VISUAL & PERFORMING ARTS
COLOMBO 07
SRI LANKA

Book of Abstracts of the 5th International Conference of the Faculty of Music 2023 (ICFM-2023)
200 Pages
ISBN: 978-624-5785-23-0
Copyright© Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Colombo 07, Sri Lanka

All rights are reserved according to the Code of Intellectual Property Act of Sri Lanka, 2003

Published by the: Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Colombo 07, Sri Lanka

Tel/Fax: +94 (0) 11 2696971

Disclaimer

The responsibility for opinions expressed, in articles, studies, and other contributions to this publication rests solely with their authors, and this publication does not constitute an endorsement by the Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts of the opinions so expressed in them.

Official Website of the Conference: http://www.vpa.ac.lk/icfm2023/

CONFERENCE COMMITTEE

Conference Chair

Professor (Dr.) Saman Panapitiya, Dean, Faculty of Music, University of the Visual & Performing Arts

Conference Coordinator

Dr. Nissanka Abeyrathne, Department of South Indian Music, University of the Visual & Performing Arts

Conference Secretary

Kamani Samarasinghe, Senior Lecturer, Department of Information Technology, University of the Visual & Performing Arts

Conference Assistant Secretary

Niluka Thilakarathne, Scientific Assistant, C de S Kulattillake Research Centre, University of the Visual & Performing Arts

Conference Committee Members

Chandralal Amarakoon, Senior Lecturer, Department of North Indian Music, University of the Visual & Performing Arts

Kelum Sanjeewa, Senior Lecturer, Department of North Indian Music, University of the Visual & Performing Arts

Conference Editors in Chief

Professor (Dr.) Chinthaka Meddegoda, Department of North Indian Music, University of the Visual & Performing Arts

Dr. Sumudu Embogama, Department of English Language Teaching, University of the Visual & Performing Arts

Editorial Board

Professor (Dr.) Saman Panapitiya, Dean, Faculty of Music, University of the Visual & Performing Arts

Kamani Samarasinghe, Senior Lecturer, Department of Information Technology, University of the Visual & Performing Arts.

Buddhika Jayathisse, Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual & Performing Arts

Niluka Thilakarathne, Scientific Assistant, C de S Kulattillake Research Centre, University of the Visual & Performing Arts

Layout Designed by: Shehani Nipunika, Department of Western Music, Faculty of Music, University of the Visual & Performing Arts

Cover Page Designed by: Dr. Mahesh Pathmakumara, Faculty of Music, University of the Visual & Performing Arts

PANEL OF REVIEWERS

- Prof (Dr.) Saman Panapitiya, Faculty of Music, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Prof. (Dr.) Gisa Jähnichen, Shanghai Conservatory of Music, China
- Prof. (Dr.) Shihan de Silva Jayasuriya, Institute of Commonwealth Studies, University of London, United Kingdom
- Prof. (Dr.) Abdullah Akat, Department of Musicology, Istanbul University, Turkey
- Prof. (Dr.) Sunethra J. Perera, Department of Demography, University of Colombo, Sri Lanka
- Prof. P. M. Karunarathna Bandara, Department of Instrumental Music, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Prof. (Dr.) Praneeth Abeysundara, Department of Anthropology, University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka
- Prof. (Dr.) Gayani Deepika Maddumage, Department of Sabaragamu Dance Faculty of Dance and Drama, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Prof. (Dr.) Ruwin Rangeeth Dias, Department of North Indian Music, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Prof. (Dr.) Iranga Samindani Weerakkody, Department of Musicology, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Prof. (Dr.) Chinthaka Meddegoda, Department of North Indian Music, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Prof. (Dr.) Nimali Thakshila, Andhra University, India
- Dr. K. S. N. Prasangani, Department of English Language Teaching, Sabaragamuwa University of Sri Lanka, Sri Lanka
- Dr. K. R. Priyantha Tilakasiri, Department of Languages, Cultural Studies and Performing Arts, University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka
- Dr. Ishanka Malsiri, Department of Archeology, Buddhist & Pali University of Sri Lanka, Sri Lanka
- Dr. T. Ushanthy, Department of Dance, Drama and Theatre Arts, Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Studies, Eastern University, Sri Lanka

- Dr. Tharanga Chinthana Dandeniya, Head - Department of Drama, Orient Ballet & Modern Dance, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Dr. Pavithra Madushani Abeynayake, Department of Indian and Asian Dance, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Dr. Sumudu Embogama, Department of English Language Teaching, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Dr. Sampath Chandrasena, National Centre for Advanced Studies, Sri Lanka
- Senior Lecturer A. M. Chandrala Amarakoon, Department of North Indian Music, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Senior Lecturer Kamani C. Samarasinghe, Department of Information Technology, University of the Visual & Performing Arts
- Senior Lecturer Mangalika Rajapaksha, Department of Ethnomusicology, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Senior Lecturer R. P. Mahinda Senevirathne, Department of Applied Music and Mass Communication, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Senior Lecturer W. S. I. Upamali, Department of Applied Music and Mass Communication, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Senior Assistant Librarian A. V. Muditha Ankumbura, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
- Lecturer Ms. Nishanthini Simon, The Institute of Charted Accountants of Sri Lanka, Sri Lanka

LIST OF SESSION CHAIRS

Professor (Dr) Saman Panapitiye, University of the Visual & Performing Arts

Professor Mudiyanse Dissanayake, University of the Visual & Performing Arts

Emeritus Professor Dala Bandara, University of Kelaniya

Professor (Dr) Saumaya Liyanage, University of the Visual & Performing Arts

Professor (Dr) Ruwin Dias, University of the Visual & Performing Arts

Professor (Dr) Chinthaka Meddegoda, University of the Visual & Performing Arts

Professor (Dr) Indika Ferdinando, University of the Visual & Performing Arts

Professor (Dr) Gayani Deepika, University of the Visual & Performing Arts

Professor (Dr.) Sunethra Perera, University of Colombo

Professor (Dr) Iranga Weerakkody, University of the Visual & Performing Arts

Professor Karunarathne Bandara, University of the Visual & Performing Arts

Dr. K S N Prasangani, Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Dr, Anusha Jayasiri, University of the Visual & Performing Arts

Dr. Nissanka Abeyrathne, University of the Visual & Performing Arts

Dr. Tharanga Dandeniye, University of the Visual & Performing Arts

Dr. Sumudu Embogama, University of the Visual & Performing Arts

MESSAGE FROM THE VICE-CHANCELLOR

It is with immense pleasure and a sense of profound anticipation that I extend my warmest welcome to you all for the 5th International Conference of the Faculty of Music, ICFM-2023, hosted by the University of the Visual & Performing Arts. As the Vice-Chancellor, I am honored to witness the convergence of brilliant minds and artistic spirits in the pursuit of knowledge and the celebration of the boundless possibilities within the realm of music. The theme for this year's conference, "Symbiosis of Arts and Cultures: Nurturing Expression, Connection, and Well-being," resonates deeply with the essence of our shared passion for the arts. In a world that often seems divided, the universality of music serves as a powerful catalyst for fostering connections, transcending boundaries, and promoting overall well-being. Music, as an art form, has an unparalleled ability to weave together the threads of diverse cultures, creating a rich tapestry that reflects the beauty and complexity of our global heritage. This conference provides a unique platform to explore the symbiotic relationship between arts and cultures, acknowledging the transformative impact they have on each other. It is an opportunity to delve into how music serves as a bridge, connecting people across continents, fostering understanding, and nurturing a sense of shared humanity.

As we embark on this intellectual and creative journey, let us embrace the notion that artistic expression is not only a reflection of our cultural identities but also a powerful force for positive change. The conference will serve as a melting pot of ideas, where scholars, practitioners, and enthusiasts from around the world will come together to share insights, discuss innovations, and inspire one another to push the boundaries of artistic exploration. Moreover, the emphasis on the role of music in well-being underscores a fundamental aspect of our existence. ICFM-2023 provides a valuable platform for delving into how music contributes to holistic well-being, offering new perspectives and strategies that can be integrated into our educational and societal frameworks.

In conclusion, I extend my gratitude to the organizing committee, the participants, and all those who have contributed to making this conference a reality. May the next few days be filled with stimulating discussions, inspiring performances, and the forging of lasting connections. Together, let us explore the symbiosis of arts and cultures, nurturing expression, connection, and wellbeing, as we embark on this extraordinary journey through the world of music.

Wishing you all a harmonious and enriching experience at the 5th International Conference of Faculty of Music 2023.

Warm regards,

Professor (Dr.) Rohan Nethsinghe

Vice Chancellor,

University of the Visual & Performing Arts

MESSAGE FROM THE DEAN

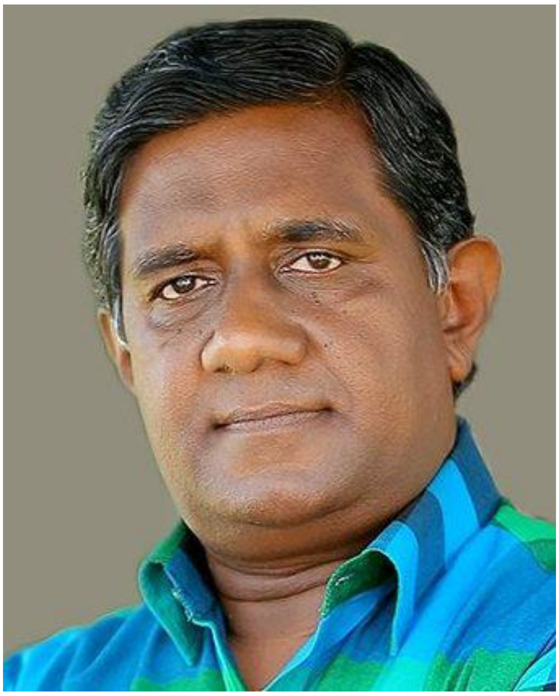

On behalf of the Faculty of Music, I would like to extend my best wishes to the organizers and participants of the 5th International Conference of the Faculty of Music 2023 (ICFM-2023), hosted by the Faculty of Music at the University of the Visual & Performing Arts. The theme of ICFM-2023, 'Symbiosis of Arts and Cultures: Nurturing Expression, Connection, and Wellbeing,' is both significant and timely. It encapsulates the dynamic interplay between the arts, culture, and holistic well-being, highlighting the profound impact of these interconnected elements. I would like to express my sincere gratitude to the organizers for their unwavering dedication and hard work in making this event a reality. Your efforts to host this conference are truly commendable. I do not doubt that ICFM-2023 will be a resounding success.

Once again, I extend my best wishes for a very successful conference.

Sincerely,

Professor (Dr.) Saman Panapitiya

Dean Faculty of Music, University of the Visual & Performing Arts, Colombo, Sri Lanka

Conference Chair

KEYNOTE ADDRESS

Not a Real Job: Musical Labor, Productivity, and Value in the Anthropocene

In this talk, Jim Sykes reads from his book-in-progress, Musicianhood: Enchantment and Displacement in a History of Capital. The book is a multisided ethnography and history of "the musical otherwise" in the wake of global capitalism, secularism, and the Anthropocene. Sykes draws on fieldwork and experiences living as a musician in three global cities profoundly shaped by migration, globalization, and gentrification: Singapore, Berlin, and New York City. From climate activist drum ensembles and quietly-protesting Spotify workers to Hindu ritual drummers playing at temples located at oil refineries, Sykes argues that music's exclusion from normative labor—that it is "not a real job"—gives it a curious power to reshape capitalism for a post-neoliberal age. Intended for popular and academic audiences alike, and situating music within economic anthropology and heterodox economics, the book excavates the historical connections between "the arts", energy, and work, arguing that a redefinition of music as productive labor has a role to play in confronting the challenges of the Anthropocene.

Professor (Dr.) Jim Sykes

University of Pennsylvania, USA

jimsykes@sas.upenn.edu

ABSTRACTS

Pedagogy in Performing Arts with Special Reference to the Corona Pandemic..15

Representation of Motherhood and Mothering in Sinhala Folk Lullabies...16

The Influence of Music on Stress Reduction...17

Intangible Cultural Heritage in Bharathanatyam Dance Form for Its Preservation and Promotion............18

Exploring the Significance of the Galo Indigenous Songs as an Intangible Cultural Heritage 19

Automated Digital Wind Instrument using Arduino UNO Microcontroller 20

Musical Features of Lullabies-Importance of Raga Perspective 21

Oral Traditional Practices Related to Paddy Cultivation and its Social Function after Three Decades: A Case Study of Preserved Folk Songs in Village Nalanda in *Matale* District 22

A Scientific Study of the Similarities and Dissimilarities of Chinese Opera and Sanskrit *Abhijnanasakauntalam* Drama...23

A Bibliometric Study of Published Printed Sources Regarding the Art of Dance: With Special Reference to the Ruhuna University Library 24

Evolution of Sound Recording Technology and Its Impact on *A Cappella* Music..25

The Impact of Technology on Music Stars' Cultural Influence in Contemporary Sri Lankan Society: A Sociological Study...26

Music Emotion Classification: A Literature Review 27

Scenography of Acting: Designing Body, Voice, and Text..28

*Kappat Paattu (*Song of a Ship*)* as a Living Archive: Analyzing the Role of Tradition in Preserving Societal Stories 29

Influence of Music and Technology on Indian Classical Dance...30

Effect of the Modified Tomatis Method in Reducing Stress Levels among Health Professional Undergraduates 31

Investigating the Impact of Standardized Bowing Techniques and a Written System on Expressive Dynamics in North Indian Classical Violin Performance 32

Sociology of Sound: Examining the Impact of Music on Well-being and Society in Sri Lanka......................33

A Study of the Teaching Strategies of Oriental Music Teachers in the Western Province of Sri Lanka 34

Unexplored Treasure: Folk Music of Arunachal Pradesh..35

Barriers to Developing and Sustaining Western Choirs in Sri Lankan Government Schools 36

An Anthropological Study on the Pluralized Belief Inclusion in Sri Lankan Traditional Dance: With Special Reference to *Ailaya Yedeema* in *Kohomba Kankari Shanthi Karama*...37

Listening to the Children's Village: A Sonic Exploration of a Village through the Ears of Children 38

Shabdha Brahman: Yogic Mantra Oriented Sound Consciousness Experience for the Wellbeing of Humankind 39

Usage of Sri Lankan Notes and Coins for the Preservation and Promotion of Sri Lankan Intangible Cultural Heritage in the Domains of Art, Music, and Dance 40

Improving Student Learning Skills through Individual and Group Piano Teaching Methods: Teachers' Perceptions 41

A Study of the Importance of Jawari and the Difficulties of Maintaining It in the Daily Practice of Sitar Playing 42

Factors Influencing the Reduction of Western Music Education Participation in Sri Lankan Public Schools: An Exploratory Study Based on the Colombo District 43

Confluence of Visual and Performing Arts in the Sanjhi Tradition of *Vraja*: Efforts to Preserve and Promote an Endangered Cultural Heritage 44

Challenges of Online Music Learning and Teaching: A Literature Review 45

A Study of Tone Cognition Which Occurs by Tone Perception with Special References to North Indian Music Undergraduates 46

Examining the Perceptions of Integrating English Songs to Teach Adjectives in the ESL Classroom 47

Study of Musicality in the Recitation of Religious Hymns 48

Exploring the Audience Perception and its Impact on Introverted Musicians 49

Application of Music to Enhance Behavior Patterns of Students with Autism Spectrum Disorder: Five Case Studies 50

Eurythmics Usage for the Development of Rhythmic Understanding of Children 51

The Influence of the Melodies of *Rabindra Sangit* on *Sripalee Gee* 52

Analyzing Buddhist Philosophical Concepts in Contemporary Sri Lankan Song Lyrics 53

Dance Movement Analysis in Rock Art and Engravings in Sri Lanka 54

ICH for Social Well-being: A Study on the Significance of Puberty Rituals in the Rodi Community, Sri Lanka 55

The Impact of Digital Repositories on Cultural Heritage Preservation and Academic Advancement in Sri Lanka 56

The Influence of South Indian Poetical Theatre on Theatre Practices in Sri Lanka 57

Investigating the Use of North Indian Musical Instruments in Sri Lankan Catholic Church Festivals 58

An Investigative Study on the Social Attitudes Revealed through *Riddi Yaga Shantikarma* 60

Student Interest in the Subject Content of the Grade 6 Oriental Music Curriculum Implemented in Sri Lankan School Education 62

Use of Nursery Rhymes to Develop Music Knowledge in Pre-Primary Age 64

A Study of the Scientific Background of the Traditional Sabaragamuwa *Davula* Drum Design 66

A Study of the Sociological Aspects of the *Udaratha Shath Pada* 68

Positive Characteristics Reflected in the Use of Audio-Visual Learning Devices and Senses When Teaching Children with Special Needs: A Linguistic Study 70

An Exploratory Study of Low-Country *Shanthikarma* and the *Naga* (Cobra) Concept 72

A Comparative Study of the Art of Indian Urdu and Hindi Ghazal Forms 74

A Study on the Feasibility of Using Artificial Intelligence to Create Songs and Music Videos for Audio-Visual Media 76

A Study of the Psychological Effect of Music Used to Intensify Violent Scenes in Films: With Special Reference to a Selected Group of Undergraduates 78

The Art of Music: Specified from Medieval Classical Literature 80

A Study of Prethapideni and Practical Concepts of Dahaatapali Pideni Shantikarma of Usveva 82

Musical Inspiration in the Singing in Puppet Drama with References to the Sri Arun Puppet Association .84

Motivational Music and Social Beliefs Associated with the *Halamba Nanumura* in the *Kappindummadu Shantikarma* of the Low-country Tradition...86

Crises and Trends in Sri Lankan Vada Ballad Art 88

Modern Trends in the *Nanumura* Ritualistic Item of the *Rata Yakuma* 90

Psychotherapy and Social Communication through *Riddi Yāga Śāntikarma* of the Matara Tradition (With *Daru Nalawilla* Sequence)..92

An Investigative Study of the Contribution of Music to Mental Well-being..94

Musical Background to the New Rice Festival Rituals of the Aranayaka *Purana Pattini* Temple 96

Sinhalese *Magulporu* Rites and Specific Features of *Udarata* Tradition Represented by *Badi Atamagal* ...98

Voice Usage for Singing Methods Associated with *Shanthikarma*: *Rata Yakuma* from the *Shanthikarma* 100

A Study of Premasiri Kemadasa's Melodious Compositions Created by Playing the Sitar without Using the Meend Technique (From a Few Selected Compositions) 102

A Folklore Study on the Rituals of the *Gonnawa* Shri Vishnu Temple 104

Research of *Dhuta* Characteristic Poems Associated with Traditional Serpent Medicine (From *Galkalla* and *Ratmalavetia Vedaparampara*) 106

Music Backs Behavior Management of Children with Special Needs (Based on the Teaching Process)....108

Sinhala Children Songs' Influence over the Cognitive Development of Children: From Selected Songs ...110

A Comparative Study of the Music of the Bharata Natyam *Thillana* and *Kathak Tharana* 112

An Analysis Study of the Results of Karma as Revealed in Sinhala *Gami Gee* 114

Analysis of the Incorporation of Gami Natak Songs and Folk Songs in Modern Drama: *Aadi Hatai Keda Haliyai* in Relation to Drama 116

The Use of the Daula in Traditional Sabaragamu Dance and Applied Music...118

A Study of Buddhism, Sri Lankan Buddhist Culture and Music...120

The Impact of Television Commercials with Humanistic Themes on the Cognitive and Emotional Development of Viewers (With Reference to Selected Television Commercials Rooted in Buddhist Principals)...122

Indigenous Medicine Treatment Methods of Sri Lankan Society Revealed in Palm Leaf Manuscript Poetic Literature..124

The Mathematical Representation of the *Tal* Concept.....126

A Study of the Need for a Formal Screenwriting Model Centered on Audio-Visual Media for Dance Choreography to Develop Dance Literacy 128

Strategies for Teaching Foreign Folk Songs to Anthropological Musicology Students.....130

An Investigative Study of Music Practices and Socio-Cultural Background in Medieval Ceylon 132

A Socioeconomic Study of the *Parei Melam* Practitioners and Their Communities in Sri Lanka 134

Feasibility of Using Discarded Materials for Modern Clothing Stylization which is a Form of Visual Art...136

Pantheru Dance and Its Links to *Suwisi Viwarana* Nruthya *Pujawa* 138

The Visible Devil offering Concept in Local Rituals 140

An Exploratory Study of the Music Education Learning Process (From *Vidyathan Piriven*) 142

The Role of Television Media in Socializing Music as a Subject 144

Voice Production in Singing North Indian Khayal and Sinhala Songs 146

The Legitimacy of Evaluating Folk Drama by basing it on Classical Sanskrit Drama and on Eastern Principles of Critical Theory: A Study Based on Selected Sri Lankan Folk Drama 148

Dance Styles of Kandyan Dance and Its Specialties 150

An Ideological Reading of the Deterioration of Tamil-Language Films in Sri Lankan Cinema Culture 152

A Study of *Raganga* Classification and Its Current Practice in North Indian Classical Music 154

A Semiotic Study of Gender Identity in Kandyan Women's Dance Form 156

A Study of the Methods Adopted by Various Musicians in Developing the Tonal Range of Sinhala Folk Tunes (using Three Selected Musicians) 158

An In-depth Examination of Contemporary School Participation Challenges and Attitudinal Dynamics among Advanced Level Students in Government Schools in Sri Lanka 160

An Investigative Study of the Counseling Process of the *Putana Moksham* and the *Darunalavilla* of *Ratayakum Yaga* Contained in the *Kathakali* Dance 162

The Concept of *Gara Giri* in Association with Dance Culture and the Sinhala Buddhist Society.....164

An Experimental Study on the Characteristic Features of *Nawagamuwa Paththini Dewala* Procession ..166

An Investigation on the Change as per the Nature of Playing the One and Only Letter in Playing *Thabla* 168

Using Rhythm Patterns in Expressing Feelings 170

Premasiri Khemada's Opera Performing Art and Use of Voice.....172

An Investigation into the Level of Musicality among the Students of North Indian Classical Music.....174

The Influence of *Hevisi* Playing on the Evolution of *Sathara Wattam Sura*l in the Performance of Low-country (*Pahatharata*) *Magul Ber*a in *Raigam Siyane Korale* 176

An Investigation into the Establishment of North Indian Classical Music as a Professional Performing Art in Sri Lanka: In Relation to the Trends of Professional Performing Artists 178

The Specific Mathematical Concept to Create *Chakradar* 180

Simultaneous Act at Udakki *Avadanama* 182

An Investigation of *Kala Prana* from the *Tala Dasa Prana* 184

Traditional and Modern Tonal Settings of Sinhalese Lullabies (A Comparative Study)..............................186

A Study on the Impact of North Indian Music Characteristics of W. D. Amaradeva's Songs 188

An Investigative Study of Ancient Traditions of Perahera Culture as an Intangible Heritage and Its Modern Variations 190

New Features of the Kandyan *Magul Bera* Drumming 192

A Study of the Use of Voice in *Nelum Ose* 194

A Study of Emotional Expressions & Rhythmic Usage in *Udarata Kala Eli* Festival (Around Tissamaharama Area)...196

A Study of the Tones of the *Horanewa* 198

Epistemological Basis of Aesthetics in Buddhist Thought...200

Pedagogy in Performing Arts with Special Reference to the Corona Pandemic

Vidhi Nagar

Banaras Hindu University, Varanasi, India
vidhi.nagar@bhu.ac.in

Pedagogy comprises various elements including structures, knowledge, abilities, values, educational goals, learning processes, and interactions among teachers and students in their learning environment and with the outside world. Pedagogy in Performing Arts has been concerned with whether it is a science or an art form and this has been the subject of extensive debate, and it became known as a science to direct teaching and learning processes by the end of the 19th century. Today, pedagogy is seen as an applied science that is a field dedicated to the actual application of learned knowledge in the same way that medicine or politics are. The main aim of this study was to find out the basic problem associated with the performing arts teachers during the Corona period especially in Kathak Dance teaching. The methodology in this research was a qualitative case study. Data were collected from experiments, interviews, and participant observation. The study identified that teachers used videography to teach Paran or Amad in Kathak dance. Furthermore, the study identified that students' attention was very poor due to the lack of attention, and difficulty in learning fine expressions in Kathak dance. There are many types of pedagogy in the world of education but the pedagogy adopted during the Corona period has presented a new way of teaching the performing arts and it has proven to promote new thinking to enrich specific subject techniques.

Keywords: Education, Pandemic, Pedagogy, Performing Arts, Worldwide

Representation of Motherhood and Mothering in Sinhala Folk Lullabies

Sumudu Embogama

Department of English Language Teaching, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
sumudu.e@vpa.ac.lk

The existence of lullabies transcends societal, geographical, religious, and cultural boundaries in that its primary function is to soothe infants and put them to sleep. This study was initiated to engage in a content analysis of popular Sinhala folk lullabies by considering how their language choices, metaphors, and gendered references contribute to the complexity of women in their roles as mothers. The selected sample of lullabies has been passed down from one generation to the next primarily through the oral tradition and was purposefully selected, transcribed, and interpreted to identify the themes and patterns emerging from within the boundaries of the text. The main feminist interpretations lead to the understanding that other than emphasizing the mother-infant bond, there is a counter-narrative of powerful female voices that present ideologies structuring the underlying linguistic expressions highlighting both positive and negative female experiences. On the one hand, the women who sing these lullabies appear to endorse and conform to patriarchal norms; on the other hand, they seem to destabilise the existing status quo of male dominance and male stereotypes. It can be concluded that these lullabies present the complexities and ambiguities of motherhood and mothering due to different realities and identities. Just as lullabies occupy the ambiguous space between wakefulness and sleep, when reading between the lines, these songs evade the assigning of explicit meanings lending themselves to rich and varied interpretations of female experiences. Further studies can include a larger corpus of Sri Lankan lullabies taken from various contexts, periods, and communities to contribute to the limited pool of literature related to this particular area of study.

Keywords: Female Experiences**,** Motherhood, Patriarchy, Sri Lanka

The Influence of Music on Stress Reduction

Anushka Madubhashinie*, Buddhika Jayathissa

University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
* *anushka12340@gmail.com*

In the face of modern lifes challenges and pressures, finding ways to effectively reduce stress has become a matter of great significance. The objective of this research is to examine the impact of music on managing stress levels among postgraduate students at a higher education institute in Sri Lanka. The study is based on the mixed-method approach and both quantitative and qualitative data were gathered using the questionnaire method and in-depth face-to-face interviews. The sample size comprised 50 postgraduate students from the University of Sri Jayawardenepura and participants were selected using a simple random sampling method. Quantitative data was analyzed using descriptive statistics, relying primarily on percentages and graphs generated by Microsoft Excel while a narrative analysis was conducted for tabulating the qualitative data. The findings revealed a significant association between preferred music genres and stress reduction with participants favoring calming musical genres. Moreover, demographic and environmental factors affect the selection of music. In addition, unwanted exposure to loud music during public transportation is identified as a potential stressor. These results underscore the importance of considering personal music preferences and the environmental context when utilizing music for stress reduction. Furthermore, the implications of this research extend beyond these participants, offering valuable insights into the potential of music as a tool for promoting mental well-being among diverse individuals and groups, with implications for future research in this area.

Keywords: Environmental Factors, Music, Preferred Music, Stress Reduction

Intangible Cultural Heritage in Bharathanatyam Dance Form for Its Preservation and Promotion

Sakura Asangika Senaviratne*[1], Pavithra Madubashini Abeynayake[2]

[2]University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
*asangikas@hotmail.com

Bharathanatyam, an ancient classical dance form originated in South India embodies a rich cultural legacy and serves as a significant repository of intangible cultural heritage. In an era marked by globalization and cultural transformations, the preservation and promotion of this art form are of paramount importance. This research delves into the multifaceted dimensions of Bharathanatyam as an intangible cultural heritage, offering insights into its historical significance, artistic essence, and contemporary challenges. This study is guided by three primary objectives. Firstly, it was conducted to comprehensively assess the cultural and artistic significance of Bharathanatyam as a living tradition deeply embedded in the social fabric of South India. Secondly, it aimed to identify the multifarious challenges, including diminishing patronage and changing artistic contexts that threaten its continuity. Thirdly, it proposes a set of comprehensive strategies, rooted in cultural policy and community engagement, aimed at preserving and promoting Bharathanatyam for future generations. This research employs an interdisciplinary approach, combining historical analysis, ethnographic fieldwork, and extensive interviews with Bharathanatyam practitioners, scholars, and cultural institutions. This methodology enables a holistic understanding of the dance form's cultural and artistic dimensions, as well as the evolving dynamics of its practice and transmission. Our findings underscore the profound cultural, social, and artistic value of Bharathanatyam and emphasize the need for collective efforts among artists, scholars, policymakers, and communities to ensure its continuity. This research contributes to the ongoing dialogue on preserving intangible cultural heritage and highlights the significance of recognizing and nurturing the cultural expressions encapsulated in Bharathanatyam. The study calls for a comprehensive and inclusive approach to safeguard this unique dance form, ensuring its vibrancy and relevance in the ever-evolving global cultural landscape.

Keywords: Bharathanatyam, Culture, Cultural Heritage, Indian Dance, Performing Arts

Exploring the Significance of the Galo Indigenous Songs as an Intangible Cultural Heritage

Bina Gandhi Deori

SAARC Cultural Centre, Colombo 07, Sri Lanka
binagandhideori@gmail.com

The Galos are one of the important indigenous communities of the Northeast part of India located in the foothills of the Himalayas. The Galos has a rich tradition of indigenous songs that play an integral role in preserving and transmitting cultural values, and traditional knowledge systems among the indigenous communities. The Galo songs contain historical narratives and reflect the close relationship between indigenous peoples and their natural environment. For the present study, data was collected through interviews, surveys, and field recordings. In-depth observations and interactions with the indigenous communities were conducted to gain an insider's perspective on the significance of the songs and their cultural contexts. Interviews with individuals from the indigenous communities such as singers, elders and cultural experts was conducted to gather their knowledge, experiences and perspectives on indigenous songs. Through this paper, an attempt was made to explore the cultural values embedded in these songs and to highlight the need to safeguard and promote these Galo indigenous songs in their unique dialect; ensuring their continued transmission to future generations. It is important that their voices are represented accurately and ethically.

Keywords: Himalayas, Intangible Cultural Heritage, Music

Automated Digital Wind Instrument using Arduino UNO Microcontroller

Vinay Kumar Pamula

Department of ECE, University College of Engineering Kakinada, JNTUK, Kakinada, India
pamulavk@jntucek.ac.in

Recently, Blackstar Amplification Ltd. has introduced a Compact Carry-On Digital Wind Instrument (CDWI), mirroring the design of traditional recorder instruments in their size and shape. This CDWI can be played as a traditional wind instrument by blowing into the mouthpiece and simultaneously manipulating finger holes, enabling the production of desired musical notes. The main aim of this research is to develop a prototype model to automate the CDWI, by utilizing the Arduino UNO microcontroller board and introducing the Automated Digital Wind Instrument (ADWI). The CDWI has a mouthpiece, nine finger holes, and one thumb hole, and the blowing mechanism can be automated by using a 12 Volts DC air blower and a servo valve. The author ingeniously develops a new servo valve using a plastic syringe, a ball, and a 5 Volts DC micro servo motor to regulate the air pressure blown into the mouthpiece. The ADWI fingers are meticulously crafted using plastic pen barrels, thrust tubes, and metallic springs to simulate the actions of a human music player's fingers. Positioned to maintain all finger holes in an open state by default, the selective closing of specific holes is achieved by ten micro servo motors to produce a specific musical note. In a preliminary test, the ADWI prototype is programmed to perform the Nursery Rhyme" Twinkle, Twinkle, Little Star." While evaluating the sound output by hearing, it is evident that the proposed ADWI effectively generates all the necessary musical notes. However, the noise generated by the air blower and micro servo motors introduces interference, impacting the clarity of the produced musical notes. Consequently, it is planned to integrate a noise reduction mechanism as part of future work.

Keywords: Arduino, Automation, Music, Noise, Wind Instrument

Musical Features of Lullabies-Importance of Raga Perspective

T. K. Saroja

International Institute of Information Technology Hyderabad, India
saroja.tk@iiit.ac.in

Lullaby is a unique musical compositional form. It is a song of coziness and comfort. Every culture has its rich repertoire of lullabies. There have been many studies on the cultural aspects and therapeutic aspects of these songs. However, a comparative musical study of lullabies of different cultures from the 'Raga' perspective is a less explored area. 'Raga', is a unique melodic concept of Indian music that encompasses multiple features. 'Lullaby', being one of the most aesthetic musical genres, has many more performative possibilities using the raga perspective if we disengage it from the cultural context. The research problem is to study the musical features of 'Lullabies' of different cultures using 'Raga' as the basic comparison tool. The aim of the study is to highlight the importance of a 'raga' approach, to enrich the variety in the performance of these songs. The melodic structures of some popular lullabies of different cultures are studied and compared to the scales of existing ragas. Though a scale refers only to the skeletal structure of a raga, it represents the specific combination of the notes of the raga, and thus the songs are related to ragas. Data collection is through secondary sources that include research papers, books, and audio recordings. The study results in identifying different ragas/ scales from the selected lullabies. The findings include projecting the ragas/scales common across these songs, comprehending the ornamentations, rhythmic features, and some specific musical features like those based on octave and modulations. The comparative study results highlight the immense scope of the melodic variety in the lullabies that follow the Indian raga system. Applying a 'Raga' perspective can open the doors for different melodic contours and emotions to pitch into the genre, to enhance its melodic scope, as a performative form.

Keywords: Emotions, Lullaby, Ornamentations, Raga

Oral Traditional Practices Related to Paddy Cultivation and its Social Function after Three Decades: A Case Study of Preserved Folk Songs in Village Nalanda in *Matale* District

Udaya Cabral*, Nimmi Deshapriya

National Library and Documentation Services Board
*ucabral@ymail.com

Folk songs used in paddy cultivation help to relieve boredom and organize the labour of a group of people working together, which improves the efficiency of the work and the lives of the workers. These songs represent both the culture of the past and the culture of the present. Folk songs transmit crucial knowledge from one generation to the next. Folk songs were interconnected with the paddy cultivation culture in the *Grama Niladari* (GN) division of *Nalanda* (E 415), in *Naula* in *Matale* district, in 1983. The National Digital Library of Sri Lanka preserved some folk songs collected at that time in the above-mentioned GN division. They are open for public access and are freely accessible online. The main objective of this study was to find out whether folk songs are still practiced in this area related to paddy cultivation. The other objectives were to investigate the factors that affect the change or continuation of folk song cultural practices and the social function of particular folk songs in society. The study population was 75 families engaged in paddy cultivation of the Nalanda GN division. The study sample consisted of 40 families engaging in paddy cultivation, selected randomly from a registered voter list issued by the election commission in 2021. The folk songs were identified in the area related to paddy cultivation from the preserved recordings available at the National Digital Library. Field visits and structured interviews were used as the data collection methods. The data were analyzed by MS Excel. Results confirmed that folk songs were not practiced at any stage of the paddy cultivation at present. 97% of farmers used modern machinery for farming; 3% used cattle only for ploughing. The labor inputs have changed to machines. 97% used machines to get more income, reducing labor costs. 92% used radios and phones while working in the paddy field. The results indicated that industrialization, economic competition, and modern communication methods have negatively affected cultural continuation. 40% indicated that folk songs are transmitted from generation to generation at present but used only for New Year festival competitions. It is suggested to preserve existing folk songs at the national level; otherwise, it will be a great loss for the nation.

Keywords: Cultural Heritage, Cultural Transmission, Digital Preservation, Folk Songs, Nalanda, Paddy Cultivation

A Scientific Study of the Similarities and Dissimilarities of Chinese Opera and Sanskrit *Abhijnanasakauntalam* Drama

Pitabeddara Siri Niggrodha Thero

Department of Modern Languages, University of Kelaniya, Sri Lanka
vennigroda1995@gmail.com

Sanskrit drama, originating around 2000 B.C., had a significant influence on Indian culture and theatre, with notable playwrights like *Kalidasa* and *Bhavbhuti* shaping its development. In contrast, Beijing Opera emerged in the late 18th century as a visually captivating form of Chinese theatre, incorporating music, dance, acrobatics, and martial arts. Comparing these two traditions requires an exploration of the cultural and historical influences that shaped their distinct performance styles, musical elements, and storytelling techniques. This research explores the cultural, historical, and social influences that shaped their development. It also examines the specific factors that contributed to their distinct performance styles, musical elements, and storytelling techniques. The research problem here focuses on the equivalence and historical relationship between Chinese Operas and Sanskrit '*Abhijnanasakauntalam*' drama. The purpose of this research is to investigate the cultural and historical influences that shaped their development. This includes exploring the unique performance styles, musical elements, and storytelling techniques found in both art forms. By analyzing these aspects, the study aims to provide a comprehensive understanding of the similarities and differences between Sanskrit drama and Chinese opera. The methodology includes a literature review, analysis of performance aspects, historical research through primary sources, attending live performances, and conducting interviews to study the similarities and differences between Chinese opera and Sanskrit drama. As a result, similarities and social impact of Chinese opera and Sanskrit '*Abhijnanasakauntalam*' drama stylized movement and storytelling techniques can be understood. Chinese opera emphasizes acrobatic movements and symbolism, while Sanskrit drama focuses on poetic movements and dialogue. The conclusion of this research emphasizes cultural influences on Chinese opera and Sanskrit drama, showcasing their unique performance styles, music, costumes, stage design, and storytelling techniques.

Keywords: *Abhijnanasakauntalam* Drama, Chinese Beijing Opera, Kalidasa, Sanskrit Drama

A Bibliometric Study of Published Printed Sources Regarding the Art of Dance: With Special Reference to the Ruhuna University Library

R. A. P. S. Senevirathna

University of Ruhuna, Sri Lanka
saku@lib.ruh.ac.lk

Art is the use of a color, tone, or sound to stimulate human sensations. Similar to every other art that has been shaped by humans, dance is also an art that has a long history, dating back to the prehistoric age. Dance can transcend language diversity, cultural differences, and geographical borders. The primary objective of this study is to conduct a bibliographic study of the printed sources on local and foreign dance art. This study was conducted using secondary sources in the Ruhuna University Library collection. Accordingly, approximately 150 printed sources related to the art of dance were found in the library collection. These sources can be found in the Sections of the Lending Collection, Reference Collection, Sri Lanka Collection, and the Legal Deposit Collection. The largest number of sources is in the Legal Deposit Collection and the Lending Collection respectively. Through the study, it was found that the books written in both Sinhala and English languages are available in the collections and the books written in Sinhala are quantitatively high in number. There are also works written on local dance art and foreign dance art. Indian dance culture is special among foreign art while sources related to not only local dance genres such as Kandyan dance, Low country dance, and *Sabaragamu* dance but also dances like *Thovil*, *Shanthikarma*, and *Baliyaga* are also found. The collection also contains sources related to folk dramas like *Sokari, Kolam*, and *Nadagam*. Among the foreign dance traditions, Indian traditional works such as Bharatha, Kathak, and Kathakali as well as modern dances such as Ballroom, Belly dance, and Aerial dance are seen in these collections. About ten copies of each of the three works; Mudiyanse Dissanayake's Sinhala Dance Art, Gunapala Jayatissa's *Thovil Hadi Huniyam* and *Shanthikarma* and Saman Kulathunga's *Sabaragamu* Dance *Praveni* could be seen in the library collection. The study specifically revealed that almost forty books from the collection of dance works have been written by Mudiyanse Dissanayake. By assessing the Ruhuna University Online Catalogue (OPAC) it is possible to search for these books; not only for the bibliographic information of the book but also the book cover of many books can also be seen.

Keywords: Art of Dance, Bibliometric Study, Library, OPAC, Printed Sources

Evolution of Sound Recording Technology and Its Impact on *A Cappella* Music

Jeewanthi Rathnayake*, Manoj Alawathukotuwa

Department of Fine Arts, University of Peradeniya, Sri Lanka
*dilushirathnayake13@gmail.com

The term *A Cappella* has been derived from the Italian language and can be defined as "the manner of the chapel". The usual application of this is to choral music composed to sing unaccompanied or during a choral performance without any instrumental accompaniment. However, traditional *A Cappella* music has changed drastically over time with the evolution of sound recording technology. The main objective of this study is to examine the changes that occurred in *A Cappella* music with the advancement of sound recording technology. In this case study, primary and secondary sources have been utilized to collect data. The digital sound recording era is the most significant period in the history of sound recording, creating a revolution in the field of music. -Its impact on *A Cappella* music can be summarized as follows: *A Cappella* music is mostly performed individually rather as a choir. It records in depth vocal spectrums due to high fidelity level in capturing sound with modern sound recording techniques available in Digital Audio Workstations (DAWs), and it can be easy to record and make *A Cappella* music artworks at home alone or by collaborating with friends all over the world via cloud computing, and by using the apps such as Acapella, Acapella Maker, and Sound Trap. These technologies are available for iPhones and androids and one can record music even without entering music recording studios. This has re-shaped the structural elements of *A Cappella* music and contributed to the emergence of new trends such as "Techno *A Cappella*". Although these changes in technology depict a massive contribution to uplifting *A Cappella* music, it has affected the liveliness of *A Cappella* music to some extent, thus digressing from its original roots. In conclusion, the evolution of sound recording technology has had a significant impact on *A Cappella* music, leading to changes in the production, perception, and the way it is performed.

Keywords: *A Cappella*, Digital Audio Workstations, Digital Sound Recording, Techno *A Cappella*, Technology

The Impact of Technology on Music Stars' Cultural Influence in Contemporary Sri Lankan Society: A Sociological Study

K. K. H. Pavithra*, H. D. Kaluarachchi

Department of Sociology, University of Colombo, Sri Lanka
* *hirupavi123@gmail.com*

Music and technology are inextricably linked in contemporary society. This research paper addresses how technology has changed the cultural relationships consumers have with music. Few industries have gone through as much fundamental change as the music business. Technology has altered the structure of the industry, and the role of the artist has shifted as a result. From vinyl records to music streaming, the way society consumes music has evolved from generation to generation. The ease of access that modern forms of music consumption provide individuals has also dramatically changed the perception of iconic celebrities. The music industry's business model has undergone substantial change over the last decade, and understanding artists' cultural influence is critical in reevaluating their position in society. The main purpose of this research was to identify the impact of modern technology on Music Stars' cultural influence in contemporary Sri Lankan Society. After a literature review tracking influence through the decades since the vinyl era, the authors conducted two focus group discussions to determine how university students interact with music artists on Facebook and how they consume music. The public university in Sri Lanka was chosen as a research field. Concerning the four academic years, the research sample was selected to consist of 16 people, two male and two female students representing each year, were selected using the purposive sampling method. Accordingly, thematic analysis was utilized to examine the collected data. The study identified that powerful record labels no longer have complete marketing control over a musical artist's image. Through contemporary consumption patterns, a teenage electronic DJ can reach hundreds of millions of listeners with digital media; and an unknown band can reach celebrity heights of popularity with a viral YouTube video. By analyzing history, we can now understand the enormous impact that past icons in the music industry have had on the culture at the time. 14 of the 16 respondents (87.5%) who stated they follow music stars on Facebook and usually listen to one specific artist for more than 20 minutes, can be listed as "high influence" users. The music star plays a large role in their lives and has a strong level of influence on their social media interaction and personal listening habits. Consciously interacting with a music star on Facebook hints at respondents' psychological relationship and their followers' indirect relationship with the star through social media. While the allure to the commodity of a physical album is still not present, the time spent within the music is still a character of contemporary fan culture. These findings suggest that modern media gives music artists influence over a greater number of people.

Keywords: Cultural Influence, Facebook, Fan Culture, Iconic Celebrity, Music Star

Music Emotion Classification: A Literature Review

Samadara Dhanapala*, Kamani Samarasinghe

Department of Information Technology, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
*samadara.d@vpa.ac.lk

Music, as an art form, combines rhythm and sound to form a functional melodic structure, uniquely capable of conveying emotions non-verbally. Within the domain of Music Information Retrieval (MIR), Music Emotion Classification (MEC) represents a specialized subset dedicated to the identification and labeling of emotional attributes in songs. This is achieved by extracting and comparing features from musical compositions. The aim of this research is to discern the contemporary landscape of research and its associated research gaps in this domain. The study comprised a collection of publications found through searches conducted on Google Scholar between the years 2006 and 2023, with the search terms: Music Emotion Classification, Music Emotion Classification in Sri Lanka, Music Emotion Recognition, and Emotion Classification in Music. This study was narrowed down to utilizing audio files for classification. Among the initial set of 42 studies, 20 were selected for detailed analysis using the purposive sampling method. The review encompassed essential aspects, including acoustic feature analysis, emotional modeling, classification methodologies, and performance evaluation. The findings highlighted a paucity of research considering cultural, regional, and linguistic variations. Commonly used acoustic features encompassed pitch, timbre, rhythm, tempo, and harmony. The most often used emotions for the classification were happiness, anger, sadness, relaxation, or James Russellan's arousal and valence model. Support Vector Machine (SVM) was frequently used for classification as a machine learning approach, although regression methods, neural network-based approaches, and fuzzy classifications were also explored. Notably, the adoption of multi-modal approaches for emotion classification, as well as multi-labeled emotion classification, remained limited. These insights underscore the need for future research to address cultural diversity, explore innovative classification techniques, and embrace multi-modal and multi-labeled emotional classification methodologies in the context of music emotion classification within MIR.

Keywords: Emotion Classification in Music, Music Emotion Classification, Music Emotion Recognitio, Music Information Retrieval

Scenography of Acting: Designing Body, Voice, and Text

Abhinav Kumar Verma[1*], Karalasingam Atputhan[2]

[1]Eastern University, Sri Lanka
[2]Savitribai Phule Pune University, India
* *abhinav99verma0@gmail.com*

This paper tries to explore the scenography of acting in theatrical performances. The main objective of this paper is to analyze the interplay between physicality, vocal expression, and textual interpretation in acting. Also, it examines the various techniques and approaches used in the design and coordination of body movement, vocal delivery, and textual interpretation to convey character and emotions in a theatrical setting. The study examines how elements of drama and elements of design help to make the actors finer and more flexible to portray the character with more authenticity. Scenography in acting is the art of designing that meaningfully clarifies the actors' body, voice, and text in the performance. It begins with a deep understanding of the play, the character, and the actors' skills and abilities. The body is the primary tool through which the actor communicates the character's emotions, thoughts, and actions. S/He must be aware of his/her own body and how to use it effectively. The design of the 'body' includes three basic elements: posture, movement, and gestures. The 'voice' is another tool for actors, which includes pitch, volume, and pace. Last, the design of the 'text' includes diction, rhythm, and emphasis. All these elements help to construct the body, mind, and soul of the actor. The scenography of acting is a complex and challenging art form. In this study, i) the observation method is used, in which researchers observe participants during rehearsals and performances; ii) the questionnaire method is used, in which structured and unstructured interviews with actors, the audience, designers, and technical teams are the primary tools of data collection. The secondary data is obtained from the source materials in libraries and online, which include both published and unpublished works that are related to the scenography of acting.

Keywords: Designing, Elements, Performance, Space, Spectators

*Kappat Paattu (*Song of a Ship*)* as a Living Archive: Analyzing the Role of Tradition in Preserving Societal Stories

Thavachchelvi Rasan

University of Jaffna, Sri Lanka
thavachchelvi@univ.jfn.ac.lk

Tradition is a community's way of expressing its rich cultural heritage. Oral traditions such as storytelling, myths, legends, and folktales, as well as performing arts including various forms of theatre, music, and dance, are vital elements of cultural heritage. *Kappat Paattu*, a traditional narrative performance, serves as a living archive of Naagar Kovil Village, which is situated in the eastern part of Point Pedro, Jaffna. This study explores the significant contribution that the *Kappat Paattu* tradition has made to the preservation of this community's historical narratives and societal stories. *Kappat Paattu*, a captivating traditional performance, tells the story of foreign invaders attempting to capture people from the village and the divine intervention of a cobra deity, preserving this narrative as a cherished piece of the village's cultural history. Naagar Kovil Village, located in a culturally rich region, has a vibrant tradition of storytelling and performance. *Kappat Paattu*, an integral part of the village's cultural identity, acts as a medium through which the collective memory of the community is recorded, transmitted, and celebrated. Through a comprehensive analysis of *Kappat Paattu* and its engagement with societal stories, this paper explores the dynamic process of cultural heritage preservation. This research article combines ethnographic research, performance analysis, and oral history to explore the nexus between *Kappat Paattu* and the preservation of societal stories. As *Kappat Paattu* continues to thrive and evolve, it stands as a testament to the resilience and vitality of cultural traditions. Thus, *Kappat Paattu* is exemplary for the role played by the intangible cultural heritage in preserving the community's history, values, and identity. *Kappat Paattu*'s unique position as a living archive highlights the intricate relationship between performance and cultural preservation, showcasing how a dynamic cultural tradition can continue to thrive while simultaneously safeguarding the stories and values that define a community.

Keywords: Cultural Heritage, Narrative Performance, Oral History, Societal Stories, Tradition

Influence of Music and Technology on Indian Classical Dance

Amrit Mishra, Vidhi Nagar

Faculty of Performing Arts, Banaras Hindu University, Varanasi, India
amritkathak16@gmail.com / vidhinagar@rediffmail.com

There are few terms with slight differences in the meanings although the basic concept is approximately the same when it comes to Music and Technology; also referred to as Musical Technology, Technological Music, Technology and Music, Technology with Music, Music with Technology, and so on. Technology is derived from the Greek word "Technologia" and music also comes from the Greek word "mousike" and there is a very strong connection between them. Sound works as a joining bridge between them and this has brought a vast change in the field of music. Accordingly, the e-generation students should have a basic knowledge of scientific procedures and systematic analysis of different musical phenomena. The utilization and delicate handling of devices like gramophone records, microphones, amplifiers, radio, talkies, television, computer technology printed matters, etc. are the basic demands for this technological generation or E-generation. From ancient times, music in India was practiced since the Vedic period and it was named the "*Guru Shishya parampara*" where students were the followers of their teacher and the teachers were the source of knowledge and curriculum. Nowadays, the involvement of technology occupies this place although not completely. Indian Classical Dancers are also not aware of the involvement of technology in their field. This article, discusses about how the involvement of technology and it effects (both positively and negatively) on the music and tradition of Indian Classical Dance forms. Technologies like machines, operating devices, instruments, and computer applications that made performances and practices quite easy and affordable will be the topics of discussion in this article.

Keywords: Devices, Indian Classical Dance, Music, Sound, Technology

Effect of the Modified Tomatis Method in Reducing Stress Levels among Health Professional Undergraduates

Pavana M J*, Vijayalakshmi Subramaniam

Yenepoya Medical College, Yenepoya, India
*vijayalakshmi.s@yenepoya.edu.in

Music therapy is a clinical and evidence-based practice that uses music as a therapeutic tool to address the physical, emotional, cognitive, and social needs of individuals. It provides a holistic and enjoyable way to target cognitive and communication goals. The Tomatis Method, also known as Tomatis Music Therapy, is a therapeutic approach that uses sound and music to address a range of cognitive, emotional, and communication issues. This method aims to retrain the auditory system through a series of listening exercises and interventions. Studies have shown that the Tomatis Method can reduce stress in students as it focuses on enhancing auditory processing skills, potentially improving concentration and relaxation in noisy environments. It is also known to support emotional regulation, communication, and confidence. However, its effectiveness varies among individuals, and there is limited scientific evidence to support its stress reduction benefits. The objective of the current study is to investigate the effect of the Tomatis method on the stress levels of undergraduates enrolled in health professional programs at the Yenepoya Medical College Hospital in Mangalore. The Pre- Post Study design was used in this study. A total of 30 students participated in this current study. The Perceived Stress Scale (PSS) was used as pre and post-measures of stress levels. The Modified Tomatis Method program was conducted over 25 days, for two hours a day. The main study findings highlight the effectiveness of this method in diminishing stress levels among undergraduate health professional students. The study's implications extend to recommending the potential utility of the Modified Tomatis Method in addressing various psychological issues faced by students, including depression and post-traumatic stress disorder.

Keywords: Stress Level, Tomatis Method, Undergraduate Students

Investigating the Impact of Standardized Bowing Techniques and a Written System on Expressive Dynamics in North Indian Classical Violin Performance

Indrani Edirisooriya

Department of North Indian, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
indrani.e@vpa.ac.lk

Playing the violin, in general, involves using bowing techniques to convey musical expression. This holds true in the context of North Indian Classical music as well. However, a common issue that arises in North Indian violin playing is the absence of standardized guidelines, both in terms of bow-holding and written methods for applying different strokes and dynamics. This shortage raises challenges in undergraduate level education. Unlike Western classical violin, where established standards exist, North Indian violinists use diverse personal approaches, impacting music differently. These variations affect the ability of undergraduates to grasp bowing techniques. This research aimed to determine whether implementing a standardized approach to bow holding and providing a written guide for different strokes could enhance the level of understanding. A sample of sixteen equally talented students was selected using purposive sampling and divided into two groups. Results indicated that the group with standardized bow-holding and a written guide could express the desired bow strokes and recall the patterns easily, while the control group struggled without a written guide. This study emphasizes the importance of introduving a written system for learning bowing techniques which would enable university students to consistently convey technical proficiency on the violin in a short timeframe.

Keywords: Bow-Hold, Technical Ability, Undergraduate, Violin Playing, Written System

Sociology of Sound: Examining the Impact of Music on Well-being and Society in Sri Lanka

H. D. Kaluarachchi*, K. K. H. Pavithra

Department of Sociology, University of Colombo, Sri Lanka
**hirunidulanga7@gmail.com*

This research investigates the intricate interrelationships between music and people's well-being, as well as its greater consequences on society dynamics, from the perspective of sound sociology. The main research questions are, "How does music influence the well-being of individuals and the dynamics of society within the context of the sociology of sound, and "What factors mediate or moderate this influence?" Based on them, the main goal is to investigate the sociocultural significance of music, examining its role in forming cultural identities, social norms, and collective expressions within the context of the sociology of sound. This includes studying how music affects people's well-being and the dynamics of society. The Ratnapura and Dehiwala-Mount Lavinia Municipal Council in Sri Lanka was the field of study, and it aimed to collect information based on a variety of variables. A stratified random sampling technique was used to ensure representation from a variety of demographic groups, taking into account elements like age, gender, cultural background, and location. The sample size was 30 and it represented 15 females and 15 males. In the framework of the sociology of sound, stratified sampling enabled recording a wide range of experiences and viewpoints pertaining to music, welfare, and society. Semi-structured interviews were employed for data gathering, and thematic analysis techniques were applied for data analysis. The findings indicate that music is a useful tool for managing stress and overcoming daily obstacles. Music may preserve cultural identity in addition to fostering a sense of belonging. Through meetings and festivals, music has also been proven to unite individuals. The younger people used music more for self-expression and emotional regulation, whereas the older participants used it more for nostalgia. This study aims to contribute to our understanding of the complex relationships between music, well-being, and society. This would improve our understanding of the sociology of sound and the significant influence music has on individuals and society.

Keywords: Culture, Music, Society, Sociology of Sound, Wellbeing

A Study of the Teaching Strategies of Oriental Music Teachers in the Western Province of Sri Lanka

Isuru Kondasinghe

Aesthetic Education Department, National Institute of Education, Maharagama, Sri Lanka
isurukondasinghe@gmail.com

Oriental Music can be considered as an optional subject included in the subject content of the G.C.E O/L examination. Although several programs have been implemented to update the teachers' capabilities through several reforms, teacher-observations reveal that there are various problems associated with the teaching strategies used by them which require immediate solutions. Despite the Oriental Music teachers engaging in the teaching process as experts in the subject, it was observed that they had not gained adequate awareness of the relevant teaching methodologies, principles and practices related to their subject. In spite of various teaching institutes conducting several programs to enhance the performances of the teachers, the empowerment of the Oriental Music teachers was not of a satisfactory level. The practical application of the Oriental Music subject was not at an optimal level even though the students achieve high marks in their term tests. Under these circumstances, this research was conducted with the intention of studying what the teaching strategies of the teachers of Oriental Music are and discussing the related issues. Further, the reasons for less effective methods of teaching practices have been investigated in this research. Suggestions have been made for the enhancement of teaching practices. The mixed research methodology was used to conduct this research. Data were collected using observations and questionnaires. At the end of the research, the following recommendations were made: introduce effective teaching strategies for the novice Oriental Music teachers, introduce a suitable degree course for those who expect to become professional Oriental Music teachers, and suggest necessary strategies for the qualitative development of the Oriental Music teachers who have entered the field recently.

Keywords: Oriental Music, Oriental Music Teachers, Teaching Strategies

Unexplored Treasure: Folk Music of Arunachal Pradesh

Subhendu Manna

Rajiv Gandhi University, Arunachal Pradesh, India
subhendu.manna@rgu.ac.in

Arunachal Pradesh is called the "Land of the Rising Sun" in the North Eastern tip of India. It is a land of rich cultural heritage and diversity. Arunachal Pradesh is mentioned in the literature of Kalika Purana and Mahabharata. With Tibet situated in the north, Burma in the east, and Bhutan in the west, it is made up of over 82 tribes and sub-tribes of Indo-Mongoloid origin. The state is home to seven major tribes - Adi, Apatani, Galo, Nyishi, Mishmi, Tagin, and Monpa - each with their unique traditions including a vibrant musical heritage. Traditional folk music and instruments play an integral role in the lives of the people of Arunachal Pradesh, serving as a medium to express their emotions, celebrate festivals, and preserve their cultural identity. These are folk songs and the instruments that are not as familiar as other Indian folk music. This research finds the origin of Folk Music in this region as it traces the old style of 'Folk Song' and relates it to the modern form. The methodology to be used will include primary and secondary sources like field – work, interviews of the local 'folk' performers. The Adi tribe has a rich musical tradition. The Apatani, is known for their traditional instruments like the bamboo flute and the gong. The Galo tribe has a vibrant folk music tradition. The Nyishi tribe has its energetic dances and rhythmic music. The Mishmi tribe, has traditional instruments like the bamboo mouth organ. The Tagin tribe is known for their traditional folk songs and dances. Lastly, the Monpa tribe has a rich musical tradition, with songs and dances depicting their religious beliefs and folktales. In recent times, these tribal folks are trying to modernize their folk songs by using western instruments. Consequently, the original musical genres are disappearing.

Keywords: Cultural Heritage Folk Instrument, Folk Music, North-East India, Tribes

Barriers to Developing and Sustaining Western Choirs in Sri Lankan Government Schools

G. S. G. Wasantha Kumara

Department of Western Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
wasanthawarsh@gmail.com

This study is mainly focused on identifying the importance of school choirs, the difficulties encountered in establishing school choirs, and the obstacles to implementing Western choirs in government schools. Also, the benefits that can be obtained by running Western singing groups in the school system of Sri Lanka, as well as the solutions for the obstacles that arise when running them, are proposed. Randomly selected eighty teachers who are teaching Western music for grades 6 to 13 are included in the sampling of this case study. This study was conducted using the qualitative research approach, and the data was collected through online questionnaires. Furthermore, the documentary analysis was carried out through printed and electronic documents, relevant websites, and publications to identify the required information and resources regarding the school choirs. Some of the benefits that students get from participating in the choir singing mentioned in the sample can be stated as follows: 1) recognition of the value and importance of group work. 2) accustoming to perform the assigned parts in the team correctly, no matter how big or small. 3) getting used to giving everyone the same respect. Teachers' responses reveal the following main barriers to developing and maintaining school choirs: 1) Lack of proper locations and time to practice 2) Poor attendance and lack of interest in Western choir singing 3) Lack of support by the administration 4) Limited understanding of part singing and vocal training 5) Weaknesses of commitment among the students regarding their tasks. The results from this study will bring forth the importance of starting a choir at the school level. In addition, the study will help school principals and teachers identify different methodologies for the teaching-learning process and, as curriculum implementers, make changes in their schools and classrooms.

Keywords: Government School, Group, Singing, Western Choirs, Western Music

An Anthropological Study on the Pluralized Belief Inclusion in Sri Lankan Traditional Dance: With Special Reference to *Ailaya Yedeema* in *Kohomba Kankari Shanthi Karama*

H. L. S De Zoysa*, O. A. Y. Chamathya

Department of Sociology, University of Ruhuna, Sri Lanka
*iszoysa96@gmail.com

The basis of the Kandyan Dance can be regarded as the *Kohomba Kankari Shanthikarma*. As a major cultural and aesthetic event, there can be identified several rituals and practices in *Kohomba Kankari Shanthikarma* which in line with the existing belief system of the Sri Lanka Society. The research question of this study is: 'How the pluralized beliefs are internalized into the rituals and practices of '*Kohomba Kankari Shanthikarma'*. The main objective is to identify the major characteristics of pluralized beliefs in *Kohomba Kankariya Shanthikarama*. This research was conducted as a qualitative research and data were collected through the purposive sampling method. The case study method was used and 20 respondents (including 5 dances [*Yakdessas*], 10 dancing teachers, and 5 drummers) were used for the data collection. The collected data indicated that the *Ailaya Yedeema* is a significant ritual in *Kohomba Kankariya* which invites all the deities and gods to bless the *Kankari Bhumiya* by chanting several shlokas and *kavi Gayana* (Poems) used for these rituals. Anthropologically, the beliefs of the Asiatic Society are highly seeped in pluralized ideologies. Gananatha Obeysekera's hierarchy of gods and deities in Sri Lanka is a great example of this concept. This research identified, this pluralization and hierarchical structure as being represented in the *Ailaya Yedeema* ritual. The shlokas and verses mention several names of gods and deities and it has a hierarchy as well. The Shlokas start as '*Basa Vandein'-sita vendein – Eskavalin mesakwalata''* and the gods and dieties (*Irugal Bandara, Kande Bandara, Kalu Wedi, Kadawara Dewi, Kohomba Dewi, Kalu Kumara* etc.), mentioned in this ritual. This multi names of gods and deities is a showcase of pluralized beliefs of Sri Lankan peasants. Overall, it was recognized that human belief is highly internalized into their cultural practices, especially into aesthetic practices. Even though this *shanthikarma* is practiced by using traditional dance forms, the general belief system and the rituals are merged into this performing art as well. Therefore, the regional gods and deities and their hierarchy are depicted in this kind of ritual.

Keywords: *Ailaya Yadeema*, Gods and Deities, *Kohomba Kankari Shanthikarma*, Pluralized Beliefs, Traditional Dances

Listening to the Children's Village: A Sonic Exploration of a Village through the Ears of Children

Sharada Pathirage

Department of Theatre, Ballet and Modern Dance, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
sharada.n@vpa.ac.lk

In accordance with linguistic principles, embodied knowledge is expressed through visual connotations, reflections, insight, vision, perspectives etc. To convey a sonic way of comprehending and existing in the world, Steven Feld coined the term 'Acoustemology' by merging the terms 'acoustic' and 'epistemology'. Aligned with this notion, this study is an exploration of auditory memories and experiences by listening to the soundscape of a village, specifically through the ears of children. The research question posed here is: "How do children hear their village?". This research aims to experience the village, the way children hear it. Identifying the sounds that children perceive within their village, examining the routines and patterns of those sounds, exploring children's knowledge, cultures, experiences, memories, and narratives through sounds are secondary aims. This study employs both ethnographic sound study and case study methods to explore the auditory landscape and experiences within the village. Conducted with 10 children (Age 13-17 years) residing in Aselapura, Welikanda, Polonnaruwa in Sri Lanka, this study involved having the children walk through their village and record sounds they found most appealing. These sounds were categorized as daily rhythms, seasonal, natural, cultural and human-made sounds. Subsequently, the children were prompted to describe the memories evoked by these sounds. The culmination of this was the creation of a soundscape representing Aselapura and designing a musical piece based on the sounds, tunes, and melodies they collected from the village. In conclusion, this research asserts that the sounds children favor within the village echo the children's unique auditory experiences of their village. These auditory preferences resonate with their connections to nature, the values they hold, their sense of freedom, and their distinct needs. Notably, these preferences significantly differ from those of the adults residing in the same village, emphasizing the importance of considering children's auditory experiences in understanding the acoustic essence of a community.

Keywords: Acoustemology, Auditory Experience, Children, Sounds, Village

Shabdha Brahman: Yogic Mantra Oriented Sound Consciousness Experience for the Wellbeing of Humankind

Randika Perera

Department of Indigenous Health Sciences, Faculty of Indigenous Health Sciences and Technology, Gampaha Wickramarachchi University of Indigenous Medicine, Sri Lanka
randika@gwu.ac.lk

Yoga is an ancient science art and philosophy that originated in India. The yogic approach has been recognized as *mokshopaya*, or elevating individual conscious experience for the cessation of secular misery. *Vaidika* religion has focused on union with the *Brahman* through the experience of higher consciousness for liberation. Seers has instigated innumerable yoga technologies for the experience of *Brahman*. Sound yoga or *nada yoga* is a prominent yoga practice that utilizes vocal and sounds for the experience of *Sabdha Brahman*, the restrain the modifications of the mind. This qualitative study has explored the utilization of the yogic sound experience of *Shabdha Brahman* for the enhancement of well-being in contemporary humankind. Therefore, Vedic culture has utilized sound approaches of *ahatha nada* and *anahatha nada*. The practice of *anahatha nada* directs the seeker towards experiencing brahma through the practice of mantra yoga. The yogic literature reveals the Sanskrit mantra utilized *japa* or continuous repetition for the experience of *Sabdha Brahman*. The sounds of the mantra help the seeker to detach from the sensory experience and experience the supreme consciousness through concentration and cognitive stimulation. This Vedic science is presently utilized forpromoting well-being in the practice of yoga. Contemporary yoga practitioners perform the yogic asana pranayama and *dhyana* with the repetition of the mantra. In addition, presently, mantra practices are inculcated with the music and experience the supreme consciences of sound. Moreover, the therapeutic value of the practice of *Sabdha Brahman* has been examined by present scholars. Therefore, the yogic mantra yoga practices of *Sabdha Brahman* have health and therapeutic value toward the promotion of well-being in the present complicated context in which we live.

Keywords: Mantra Yoga, *Shabdha Brahman*, Sound Consciousness, Wellbeing, Yoga

Usage of Sri Lankan Notes and Coins for the Preservation and Promotion of Sri Lankan Intangible Cultural Heritage in the Domains of Art, Music, and Dance

Janika Pathirathne[1*], Shalini Gunasekara[2]

[1]Open University of Sri Lanka
[2]University of Colombo, Sri Lanka
[*]janika.cool@gmail.com

Sri Lanka's rich and diverse cultural heritage, particularly in the realms of art, music, and dance, is the focal point of this innovative research. The study delves into the unique intersection of currency and culture, exploring how Sri Lankan notes and coins can be harnessed as a means to preserve and promote the nation's intangible cultural traditions. The research, grounded in both historical analysis and contemporary initiatives, investigates the incorporation of symbolic elements from Sri Lanka's cultural tapestry into currency design. By examining the representation of art forms, musical instruments, and dance postures on currency, it seeks to reveal the cultural identity and collective consciousness of Sri Lanka. To gather valuable data, surveys, and public opinion polls were conducted to assess public awareness and interest in Sri Lankan cultural heritage. Feedback on the design and implementation of cultural currency is also sought, ensuring the public's input in this cultural preservation endeavor. A significant aspect of this research involves collaboration with artists, musicians, and dancers to create artistic elements for commemorative currency. Their expertise is instrumental in selecting symbols, figures, or themes that authentically represent Sri Lanka's cultural heritage. The study scrutinizes the public's perception of these cultural inclusions in currency and their potential to boost awareness and appreciation of Sri Lanka and its intangible cultural heritage. Drawing on international practices, the research offers recommendations to enhance the utilization of currency as a tool for preserving and promoting Sri Lanka's cultural legacy. In essence, this research highlights the untapped potential of currency as a medium for cultural preservation, capable of conveying the vibrant tapestry of Sri Lankan traditions to both its citizens and the global community. By intertwining currency and culture, Sri Lanka can ensure the continuity and appreciation of its intangible cultural heritage, bringing these timeless traditions to the forefront of everyday life and international recognition.

Keywords: Art, Currency, Exploration, Intangible, Vibrant

Improving Student Learning Skills through Individual and Group Piano Teaching Methods: Teachers' Perceptions

Pavithra Madapatha

Department of Western Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
pavithra.m@vpa.ac.lk

Piano education serves as a fundamental platform for nurturing musical talent and creativity. Within this realm, the choice between individual and group piano instruction methods has been a long-standing debate. Both approaches possess their own merits and challenges. This research aims to provide a comprehensive understanding of how these techniques help to facilitate improving student learning skills. The study was based on qualitative data gathered through five (05) in-depth-interviews from piano instructors. Teachers' perceptions regarding these two teaching methods were gathered. The sample was selected purposively. Data were analyzed using thematic analysis. The themes included are (1) advantages and disadvantages of individual and group piano teaching; (2) benefits of individual and group piano teaching; (3) challenges of individual and group piano teaching; (4) teaching approaches and strategies used under each method and (5) student outcomes. The findings revealed that both individual and group piano teaching are effective for students' improvement in piano education. The four teachers' perceptions were that group piano teaching develops students' teamwork abilities, their engagement with the lesson, and their academic achievement, when compared with individual learning. The findings contribute to the field of music education by illuminating how teacher perceptions shape their instructional methods.

Keywords: Group Piano Teaching, Individual Piano Teaching, Piano Education

A Study of the Importance of Jawari and the Difficulties of Maintaining It in the Daily Practice of Sitar Playing

Mahesh Pathmakumara

Department of North Indian Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
maheshsitarist@gmail.com

This research paper investigates the inconvenience caused by cutting as a trench the "*jawari*" (Bridge) part of the sitar during the daily practice of sitar and propose possible solutions for this issue. One of the main factors affecting the tonal quality of the sitar is the part called "*Jawari*". The tone quality of the sitar and the openness and closeness of the tonal quality vary depending on the shape of the face of the *jawari*. Pandit Ravi Shankar's sitar has an open tonal quality and Pandit Vilayat Khan's sitar has a closed tonal quality. The inclination of both these sitar *jawaris* is different. The strings of the sitar are set on the *jawari* of the sitar and due to the constant vibration of the strings over a long period of time, a cut is formed on the *jawari* of the sitar corresponding to the shape of the vibration of the string. It results in a change in the tone quality of the sitar during daily practice. This research paper analyzes this in detail and describes how the tonal quality of the sitar changes. Data were collected for this research through interviews and observations. Through this research, sitar students who practice sitar daily can gain the required knowledge to maintain the quality of their sitar. In order to master the sitar, it is necessary to practice the sitar for many hours a day, and it is possible to get a good understanding of the changes that occur in the sitar due to daily practice. It is important for students learning sitar to recognize the fact that they need to practice by maintaining the tone quality of the sitar well.

Keywords: Jawari, Sitar Bridge, Sitar, Sitar Practice, Sitar Tone

Factors Influencing the Reduction of Western Music Education Participation in Sri Lankan Public Schools: An Exploratory Study Based on the Colombo District

Kamalani Samarakoon, Manoj Sanjeewa*, Pavithra Madapatha, Wasantha Kumara Geekiyanage

Department of Western Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
*sajeem23@gmail.com

This qualitative research aims to investigate the factors that lead students in Sri Lankan public schools to decrease their engagement with Western music education. The primary purpose is to identify the issues contributing to this reduction and propose effective solutions to address these challenges. Data for this study were collected through interviews and questionnaires administered to students and teachers in 10 selected schools (1AB) in the Colombo district. These research tools allowed for a comprehensive exploration of the factors impacting students' reduced exposure to Western music education. The findings of this research shed light on the key issues that have led to a decline in students' participation in Western music education within the Sri Lankan public school system. These issues encompass various aspects of music education, including curriculum design, teaching methodologies, student perceptions, and resource availability. The study also presents potential solutions to mitigate these challenges, with the aim of revitalizing music education in schools. This research underscores the importance of not only addressing the decline in Western music education but also considering the broader context of students' choices regarding artistic subjects. By proactively addressing the identified challenges and implementing positive solutions, this study contributes to the enhancement of music education in Sri Lankan public schools. Ultimately, it is hoped that such efforts will foster the growth of the Sri Lankan music industry by promoting a more vibrant and inclusive music education environment.

Keywords: Music education, Public schools, Reduction, Students, Western Music

Confluence of Visual and Performing Arts in the Sanjhi Tradition of *Vraja*: Efforts to Preserve and Promote an Endangered Cultural Heritage

Shashank Goswami, Selina Goswami

Vraja Kala Sanskriti Sansthana, Vrindaban, India
vrajkalasanskriti@yahoo.co.in

Art forms in India trace their common origin to the liturgical tradition of the ancient Hindu temples. Be it music, dance, theatre, or the various manifestations of visual art, they all emerged from the ritual practice, and even today the forms of devotional art exist in convergence rather than as separate entities, tied together by the bond of their functionality within the larger liturgical frame. In the devotional tradition of *Vraja*, India's foremost center of *Krishnaite* Vaishnavism, the confluence of literature, visual and performing arts is best observed in the festival of *sāñjhī*. Where does this tradition derive its roots from? How did it develop into a perfect compound of different art forms? In what way is a visual design linked to the musical and poetic traditions? How are they altogether integrated into the ritual service of the temples? How does devotional theatre act as the catalyst for a homogeneous compound art? - these were the research questions posed. The paper shall approach these questions from an insider perspective with both authors having been involved in the tradition as practicing artists for several decades. At the same time, light will be thrown on the recent efforts made for the dissemination and preservation of a tradition currently on the verge of extinction.

Keywords: Liturgical Art Traditions, Preserving Cultural Heritage, Sanjhi Festival, Visual and Performing Arts

Challenges of Online Music Learning and Teaching: A Literature Review

P. G. R. Shehani Nipunika

Department of Western Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
shaniparapitiya81@gmail.com

Online music learning and teaching have become one of the principal pedagogical trends in the world. Various online distance-learning degree programs and courses are currently available worldwide. The study aims to summarize the challenges of online music learning and teaching. The primary objective of the study is to identify the challenges of online music learning and teaching in 15 empirical studies. This paper provides a review of the literature on the challenges encountered during online music learning and teaching in the studies chosen from 2013 to 2023. In total, 15 empirical studies were analyzed. A descriptive analysis was used as the methodology for this research. After analyzing the previous research studies, one common challenge and four other challenges were identified. According to the results, the challenge of teaching and learning instrumental music online has been recognized in all studies. In addition, 53.33% of studies have demonstrated the challenge of teaching and learning online vocal music lessons. Moreover, 40% of studies have revealed that the students experienced anxiety due to the lack of interaction between students and the teacher. Furthermore, 66.67% and 33.33% of previous studies have revealed the challenges of poor internet connections, signal delays, and limitations of electronic devices, respectively. According to the analysis, 29.33% of the challenges mentioned above have been resolved, while 29.33% of them are yet to be resolved, and 41.33% have not been encountered. In conclusion, the findings suggest that minimizing these challenges is crucial for implementing the online mode as an educational platform in the future.

Keywords: Challenges, Music, Online Learning, Online Teaching

A Study of Tone Cognition Which Occurs by Tone Perception with Special References to North Indian Music Undergraduates

K. A. A. Indunil

Department of North Indian Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
asoke.i@vpa.ac.lk

Hearing is recognized as an essential factor for the appreciation of music, education as well as for performing. The medium of music is the physical tone. Therefore, it makes it a listening-based function. Developing tone synthesis ability through hearing can be presented as a crucial aspect for musicologists. "In any sung or heard musical composition, the ability to recognize the notes underlying that composition and to sing or to write it is the content of the concept of tone cognition". A music student training his/her auditory sense is an important part of music education. Listening training aims to identify the pitch, timber, and frequency of the musical tones. This allows the student to enjoy the full flavor of the piece of music he/she is studying and to complete the study task. In the study of North Indian music, tone cognition is essential. Tone cognition is used to identify the flavors associated with the ragas as well as to study the ragas in a balanced way through comparative analysis. Students studying North Indian music, especially at the graduate level, should have an optimum level of tonal knowledge. The major objective of this research is to identify tones by hearing. 200 university students were tested to achieve the objective. A practical test was conducted to identify the given musical notes. According to the data obtained from the practical hearing test, it was found that only 10 percent of the students reached the prominent level. The study suggests the necessity of continued practice of notes for tone cognition.

Keywords: Hearing, Musical tones, North Indian Music, Tone Cognition, Tone Synthesis

Examining the Perceptions of Integrating English Songs to Teach Adjectives in the ESL Classroom

Charani Palangasinghe Arachchi*, Nihara Jayawardana, Sonali Kindelpitiya

Department of English Language Teaching, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
*charanipalangasinghe@gmail.com

Teaching adjectives to ESL students represents a fundamental aspect of language acquisition, as it enables them to convey a broader range of ideas and emotions. This study investigates the perceptions of undergraduates on integrating English songs to teach adjectives in the English language classroom. The participants of this study were 40 first-year undergraduates of the Faculty of Music at the University of the Visual and Performing Arts. The data was collected after conducting the lesson on 'Adjectives' using songs. A qualitative approach was employed, and the data was collected using a questionnaire and focused group discussions. The questionnaire consisted of two parts: Part A, which included close-ended questions whereas Part B, included open-ended questions. First, the questionnaire was circulated among the students, and those who were willing to participate in the discussion were selected. The findings depict that the students have a positive perspective regarding learning adjectives using songs. The majority of students stated that learning using songs makes them stay focused, engaged, and easily retain adjective constructions. The students' perceptions align with previous research emphasizing the effectiveness of using English songs in developing grammar structures. This recommends that ESL teachers use songs in teaching grammar structures and module developers include song-related activities when preparing lessons. As the present study only examines the perceptions of undergraduates, further research can be conducted using a quantitative approach. Also, future studies can be conducted in cooperating songs to teach other English grammar structures using the same sample of students who are majoring in Music. In conclusion, this study highlights the need for innovative methods to teach grammar structures, and making learning and teaching more engaging.

Keywords: Adjectives, ESL Classroom, Perceptions, Songs, Undergraduates

Study of Musicality in the Recitation of Religious Hymns

T. K. L. Sujatha

Independent Musician and Researcher, India
rtklsujatha@gmail.com

Religious traditions across the globe have their unique ways of reciting sacred hymns based on different melodic structures. Whether it is the chanting of Veda mantras in Hinduism, the recitation of Salaah in Islam or the singing of psalms in Christianity, there is a melodic flow in these hymns. Hymns have their own melodic appeal that makes them stand out among various melodic compositions, regardless of their language. The objective of this paper is to study the musicality of different religious hymns by selecting a few hymns from different traditions. This paper limits its study to the musical aspects of the oral traditions of reciting sacred hymns. Audio samples of the hymns are collected from various sources, including field recordings, online resources and interviews. The collected data is subject to musical analysis by giving notations to the selected audio samples using musical notes of the Indian system of music, analyzing tonal variations and vocal techniques, and comparing the musical features to study the similarities and distinctions. The results of the analysis include finding the musical phrases from the chanting of different hymns, listing the observed commonalities and differences, and realizing the limited scope of melody. Ultimately, the study accentuates the power of the musical notes, even with limited combinations, in building great auditory impact. These findings have significant implications for understanding the role of music in diverse religious traditions. This in turn results in establishing the fact that music has been an integral part of religious practices, which takes it beyond the level of mere entertainment.

Keywords: Melody, Musical Aspects, Religious Hymns

Exploring the Audience Perception and its Impact on Introverted Musicians

Sanduni Vishaka Amarakoon

Department of Western Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
svamarakoon9@gmail.com

Introversion and extroversion are fundamental personality traits that significantly influence an individual's social interactions and energy management. These characteristics can play a central role in determining stage presence and the ability to sustain optimal performance levels in the context of musical performances. This study aimed to investigate the impact of introversion and extroversion on musical performances, with a specific focus on how introverted individuals, despite talent and skill, might face challenges when performing in front of an audience due to the unique way their energy is expended in social settings. To achieve this, a questionnaire was distributed among a purposively selected group of undergraduate musicians from Sri Lanka to gather information about their personalities and performance experiences. Additionally, interviews were conducted to obtain more detailed insights. The gathered data were analyzed using content analysis techniques. The results revealed that introverted musicians expressed dissatisfaction with their performances whereas individuals from both personality types reported experiencing higher levels of anxiety due to external judgment from audiences, which they believed had a more significant impact on their performances than their personality traits.

Keywords: Extroversion, Introversion, Musical-Performance, Personality, Social-Challenges

Application of Music to Enhance Behavior Patterns of Students with Autism Spectrum Disorder: Five Case Studies

Nadun Hettiarachchi

University of Kelaniya, Sri Lanka
sanhidamusic@gmail.com

Autism Spectrum Disorder (ASD) is a neurodevelopmental condition characterized by challenges in social interaction, communication, and repetitive behaviors. The unique and diverse needs of individuals with ASD necessitate tailored interventions that promote positive behavior and well-being. The study aimed to explore the potential of music as an effective intervention for enhancing the behavior patterns of students diagnosed with ASD. Using a qualitative approach, the research conducted a comprehensive examination of the impact of music on behavior patterns in a sample of five students, ages between 10-12 years diagnosed with ASD, combining qualitative observations, parental and teacher interviews, and questionnaires to provide a holistic understanding of the effects of music interventions. The findings revealed promising results, demonstrating that structured music interventions, including individualized music programs, had a significant positive influence on reducing pre-identified behavior problems such as poor eye contact, rocking, talking inappropriatly, problems with sitting ability and social phobia among four out of the five participants. These identified behaviors were reduced by substituting new music-oriented behaviors such as playing the keyboard, playing the guitar, and singing. This study highlights the potential of music as an effective intervention for enhancing the behavior patterns of students diagnosed with ASD, suggesting that structured music interventions, including individualized music programs, can have a significantly positive impact on reducing pre-identified behavior problems in the majority of participants.

Keywords: Application of Music, Autism Spectrum Disorder, Behavior Patterns, Music Intervention, Positive Behavior

Eurythmics Usage for the Development of Rhythmic Understanding of Children

Sihara Jayatilleke

Department of Western Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
siharajayatilleke16@gmail.com

Eurythmics is a universal educational method using rhythm, music, and movement. This method is important because it takes a different approach to teach children rhythm, as it involves movements where children are given the chance to improvise. It also supports the development of spontaneous reactions and physical responses to music and rhythm with the use of multiple senses and freedom of mind thathelps the lessons be productive to these young minds. The overarching objective of this research is to observe and understand the rhythmic responses to music of young minds. This qualitative case study used 50 children who were selected through the purposive sampling technique. The data were collected through observations and participation and a thematic analysis was conducted. The results revealed that the rate of understanding and reaction to rhythm in music by the study participants are weak. Furthermore, this method of teaching would help children to learn new words with their meanings. In addition, these words will awaken their inner creativity, promote proper pronunciation of words through breaking words into syllables while using rhythm and being relaxed, while also being entertained with a period of fun and exciting learning environment.

Keywords: Eurythmic Usage, Multiple Sense Learning, Rhythmic Development, Rhythmic Responses

The Influence of the Melodies of *Rabindra Sangit* on *Sripalee Gee*

Asith Atapattu

Department of North Indian Music, Faculty of Music, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
dacatapattu@gmail.com

In 1934, during the last visit of Rabindranath Tagore, he was invited by Wilmot A. Perera, to lay the foundation stone of the *Sripalee* in Horana, Sri Lanka which was equivalent to *Santiniketan* Ashram in India. Wilmot A. Perera, the founder of *Sripalee,* wanted to spread the culture of *Santiniketan* in *Sripalee*. He adopted most cultural events that prevailed in *Santiniketan* to *Sripalee*. As in *Santiniketan*, the students of *Sripalee* also used to sing songs and go around the school premises. These songs are called *Sripalee Gee*. This research aims to study the influence of the melodies of *Rabindra Sangit* on *Sripalee Gee*. The objective of this research is to analyze *Sripalee* Gee and compare the melodies influenced by *Rabindra Sangit.* This research is based on the hypothesis that *Rabindra Sangit* has made a valuable contribution to the development of *Sripalee Gee*. This research is an analytical study. This research is based on *Sripalee Gee* which was published by the principal, and the Old Pupils Association of the Colombo branch of *Sripalee* Vidyalaya, Horana with the collaboration of Sri Lanka Broadcasting Corporation, Colombo 07 in 1994. Data were collected using books, journals, CDs and YouTube on *Rabindra Sangit*, *Sripalee* Vidyalaya and *Sripalee Gee*. The results of this research found that the morning singing procession and *Upaasanaya* of *Sripalee* have been adopted from *Boitalik* and *Upasanaa* from *Santiniketan*. It can be concluded that most of the melodies of *Sripalee* Gee were based on the melodies of *Rabindra Sangit*.

Keywords: *Boitalik, Rabindra Sangit, Sripalee Gee, Upaasana, Upaasanaya*

Analyzing Buddhist Philosophical Concepts in Contemporary Sri Lankan Song Lyrics

Janika Pathirathne[1*], Shalini Gunasekara[2]

[1]Open University of Sri Lanka
[2]University of Colombo, Sri Lanka
[*]janika.cool@gmail.com

The intersection of religion and music influences the lives of human beings. Music can touch the minds of people. Music could be used as a medium to convey messages. This research examines the presence and interpretation of Buddhist philosophical concepts in contemporary Sri Lankan song lyrics. The deep-rooted Buddhist heritage of Sri Lanka is a unique setting to explore how these profound ideas are integrated into modern artistic expressions. The analysis of a diverse selection of songs from different genres focuses on themes such as karma, impermanence, suffering, compassion, and mindfulness. This study examines the subtle and explicit ways in which the Buddhist philosophy is conveyed through songs using the thematic analysis. The cultural and societal context of Sri Lanka is taken into account to comprehend the broader implications and relevance of these themes in daily life and artistic endeavors. Data were collected by conducting interviews and surveys with both music artists and audiences to gain insight into their perspectives on the incorporation of Buddhist philosophical concepts in song lyrics. This qualitative data can provide valuable context and understanding of the motivations and impact of such representations. In addition, interviews with religious leaders, songwriters and artists can provide insights into their creative processes, intentions, and how Buddhist philosophy plays a role in their work. This study also compares different song genres to examine how Buddhist concepts are represented and how they resonate with the public. Ultimately, this study offers a nuanced perspective on the interplay between contemporary music, Buddhist philosophy, and Sri Lankan society, shedding light on the vital role that songs play in perpetuating and reinterpreting age-old philosophical ideas in the modern age. This conveys Buddhist philosophy to the modern world, building up social well-being in society.

Keywords: Buddhist, Contemporary, Philosophy, Society, Well-being

Dance Movement Analysis in Rock Art and Engravings in Sri Lanka

Niluka D Thilakarathne

Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
niluka.t@vpa.ac.lk

This qualitative case study aims to determine dance postures according to Labanotation and address a research gap in the field of dance history. Why did people paint rock surfaces during the prehistoric time? Did they express a particular sensation? Why are humans responsive to music and dance? The study of rock paintings that contain vivid signs and symbols provide us with an understanding of the cognitive approach of the prehistoric people and their art, language, and culture. The archaeological records explore how the sound "Hmmmmm" would have originated and evolved as cultural achievements of the Neanderthals and other larger-brained hominids. Furthermore, ancestors slapped their bodies, clapped and produced rhythmic moments as imprinted in cave walls. Manifestation of rock paintings is a creative process and Sri Lanka has a longstanding tradition of rock paintings. However, the meaning of the rock paintings hidden in Sri Lanka was studies by Raj Somadeva in 2012 as per the absence of raising the main argument by other scholars. There was a gap in the research regarding rock paintings in Sri Lanka in the context of archeology and art history from 1897 to 2012. Dance and music scholars did not attempt to analyse archeological evidence in the subjective viewpoints of dance and music which helped to establish dance and music history in Sri Lanka. This research gap causes academics to depend on the *Mahawamsa* as the earliest reference in dance and music history in Sri Lanka. This study is focused on variables such as time, space, body weight, and direction according to the Labanotation theory. The study analyzed 46 rock arts scattered over Sri Lanka such as Lihiniyagala, Budugala, Billawa, Thanthirimale, and Dorawaka. These well-organized body postures were explored within the creative space and these postures were found to denote approaches used in dance by ancestors like Billawa and Thanthirimale. When considering Doravaka cave art, it directly demonstrates the stylistic dance movement of the female figure that gave extra weight to the body as Labanotation explained. Further, this evidence proved that dance has a longer history than what the Mahawamsa evidenced. These body postures explore the rhythm of the moving body.

Keywords: Body Postures, Rock Art, Rhythm

ICH for Social Well-being: A Study on the Significance of Puberty Rituals in the Rodi Community, Sri Lanka

AV Muditha Ankumbura

Library, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
muditha.a@vpa.ac.lk

Cultural ceremonies marking a girl's first menstruation or coming of age are prevalent in various ethnic groups across Sri Lanka. The Rodi community, a primitive ethnic group originating from Sinhala society but segregated according to Sri Lanka's caste hierarchy system since ancient times, has preserved its distinct intangible culture due to its isolation and environmental adaptation. The Rodi community practices numerous puberty rituals for girls, firmly believing in their pivotal role in preparing a girl to navigate her future as a biologically mature woman. This study aims to unveil the Intangible Cultural Heritage (ICH) related to puberty and explore their social, and cultural significance as a framework for sustainable womanhood within this community. For this survey, 32 respondents were randomly selected as the sample from three traditional Rodi villages located in the Kurunegala district. The sample comprises females between the ages of 50-70. Primary data were collected through interviews and analyzed using both qualitative and quantitative methods. Results revealed that 86% of respondents have experience following traditional rituals at their own puberty and 71% of respondents expressed their positive attitude towards the continuation of traditional puberty rituals, because these rituals significantly direct girls in preparing for their roles as housewives and future mothers. The respondents emphasized the importance of providing a girl with appropriate education concerning the roles and responsibilities of a biologically mature female during the period of isolation. The results indicate that reintroducing a girl to society with a new status, value, and role after a short period of segregation, along with specific practices such as food restrictions, behavioral restrictions, ritual bathing, and rites associated with "*Kotahalu Padura*" (the mat and materials used in the day of the bathing ceremony encompassing all puberty-related rituals) were seen as crucial contributions to the overall well-being of women in their respective society. However, due to the adverse effects of ongoing global cultural changes including Westernization, this valued cultural heritage is no longer accepted by the younger generation. Therefore, studies of this nature are vital in preserving and reevaluating the significance of these cultural practices and raising awareness among the younger generation regarding the socio-cultural values inherent in these diminishing cultures.

Keywords: Female Roles, ICH, Puberty Rituals, Rodi Community, Social Well-being

The Impact of Digital Repositories on Cultural Heritage Preservation and Academic Advancement in Sri Lanka

Sampath Chandrasena

National Centre for Advanced Studies (NCAS), Sri Lanka
schandrasena@gmail.com

Digital repositories have emerged as pivotal instruments, globally recognized for their crucial role in preserving cultural heritage, disseminating academic research, and fostering knowledge sharing. Within the distinctive context of Sri Lanka, these repositories have assumed an increasingly significant role in curating and conserving the nation's profound cultural, historical, and academic assets. This research paper embarks on a thorough exploration, delving into the historical evolution, current status, challenges, and future prospects of digital repositories in Sri Lanka. The literature review was initiated by establishing a foundational understanding of digital repositories, emphasizing their global significance in cultural preservation and academic advancement. It scrutinizes the key functions that these repositories serve in the preservation of cultural heritage and the progress of scholarly pursuits. Furthermore, the review navigates the local landscape, shedding light on the emergence of digital repositories in Sri Lanka and their pivotal role in safeguarding the nation's cultural and scholarly heritage. Key concepts, challenges, and trends in the digital repository domain are identified and elucidated, with a focus on their relevance to the Sri Lankan scenario. The exploration encompasses critical issues such as infrastructure, sustainability, copyright, and interoperability, all of which have played pivotal roles in shaping the evolution of digital repositories in the country. This study adopts a comprehensive mixed-methods approach, combining qualitative and quantitative research techniques. The methodology relies on a robust literature review that forms the theoretical foundation of the study. In addition, primary data were collected through interviews and surveys conducted with essential stakeholders in the field, including representatives from academic institutions, cultural heritage institutions, government bodies, and digital repository administrators. These interviews and surveys offer valuable insights into the practical aspects of the digital repository landscape in Sri Lanka. In conclusion, this research paper presents a comprehensive analysis of the evolution of digital repositories in Sri Lanka, underscoring their integral role in preserving cultural heritage, advancing academic research, and contributing to the nation's knowledge ecosystem. By tracing their historical development, assessing the challenges faced, and exploring promising future prospects, the study highlights the substantial contributions of digital repositories to the cultural and academic landscape of Sri Lanka. The findings of this research aim to inform policymakers, scholars, and stakeholders in the field about the importance of continued development and integration of digital repositories in Sri Lanka's cultural and academic domains.

Keywords: Conserving, Curating, Digital Repositories, Preservation

The Influence of South Indian Poetical Theatre on Theatre Practices in Sri Lanka

Nishshanka Abeyrathna

Department of South Indian Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
nishshanka.abeyrathna@gmail.com

In this study, the focus is on the influence of South Indian Poetical Theatre on the theatre practices of Sri Lanka, particularly exploring the practice of poetical dramas like 'Sathya Shree Harishchandra' in Andhra Pradesh, Southern India. These dramas incorporated Carnatic music into their performances. The study aims to investigate whether this theatrical form aligns with what some scholars refer to as *Nadagama*, the Sinhala folk drama. There exists an ambiguity in the usage of terms like *Nadagama* and *Kavinalu*. While scholars like Sarachchandra and Dela Bandara have extensively researched *Kavinalu* and Nadagama, there has been no specific study conducted on the poetic theatre that served as the origin of *Kavinalu* and *Nadagama*. Jayantha Aravinda, the musician responsible for creating music compositions for Sarachchandra's *Nadamas*, expressed the opinion that *Nadagam* received influences from Carnatic music. Building on Aravinda's statement, this research also questions whether *Nadagam* can be classified as a Sinhala folk theatre. The primary findings are based on a literature review of Carnatic and Sri Lankan writings. The research confines its timeframe to the *Mahanuwara* era, focusing on events such as the acquisition of the crown by South Indian Telugu-speaking Nanayakkara *Wanshika* individuals and the arrival of Telugu-speaking Carnatic musicians like *Alagunaidu* to Sri Lanka. Parallel to the *Kandian* era, the *Thrimurthy* era (*Tyagaraja*, *Dikshitar*, and *Shamashastri*) was prevalent in South India. Interestingly, poetic theatre was practiced in Sri Lanka during the reign of Telugu-speaking kings. The research findings reveal that only a few elements from the poetic theatre are incorporated into contemporary *Nadagam* practices. This study aims to provide new insights for further research on local theatre traditions, offering better answers to contradictions and vague historical information that has arisen.

Keywords: Carnatic Music, Telugu Poetic Theatre, Sinhala Folk Theatre

Investigating the Use of North Indian Musical Instruments in Sri Lankan Catholic Church Festivals

Gayesha Dharmasri

Department of North Indian Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
gayeshadharmasri1999@gmail.com

During Portuguese colonization, Christianity was introduced to Sri Lanka. Christianity in Ceylon was prohibited after the Dutch took over the country but resurfaced with the arrival of the British. Roman Catholicism, originating from Rome- Italy, is the largest denomination of Christianity. A Christian can follow Jesus Christ within various branches of the religion, such as Catholicism, Protestantism, Orthodoxy, or other denominations. However, the spread of Christianity in Asian countries has adapted to the local cultures. In Sri Lanka, in addition to the standard Sunday mass, local and foreign musical instruments are used as per the recommendations of the Vatican (the Catholic cathedral in Rome) for feasts and other special masses. This research explores the cultural implications of this practice. The primary objective of this research is to investigate the utilization of North Indian musical instruments and associated cultural elements during Catholic festivals within masses held in Sri Lanka, specifically focusing on the level of acceptance and enthusiasm for these instruments within the Catholic communities associated with selected churches located in the Negombo area. The central research question is: How are North Indian musical instruments integrated into Catholic Church liturgy within Sri Lankan culture? The study employs qualitative research methods, which include conducting open-ended interviews. The North Indian musical instruments currently used in churches include the Tabla, Sitar, Esraj, and Flute. Their adoption marks a notable shift and turning point in local Catholic music. This research will help identify how Sri Lankan church music, initially rooted in Western musical traditions, evolved to incorporate elements of North Indian music traditions.

Keywords: Catholic Church Feasts, Catholic Church Music, North Indian Musical Instruments, Sri Lankan Catholic Music

රට යකුම හෙවත් රිද්දි යාග ශාන්තිකර්මය තුළින් හෙළිවන සමාජ ආකල්ප පිළිබඳව සිදු කෙරෙන විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

බී. එම්. සී මධුසංඛ බණ්ඩාර

මානවශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනාංශය, සමාජීයවිද්‍යා හා මානවශාස්ත්‍ර පීඨය, ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය
madusankabandaranayaka42@gmail.com

මානව සමාජ සන්දර්භය තුළ සියලු පුද්ගලයන් තම අභිමතාර්ථ සාධනයෙහි ලා නොපෙනෙන බලවේගයන්හි පිහිට පැතීම ප්‍රාථමික සමාජයේ මෙන් ම නූතන දියුණු යැයි සම්මත සමාජය තුළින් ද සුලබව හඳුනාගත හැකි ය. එලෙස පාරම්පරික විශ්වාසයන් පදනම් කොටගත් සුවිශේෂී ශාන්තිකර්මයක් ලෙස රට යකුම හෙවත් රිද්දි යාග ශාන්තිකර්මය පෙන්වාදිය හැකි ය. පූජාර්ථයෙන් සිදු කෙරෙන ශාන්තිකර්මයක් ලෙස ගැනෙන සාම්ප්‍රදායික රට යකුම හෙවත් රිද්දි යාග ශාන්තිකර්මය ආශ්‍රිතව පවතින සමාජ ආකල්ප මොනවා ද යන්න පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන ගැටලුවයි. එසේ ම සාම්ප්‍රදායික රට යකුම හෙවත් රිද්දි යාග ශාන්තිකර්මය පිළිබඳව හඳුනා ගැනීම සහ රට යකුම ශාන්තිකර්මය තුළින් හෙළිවන සමාජ ආකල්පයන් පිළිබඳව හඳුනා ගැනීම ආදිය මෙම පර්යේෂණය සිදු කිරීමේ මූලික අරමුණු විය. මෙම අධ්‍යයනය සඳහා ප්‍රස්තුත පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය වශයෙන් ගුණාත්මක දත්ත රැස්කිරීමේ පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ රට යකුම ශාන්තිකර්මය ආශ්‍රිත කරුණු ඇතුළත් ද්විතීයික සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය ද අධ්‍යයනය කරමින් මෙම පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී. පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායට අයත් රටයකුම හෙවත් රිද්දි යාග ශාන්තිකර්මය කාන්තාවන් විෂයෙහි සිදු කරනු ලබන එකම ශාන්තිකර්මය ලෙස හඳුනාගත හැකි ය. රිද්දියාගයේ එන නානුමුරය හෙවත් දොළහ පෙළපාලිය නමින් හැඳින්වෙන මෙකී අංගය තුළ නාට්‍යමය ලක්ෂණ රැසක් පවතින බැව් පෙනේ. එසේ ම කාන්තාවකගේ දරු ගැබ ආරක්ෂා කිරීමත්, දරු ගැබ හට ගැනීමටත්, කරදරයකින් තොරව දරු ප්‍රසූතිය සිදුවීමටත් යන අරමුණු මුදුන් පමුණුවා ගැනීම සඳහා මෙම ශාන්තිකර්මයේ දී බොහෝ දුරට ආතුර කාන්තාවගේ මානසික සුවය සහ විමර්ශන බුද්ධිය ඇති කිරීම සඳහා චිකිත්සන ක්‍රියාවලියක් වශයෙන් ද ක්‍රියාත්මක වන බව පෙනේ. මේ අනුව රිද්දි යාග ශාන්තිකර්මය මූලික වශයෙන් සමාජ සන්නිවේදනයට ප්‍රවිශ්ට වන්නේ මනෝ විද්‍යාත්මක ප්‍රවේශයකින් බව පෙනේ. මෙම ශාන්තිකර්මයෙහි නාට්‍යමය අංග තුළින් සමාජ නිරූපණය වඩාත් අපූරු ලෙස සන්නිවේදනයට ප්‍රවේශ කොට තිබේ. මෙලෙස නිරෝගී දරු සම්පත් ලබා ගැනීමට කාන්තාවක් සහ පිරිමියෙකු කායික හා මානසික වශයෙන් සූදානම් කිරීම, දරු සම්පතක ඇති වටිනාකම, ලිංගික ජීවිතය සාර්ථකව පවත්වාගෙන යාමට අවශ්‍ය ලිංගික සෞඛ්‍යය පිළිබඳ පූර්ණ දැනුම සමාජගත කිරීම, දරුවන් කෙරෙහි වැඩිහිටියන් ලබා දෙන දියණු සමාජ අවධානය ආදී අංග රැසක් පිළිබඳව පුළුල් අර්ථයක් සහිතව පොදු මිනිස් සමාජයට යම් වැදගත් පණිවුඩයක් සමාජගත කළ විශිෂ්ට අවස්ථාවක් ලෙස රට යකුම හෙවත් රිද්දි යාග ශාන්තිකර්මය හඳුනාගත හැකි ය.

මුඛ්‍ය පද: පාරම්පරික විශ්වාසයන්, ශාන්තිකර්ම, රටයකුම, නාට්‍යමය ලක්ෂණ, ජන ඇදහිලි, මානසික සුවය

An Investigative Study on the Social Attitudes Revealed through *Riddi Yaga Shantikarma*

B. M. C. Madhusanka Bandara

Department of Humanities, Faculty of Social Sciences and Humanities, Rajarata University of Sri Lanka
madusankabandaranayaka42@gmail.com

In the context of human society, all people seek help from invisible forces in the achievement of their goals, as in primitive society, as well as in standardized modern society. In this way, *Riddi Yaga Shantikarma* can be pointed out as a unique pacification act based on traditional beliefs. The main aim of this research is to study what the social attitudes are related to *Riddi Yaga Shantikarma*, which is considered an appeasement ritual. Likewise, the basic objectives of this research were to identify the traditional *Riddi Yagum* or *Riddi Yaga Shantikarma* and to identify the social attitudes revealed through the *Riddi Yagum Shantikarma*. This research was conducted by studying secondary literature sources that included matters related to the pacification of the country under the qualitative data collection research method as the propositional research method for this study. *Riddi Yaga Shanthikarma*, which belongs to the low country dance tradition, can be recognized as the only *Shanthikarma* performed on the subject of women. It seems that there are many dramatic features in this part, known as *Nanumuraya*, or the twelve processions in *Riddi Yaga*. Also, in order to achieve the goals of protecting a woman's pregnancy, getting pregnant, and giving birth without trouble, it seems that in this *Shantikarma*, *atura* is mostly used as a therapeutic process to promote mental health and investigate the intelligence of the woman. Thus, *Riddi Yaga Shantikarma* primarily enters social communication through a psychological approach. Through the dramatic elements of this *Shanthikarma*, social representation has been approached in a more pleasing way. In this way, *Riddi Yaga Shanthikarma* can be identified as an excellent opportunity to socialize an important message to the common human society as it provides a wide knowledge on aspects such as preparing a woman and a man physically and mentally to have healthy children, the value of a child, socializing the full knowledge of sexual health necessary to maintain a successful sex life, social attention given by adults to children, etc.

Keywords: Country Itself, Dramatic Features, Folk Beliefs, Mental Healing, Pacification, Traditional Beliefs

ශ්‍රී ලාංකේය පාසල් අධ්‍යාපනයේ ක්‍රියාත්මක 6 ශ්‍රේණියේ පෙරදිග සංගීතය විෂයමාලාවේ විෂය අන්තර්ගතය පිළිබඳ සිසු රුචිකත්වය

එච්. එම්. ඩී. එස්. හේරත්

පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව, ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය, මහරගම, ශ්‍රී ලංකාව
dsanjeewa178@gmail.com

ශ්‍රී ලාංකේය පාසල් අධ්‍යාපනයේ පෙරදිග සංගීතය විෂය පිළිබඳ විධිමත් අධ්‍යාපනයේ ආරම්භ වන්නේ 6 ශ්‍රේණියෙනි. එම විෂය නිර්දේශයේ විෂය අන්තර්ගතය පිළිබඳ සිසු රුචිකත්වයෙහි ගැටලු සහගත තත්ත්වයක් ඇති බව ඒ පිළිබඳ අධ්‍යයනයේ දී පැහැදිලි වේ. පෙරදිග සංගීතය විෂය ඉගෙනුම කෙරෙහි බලපාන තීරණාත්මක ශ්‍රේණිය වන්නේ 6 ශ්‍රේණියයි. මෙහි සෘණාත්මක තත්ත්ව හමුවේ සිසුන් II වන කාණ්ඩයට අයත් වෙනත් විෂය තෝරා ගැනීමට යොමුවෙයි. එබැවින් මේ පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීම කාලෝචිත වේ. පාසල් අධ්‍යාපනයේ ක්‍රියාත්මක පෙරදිග සංගීතය විෂයමාලාවේ විෂය අන්තර්ගත කෙරෙහි සිසු රුචිකත්වය පිළිබඳව විමර්ශනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණයි. ප්‍රමාණාත්මක ප්‍රවේශය යටතේ සමීක්ෂණ ක්‍රමය පාදක ව පර්යේෂණය සිදු කෙරිණි. ස්ථරගත අහඹු නියැදි ක්‍රමය යටතේ ලංකාවේ පළාත් පහක පෙරදිග සංගීතය හදාරන සිසුන් 600ක් නියැදිය ලෙස යොදා ගෙන ඇත. ප්‍රශ්නාවලි යොදාගෙන දත්ත රැස් කරන ලද අතර සංඛ්‍යා විද්‍යාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය කෙරිණි. විෂය නිර්දේශයට අදාළ පාඩම් 29 අතරින් පාඩම් හයක් පිළිබඳ සිසු රුචිකත්වය 13% ක් වන අතර ඒවා න්‍යායාත්මක පාඩම් වන බව අනාවරණය විය. ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සිසුන් වැඩි රුචිකත්වයක් දක්වන බවත් එහි ප්‍රතිශතය 79% කි. නමුත් ඒ අතරින් ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම් හයක් සඳහා සිසුන් දක්වන රුචිකත්වය 17% ක ඉතා පහළ අගයක් ගනී.

මූල පද: ශ්‍රී ලාංකේය පාසල් අධ්‍යාපනය, 6 ශ්‍රේණිය පෙරදිග සංගීතය විෂයමාලාව, පෙරදිග සංගීතය විෂය අන්තර්ගතය, සිසු රුචිකත්වය

Student Interest in the Subject Content of the Grade 6 Oriental Music Curriculum Implemented in Sri Lankan School Education

H. M. D. S. Herath

Department of Research and Development, National Institute of Education, Sri Lanka
dsanjeewa178@gmail.com

The formal education of Oriental Music in Sri Lankan schools commences in grade six. This research highlights a main issue related to students' interest in the subject content of the oriental music curriculum. Grade six is indeed a crucial stage in the students' journey towards oriental music proficiency as they must select one aesthetic subject. However, students often find themselves in the challenging position of making this choice without a comprehensive understanding of their potential and interests. Consequently, they frequently consider alternative subjects within category II, underlining the urgency of investigating this matter. The primary objective of this research is to investigate the interest of the students in the oriental music curriculum which is implemented in school education. The research adopted a quantitative approach and employed a survey method to gather data. Utilizing a stratified random sampling technique, a sample of 600 students studying Oriental Music in five provinces of Sri Lanka, was selected. Data collection was facilitated through questionnaires, and statistical analysis was conducted. Among the 29 lessons that constitute the syllabus, the findings reveal that students' interest in six lessons is notably low, with 13%, primarily pertaining to theoretical lessons. Conversely, students exhibited a significantly higher level of interest in practical activities, with a striking 79% indicating their value. However, interest in six specific practical activities remains conspicuously low, standing at 17%. These results provide a clear understanding of the critical issues within the Oriental Music curriculum, granting valuable insights that can be used to make necessary enhancements and improvements during its revisions.

Keywords: Grade 6 Oriental Music Curriculum, Oriental Music Subject Content, Sri Lankan School Education, Student Interest

පූර්ව ළමාවියේ දී සංගීත දැනුම වර්ධනයට පෙර පාසල් ගීතවල භාවිතය

එල්. සී. අයි. පෙරේරා

සංගීතය හා නිර්මාණාත්මක තාක්ෂණවේද අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
chathuriiroshani@gmail.com

මව් කුසයේ දී මවගේ හෘද ස්පන්දන වේගයේ සිට ඇය අසන ගීත දරුවාට ද දැනීමෙන් සංගීතයෙහි හඳුන්වන රිද්මය අවිධිමත් අයුරින් දරුවාගේ මනසට ප්‍රවේශ වේ. එතැන් සිට ළමා පරිසරයේ ඇසෙන ගීත හා ලබන අත්දැකීම් අනුව සංගීතය විවිධාකාරයෙන් යම් මට්ටමකට විඳීමට පෙළඹේ. පෙර පාසල් අවධියේ දී සංගීතයේ රසඥතාවය ශ්‍රවණය තුළින් ගොඩනැගේ. එහිදී විවිධ භාෂාවන්ගෙන් නිර්මිත පෙර පාසල් ගීත මඟින් භාෂා කථනය සමඟ ගීතයේ ඇතුළත් රිද්මය ඔස්සේ ළමා මනස ආකර්ශනය කර ගැනීමට සමත් වෙයි. එබැවින් පෙර පාසල් ළමුන්ගේ සංගීත දැනුම වර්ධනයට පෙර පාසල් ගීත උපයෝගී වන්නේ ද යන්න අධ්‍යයනය කිරීම පර්යේෂණයේ ගැටලුව විය. පූර්ව ළමා වියේදී ළමුන්ගේ සංගීත ප්‍රවණතාවය විමසා බැලීම හා පෙර පාසල් ගීත මඟින් සංගීතය කෙරෙහි ආකර්ශනය ඇති කර ගනිමින් පසුව සංගීත අධ්‍යයනයට යොමු වීම පිළිබඳ විමසා බැලීම පර්යේෂණයේ අරමුණු වේ. ගුණාත්මක හා ප්‍රමාණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේද මෙම අධ්‍යයනයට යොදා ගැනිණ. කොළඹ කලාපයේ ජාත්‍යන්තර පාසලක ඉගෙනුම ලබන පෙර පාසල් ළමුන් හා එහි සේවය කරන සංගීත ගුරුවරුන් මෙහි ප්‍රධාන නියැදි වේ. ප්‍රශ්නාවලි, සම්මුඛ සාකච්ඡා, ගුරු-සිසු ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය නිරීක්ෂණය මඟින් ප්‍රතිඵල ලබා ගැනිණ. බොහෝ සංගීත ගුරුවරුන් ළමුන්ගේ ගීත ගායනයට ස්වර පුවරු වාද්‍ය භාණ්ඩ යොදා ගැනේ. ගීතයේ අර්ථාවබෝධ කරලීමට වාදනය කරමින් ගායනය කිරීම යම් අසීරුතාවයක් ඇති බැවින් නව තාක්ෂණික උපකරණ සමඟ තම පංචේන්ද්‍රියන් භාවිත කෙරේ. පෙර පාසලට ඇතුළත් වන මුල් අවස්ථාවේදී ළමුන්ගේ හැසිරීම ආගන්තුක හා ව්‍යාකූල තත්වයක පැවතුන ද යම් සංගීත ඛණ්ඩයක් වාදනය කර එය ඇසෙන්නට සැලැස්වීමෙන් ක්‍රමයෙන් එම ආගන්තුක බවින් මිදී නර්තනය හා ගීත කොටස් මිමිණීමෙන් සංගීතය සඳහා ප්‍රතිචාර දැක්වීමට පටන් ගැනීම, වචන නැවත නැවත ගීතයේ අන්තර්ගත වීමෙන් ගීතය ක්ෂණිකව අවබෝධ කර ගැනීම, ළමුන්ව ආකර්ශනය වන අයුරින් ගී තනු හා සංගීතය නිර්මාණය වීම, බොහෝ විට 2/4 හා 4/4 රිද්මයට නිර්මිත ගීතයන්ට ප්‍රියතාවයක් දැක්වීම හේතුවෙන් සංගීතයෙහි තාල ගමනය පහසුවෙන් අවබෝධ කර ගැනීම, ළමා පරිකල්පනය හා මතක ශක්තියට උපකාරී වීම දැකිය හැකි ය. ඉහත ප්‍රතිඵල මඟින් පෙර පාසල් ළමුන්ගේ සංගීත ආසක්තභාවය හා සංගීතය හැදෑරීමේ මූලික පියවර සඳහා පෙර පාසල් ගීත බලපාන බව පෙනේ.

මූල පද: පෙර පාසල් ගීත, භාෂා කථනය, රිද්මය, ශ්‍රවණය, සංගීතය

Use of Nursery Rhymes to Develop Music Knowledge in Pre-Primary Age

L. C. I. Perera

Department of Music and Creative Technology, University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka
chathuriiroshani@gmail.com

A child starts to experience rhythm in music from their mother's womb. After birth, they experience it in different ways according to the child's background. In the pre-primary age, the joy of music can develop by listening. Nursery rhymes, which are created in different languages, can attract the child's attention with which a child's speaking ability can be developed and also their listening skills. They also get a brief knowledge of rhythm. The research question is about how nursery rhymes can be useful in developing the music knowledge of pre-primary children. The objectives of this study are to analyze the music development of pre-primary children and to analyze the tendency to learn music through the attraction to nursery rhymes. To do the research, quantitative and qualitative methods were used. For this study, the children and the music teachers who are learning and teaching in an international school in Colombo were analyzed. The results were derived from questionnaires, interviews, and the teaching-learning process. Most of the teachers use keyboards for the singing session for children. Since it is difficult to sing while playing the keyboard, teachers use their whole body and also use new technical equipment. As the child enters the school as a beginner, some children tend to behave aggressively and do mischievous things in the new environment. As a calm down method after playing some piece of music, the child responds to it positively. Repetition of words can be helpful for them to understand words, the melody and music can attract the child, and the music tempo is easier to understand because most of the songs have been created in 2/4 and 4/4 rhythm, and helps the child's imagination. Accordingly, learning nursery rhymes plays a vital role in developing music knowledge in pre-primary children.

Keywords: Listening, Music, Nursery Rhymes, Rhythm, Speaking Ability

සාම්ප්‍රදායික සබරගමු දවුල් බෙරය නිර්මාණයේ විද්‍යාත්මක පසුබිම අධ්‍යයනය

ඉන්දික වීරකෝන්*, දිනුෂා විජේනායක

නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
*indikatikiri@gmail.com

ශ්‍රී ලාංකේය අවනද්ධ භාණ්ඩ අතර දවුල නම් වූ බෙරය සඳහා ලාංකේය සංස්කෘතිය තුළ සුවිශේෂ ස්ථානයක් හිමි වී තිබේ. ප්‍රධාන වශයෙන් උඩරට, පහතරට සහ සබරගමු යන නර්තන සම්ප්‍රදායයන් ත්‍රිත්වය යටතේ මෙම බෙරය වර්ගීකරණය වේ. සබරගමු පළාතට ආවේණික නර්තනය සඳහා වාදනය කරන ප්‍රධාන වාදන භාණ්ඩය සබරගමු දවුල නමින් හඳුන්වනු ලැබේ. ශ්‍රී ලංකාවේ සාම්ප්‍රදායික ආගමික චාරිත්‍ර කටයුතු සමගාමීව බෙර වාදනය, සහ නර්තනය සඳහා දවුල සුවිශේෂ කාර්යභාරයක් ඉටු කරනු ලැබේ. සාම්ප්‍රදායික දැනුම පදනම්ව නිර්මාණය කරන මෙම දවුල සිලින්ඩරාකාර හැඩයෙන් යුත් සුවිශේෂ අනන්‍යතා ලක්ෂණ සහිතව අතින් නිර්මාණය කරන ලද්දකි. අද්‍යතනයේ දී දේශීය වාදන භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය සහ අලෙවිකරණයේ තරගකාරීත්වය හේතුවෙන් එහි ගුණාත්මක බව ගිලිහී ගොස් ඇත. එමනිසා මෙම බෙරයට ආවේණික වූ නිවැරදි ධ්වනි නිෂ්පත්තිය කෙරෙහි බෙහෙවින් බලපා ඇත. එය වර්තමානයේ මුහුණපා ඇති ගැටලුවකි. ප්‍රමිතියෙන් උසස් දවුලක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා සාම්ප්‍රදායික දැනුම, ශිල්ප ක්‍රම සහ විද්‍යාත්මක පසුබිම පිළිබඳව විමර්ශනයට ලක් කිරීම මෙම පර්යේෂණයෙන් සිදු කරයි. මෙම පර්යේෂණ කාර්ය සඳහා පර්යේෂණ ක්‍රම වේදය ලෙස මුද්‍රිතව සහ අමුද්‍රිතව ප්‍රකාශයට පත් සාහිත්‍ය මූලාශ්‍ර, ප්‍රාථමික සහ ද්විතියික මූලාශ්‍රයගත තොරතුරු භාවිත කර ඇත. සමාජයෙන් ගිලිහී යන මෙම පාරම්පරික දැනුම සංරක්ෂණය සඳහා සම්ප්‍රදායිකව දවුල් නිර්මාණය කරන සම්පත්දායකයින් සහ ප්‍රවීණ ගුරුවරුන් සමග අභිමුඛ සංවාද පැවැත්වීමෙන් සහ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන කිරීමෙන් දත්ත එක්රැස් කර ඇත. එසේ රැස් කල දත්ත විශ්ලේෂණය මගින් ගුණාත්මක සම්ප්‍රදායික බෙරයක් නිර්මාණය කර ගතයුතු ආකාරය පැහැදිලි කරයි. ඒ අනුව දවුල් නිර්මාණයේදී සලකිලිමත් විය යුතු සාම්ප්‍රදායික සහ නූතන සියුම් තාක්ෂණික ශිල්ප ක්‍රම සමාජගත කිරීම මෙමගින් අරමුණු වේ.

මූල පද: සබරගමු දවුල, විද්‍යාත්මක පසුබිම, සම්ප්‍රදාය, තාක්ෂණික ශිල්ප ක්‍රම, සංස්කෘතිය

A Study of the Scientific Background of the Traditional Sabaragamuwa *Davula* Drum Design

Indika Weerakoon*, Dinusha Wijenayaka

Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
*indikatikiri@gmail.com

Among the Sri Lankan musical instruments, the *Davula* drum has a special place in Sri Lankan culture. This drum is mainly classified under the three dance traditions of Up Country (Kandyan), Low Country (*Pahatharata*), and *Sabaragamu*. The main instrument played for the dance particular to the Sabaragamuwa province is known as Sabaragamuwa *Davula*. The *Davula* plays a special role in Sri Lanka's traditional religious rituals, accompanied by drumming and dancing. Crafted based on traditional knowledge and techniques, *Davula* is cylindrical and hand-crafted with distinctive features. Nowadays, due to the competition in the production and marketing of local musical instruments, their quality has been lost. Due to the lack of production of high-quality drums, it has strongly influenced the quality of sound output that is unique to this drum. It is a serious problem faced today. This research investigates the traditional knowledge, techniques, and scientific background to create high-quality Davul. For this research work, literature sources, and primary and secondary sources have been used as research methodology. In order to preserve this traditional knowledge that is being lost from society, data were collected by conducting face-to-face interviews and field interviews with resource persons and expert teachers who traditionally create the *Davula*. Analysis of the data collected explains how to create a quality traditional drum. Accordingly, this study aims to socialize the traditional and modern techniques that should be considered in the creation of the Davuls.

Keywords: Culture, *Sabaragamu Davula*, Scientific background, Tradition, Use of technology

උඩරට හත් පදයෙහි අන්තර්ගත සමාජ විද්‍යාත්මක ලක්ෂණ පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ජේ. ඒ. රංජිත් ජයසිංහ

උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය, නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්යය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
ranjithjayasinghe8@gmail.com

ශ්‍රී ලාංකේය ජන සමාජයේ විශේෂයෙන් ම උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායය මුල් කොටගත් ප්‍රදේශවල ව්‍යාප්තව ඇති ප්‍රධානතම යාතු කර්මය ලෙස කොහොඹායක් කංකාරි ශාන්තිකර්මය හඳුන්වා දිය හැකි ය. එහි එන නර්තනාංග අතර "හත් පදයට" හිමිවන්නේ සුවිශේෂී ස්ථානයකි. මෙකී සුවිශේෂත්වය වඩාත් ප්‍රත්‍යක්ෂ වන්නේ ඒ සඳහා ආරෝපණය කර තිබෙන නර්තනයේ විවිධත්වය සහ රංග භාණ්ඩවල විවිධත්වය මතය. මෙහි දී ප්‍රවීණ වයසින් මුහුකුරා ගිය අයෙකු විසින් හත් පදය ඉදිරිපත් කිරීමද විශේෂත්වයක් ගන්නා බව පෙනේ. ප්‍රථමයෙන් බුලත් පදය නර්තනය කරනු ලැබේ. බුලත් අතක් සුදු රෙදි කඩක තබා යහන ඉදිරියේ දෙවියන් සමූහයා පිළිගන්නා ආකාරයක් දෘශ්‍යමාන වේ. අනතුරුව පිරිසිදු ජලය පිරවූ කේතලයකට කහදියර මිශ්‍රකර කංකාරි මඩුව වටා ඉසිමින් කොතල පදය ඉදිරිපත් කරයි. සුදු සළුවක් දෙකළවර පහතට එල්ලෙන සේ අල්ලාගෙන දෙවියන්ට පවන් සැලීමේ නර්තනය සළු පදය සහ අඟුරු සහිත කබලක් වමතින් රැගෙන දකුණතින් දුම්මල කුඩු ඉසිමින් දුම්මල පදය නර්තනය කෙරේ. ලෙලි හරින ලද පොල් ගෙඩියක් අතින් ගෙන පොල් පදය ද සහල්, මුංඇට ආදි ද්‍රව්‍ය ඇමූ මුට්ටියක් දෑතට ගත් නර්තන ශිල්පියෙක් යහන් මුට්ටි පදය හෙවත් ආවලඳ පදය ද ඉදිරිපත් කරන අතර අවසාන වශයෙන් කුකුළෙක් අතින් රැගෙන ඒකල නර්තනයක් ලෙස සැවුල් පදය ඉදිරිපත් කරයි. "හත් පදය" හෙවත් "සත් පදය" පිළිබඳ මානව මනෝ සංජානනය මත ගොඩ නැඟී ඇති සමාජ විද්‍යාත්මක විශ්වාසයේ විවිධත්වය හත් පදය නමින් හැඳින්වීම මෙයට හේතු සාධක ලෙස පෙන්වා දිය හැකි ය. මෙම විවිධත්වය තත් යාතුකර්මයේ මෙන් ම වෙනත් සමාජයීය අවශ්‍යතා උදෙසා විවිධ මුහුණුවරයන්ගෙන් යොදා ගැනේ. එමෙන් ම පසිඳුරන් පිනවීම මුල් කරගෙන මෙම හත් පදය නිර්මාණය කරගත් ස්වරූපයක් දෘශ්‍යමාන වේ. මෙම අධ්‍යයනය උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායයට අයත් "හත් පදයට" පමණක් සීමා කොට කළ අධ්‍යයනයකි. මෙතෙක් මේ පිළිබඳව කර ඇති අධ්‍යයනයන්ට අනුව නර්තනයට පමණක් සීමා වූවත් එම සීමාව ඉක්මවා ගිය සමාජ විද්‍යාත්මක පැතිකඩක් තිබෙන බව දක්නට ලැබේ. මේ අනුව "හත් පදය" නර්තනයට පමණක් සීමා වී තිබීම ගැටලු සහගත තත්ත්වයක් වන්නේ ඊට සමාජ විද්‍යාත්මක පැතිකඩක් පවතින නිසා ය. එකී තත්ත්වයට ඌන පූර්ණයක් ලෙස මෙම පර්යේෂණය සිදු කිරීමට මෙහි ලා බලාපොරොත්තු වන අතර මාතෘකානුගත ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය, ද්විතීය මූලාශ්‍රය සහ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනයේ ප්‍රතිඵල ලෙස "හත් පදයේ" සමාජ විද්‍යාත්මක කරුණු සොයා එය විෂයානුගත කිරීම සහ සමාජ අභිමුඛ කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මුඛ්‍ය පරමාර්ථය වෙයි.

මූල පද: හත් පදය, නර්තනය, සමාජ විද්‍යාත්මක, පසිඳුරන්, රංග භාණ්ඩ

A Study of the Sociological Aspects of the *Udaratha Shath Pada*

J. A. Ranjith Jayasinghe

Department of Kandyan Dance, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
ranjithjayasinghe8@gmail.com

Kohombayak Kankari Shanthikarma can be introduced as the main *Vathukarma* in Sri Lankan folk society, especially in the areas where the Kandyan dance tradition is rooted. The uniqueness of "*Hatpada*" is more evident in the variety of dances attributed to it and the variety of theatrical instruments. It seems that the presentation of these seven verses by an elderly person is also special. First, the *Bulath pada* (betel verses) is performed. A betel leaf is seen in front of the bed with several betel leaves in a white cloth used for receiving the congregation. Then, a clay pot filled with clean water is mixed with turmeric and sprinkled around the *Kankari* shed (Arena) and the *kotala pada* (verses) are recited. The dance meant for worshiping gods is done by the performer who holds a white shawl that hangs down by its two ends. The *salu pada* and a pan with fired charcoal are carried in the left hand and the gum powder is sprinkled in the right hand. A dancer who holds a shelled coconut in his hand and holds a pot filled with rice, mung beans, etc. performs *Yahan Mutti Pada* or *Avalanda Pada* and finally performs *Saul Pada* as a solo dance with a chicken in his hand. The reasons for this can be pointed out as the variety of sociological beliefs built on the human psychological perception of *"Hath Padaya"* or *"Sath Padaya"*. This diversity is used in various forms for handicrafts as well as other social needs. Also, a form created based on the five senses of praise is visible. This study is limited only to the *"Hathpada"* which belongs to the up-country dance tradition. According to the studies that have been done on this subject so far, it is seen that there is a sociological aspect that is limited to dance only. Thus, the fact that *"Hathpadaya"* is limited to being regarded as simply a dance is a problematic situation because it has a sociological aspect to it. Accordingly, we carried out this research as a solution to this issue, and as a result of the primary sources, secondary sources, and field studies, the main objective of this research was to find the sociological facts of the "hath pada" and to present them to the society at large.

Keywords: *Hath Pada*, Dance, Sociological, Five Senses, Dramatic Instruments

විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබාදීමේ දී ශ්‍රව්‍ය - දෘශ්‍ය ඉගෙනුම් උපකරණ සහ සංවේදන භාවිතයේ දී ඔවුන් පිළිබිඹු කරන සාධනීය ලක්ෂණ පිළිබඳ වාග්විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්

ඩබ්. එම්. එන්. කේ. කේ. හුලුගල්ල

වාග්විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
hulugallanadeeshani727@gmail.com

දරුවෙකුගේ ස්නායු පද්ධතියෙහි වර්ධනය ඇරඹීම සිදු වනුයේ මව් කුස තුළ කළල අවධියෙහි ම ය. එම කාල වකවානුවේ දී මවට ඇති වන නොයෙක් සංකූලතා මත මෙන් ම මානසික සහ ජානමය සංකූලතා මත ද විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන් බිහි විය හැකි ය. මෙහි දී මෙම දරුවන් තුළින් කායික, මානසික සහ චර්යාත්මක යන විවිධ අංශ සම්බන්ධයෙන් සංකූලතා දැක ගත හැකි වේ. මෙම දරුවන්ට සාමාන්‍ය ලෙස ජීවත් වීමට ඉඩ හසර ලබා දීමට නම් ඔවුන් තුළින් මතු වන සංකූලතා හඳුනාගෙන ජීවත් වීමට සුදුසු පරිසරයක් ගොඩනඟා දිය යුතු ය. අධ්‍යාපනය මෙහි දී ප්‍රමුඛ වේ. ඒ අනුව, මෙම පර්යේෂණයෙහි අරමුණ වනුයේ විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ දී ශ්‍රව්‍ය-දෘශ්‍ය ඉගෙනුම් උපකරණ සහ සංවේදන භාවිතයේ දී ඔවුන් පිළිබිඹු කරන සාධනීය ලක්ෂණ අනාවරණය කර ගැනීමයි. විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන් යන්නෙහි ආවරණය කළ යුතු වපසරිය ඉතා පුළුල් ය. එබැවින් මෙහි දී අවධානය යොමු කර ඇත්තේ අවධාන ඌනතා සහ අධික්‍රියාකාරී තත්ත්ව සහිත දරුවන් පිළිබඳ ව පමණි. විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන් ලෙස ගැනෙන අවධාන ඌනතා සහ අධික්‍රියාකාරී තත්ත්ව සහිත දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ දී ශ්‍රව්‍ය-දෘශ්‍ය ඉගෙනුම් උපකරණ සහ සංවේදන භාවිතය තුළ ඔවුන් සාධනීය ලක්ෂණ පිළිබිඹු කරන්නේ ද? යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. මෙම දරුවන් සඳහා ම වෙන් වූ විශේෂ අධ්‍යාපන ඒකක සහිත පාසල් ද්විත්වයක 1 සිට 8 දක්වා ශ්‍රේණිවල ඉගෙනුම ලබන ළමුන් පස් දෙනෙකු ප්‍රාථමික දත්ත ලෙස යොදා ගනු ලැබුණි. විවිධ ශ්‍රව්‍ය-දෘශ්‍ය ඉගෙනුම් උපකරණ සහ සංවේදන භාවිතයෙන් අදාළ ඉගැන්වීම් කටයුතු සිදුකර ඔවුන් ව සෘජු නිරීක්ෂණයට ලක් කරමින් අදාළ දත්ත සපයා ගන්නා ලදී. පොත් පත්, සඟරා ආදිය ද්විතියික දත්ත ලෙස භාවිත කෙරිණි. සාමාන්‍ය ඉගෙනුම් ක්‍රමවේදයන්ට සාපේක්ෂ ව මෙම ක්‍රමවේදය මඟින් වර්ණ හඳුනා ගැනීම, වචන මතක තබා ගැනීමට උත්සාහ කිරීම, පවසන ලද දේ අවබෝධ කරගැනීම යනාදිය ඔවුන් තුළින් දක්නට ලැබෙන බව හඳුනා ගැනීම පර්යේෂණ ප්‍රතිඵල වේ. සාමාන්‍ය ඉගැන්වීම් ක්‍රමවේදවලට සාපේක්ෂ ව ශ්‍රව්‍ය-දෘශ්‍ය ඉගෙනුම් උපකරණ සහ සංවේදන භාවිතයෙන් ඉගැන්වීම් සිදු කිරීමේ දී මෙම දරුවන් වඩාත් සාධනීය ලක්ෂණ පිළිබිඹු කරන බව පර්යේෂණයෙහි නිගමනය වේ.

මූල පද: අධ්‍යාපනය, අධික්‍රියාකාරීත්වය, අවධාන ඌනතාව, වාග්විද්‍යාව, ශ්‍රව්‍ය-දෘශ්‍ය ඉගෙනුම් උපකරණ

Positive Characteristics Reflected in the Use of Audio-Visual Learning Devices and Senses When Teaching Children with Special Needs: A Linguistic Study

W.M.N.K.K. Hulugalla

Department of Linguistics, University of Kelaniya, Sri Lanka
hulugallanadeeshani727@gmail.com

The development of a child's nervous system begins in the embryonic stage within the mother's womb. During this time, various complications may arise for the mother, potentially leading to the birth of children with special needs. These complications can result from diverse factors, including mental and genetic influences on the mother during the embryonic stage, leading to a range of physical, mental, and behavioral challenges in these children. To support the integration of these children into normal living, it is essential to recognize and address the complications they face, thereby establishing a conducive environment. Education plays a crucial role in this context. This research aims to study the positive characteristics exhibited by children with special needs, specifically those diagnosed with attention deficit and hyperactivity disorder, when exposed to audio-visual learning devices and sensors in the educational setting. The research problem is whether children with hyperactivity disorder and attention deficit demonstrate positive traits through the use of these learning tools. Primary data sources include five students from grades 1 to 8, attending two schools with special education units. Relevant data were acquired through direct observation, implementing diverse teaching activities utilizing various audio-visual learning devices and sensors. Additionally, secondary data from books, magazines, etc., was incorporated. Comparing the outcomes of this method with conventional teaching approaches, it was observed that children, when educated through audio-visual learning devices and sensors, exhibited enhanced abilities to recognize colors, attempt word memorization, comprehend verbal instructions, and more. Consequently, this research concludes that, in contrast to traditional teaching methods, the use of audio-visual learning devices and sensors in teaching contributes to a more positive manifestation of traits in children with special needs like this.

Keywords: Attention Deficit, Audio-Visual Learning Devices, Education, Hyperactivity, Linguistics

පහතරට ශාන්තිකර්ම සහ නාග සංකල්පය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

එස්. ඒ. ජී. කාවින්ද්‍යා

නර්තන රංගකලා ඉතිහාසය සහ සිද්ධාන්ත අධ්‍යයනාංශය, සෞන්දර්යය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
sakavindya@gmail.com

ප්‍රාථමික යුගයේ දී මානවයා විසින් විවිධ හේතු ඔස්සේ ජීව හා අජීව වස්තූන් කෙරෙහි දේවත්වයක් ආරෝපණය කරමින් වන්දනාමාන කරන ලදී. ඔවුන්ගේ දිවිසැරියේ දී විවිධ අපේක්ෂාවන් පූර්ණය කිරීම උදෙසා වන්දනාවට පාත්‍ර වූ ජීව වස්තු අතර සත්ත්ව වන්දනාව ප්‍රමුඛස්ථානයක් ගනු ලබයි. එසේ වන්දනාවට පාත්‍ර වූ සත්වයෙකු ලෙස නාගයා දැක්විය හැකි ය. ලාංකේය ජන සමාජයේ නාගයා සම්බන්ධව ඇත්තේ ගෞරවය භයානකත්වය සම්මිශ්‍ර වූ විශ්වාසයකි. නාගයා සංකල්පීය වශයෙන් පොළොව සහ ජලය ආරක්ෂාකාරකයෙකු ලෙස ද හඳුන්වයි. සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රවලට අනුව නාග වංශිකයින් මෙරට සිටි බවත් නාග සංකේතය ලාංකේය කලා කෘති උදෙසා සුසංයෝගිත බවත් විද්‍යාමාන වේ. ලාංකේය සංස්කෘතියේ සම්ප්‍රදාය ත්‍රිත්වයකට අයත් ශාන්තිකර්මයන් අන්තර්ගත ය. ඒ අතුරින් පහතරට ශාන්තිකර්මයන්හි දි නාගයා සංකල්පීය වශයෙන් තදානුබද්ධව ඇත්තේ කුමන අවස්ථාවන්හිදී ද යන්න පිළිබඳව අප පර්යේෂණ ප්‍රස්තුතයන් විමසා බැලෙයි. ශාන්තිකර්ම උපත් කථා සාහිත්‍යය සහ වෙස්මුහුණු උදෙසා නාගයා සංකල්පීය වශයෙන් උපයෝගිත බව උපන්‍යාස කොටගති. ප්‍රාථමික සහ ද්විතියික මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනය සහ විෂය ප්‍රවීණයන් සමග සම්මුඛ සාකච්ඡා ඔස්සේ දත්ත එක්රැස් කෙරිණ. අප අධ්‍යයනය උදෙසා ඓතිහාසික පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය උපයෝගී කොටගැනිණ. පහතරට ශාන්තිකර්ම සාහිත්‍යය අධ්‍යයනය කිරීම, නාගයා පිළිබඳ සිංහල ජනශ්‍රැතිය අධ්‍යයනය කිරීම, නාගයා හා බැඳි ලාංකේය පුරාසාධක පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීම අප පර්යේෂණ අරමුණු වේ. දත්ත විමර්ශනයේ දී ශාන්තිකර්ම උපත් කතා, පූජා වස්තූන්ගේ උපත් කතා, පාලි උපත් කතා, යක්ෂ උපත් කතා විකාශනය උදෙසා නාග සංකල්පය ඒකාබද්ධව ඇති බව විශද වේ. ඒ අනුව පහතරට ශාන්තිකර්ම උපත් කතා සාහිත්‍යය, ගද්‍ය සාහිත්‍ය හා පද්‍ය සාහිත්‍යය ඔස්සේ නාග සංකල්පය විකාශනය වී ඇති අතර ඒ සඳහා තත්කාලීන ජන සමාජයේ නාගයා පිළිබඳව පැවැති අධි විශ්වාස පද්ධතිය හේතු වූ බවත් එමෙන්ම යකුන් මුල්කොටගත් ශාන්තිකර්මයන්හි දී යකුන්ගේ බලසම්පන්න භාවය, භයානකත්වය ආදිය සන්නිවේදනය කිරීම උදෙසා නාගයා සංකේතයක් ලෙස උපයෝගි වන බවත් නිගමනය කළ හැකි ය.

මූල පද: නාග සංකල්පය, පහතරට ශාන්තිකර්ම, වෙස්මුහුණු, ජනශ්‍රැතිය, ශාන්තිකර්ම සාහිත්‍යය

An Exploratory Study of Low-Country *Shanthikarma* and the *Naga* (Cobra) Concept

S. A. G. Kavindya

Department of History and Theory of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
sakavindya@gmail.com

Among the living objects worshiped by humans in the primitive age to fulfill various hopes in his life, animal worship occupies a prominent position. Thus, the cobra can be called a worshiped animal. In Sri Lankan society, the cobra is associated with both reverence and danger. The Naga is conceptually also known as a protector of earth and water. According to literary sources, it is evident that Naga clans were present in the country and the Naga symbol is present in certain Sri Lankan artworks. Sri Lankan culture includes Shanthikarma hailing from three discreet dance traditions. Among these, our research examines in which cases the cobra is conceptually included with references to the shanthikarma of the low-country tradition. We have hypothesized that the serpent is used conceptually in Shanthikarma nativity literature and masks. This research was done following the historical research methodology. Data were collected through literature review and interviews with subject matter experts. The primary purpose of our research proposal is to study the purpose of using the snake concept in the literature of Low-country shanthikarma, to study the Sinhala legends about the cobra, and to study the Sri Lankan archaeological factors related to the cobra. Our conclusion suggests that the concept of naga (cobra) has evolved through birth story literature of Low-country Shantikarma, prose literature, and poetry literature, and the reason for this is the superstitious belief system about the cobra in contemporary society. It can also be concluded that the cobra is used as a symbol to show the power and wickedness of devils in the shanthikarma which is based on devils.

Keywords: Folklore, Lowcountry Shanthikarma, Naga Concept, Shanthikarma Literature, The masks

ඉන්දීය උර්දු හා හින්දි ගසල් ගීත කලාව පිළිබඳ සංසන්දනාත්මක අධ්‍යයනයක්

ඩබ්. එම්. අමිලා දමයන්ති[1*], වජිරා ගුණසේන[2]

[1]ඉන්දියානු හා ආසියානු නර්තන අධ්‍යයනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
[2]භාෂා සංස්කෘතික හා ප්‍රාසංගික කලා අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
*amilawijalat@gmail.com

12 වන සියවසේ දී ඉන්දියාවේ මෝගල් අධිරාජ්‍යවාදී යුගය තුළ නව්‍ය ගීත කලාවක් හා ගායන ශෛලයක් ලෙස ඇරඹි ගසල් ගීත කලාව වර්තමානය වන විට අතිශය ජනප්‍රියත්වයට පත් වී ඇත. මෙම ගසල් ගීතයේ ඓතිහාසික පසුබිම පිළිබඳව ලිඛිත මූලාශ්‍ර පරිශීලනය කිරීමෙන් නිරීක්ෂණය වූයේ විශේෂයෙන් ම උතුරු ඉන්දියාවේ වැඩි ජනතාවක් සන්නිවේදනය කළ සාහිත්‍යමය පදනමක් සහිත වර්තමානයේ හින්දි ලෙස සලකනු ලබන ඛඩීබෝලී නැමති භාෂාවෙන් අරාබි හා පර්සියානු කවීන් කවි ලියූ බවත් ඒවා ගසල් ලෙස නාමකරණයට ලක් වූ බවත් ය. මෙම ගසල් ගී ඛඩීබෝලී හින්දියෙන් ලියවුණ ද පසුකාලීනව අරාබියෙන් සහ පර්සියාවෙන් පැමිණි විදේශිකයින් හා දේශීයන් අතර ඇති වූ භාෂා සංස්පර්ශයන් සමාජයේ ස්ථාපිත වූ උර්දු නැමැති නව්‍ය භාෂාවෙන් ගසල් ගීත ලියැවිණි. 16 වන සියවස වන විට "උර්දු ගසල්" නමින් අතිශය ප්‍රචලිත ගීත කලාවක් සමාජය තුළ නිර්මාණය වී ගියේ ය. මෙම ගසල් නිර්මාණයේ ජනප්‍රියත්වය ඉන්දීය නිදහස් විප්ලවීය සාහිත්‍යධරයන් යොදා ගැනීමට යාමෙන් 18 වන සියවසේ නවතම ආරකින් හින්දි ගසල් ගීතකලාවක් ද ආරම්භවීම සිදු විය. මේ ආකාරයෙන් නොයෙක් සමාජයීය, දේශපාලනික, සිහිත්‍යමය හා භාෂා බලපෑම් රැසකට භාජනය වෙමින් නිර්මාණය වූ උර්දු සහ හින්දි ගසල්හි ආරම්භය, භාෂාව, ශෛලිය, සාහිත්‍ය, වස්තුවිෂය, ගැයෙන අවස්ථා හා ගායකයින් ආදිය පිළිබඳ සංසන්දනාත්මක විග්‍රහයක් පර්යේෂණාත්මකව සිදු කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි. මෙහි ගැටලුව වූයේ උර්දු සහ හින්දි ගීත කලාවේ ඓතිහාසික පසුබිම ගවේශණය කොට පර්යේෂණාත්මක සංසන්දනයක් කළ හැකි ද? යන්නයි. මෙම පර්යේෂණයේ විෂය සීමාව ක්‍රි.ව. 12 සිට ක්රි.ව. 20 වන සියවස දක්වා දක්වා වූ කාලපරිච්ඡේදය යි. මෙය ඍජුවම ඓතිහාසික අධ්‍යයනයක් වන බැවින් ගුණාත්මක පර්යෙෂණ ක්‍රමවේදය යොදාගනු ලැබූ අතර මෙහිදී ප්‍රාථමික හා ද්විතීක මූලාශ්‍රය යොදා ගනිමින් එම දත්ත තාර්කික විශ්ලේෂණයකට භාජනය කොට නිගමනවලට එළඹෙන ලදී. මීට ප්‍රථම උර්දු භාෂාව පිළිබඳ සිදු කළ වාග්විද්‍යාත්මක පර්යේෂණවල ප්‍රතිඵල මෙම පර්යේෂණය ආරම්භ කිරීමට මූල බීජය විය. මෙම පර්යේෂණයේ නිගමනයන්ගෙන් තහවුරු වූයේ ගසල් නමින් නව්‍යතාවයකින් යුත් භාව උද්දීපනය සහිත අතිශය සංවේදී සංක්ෂිප්ත ගීත ප්‍රබන්ධ කලාවක් හා ගායන ශෛලියක් උර්දු හා හින්දි භාෂා සාහිත්‍යය මාධ්‍යයෙන් ඉදිරිපත් වූ බවත් ඊට පර්සියානු සංගීතය හා උතුරු ඉන්දියානු රාගධාරී සංගීතයේ ඍජු බලපෑමක් සිදු වී ඇති බවත් විසි වන සියවස වන විට මෙම ගීත කලාවේ ප්‍රබල විකාශනයකට උර්දු හා හින්දි භාෂාවන් දෙක ම මිශ්‍රිතව නිර්මාණය වූ ගීත ප්‍රබන්ධ හේතුකාරක වී ඇති බවත් ය.

මූල පද: උර්දු, ගසල්, මෝගල් රාජ සමය, සාහිත්‍යය, හින්දි (ඛඩීබෝලී)

A Comparative Study of the Art of Indian Urdu and Hindi Ghazal Forms

W. M. Amila Damayanthi[1*], Wajira Gunasena[2]

[1]Department of Indian and Asian Dance, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
[2]Department of Languages, Cultural Studies and Performing Arts, University of Sri Jayawardenepura, Sri Lanka
[*]amilawijalat@gmail.com

The art of Ghazal, a musical form and singing style that originated during the Mughal Empire in the 12th century, has gained significant popularity in contemporary times. Investigation of historical sources reveals that Ghazal songs originated from poetic composition in *Khadiboli*, which is now recognized as Hindi. These verses, initially written in *Khadiboli* by Arab and Persian poets, later became known as Ghazal. Notably, *Khadiboli* was the literary language of choice among North Indian intellectuals during that era. Ghazals, originally composed in *Khadiboli* Hindi, underwent a transformation over time as they transitioned into Urdu, an emergent language formed through the interplay of vernacular dialects and the influence of Arabic and Persian linguistic elements. Consequently, the 16th century witnessed the emergence of the popular art form known as Urdu Ghazal. A distinct style of Hindi Ghazals emerged in the 18th century, driven by the burgeoning popularity of this innovative art form among Indian revolutionary writers. The primary objective of this research is to experimentally analyze the multifaceted aspects of Urdu and Hindi Ghazal, including its historical origins, linguistic evolution, stylistic variations, literary context, thematic content, performance settings, and the individuals involved as singers. This comprehensive examination will shed light on the intricate development of Ghazal poetry and its adaptation to various social, political, literary, and linguistic transformations. The research questions of this study were to determine the feasibility of conducting an experimental comparative analysis, delving into the historical background of Urdu, Hindi Singing forms and its Art. The scope of this research is from the 12 A.D to the period up to 20 A.D. In this historical study, a qualitative research methodology was employed, and the conclusions were drawn through a rigorous, logical analysis of data derived from primary and secondary sources. This research was instigated by the findings and insights from prior linguistic investigations into the Urdu language. The findings of this research confirmed that the medium of Urdu and Hindi literature presented a very sensitive novel art of lyrical writing and singing styles. Further, it was identified that this was directly influenced by Persian music and North Indian *Ragadharee* or North Indian classical music. By the 21st century, musical art forms created in collaboration between the Urdu and Hindi languages have resulted in a significant evolution of these musical art forms.

Keywords: Ghazal, Hindi (*Khadiboli*), Literature, Mughal Dynasty, Urdu

ශ්‍රව්‍ය - දෘශ්‍ය මාධ්‍ය සඳහා ගීත හා ගීත රූප රචනා නිර්මාණය කිරීම උදෙසා කෘත්‍රිම බුද්ධිය භාවිත කිරීමේ ශක්‍යතාවය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ඔෂාන් එන්.පියුමන්ත

නාට්‍ය,සිනමා හා රූපවාහිනී අධ්‍යයනාංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
piumanthaoshan@gmail.com

අපූර්ව කලාමාධ්‍යක් වන සංගීතය, මුල් කාලීනව ශ්‍රවණ මාධ්‍යයකට පමණක් ලඝු වී තිබුණ ද වර්තමාන තාක්ෂණික වර්ධනයත් සමග මේ තත්වය වෙනස් වන්නට විය. තිරමාධ්‍යයන්ගේ ආගමනයත් සමග සංගීත නිර්මාණයන් දෘශ්‍ය රූපාවලියක් (Music Video)සමග ප්‍රේක්ෂකගත කිරීම සිදුවිය. මෙලෙස ගීත හා රූපරචනා නිර්මාණය කිරීමේදී සාම්ප්‍රදායික නිෂ්පාදන ක්‍රමවේදයන්ගෙන් ඔබ්බට ගොස් නූතන වනවිට අවම මානව මැදිහත්වීමකින් නිර්මාණ කටයුතු සිදුකළ හැකි දියුණු තාක්ෂණික ක්‍රමවේදයක් ව්‍යාප්ත වෙමින් පවතී. ඒ කෘත්‍රිම බුද්ධියයි. බොහෝ ක්ෂේත්‍රය කරා විප්ලවීය ලෙස සිය ආධිපත්‍ය ව්‍යාප්ත කරන කෘත්‍රිම බුද්ධිය වර්තමානයේ බොහෝ නිර්මාණාත්මක කාර්යය උදෙසා ද යොදා ගනී.කෘත්‍රිම බුද්ධිය පාදක මෘදුකාංගයන්ට ලබාදෙන උපදෙස් අනුව ජනනය කරනු ලබන පදමාලා හා ඊට උචිත ලෙසින් සම්පාදනය වන තනු නිර්මාණ හා ගායනා හඬ ආදිය ගීත නිර්මාණයන් සඳහා විප්ලවීය බලපෑමක් එල්ල කර තිබේ.එසේම රූප රචනා නිර්මාණය කිරීමේ කාර්යයේදී ද කෘත්‍රිම බුද්ධිය පාදක මෘදුකාංග වෙත ලබාදෙන උපදෙස් අනුව ජනනය කරනු ලබන රූප,එවැනිම මෘදුකාංග ඔස්සේ සජීවීකරණය කිරීමට ද හැකියාවක් ඇත.නමුත් මානව නිර්මාණශීලීත්වයෙන් යුතුව නිර්මාණය වන ගීත හා රූපරචනාවන්හි නිර්මාණශීලීත්වයට ලගාවීම තවමත් දුෂ්කර කාර්යයක් වුවද අනාගතයේදී එකී අභියෝගය ද ජයගනු ඇති බවට පෙරනිමිති පහල වෙමින් පවතී.කෘත්‍රිම බුද්ධිය උපයෝගී කරගනිමින් නිර්මාණය කරනු ලබන ගීත හා රූපරචනාවන් කවරාකාරයේ නිර්මාණශීලීත්වයක් ප්‍රකට කරන්නේ ද යන්න අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණයි.එසේම මෙම තාක්ෂණික ක්‍රමවේදය ඔස්සේ නිර්මාණය කරනු ලබන ගීත හා රූප රචනා සාම්ප්‍රදායික නිර්මාණ නිෂ්පාදන ක්‍රමවේදයන්ට සාපේක්ෂව කවරාකාරයේ බලපෑමක් එල්ල කරනු ලබයි ද යන්න විමර්ශනය කිරීම ද පර්යේෂණයේ තවත් අරමුණකි මෙම අධ්‍යයයේදී අවධාරණය වන මූලික කරුණක් වූයේ අන්තර්ජාතික වශයෙන් සංගීත නිර්මාණ උදෙසා උපයෝගී කරගනු ලබන මෙම තාක්ෂණික ක්‍රමවේදය වර්තමානයේ ශ්‍රී ලාංකේය ගීත රූප රචනා කෙරෙහි ද යම් යම් ආකාරයෙන් උපයෝගී කරගෙන ඇති බවකි. මෙහි දී පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය වශයෙන් ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය උපයෝගී කර ගන්නා අතර, කෘත්‍රිම බුද්ධියෙන් නිර්මාණය කළ Lost, Blue Jeans and bloody tears ආදී විදෙස් නිර්මාණ හා දේශීය නිර්මාණ කීපයක් සිද්ධි අධ්‍යයනයන් වශයෙන් යොදාගනු ලබයි.කෘත්‍රිම බුද්ධිය පාදක කර ගනිමින් නිර්මාණය කරනු ලබන ගීත හා රූපරචනා කෙබඳු ආකාරයක නිර්මාණශීලීත්වයක් හා ආර්ථික ප්‍රතිලාභීබවක් ප්‍රකට කරන්නේ ද යන්න පිළිබඳව මෙම පර්යේෂණ ඔස්සේ අධ්‍යයනය කරනු ලබයි.

මූල පද: සංගීතමය නිර්මාණ, රූපරචනා,කෘත්‍රිම බුද්ධිය, නිර්මාණශීලිත්වය, තිරමාධ්‍ය

A Study on the Feasibility of Using Artificial Intelligence to Create Songs and Music Videos for Audio-Visual Media

Oshan Piumantha

Department of Drama, Cinema and Television, University of Kelaniya, Sri Lanka
piumanthaoshan@gmail.com

Music, which is a wonderful art medium, was initially confined to an auditory medium only; however, with the current technological developments, this situation has changed. Advanced technical methods that go beyond traditional production methods can produce artworks with minimal human intervention. Artificial intelligence, which is spreading its dominance in many fields in a revolutionary way, is also used for many creative tasks nowadays. Lyrics, melodies, and vocals that are generated according to the instructions (prompting) given to artificial intelligence-based software have had a revolutionary effect on musical creations. Also, with regard to creating images, they can be generated according to the instructions given to artificial intelligence-based software, and it is also possible to animate those images through other AI software. However, it is still a difficult task to obtain the same level of creativity in songs and music videos created by humans. There are signs that this challenge will be overcome in the future. The main purpose of this research is to study how creativity is expressed in songs and music videos created using artificial intelligence. Also, another research objective is to investigate how songs and music videos created through this technical method are different from those that are created through traditional production methods. The main point emphasized in this study was that this technical method, which is used internationally for musical creations, has also been used in Sri Lankan music videos in some ways. Here, the qualitative research method is used as the research method, and some foreign and local creations like Lost, Blue Jeans, and Bloody Tears created by artificial intelligence are used as case studies. Through this research, the songs and music videos that are created based on artificial intelligence will be studied in terms of what kind of creativity and economic efficiency are revealed through their creation.

Keywords: Art Works, Artificial Intelligence, Creativity, Music Videos, Songs

සිනමාපටවල නිරූපිත ප්‍රචණ්ඩකාරීත්ව සහිත දර්ශන තීව්‍ර කිරීම සඳහා යොදා ගන්නා සංගීතය මඟින් සිදුවන මනෝවිද්‍යාත්මක බලපෑම පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

විසල් දසනායක

නාට්‍ය, සිනමා සහ රූපවාහිනී අධ්‍යයනාංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
visaldasanayaka84@gmail.com

සිනමාව වූ කලී ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය වශයෙන් අනෙකුත් සියලුම කලාවන් අභිබවා ප්‍රේක්ෂකයාට මනෝවිද්‍යාත්මක වශයෙන් උත්තේජනයක් ලබා දෙන්නා වූ කලා මාධ්‍යයකි. එමෙන්ම ඇතැම් සිනමා නිර්මාණයන්ගේ ප්‍රචණ්ඩත්වය සහිත දෘශ්‍ය ආඛ්‍යානමය දර්ශන සමඟ සුසංයෝගී වෙමින් නිර්මාණය වන්නා වූ සිනමා සංගීතය මඟින් පුද්ගල මනෝභාවයන් ඍජුව ආමන්ත්‍රණය කරනු ලබයි.මෙම පර්යේෂණයේ කේන්ද්‍රීය ගැටලුව වන්නේ සිනමාපටයන්හි ප්‍රචණ්ඩකාරී දර්ශන තීව්‍ර කිරීමට භාවිත කරන්නා වූ සංගීතය මඟින් එම සිනමාපට නරඹන ප්‍රේක්ෂකයාට මනෝවිද්‍යාත්මක බලපෑමක් සිදුවනවා ද? යන්නයි.සිනමාපටයන්හි ප්‍රචණ්ඩත්වය සහිත දර්ශන තීව්‍ර කිරීම සඳහා භාවිත කරනු ලබන සංගීතය මඟින් පුද්ගල අවිඥානගත ආශයන්ගේ ප්‍රතික්‍රියා සහ එය නරඹන්නාගේ මනෝවිද්‍යාත්මක පැවැත්ම කෙරෙහි කායික සහ මානසික වශයෙන් සිදුකරන බලපෑම අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මුඛ්‍ය අරමුණ විය.පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය වශයෙන් ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිතා කරයි.මෙම ක්‍රමවේදය භාවිත කරනු ලබන්නේ දත්ත දායකයින්ගේ ගුණාත්මක යථාර්ථවාදී වූ දත්ත ජනනය කරගැනීමේ අපේක්ෂාව මත ය. මෙහිදී ප්‍රාථමික දත්ත මූලාශ්‍රය වශයෙන් සම්මුඛ සාකච්ඡා,සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ යන ක්‍රමවේද භාවිත කරනු ලබන අතර ද්විතියික දත්ත මූලාශ්‍රය වශයෙන් ශාස්ත්‍රීය ලිපි,අන්තර්ජාලීය දත්ත,මනෝවිද්‍යාත්මක ග්‍රන්ථ භාවිත කරනු ලබයි.දත්ත රැස් කිරීමේදී නියැදිය වශයෙන් මෙම පර්යේෂණ සඳහා නිස්සම්භාවී නියැදි තේරීමේ ක්‍රම යටතේ පහසු අක්‍රමවත් නියැදියක් ලෙස තෝරාගත් විශ්වවිද්‍යාල සිසුන් 10 දෙනෙක් පර්යේෂණයට භාජනය කරනු ලබන අතර ඔවුන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ මඟින් දත්ත එක්රැස් කරනු ලබයි.එමෙන් ම මෙම පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රචණ්ඩත්වය සහිත දර්ශන අන්තර්ගත ලෝක සිනමාවේ ප්‍රබල සිනමා අධ්‍යක්ෂවරයකු වන ඇල්ෆ්‍රඩ් හිච්කොක්ගේ Psycho සිනමාපටය පර්යේෂණය සඳහා උපයෝගී කරගනු ලබයි.මෙම දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ නිරීක්ෂණවලින් එකතු කරන ලද දත්ත තේමාත්මක විශ්ලේෂණයට ලක් කරන ලදී. චිත්‍රපට දර්ශන සඳහා සහභාගිවන්නන්ගේ චිත්තවේගීය ප්‍රතික්‍රියා සහ මනෝවිද්‍යාත්මක ප්‍රතිචාරවල රටා සහ තේමා හඳුනා ගැනීම මෙහිදී සිදුකරනු ලැබී ය. පර්යේෂණය අවසානයේ සිනමාපටයන්හි ප්‍රචණ්ඩත්වය සහිත දර්ශන තීව්‍ර කිරීම සඳහා භාවිත කරනු ලබන සංගීතය මඟින් පර්යේෂණ සඳහා තෝරාගත් විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින් කණ්ඩායමට මානසික බලපෑමක් ඇති කරන බව නිගමනය විය. එහිදී විශේෂයෙන් ප්‍රචණ්ඩකාරී දර්ශන සමඟ සුසංයෝගී සංගීතය මඟින් පුද්ගලානුබද්ධව ඇතිවන්නා වූ කාංසාත්මක අක්‍රමතාව වැනි මනෝවිද්‍යාත්මක බලපෑම් හඳුනාගත හැකි විය. ඒ අනුව ප්‍රචණ්ඩත්වය සහිත දර්ශන තීව්‍ර කිරීමට යොදා ගන්නා සංගීතය මඟින් සිදුකරන මනෝවිද්‍යාත්මක බලපෑම පිළිබඳ අධ්‍යයනයේ වැදගත්කම මෙම පර්යේෂණයෙන් අවධාරණය කරනු ලබයි.

මූල පද: ප්‍රචණ්ඩත්වය, මනෝවිද්‍යාත්මක බලපෑම, සංගීතය, සිනමාපට

A Study of the Psychological Effect of Music Used to Intensify Violent Scenes in Films: With Special Reference to a Selected Group of Undergraduates

Visal Dasanayaka

Department of Drama, Cinema, and Television, University of Kelaniya, Sri Lanka
visaldasanayaka84@gmail.com

Cinema is an audio-visual art medium that provides psychological stimulation to the audience beyond all other arts. Also, film music created in harmony with the violent visual narrative scenes of certain films directly addresses individual moods. Whether the music used in films that emphasize incidents of violence affects viewers psychologically is the research's primary concern. The main purpose of this research was to study the reactions of the individual's unconscious desires to the music used to intensify the scenes with violence in the movies and its physical and mental effect on the psychological existence of the viewer. The qualitative research methodology was used in the study. This methodology, based on the tabulation of data, contributes to generating qualitative and realistic data. Interviews and participant observation methods are used as primary data sources and academic articles, internet data and psychological books are used as secondary data sources. Ten undergraduates were chosen randomly to participate as ideal representatives. Participants in this study will be the subjects of the investigation, and information will be gathered from them via participant observation and interviews. For this research, Alfred Hitchcock's movie "Psycho", a famous film director in the world of cinema containing violent scenes, is used. Data collected from interviews and observations were subjected to thematic analysis for this data analysis. Patterns and themes were identified in participants' emotional reactions and psychological responses to the film scenes. At the end of the research, it was concluded that the music, used to intensify the violent scenes in the movies, has a psychological effect on the group of university students selected for the research. Particularly, people who experience music, combined with violent visuals were found to have psychological impacts including anxiety problems. This study emphasizes the significance of investigating the psychological impact of music used to intensify scenes of violence.

Keywords: Cinematography, Motivation, Problem, Psychology, Violent

මධ්‍යතන යුගයේ සම්භාව්‍ය සාහිත්‍යයෙන් ප්‍රකට වූ සංගීත කලාව

නදීකා සඳමාලි පීරිස්

සිංහල අධ්‍යයනාංශය, මානවශාස්ත්‍ර හා සමාජීය විද්‍යා පීඨය, රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය
nadeeka.pieris@yahoo.com

සංගීතය යනු මිනිසාගේ භක්තිය, විනෝදය, වින්දනය සහ භාවාත්මක හැඟීම් ප්‍රකාශ කෙරෙන ලලිත කලා මාධ්‍යයකි. සංගීතය අර්ථවත් වනුයේ ගායනය සහ වාදනයෙහි සංකලනයයෙන් වන අතර The New Encyclopedia Britannica හි දැක්වෙන පරිදි ‘සංගීතය ප්‍රෝටීනමය කලාවකි’. (Protein art) මධ්‍යකාලීන යුගය වන විට ලංකාවේ සාමාන්‍ය ජනතාව අතර පවා සංගීතය ලලිත කලාංගයක් වශයෙන් කිසියම් ප්‍රමාණයකට හෝ දියුණු වී පැවති බව සරස්වතී මණ්ඩපය, ශෘංගාර මණ්ඩපය, කවිකාර මණ්ඩපය යන සංගීත ආයතනවලින් හෙළි වූ අතර තත් යුගයේ සාහිත්‍යයෙහි අන්තර්ගත තොරතුරු අනුව ද සංගීත කලාව ප්‍රකට ව පැවති බව පැහැදිලි විය. මධ්‍යතන යුගයෙහි සම්භාව්‍ය සාහිත්‍යයෙන් නිරූපිත සංගීත කලාව පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වූ අතර මධ්‍යතන යුගයට අයත් සම්භාව්‍ය සාහිත්‍යයෙන් සංගීත කලාව පිළිබඳ කවර තොරතුරු සන්නිවේදනය වන්නේ ද? යන පර්යේෂණ ගැටලුවට අනුව සිදු කළ මෙම පර්යේෂණයේ දී පුස්තකාල පරිශීලනය හා අන්තර්ජාලය මගින් දත්ත එක් රැස් කිරීම සිදු කෙරිණි. ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණ ක්‍රමය යටතේ දත්ත විශ්ලේෂණය සිදු කළ අතර, මෙම පර්යේෂණයේ දී මධ්‍යතන යුගයට අයත් සම්භාව්‍ය සාහිත්‍ය කෘති ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය ලෙස ගැනිණි. එහි දී ප්‍රාථමික සහ ද්විතියික දත්ත තුලනාත්මක නිරීක්ෂණය මගින් තර්කානුකූල නිගමනයන්ට එළඹීම සහ විස්තරාත්මක ව විවරණය කිරීම සිදු විය. එහි දී මධ්‍යතන යුගයට පමණක් සීමා වූ අතර තත් යුගයේ සංගීත කලාව දියුණුව පැවතුණු බව සාහිත්‍ය නිර්මාණ මගින් ප්‍රකට විය. මධ්‍යතන යුගයේ සම්භාව්‍ය සිංහල සාහිත්‍යය මගින් තත් සමයෙහි සමාජ සංස්කෘතික පසුබිම හා විවිධ සාහිත්‍යාභාසයන්ට අනුව ද සංගීත කලාව පිළිබඳ මැනවින් විවරණය වූ බව පැහැදිලි විය. ඇතැම් විට ඉන්දියානු කලා ඉතිහාසයෙන් ද ප්‍රකට නොවන වාද්‍ය භාණ්ඩ රැසක් මෙම පුරාණ සාහිත්‍යයෙන් ඉදිරිපත් වුණි. ඒ තත් යුගයේ සංගීත කලාවේ පැවති මනා අභිවෘද්ධිය නිසාවෙනි. ඒ අනුව පුරාණ ජනතාවගේ සංගීත කලාව පිළිබඳ පැවති සමීප සබඳතාව, සෞන්දර්යාස්වාදය, බුද්ධිය හා ආධ්‍යාත්මික ව පැවති උසස් බව නිගමනය කළ හැකි ය.

මූල පද: සම්භාව්‍ය සාහිත්‍යය, සංගීත කලාව, මධ්‍යතන යුගය

The Art of Music: Specified from Medieval Classical Literature

Nadeeka Sandamali Peries

Department of Sinhala, Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Ruhuna, Sri Lanka
nadeeka.pieris@yahoo.com

Music is a sophisticated medium through which human's devotion, pleasure and emotional expression are expressed. Music means a combination of singing and playing, and music is a diverse art, as expressed in The New Britannica. By the Medieval Period, music had developed to some extent into a fine art, even among the common people of Sri Lanka. It was revealed by musical institutions like *Saraswati Mandapam*, *Shrungara Mandapam* and *Kavikara Mandapam* and it is clear that the art of music was well known as per the information contained in the records of the present day. The purpose of this study was to examine the musical art depicted in medieval literature and the musical art from medieval classical literature. What information about the art of music is conveyed from the literature of the Medieval Period? In this study, which was conducted based on the research problem, data were collected through library references and the Internet. Data analysis was carried out using the qualitative data analysis method. In this study, literary works from the Medieval Period were used as the main source. By considering the primary and secondary data, balanced and logical conclusions were drawn and a detailed interpretation was made. There it was known from literary works that the development of musical art was limited only to the Medieval Period. There, it was known through literary works that the development of musical art was limited to the Medieval Period only. The source of medieval Sinhala literature presented numerous musical instruments that are unknown from the social and cultural background of the ongoing period and the history of multiple arts in this historical literature. The musical art of that era exists because of this great achievement. Accordingly, it can be concluded that the ancient people’s close correlation with the art of music, aesthetics, intelligence, and spirituality is superior.

Keywords: Classical literature, Medieval Period, Music

දහඅටපාලි පිදේනි ශාන්තිකර්මයේ ප්‍රේත පිදේනි හා භාවිත සංකල්ප පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්: උස්වැව ග්‍රාමය ඇසුරෙන්

නෙත්මි යසෝදා

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
nethmiyasodya@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාවේ පළාත් හා ප්‍රදේශයන්හි ජනතාව අතර අණවින ,කොඩිවින, හදිහූනියම්, යක්ෂ ,ප්‍රේත, ඇස්වහ කටවහ වැනි අතුරු අන්තරා කෙරෙහි පවතින්නේ ගූඪ හැඟීම් සමුදායකි. මේවා තුළින් මිනිසාට පැමිණෙන අන්තරා කරදරවලින් අත්මිදීම සඳහා ශාන්තිකර්ම පවත්වයි. ජන ජීවිතයේ අදෘශ්‍යමාන බලවේග හා පෙරදැරි කරගත් සංකල්ප භාවිත වීම ශාන්තිකර්මවල දක්නට ලැබේ. මානවයා තුළ සිය මළවුන් අරභයා පැවති ආකල්ප හා බුදුන් දවස පටන් ගැමි සමාජය තුළ පැවති අමනුෂ්‍ය බලවේග පිළිබඳ සංකල්ප ශාන්තිකර්ම සාහිත්‍යයන්හි ද පවතී. දහඅට පාලි පිදේනි ශාන්තිකර්මයේ ප්‍රේත පිදේනියෙහි යක්ෂ ,ප්‍රේත, කුම්භාණ්ඩ වැනි අමනුෂ්‍ය බලවේග පිළිබඳ සංකල්ප සමුදායක් පවතී. මෙහිදී දහඅටපාලි පිදේනි ශාන්තිකර්මයේ ප්‍රේත පිදේනි හා භාවිත සංකල්ප පවතින්නේදැයි යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව විය. දහඅට පාලි පිදේනි ශාන්තිකර්මයේ ප්‍රේත පිදේනි හා භාවිත සංකල්ප පවතී යන උපන්‍යාසය මත පදනම්ව ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයට අනුව පුස්තකාල පර්යේෂණ, ක්ෂේත්‍ර පර්යේෂණ, ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍යපට, සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් දත්ත විශ්ලේෂණය කෙරිණි. අතීත මානවයාගේ සිට වර්තමානය දක්වා විකාශනය වී එන ඇදහිලි විශ්වාස ,අදෘශ්‍යමාන බලවේග, ජනශ්‍රැතිය හා බැඳී සංකල්ප පිළිබඳ පර්යේෂණ ප්‍රාදේශීය වශයෙන් අල්ප අතර වර්තමාන සමාජයන් තුළද නොනැසී පවත්නා සංකල්පයන් පර්යේෂණය කිරීම අපේක්ෂා කෙරේ. මෙම පර්යේෂණ කාර්යයේ අරමුණ වන්නේ දහඅටපාලි පිදේනි ශාන්තිකර්මයේ ප්‍රේත පිදේනි හා භාවිත සංකල්ප අධ්‍යයනය කර එම තොරතුරු විග්‍රහකර සංරක්ෂණය කිරීමයි. සාම්ප්‍රදායික ඥානය, ශාන්තිකර්ම සාහිත්‍යය, ජනශ්‍රැතිය යන සාධක මත පදනම්ව ශාන්තිකර්මය තුළ සංකල්ප භාවිතා වීම දක්නට ලැබුණි. යක්ෂ, ප්‍රේත ,දේව ,ප්‍රේත දාන, ප්‍රේත තටු , ප්‍රේත උපත් කවි ,කන්නලව් ,සැරසිලි ,ජ්‍යෝතිෂය , බෞද්ධාගමික පිළිවෙත් හා අදෘශ්‍යමාන සංකල්ප ශාන්තිකර්මයේ භාවිත වීම දක්නට ලැබුණි. ඉහත සාධක ගවේෂණය කිරීමේදී අදෘශ්‍යමාන බලවේග හා බැඳි සංකල්ප දහඅටපාලි පිදේනි ශාන්තිකර්මයේ ප්‍රේත පිදේනිය හා භාවිතවන ආකාරය පර්යේෂණයේ දී තහවුරු විය.

මූල පද: අදෘශ්‍යමාන බලවේග, ජනශ්‍රැතිය, දහඅටපාලි, සංකල්ප, ප්‍රේත පිදේනි

A Study of Prethapideni and Practical Concepts of Dahaatapali Pideni Shantikarma of Usveva

Nethmi Yasodya

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
nethmiyasodya@gmail.com

Among the people of the provinces, and regions of Sri Lanka, there is a set of superstitions about evil spirits such as witchcraft, *kodivina, hadihuniyam*, devils, ghosts, and evil spirits. *Shanthikarma* is performed to get rid of the dangers that come to humans through these. The use of invisible forces and preconceived notions of people's lives is seen in *shanthikarmans*. The attitudes of human beings to sacrifice their dead and the concepts of inhuman forces that existed in the village society since the time of the Buddha are also present in *Shantikarma* literature. In the *prethapideni* of the *dhahaatapali pideni shantikarma*, there is a set of concepts about inhuman forces such as demons, ghosts, *and kumbhandas*. Here, the research question was what the concepts of *prethapideni* are and their usage in *dahaatapali pideni shantikarma*. Data were analyzed through library ,field research, audio-visual tapes, interviews based on the qualitative research method premising on the fact that there are *prethapideni* and usage concepts in *dahaatapali pideni shantikarma*. There is little research on the concepts related to beliefs, invisible forces, folklore that have evolved from the past to the present, and the study is expected to research the concepts that persist in today's societies. This research work intended to study the concepts of ghosts and usages of *dahaattapali Pideni shantikarma*, to analyze and preserve that information. It was seen that concepts were used in *shantikarma* based on factors of traditional knowledge, *shantikarma* literature, and folklore. Demons, ghosts, gods, verses, *kannalav*, decorations, astrology and Buddhist practices were seen used in *shantikarma*. Based on these factors, it was identified as to how the concepts related to invisible forces are used in the *prethapideniya* of *dahaatapali pideni shantikarma*.

Keywords : Concepts, *Dahaatapali,* Folklore, Invisible Forces, *Prethapideni*

රූකඩ කලාව හා බැඳි ගායනාවල සංගීතමය ආභාසයේ විවිධත්වය ශ්‍රී අරුන් රූකඩ කලා සංගමය ආශ්‍රයෙන්

එම්. ජී. ඉෂිනි අයෝධ්‍යා

මානවවංශ සංගීත විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
ishiniayodya@icloud.com

ශ්‍රී ලංකාවේ අස්පර්ශනීය උරුමයක් ලෙස හඳුනාගත හැකි රූකඩ කලාව වර්තමානයේ ද භාවිතයේ පවතින සුවිශේෂ කලා සම්ප්‍රදායකි.රූකඩ යනු අජීවී රූප විශේෂයක් වන අතර අජීවි රූපයට පණපෙවීම රූකඩ කලාකරුවාගේ කාර්යයයි.ලෝකයේ විවිධ රූකඩ කලා සම්ප්‍රදායන් පැවතුණද ශ්‍රී ලංකාවේ අම්බලන්ගොඩ ප්‍රදේශය කේන්ද්‍රව ප්‍රචලිතව ඇත්තේ නූල් රූකඩ සම්ප්‍රදාය වන අතර මෙම කලාව චලනය වන රූප රඟ දැක්වීමක් පමණක් නොව කතාවස්තු නිරූපණය කිරීමට ද යොදා ගන්නකි. මේවා ඉදිරිපත් කිරීමේදී ඒ හා බැඳුණු ගායන ආභාසයේ විවිධත්වයක් දැකිය හැකි අතර මෙම නාට්‍ය නිර්මාණයක කතා සංදර්භය තුළ විවිධත්වය හා ප්‍රාසංගිකත්වය මතු කිරීමෙහි ප්‍රමුඛ සාධකය වන්නේ සංගීතයයි.රූකඩ නාට්‍ය සඳහා භාවිත සංගීත ස්වරූපයට විවිධ සංගීත ආභාසයන් බලපා ඇතිමුත් මේ හා බැඳි ගායනාවල උත්තර භාරතීය සංගීත ආභාසය පවතී ද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව විය. මේ අනුව රූකඩ නාට්‍ය ගායනාවල උත්තර භාරතීය සංගීත ආභාසය පවතී යන උපන්‍යාසය මත පදනම්ව ගුණාත්මක පර්යේෂණ විධි ක්‍රමය අනුව ක්ෂේත්‍ර පර්යේෂණ යටතේ අම්බලන්ගොඩ ශ්‍රී අරුන් රූකඩ කලා සංගමයේ වාර්ෂික සංදර්ශනමාලාව ආශ්‍රිතව ද, සම්මුඛ සාකච්ඡා, පුස්තකාල පර්යේෂණ යටතේ ග්‍රන්ථ පරිශීලනයෙන් ලබා ගන්නා දත්ත යනාදී ක්‍රමවේද අනුගමනය කරමින් මෙම පර්යේෂණය සිදුකෙරිණි. රූකඩ නාට්‍යයේ භාවිත සංගීත ශෛලි, ඒවායේ භාවිතය පිළිබඳ අධ්‍යයනය සහ මෙමඟින් මතු පරපුරට ඒ පිළිබඳව අවබෝධයක් ලබාදීම යනාදිය පර්යේෂණයේ අරමුණ විය. එමඟින් රූකඩ නාට්‍යයේ භාවිත උත්තර භාරතීය සංගීත ශෛලිය පිළිබඳව අවබෝධයක් ලබා ගැනීම, උත්තර භාරතීය ගායන ලක්ෂණ හඳුනා ගැනීමට මෙය වැදගත් වේ.උත්තර භාරතීය සංගීතය වූ කලී රාග සංකල්පය පදනම් කර ගත්තකි. ශ්‍රී අරුන් රූකඩ නාට්‍ය සංදර්ශනයේ උත්තර භාරතීය සංගීතය ඇසුරු කරගත් නාට්‍යයක් ලෙස විදුර නාටකය පෙන්වාදිය හැකි ය. එහි භාවිත හාර්මෝනියම් වාදනය භෛරව රාගය ඇසුරු කරගත්තකි. ඇහැළේපොළ, වෙස්සන්තර, යන රූකඩ මාර්ගයෙන් ඉදිරිපත් වූ නාට්‍ය සඳහාද හින්දුස්ථානි රාග තාල ව්‍යවහාර විය. ඒ අනුව රූකඩ නාට්‍ය කලාව කෙරෙහි බලපා ඇති ප්‍රධාන සංගීත ආභාසයක් ලෙස උත්තර භාරතීය හින්දුස්ථානී සංගීතය හැඳින්විය හැකි ය.

මූල පද: රූකඩ නාට්‍ය, උත්තර භාරතීය සංගීතය, ශ්‍රී අරුන්, සංගීත ශෛලීන්, කලාව

Musical Inspiration in the Singing in Puppet Drama with References to the Sri Arun Puppet Association

M. G. Ishini Ayodya

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
ishiniayodya@icloud.com

Puppetry is an intangible cultural heritage of our country and a distinctive traditional art that is being used even in modern times. Puppets are inanimate objects and the artist has to give life to them. There are various puppet traditions all over the world and as far as Sri Lanka is concerned, Ambalangada is famous for its hand puppets which are used for enacting certain narratives. Music is the key component in dramatizing the plots and there is a great variety of singing in these performances. Puppet drama's music has drawn inspiration from different styles and the research aim was to explore whether North Indian classical music has exerted an influence upon it. The qualitative methodology was used to conduct the research and data were collected from field work at monthly shows performed by the Sri Arun Association and also from referring to relevant books in libraries and conducting interviews. To study the different characteristics of North Indian classical music used in puppet drama and to make the future generation aware of its significance was the objective of the research. Hindustani classical music is a genre based on the concept of Raga. The puppet drama Vidura performed by Sri Arun is a shining example in which this particular music style is used. The Raga *Bhairava* is the source of inspiration for the music played by the harmonium in the plays. North Indian Classical music has also been used in puppet dramas like *Vessanthara*, *Ehelaypola*. Accordingly, North Indian classical music can be identified as one of the most influential musical inspirations for the traditional art of puppet drama.

Keywords: Drama, Hand Puppet, North Indian Music, Puppet

පහතරට මාතර සම්ප්‍රදායේ කප්පින්දුම්මඩු ශාන්තිකර්මයේ එන හලඹ නානුමුරය හා බැඳි අභිප්‍රේරණය හා සමාජ විශ්වාස

මහීෂා දෙව්මිණි

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
maheeabeysinghe044@gmail.com

ශාන්තිකර්ම සාහිත්‍ය වූ කලී බොහෝ ඈත ඉතිහාසයක් දක්වා විහිදී යන්නකි. ශ්‍රී ලංකාවේ පවත්නා ශාන්තිකර්මවලින් හෙළිවන සමාජීය ලක්ෂණ රාශියකි. බොහෝවක් කතා ඓතිහාසික සංසිද්ධිවලට සම්බන්ධ කතාවන අතර තවත් සමහරක් සාහිත්‍යය ඇසුරු කරගෙන ගෙතී ඇති ඒවා වේ. බොහෝවිට මෙම ශාන්තිකර්ම යක්ෂයින්, දෙවියන්, ග්‍රහයන් මුල් කරගෙන සිදු කරනු ලැබෙග ශාන්තිකර්මවලින් සමාජයට ඉටු වූයේ හුදෙක්ම ශාන්තියක් ම පමණක් නොවෙයි. සිංහල සංස්කෘතියේ අචල පැවැත්මට ඉවහල් වන්නා වූ ආචාරධර්ම හා කුල සිරිත් රැක ගැනීමෙන් ද, ඒවා කඩවීමෙන් ඇති වන්නාවූ අනිසි ප්‍රතිඵල ද මෙහි දී ඉස්මතු කරනු ලැබෙග පහතරට සම්ප්‍රදායේ රංග අනන්‍යතා මාතර, බෙන්තර, රයිගම් යනුවෙන් රංග ශෛලී තුනක් ඇසුරෙන් දැක්විය හැකි වන අතර මෙම පර්යේෂණය මාතර සම්ප්‍රදාය ඇසුරු කර ගනිමින් සිදු කරනු ලැබේ. මාතර සම්ප්‍රදාය හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ සහ මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ පූර්ණ වශයෙන් හා ගාල්ල දිස්ත්‍රිකයේ අඩක් පුරාද පැතිර යයි. පහතරට මාතර සම්ප්‍රදායේ කප්පින්දුම්මඩු ශාන්තිකර්මය දෙවියන් උදෙසා පවත්වනු ලබන ශාන්තිකර්මයකි. ශාන්තිකර්ම පිළිබඳ නිරන්තරයෙන් කතාබහට ලක් වුවද එම ශාන්තිකර්ම තුළ පවතින අභිප්‍රේරණය පිළිබඳව කතාබහට ලක් වනුයේ අල්ප වශයෙනි. අභිප්‍රේරණය පුද්ගලයන් තුළ උද්ගත වන මානසික ක්‍රියාවලියකි. අභිප්‍රේරණය මඟින් සිදු කරනුයේ යම් දෙයක් සඳහා පොළඹවා ගැනීම, යොමු කරවා ගැනීම ලෙස හැඳින්විය හැක. මෙම ශාන්තිකර්මයේ දී අභිප්‍රේරණය ඉස්මතු වන්නේ කෙසේද යන්න සාකච්ඡාවට ලක් කිරීම පර්යේෂණයේ එක් අරමුණකි. සමාජය කෙතරම් දියුණු වුව ද සමාජ විශ්වාස එයට වඩා ප්‍රබල වේ යැයි පැවසිය හැකි ය. ශාන්තිකර්මවල පැවැත්ම රඳා පැවති ඇත්තේ ඒ විශ්වාසයත් සමඟ ය. තාක්ෂණය සමඟ ඉදිරියට යන මෙම නූතන කාලයේ දී ද ශාන්තිකර්මවලට වටිනාකමක් ලැබීමට හේතු වී ඇති සමාජ විශ්වාස පිළිබඳව අධ්‍යයනය මෙම පර්යේෂණයේ අනෙකුත් අරමුණයි. ගුණාත්මක පර්යේෂණය ක්‍රමවේදය යටතේ ද්විතියික දත්ත ලෙස පොත්පත්, ලිපි ලේඛන සහ ප්‍රාථමික දත්ත ලෙස සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ යොදා ගැනුණි. මාතර ප්‍රදේශයේ දෙවිනුවර රජමහා විහාරය ඇසුරු කර ගනිමින් සිදු කරනු ලැබූ කප්පින්දුම්මඩු ශාන්තිකර්මය පර්යේෂණයට යොදා ගනිමින් ශාන්තිකර්මය තුළ පවතින වෙනස් පැතිකඩක් මෙහි දී අධ්‍යයනය කරනු ලැබේ. මෙම ශාන්තිකර්මයෙහි පද්‍ය ප්‍රබන්ධ, ගායන වාදන විධි, වේශ නිරූපණ රටා මගින් අභිප්‍රේරණය මෙන් ම සමාජ විශ්වාස ද පිළිබිඹු වන බව දැක්විය හැක.

මූල පද: අභිප්‍රේරණය, මාතර සම්ප්‍රදාය, ශාන්තිකර්ම, සමාජ විශ්වාස, සංස්කෘතිය

Motivational Music and Social Beliefs Associated with the *Halamba Nanumura* in the *Kappindummadu Shantikarma* of the Low-country Tradition

Maheesha Dewmini

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanaka
maheeabeysinghe044@gmail.com

The literature of *Shantikarma* dates back a very long way. Numerous social traits are exposed in Sri Lankan *Shantikarmas* that are now in existence. A few of the stories have literary connections, but the majority are based on actual historical occurrences. *Shantikarma* is frequently performed following planets, gods, and demons. These rituals brought forth more than just social harmony. This also highlights the unfavorable effects of violating caste practices and ethics, which are vital to the survival of Sinhala culture. This research is concerned with the rituals in the Matara tradition, however, the theatrical identity of the low-country heritage can be represented in relationship to the three main styles: Raigam, Bentara, and Matara. The Matara tradition is present in the Matara district, the Hambantota area, and half of the Galle district. Within the Matara tradition, there is a *Shantikarma* dedicated to a god called *Kappindummadu*. The topic of peacekeeping is frequently mentioned, but its purpose is rarely explored. Motivation is an internal mental process that each person experiences. One could refer to motivation as guiding or inducing. A goal of the study is to talk about how motivation shows up in this pacification. Social beliefs are stronger than society, regardless of how developed it is. *Shantikarma's* continued existence rests on that conviction. Studying the social ideologies that have contributed to the importance of *Shantikarma* in the contemporary, technologically advancing era is the other goal of this research. Books and other texts were used as secondary data using the qualitative research method, while participant observation and interviews were employed as primary data. Utilizing the *Kappindummadu Shantikarma*, which was carried out in collaboration with *Devinuwara Rajamaha* Vihara in the Matara region, a distinct facet of Shantikarma is examined in the study. It may be inferred that *Shantikarma's* sequences, singing and playing methods, and lyrical writings all represent its motivation and social values.

Keywords: Culture, Matara Tradition, Motivation, *Santikarma*, Social Beliefs

ශ්‍රී ලාංකේය වාද බයිලා කලාවේ ප්‍රවණතා හා අර්බුද

ඞී. වී. හසිනි කවින්ද්‍යා

මානවවංශ සංගීත විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
hasinikavindyavitharanage@gmail.com

ලොව පුරා විවිධ වූ අනන්‍යතා ලක්ෂණවලින් යුතු වූ බොහෝ සංගීත සම්ප්‍රදාය සහ සංගීත ශෛලි පවතී. පෘතුගීසි සංගීත සම්භවයක් ඇතිව බිහි වූ බවට පිළිගනු ලබන, නිශ්චිත නාද මාලාවක් මත හිටිවනම ගයනු ලබන, කවි රටා ඇතුළත් බයිලා භාවිතයෙන් වාදවල නිරත වීමේ සංස්කෘතියක් කලකට පෙර මෙරට බයිලා කලාවේ තවත් එක් පැතිකඩක් ලෙස බිහිවිය. වාද බයිලා කලාව ක්‍රමයෙන් පෝෂණය හා වර්ධනය වීමේ දී හඳුනාගත හැකි ප්‍රවණතා හා උද්ගතව ඇති අර්බුද රාශියකි. මෙම අර්බුද හා ප්‍රවණතා හමුවේ වාද බයිලා කලාව නැවත පණගැන්විය හැකි ද යනු මෙහි දී පර්යේෂණ ගැටලුව විය. වාද බයිලා කලාවේ උද්ගත ව ඇති අර්බුද හා ප්‍රවණතා හමුවේ වාද බයිලා කලාව නැවත පණගැන්විය හැකි ය යන උපන්‍යාසය මත පදනම් ව ගුණාත්මක පර්යේෂණ විධි ක්‍රමය අනුව ද්විතීයික දත්ත වශයෙන් පොත්පත්, සඟරා, ලිපි ලේඛන, ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය පට සහ ප්‍රාථමික දත්ත වශයෙන් සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් දත්ත එක් රැස් කෙරිණි. මෙහි සංගීතයමය පසුබිම සංගීත භාණ්ඩ, රිද්ම රටා, ස්වර පරාස, නාදමාලා, ගීත ආකෘති, භාෂා භාවිතය යන කරුණු ඔස්සේ අධ්‍යයනය කළ හැකි ය. වාද බයිලා කලාවේ උද්ගතව ඇති අර්බුද ප්‍රධාන වශයෙන් යාවත්කාලීන නොවීම සහ කණ්ඩායම් විරසකය යන කරුණු ඔස්සේ අධ්‍යයනය කළ හැකි ය. මේ හේතුවෙන් වාද බයිලා කලාව රසික සමාජයෙන් ගිලිහී යාම සිදු වී ඇති හෙයින් එය නැවත පණගැන්වීමේ සමාජ අවශ්‍යතාවක් පවතී. මේ හේතුවෙන් මතු වූ ගැටලු හඳුනාගෙන ඒවා මඟ හරවා යළි පිහිටුවීමට අවශ්‍ය සාධක පසක් කර ගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වේ. වාද බයිලා කලාවේ ප්‍රවණතා රාශියක් දැකිය හැකි අතර එම ප්‍රවණතා මෙම කලාවේ ප්‍රගතිය මෙන්ම අගතිය සඳහා ද බලපා ඇත. මෙම කලාවේ වටිනාකම හඳුනා ගනිමින්, වර්තමාන සමාජ තත්වය හමුවේ දැකිය හැකි ප්‍රවණතා සමාජ ප්‍රගමනයට යොදා ගනිමින් ,පවතින ගැටලු සහගත තත්ත්ව යම් ප්‍රමාණයකට හෝ මඟ හරවා ගනිමින් මෙම කලාව නැවත පණගන්වා පාරිභෝජන කලාවක් බවට පත් කළ හැකි ය යන්න පරීක්ෂණයේ දී තහවුරු විය.

මූල පද: බයිලා කලාව, වාද බයිලා කලාව, ප්‍රවණතා, අර්බුද

Crises and Trends in Sri Lankan Vada Ballad Art

D. V. Hasini Kavindya

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
hasinikavindyavitharanage@gmail.com

All over the world, there are many musical traditions and styles of music with different identity characteristics. The tradition of engaging in musical debates through ballads, believed to have originated from Portuguese music, has given rise to a unique cultural phenomenon in Sri Lanka. This distinctive form of ballad art involves the use of poetic patterns sung to specific tunes, adding a rich layer to the country's cultural heritage. The art of Vada Ballad in its gradual nurturing and growth has discernible trends. Due to the emerging crises and trends in Vada Ballad art, the objective of this study was to identify whether Vada Ballad art can be revived. According to the qualitative research method, data were collected from books, magazines, documents, audio- visual tapes and as secondary data and interviews as primary date. The musical background of Sri Lankan Vada Ballad can be studied through musical instruments, rhythm patterns, chord ranges, song forms, and its language. The emerging crises of Vada Ballad art can be studied mainly in terms of it not being updated and factional disunity among performers Due to this, the art of Vada Ballad has disappeared from the community and there is a social need to revive it. The purpose of the research is to identify the problems that have arisen, resolve them, and find out the necessary factors to restore them. Many trends can be seen in the art of Vada Ballad and those trends have affected the progress as well as the prejudices regarding this art. Recognizing the value of this art and using the trends that can be seen in the current social situation for social progress, it was confirmed in the research that this art can be revived and turned into consumer art by avoiding the existing problematic conditions to some extent.

Keywords: Ballad Art, Crises, Trends, Vada Ballad Art

රට යකුම හෙවත් රිද්දි යාගයේ නානුමුර පෙළපාලියේ නූතන ප්‍රවණතා

ඊ. එල්. එස්. ඩී. තිලකරත්න

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
sulani.thilakarathne@gmail.com

පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදාය හා බැඳි ශාන්තිකර්ම අතර ස්ත්‍රිය විෂයෙහි පවත්වනු ලබන එකම ශාන්තිකර්මය රට යකුම නොහොත් රිද්දි යාගයයි. බහුතර මතය අනුව රට යකුම් යාගය ගර්භ සංරක්ෂණ ක්‍රමයකි. කාන්තාවන්ට විවාහයෙන් පසු මුහුණ දෙන්නට තිබූ සමාජ ගැටලුව වන්නේ දරුවන් ලැබීමයි. මෙහිදී විවාපත් කාන්තාවන්ට දරුගැබ පිළිසිඳීම, නොපිළිසිඳීම, පිළිසිඳුනු කළලය අවපාතයට ලක්වීම යන අවස්ථා ත්‍රිත්වය පදනම් කොටගෙන මෙකී ශාන්තිකර්මය පවත්වනු ලැබේ. සෑම සමාජයකම පාහේ අන් සියල්ලටම වඩා වටින සම්පත ලෙස සලකනු ලබන්නේ මානව සම්පතයි. මානව සම්පත වර්ධනය කෙරෙහි සෘජුවම බලපාන මාතෘත්වය හා එක එල්ලේ සම්බන්ධතාවක් දක්වන ශාන්තිකර්මයක් වන රට යකුම යන ශාන්තිකර්මය අනෙකුත් ශාන්තිකර්මයන්ට සාපේක්ෂව සමාජීය වටිනාකමක් පැවරුණු යාතු කර්මයක් සේ හැඳින්විය හැකිය. සම්ප්‍රදාය ඉක්මවමින් නූතනය මෙකී ශාන්තිකර්මයන්හි සිදුව ඇති වෙනස්කම් සම්ප්‍රදායේ පැවැත්මට අභියෝගයක් වන්නේ ද නැද්ද යන්න රට යකුමේ අන්තර්ගත නාට්‍යමය පෙළපාලි තුන අතරින් එකක් වන නානුමුර පෙළපාලියේ අන්තර්ගතය ඔස්සේ විග්‍රහ කිරීම මෙම පයේෂණයේ මුඛ්‍ය පරමාර්ථයයි.සම්ප්‍රදාය ඉක්මවමින් නූතන ශාන්තිකර්ම තුළ සිදුකර ඇති වෙනස්කම් සම්ප්‍රදායේ පැවැත්මට අභියෝගයක් වන්නේ ද යන්න පයේෂණය ගැටලුව කර ගනිමින් එකී වෙනස්කම් සම්ප්‍රදායේ පැවැත්මට අභියෝගයක් වේ යන උපන්‍යාස මත පිහිටා ගුණාත්මක පර්යේෂණ විධික්‍රම අනුව පුස්තකාල පරිහරණය, ක්ෂේත්‍ර පර්යේෂණ සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණය හා සම්මුඛ සාකච්ඡා යනාදි ක්‍රමවේද අනුගමනය කරමින් මෙම පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී. නානමුරේ අඩංගු කවි ගායන හා ශිල්පියාගේ ඇඳුම් පැළඳුම් යන ප්‍රස්තුතයන් ඔස්සේ මෙකී විමර්ශනය සිදු කිරීම අභිප්‍රාය වන අතර ඒ සඳහා පාදක කොට ගනු ලැබුවේ හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ තංගල්ල වගේගොඩ ග්‍රාමය පැවති සන්දර්ශනාත්මක නානුමුර පෙළපාලියකි. සම්ප්‍රදාය රැකගැනීමට පවත්වා පවත්වාගැනීමටත් නූතන පරම්පරාවේ පවතින මන්දෝත්සාහය හමුවේ උද්ගත වී ඇති තත්ත්වය පිළිබඳ කරුණු අනාවරණයෙන් අනතුරුව සම්ප්‍රදායේ පැවැත්ම අභියෝගයට ලක් වී ඇති බව පයේෂණය මඟින් තහවුරු කර ගන්නා ලදී.

මූල පද: රට යකුම නොහොත් රිද්දියාගය, නානුමුර පෙළපාලිය, නූතන ප්‍රවණතා

Modern Trends in the *Nanumura* Ritualistic Item of the *Rata Yakuma*

E. L. S. D. Thilakarathna

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
sulani.thilakarathne@gmail.com

Among the *shantikarmas* associated with the low country dance tradition, the only *shantikarmam* conducted on the subject of women is the *Rata Yakuma*, also known as the *Riddhi Yagaya*. According to the majority opinion, *Rata Yakum Yagaya* is a womb preservation method. The social problem that women have to face after marriage is having children. Here, this *Shanthikarma* is conducted on the basis of the three cases; namely, conception, non-conception, and the depression of the conceived fetus from the deceased women. Human resources are considered the most valuable resource in almost every society. The *shanthikarma* of Rata *Yakuma*, which is a *shanthikarma* that has a direct relationship with motherhood, directly affects the development of human resources. This ritual can be assigned a social value tht ais different when compared to other shanthikarmas. The main objective of this research is to analyze the content of the *Nanumura* performance, which is one of the three dramatic parades in the country. Whether the changes that have taken place in these pacification ceremonies go beyond the tradition ones or are not would either contribute or challenge the survival of the tradition. Based on the premise that these changes are a challenge to the survival of the tradition, this research was carried out by following methods such as library use, field research, participatory observation and interviews in accordance with qualitative research methods. The intention of the study was to carry out this research through the propositions of *Nanamure's* singing of verses, the artist's costumes, and the basis for this was a spectacular Nanumura parade held in the village of Tangalle Wagegoda in Hambantota district. The research confirmed that the survival of the tradition has been challenged after revealing the facts about the situation that has arisen despite the desperation of the modern generation to preserve and maintain the tradition.

Keywords: Modern Trends, *Nanumura Parade, Raat Yakuma* or *Riddiyaga*

මාතර සම්ප්‍රදායේ රිද්දි යාගය ශාන්තිකර්මය තුළින් පිළිබිඹු වන මනෝ චිකිත්සනය හා සමාජ සන්නිවේදනය (දරු නැළවිල්ල පෙළපාලි අංගය ඇසුරින්)

ප්‍රභා දන්දෙනිය

මානවවංශ සංගීත විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
pamudhikadandeniya98@gmail.com

මාතෘත්වය යනු ස්ත්‍රියක් මිහිපිට ලබන්නා වූ උතුම් වූ පදවියකි. ශ්‍රී ලංකාවේ පහතරට ප්‍රදේශයේ පවත්නා යක් තොවිල් අතර කාන්තාවන් උදෙසා පවත්වනු ලබන ශාන්තිකර්මය රිද්දි යාගයයි. ගැමි සමාජය බොහෝ කරුණු පිළිබඳව ඇතැම් නිගමන හා තීන්දු තීරණවලට පැමිණෙන්නේ ඔවුන් කාලාන්තරයක් මුළුල්ලේ ලබාගත් අත්දැකීම් පදනම් කරගෙනය. ලාංකේය සංගීත ශෛලිය ලෙස ඇතැම් විද්වතුන් විසින් හඳුන්වා දෙනු ලබන්නේ දේශීය ශාන්තිකර්ම පද්ධතිය හා බැඳී පවතින ගායන වාදන කලාවයි. එම ශාන්තිකර්මවලින් පිළිබිඹු වන මානසික සුවය හා සමාජ සන්නිවේදනය පිළිබඳ පැහැදිලි විවරණයක් ඉදිරිපත්ව නොමැති තරම් ය. මෙම පර්යේෂණ කාර්යයේ අරමුණ වන්නේ මාතර සම්ප්‍රදායික රිද්දි යාගය ශාන්තිකර්මය තුළින් ගම්‍ය වන මානසික ප්‍රතිකාර්ම හා සමාජ සන්නිවේදනය පිළිබඳ විග්‍රහ කර එම තොරතුරු සංරක්ෂණය කිරීමයි. මෙම ශාන්තිකර්ම සාහිත්‍ය තුළ මනෝ චිකිත්සක ක්‍රමවේද උපයෝගී කරගනිමින් ආතුර මනස සුවපත් කළ හැකි ද යන්න විමසා බලයි. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයට අනුව පුස්තකාල පරිශීලනය, ක්ෂේත්‍ර පර්යේෂණ, ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය පට, සම්මුඛ සාකච්ඡා, පොත් පත් සඟරා, ලිපි ලේඛන මඟින් දත්ත එක්රැස් කෙරිණි. රිද්දි යාගයෙන් නොයෙකුත් අරුත්බර සංකේතාත්මක අදහස් පිරිමි පාර්ශවය උදෙසා ද දනවනු ලැබේ. සිංහල ශාන්තිකර්ම ක්ෂේත්‍රය තුළ අන්තර්ගත සමාජ සන්නිවේදනය ඉතා ප්‍රබල තත්ත්වයක පවතින්නට තරම් ක්‍රමානුකූල සැකැස්මක් හා ආකෘතියක් නිර්මාණය කර ඇති ශාන්තිකර්ම නිර්මාතෘවරුන් හුදෙක් නූගත් පිරිසක් නොවන බවට තොරතුරු සනාථ වේ. පුද පූජා රටාව, පද්‍ය ප්‍රබන්ධ හා දෙබස් කථනය හා වේෂ නිරූපණ රටාව තුළින් මානසික සුවය හා සමාජ සන්නිවේදනය සාමය්‍යා වූ ක්‍රමවේද මාතර සම්ප්‍රදායේ රිද්දි යාගය දොළ උපත දරු නැළවිල්ල පෙළපාලි අංගය මඟින් පිළිබිඹු වේ.

මූල පද: දරු නැළවිල්ල, මනෝ චිකිත්සනය, මාතර සම්ප්‍රදාය, රිද්දි යාගය, සන්නිවේදනය

Psychotherapy and Social Communication through *Riddi Yāga Śāntikarma* of the Matara Tradition (With *Daru Nalawilla* Sequence)

Prabha Dandeniya

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
pamudhikadandeniya98@gmail.com

Motherhood is one of the noblest titles a woman can attain on earth. In the low-country region of Sri Lanka among the existing *Yak Thovils*, the *Riddi Yāga Śāntikarma* is a propitiatory sacrifice for women. The villagelike society reaches certain conclusions and decisions about many issues based on the experiences they have gained over a period of time. Some experts introduce the Sri Lankan musical style as the art of singing and playing which is linked to the local *śāntikarma* system. It's difficult to find a clear explanation of the mental healing and social communication reflected in those *śāntikarmas.* The objectives of this research work were to consider the Matara tradition capacity for mental healing and social communication implied in the traditional *Riddi yāga śāntikarma* and to analyze and conserve the information. Psychiatry in these *śāntikarma* literatures is examined to see whether it is possible to heal the anxious mind using the methods in the rituals. According to the qualitative research methodology the data were collected through library references, field research, audio-visual tapes, interviews, books, journals, and documents. *Riddi Yāga* conveys many meaningful symbolic ideas todepcit the male perspective as well. The information proves that *śāntikarma* creators have developed a systematic structure and model. Thus, the social communication engrained in the Sinhala *śāntikarma* conveys very strong messages that are meant not just for an ignorant community. The methodology of *Riddi yāga* in the Matara tradition which equates mental healing and social communication through the sacrificial patterns, poetic fiction, dialogues and disguised patterns are reflected in the *Daru Nalavilla*.

Keywords: Child Care, Communication, Matara Tradition, Psychotherapy, Riddi *Yāga*

මානසික යහපැවැත්ම උදෙසා සංගීතයේ දායකත්වය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

එච්. කේ. පබසර*, එම්. ඩී. එම්. ඩී. මදුශානී

ඉතිහාසය හා පුරාවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
* kavinn178@gmail.com

සංගීතය වූ කලී අසීමිත රසික ජනප්‍රසාදයට හා අවධානයට පාත්‍ර වූ කලා ප්‍රකාරයකි. වෙනත් කලාවන් හා සසඳන කළ සංගීතයට සමීපවන, ඊට ආසක්ත වන රසික ජන සංඛ්‍යාව ඉතා විශාල ය. මනුෂ්‍යයෙකුගේ ජීවිතයේ පරිපූර්ණ ගුණාත්මකභාවය "යහපැවැත්ම" ලෙස හඳුන්වයි. මෙම යහපැවැත්ම කායික, මානසික හා ආධ්‍යාත්මික ලෙස ප්‍රධාන කොටස් තුනකට බෙදිය හැකි වෙයි. මෙලෙස ඉමහත් ජනාදරයට පාත්‍ර වූ සංගීතය නම් කලාව මනුෂ්‍යයෙකුගේ මානසික යහපැවැත්ම උදෙසා සිදු කරනු ලබන දායකත්වය සොයා බැලීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වෙයි. මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය මත පදනම් වෙයි. මෙහි දී දත්ත එක් රැස් කිරීම සඳහා පුස්තකාල සමීක්ෂණ ක්‍රමවේදය හා ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය භාවිත කර ඇත. පුස්තකාල සමීක්ෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ ද්වීතියික මූලාශ්‍රය භාවිතාකර ඇත. ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය යටතේ දෙවිනුවර, හක්මණ, කොස්වත්ත යන ප්‍රදේශ අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍ර ලෙස තෝරා ගන්නා ලදි. මෙහි දී අහඹු නියැදි ක්‍රමය යටතේ පුද්ගලයන් 50ක් සමග ගැඹුරු සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වා ඇත. තේමාත්මක විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිතයෙන්, ලබා ගත් දත්ත වර්ගීකරණය හා විශ්ලේෂණය කර ඇත. සංගීතය හැඟීම් ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා ප්‍රබල මාධ්‍යයක් සපයයි. සංගීතය රචනා කිරීම, වාදනය කිරීම හෝ සංගීතයට සවන්දීම තුළින් මිනිසුන් තුළ ඇතිවන්නා වූ සොම්නස, දොම්නස, කෝපය වුව ද ප්‍රකාශ කිරීමට ඉඩ සලසයි. මෙම චිත්තවේගීය නිකුතුව පුද්ගලයන්ට ඔවුන්ගේ හැඟීම් සැකසීමට, ඒවාට මුහුණදීමට, ආතතිය අඩු කිරීමට සහ මානසික සමතුලිතතාවය ප්‍රවර්ධනය කිරීමට උපකාරී වෙයි. සංගීත චිකිත්සාව වර්තමාන ලෝකය තුළ පිළිගැනීමට ගැනීමට පාත්‍ර වූ මනෝ චිකිත්සාවකි. මානසික අවපීඩනය, කාංසාව වැනි පුළුල් පරාසයක මානසික සෞඛ්‍ය ගැටලු විසඳීම සඳහා සංගීතය භාවිතා කිරීම මෙම චිකිත්සාව තුළින් සිදු වෙයි. පුහුණු සංගීත චිකිත්සකයන් සංගීත ක්‍රියාකාරකම් හරහා චිකිත්සක අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා සේවාදායකයන් සමඟ කටයුතු කරනු ලැබීම මෙහි දී දක්නට ලැබෙයි. එපමණක් නොව සංගීතයට පුද්ගලයන් සවිබල ගැන්විය හැකි අතර අභියෝග ජය ගැනීමට, පුද්ගලික වර්ධනයට සහ ඉලක්ක හඹා යෑමට පුද්ගලයන් පෙළඹවීම මේ හරහා සිදුකරනු ලබයි. මේ අනුව මානසික යහපැවැත්මට දායක වීම සඳහා සංගීතය බහුවිධ භූමිකාවන් භාවිතා කරන බව නිගමනය කළ හැක. සංගීතයට මානසික සෞඛ්‍යට ප්‍රබල බලපෑමක් ඇති කළ හැකි අතර පුද්ගලයාගේ මානසික යහපැවැත්ම උදෙසා ධනාත්මක ලෙස දායක විය හැකි බව අවසන් විග්‍රහයේදී කිව හැකි ය.

මූල පද: ධනාත්මක, මානසික, යහපැවැත්ම, වර්ධනය, සංගීතය

An Investigative Study of the Contribution of Music to Mental Well-being

H. K. Pabasara*, M. D. M. D. Madushani

Department of History and Archaeology, University of Ruhuna, Sri Lanka
*kavinn178@gmail.com

Music is an art form that has gained immense popularity and attention. Compared to the other arts, the number of fans who prefer music is enormous. The perfect quality of a person's life is called "well-being". This well-being can be divided into three main parts: physical, mental and spiritual. The purpose of this study is to investigate the contribution of music to the mental well-being of people. This research is based on the qualitative research methodology. The library survey method and field study method were used to collect data. Secondary sources were used under the library survey method. Under the field study method, Devinuwara, Hakmana, and Koswatta were selected as study areas. In-depth interviews were conducted with 50 people under the random sampling method. Using thematic analysis, the obtained data were classified and analysed. Music provides a powerful medium for expressing emotions. Composing, playing, and listening to music allows people to declare happiness or anger. This emotional release, as a result fo listening to music, helps people promote positive feelings, reduce stress, and promote mental balance. Music therapy is an accepted form of psychotherapy in today's world. This therapy uses music to address a wide range of mental health issues, such as depression and anxiety. Training Music Therapeutics is found here to deal with clients to achieve therapeutic objectives through musical activities and intervention. Moreover, music can empower people and motivate them to overcome challenges, personal growth, and pursue goals. Thus, it can be concluded that music plays multiple roles in contributing to mental well-being. To sum, music can have a substantial effect on mental health and contribute positively to the mental well-being of the individual.

Keywords: Growth, Mental, Music, Positively, Wellbeing

අලුත් සහල් මංගල්‍යය ආශ්‍රිත මුරුතැන් පිදීමේ චාරිත්‍ර වාරිත්‍රවල සංගීතමය පසුබිම (අරණායක පුරාණ පත්තිනි දේවාලය ඇසුරිනි)

ටී. ඩී. ඒ. විස්මිණි වික්‍රමසිංහ

මානවවංශ සංගීත විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
visminiwickramasinghe98@gamil.com

අලුත් සහල් මංගල්‍යයයෙහි චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර ගණනාවක් පැවැත්වේ.අස්වැන්නේ ප්‍රථම කොටස බුදුන්ට හා දෙවියන්ට පූජා කිරීම මෙහි මුඛ්‍ය අරමුණ වේ.එහි දී ගායන,නර්තන හා වාදන අංග ඉහත පූජා චාරිත්‍ර වාරිත්‍රවලට අනුගත ව සිදු කෙරේ.කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයේ අරණායක ප්‍රදේශයේ පිහිටි නිකපිටිය පුරාණ පත්තිනි දේවාලයෙහි වසරක් පාසා පවත්වන්නා වූ අලුත් සහල් මංගල්‍යය මුරුතැන් පිදීමේ චාරිත්‍රයේ සිදු කරන ලද චාරිත්‍ර වාරිත්‍රවල ගායන,වාදන හා නර්තනාංග රැසක් හඳුනාගත හැකි ය. ඒ අනුව අලුත් සහල් මංගල්‍යය ආශ්‍රිත මුරුතැන් පිදීමේදී භාවිත වන ගායනාවල ශාන්තිකර්ම ගායනා අන්තර්ගත වේ යන උපන්‍යාසය මත පදනම් ව ගුණාත්මක මානවවංශ අධ්‍යයන විධික්‍රමයට අනුව ප්‍රාථමික දත්ත යටතේ සම්මුඛ සාකච්ඡා,සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ,ප්‍රශ්ණාවලි ඇසුරෙන් ද ද්විතීක දත්ත යටතේ පොත්පත්, සඟරා, ලිපිලේඛන ඇසුරින් දත්ත එක්රැස් කිරීම යනාදී ක්‍රමවේද අනුගමනය කරමින් මෙම පර්යේෂණය විභාග කෙරිණි.කෑගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ අරණායක ප්‍රදේශයේ පිහිටි නිකපිටිය පුරාණ පත්තිනි දේවාලයේ වාර්ෂික ව පැවැත්වෙන අලුත් සහල් මංගල්‍යය ආශ්‍රිත ව සිදුකිරීම පර්යේෂණ නියදිය ලෙස යොදාගැනිණි.ශාන්තිකර්ම පිළිබඳ අධ්‍යයනය, ශාන්තිකර්ම ගායනාවල ජන ගායනා ලක්ෂණ හා සංගීතමය පසුබිම කෙසේද යන්න හඳුනා ගැනීම,මෙවැනි සම්ප්‍රදායන් සංරක්ෂණය කිරීම යනාදිය පර්යේෂණ අරමුණ වන අතර ශාන්තිකර්මවල සෛද්ධාන්තික හා ප්‍රායෝගික තතු , ශාන්තිකර්ම ආශ්‍රිත නර්තනාංග පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීම, අලුත් සහල් මංගල්‍යය ආශ්‍රිත පූජා වතාවත්වල අන්තර්ගත ජන ගායන ලක්ෂණ,ලාංකේය ජන සම්ප්‍රදායවල භාවිත ලක්ෂණ හඳුනාගැනීම යනාදිය පර්යේෂණ වැදගත්කම වේ.අලුත් සහල් මංගල්‍යය වූ කලී සෑම ප්‍රදේශයක් හෝ ගම්මානයක් තුළ සාමූහික ව උත්සවශ්‍රීයෙන් සිදු කරන ලද ක්‍රියාවලියකි.එහිදී එක් එක් ප්‍රදේශයට ආවේණික සම්ප්‍රදායවල ගායන,නර්තන,වාදන විධි එකිනෙකට වෙනස් ස්වභාවයකින් යුක්ත වේ.මෙහි දී උඩරට හා සබරගමු සම්ප්‍රදාය ද්විත්වයේ භාවිත ශාන්තිකර්ම ගායනා අන්තර්ගත වන බවත් එම ගායනාවල ආසාතාත්මක හා අනාසාතාත්මක සංගීතමය ලක්ෂණ යුක්ත වන බවත් යෙදුම් වර්ග භාවිත වන බවත් ප්‍රධාන තාල වාද්‍ය භාණ්ඩය ලෙස ගැටබෙරය වාදනය කළ බවත් හඳුනාගත හැකිවිය.සියලු කාර්යය සමස්තයක් ලෙස ගත් කළ උඩරට සම්ප්‍රදාය සඳහා වැඩි නැඹුරුවක් දක්නට ඇති බව මෙම පර්යේෂණයෙන් නිගමනය විය.

මූල පද: ශාන්තිකර්ම, සබරගමු ශාන්තිකර්ම, උඩරට ශන්තිකර්ම, අලුත් සහල් මංගල්‍යය, මුරුතැන් පිදීමේ චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර

Musical Background to the New Rice Festival Rituals of the Aranayaka *Purana Pattini* Temple

T. D. A. Vismini Wickramasinghe

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
visminiwickramasinghe98@gmaill.com

A number of rituals are performed at the New Rice Festival. The main purpose of this study how the first part of the harvest dedicated to the Buddha and the gods are done through singing, dancing and musical instruments during this ritual. A lot of songs, instruments and dances can be identified in the rituals performed in the ritual of offering the new rice festival which is held every year at the *Nikapitiya Purana Pattini* Temple located in Aranayaka area of the Kegalle district. Accordingly, based on the assumption that the chants used in the new rice festival include peace chants, and according to the qualitative genealogical study method, interviews, participation observations, questionnaires, secondary data, books, magazines, documents, etc. were used as methods of data collection in this study. The research was conducted in connection with the new rice festival held annually at the *Nikapitiya Purana Pattini* temple located in Aranayaka area of the Kegalle district. The study of *Shanthikarma*, helps to identify the folk singing characteristics and musical background of *Shanthikarma* songs, to preserve such traditions, etc. and to gain an understanding of the theoretical and practical aspects of *Shanthikarma*, dances related to *Shanthikarma*, and the characteristics of folk songs included in the rituals associated with the new rice festival. The identification of the usage of characteristics of Sri Lankan folk traditions is yetanother research objective. The new rice festival is a collective and festive process in every area or village. There, the singing, dancing, and playing methods of the traditions unique to each region are different from each other. It can be recognized that Shantikarma, which is used in both *Udarata* and *Sabaragamuwa* traditions, uses verses that have emotional value and progressive musical characteristics. Here, the *gatabera* drum is played as the main percussion instrument. It was concluded, from this research, that there is more tendency to be influenced by the up-country tradition when all rituals are regarded as a whole.

Keywords: Rituals, Musical Background, New Rice Festival, *Sabaragamu Shanthikarma, Shanthikarma*

සිංහල මගුල්පෝරු චාරිත්‍ර හා බැඳි අටමගලෙන් නිරූපිත උඩරට සම්ප්‍රදායෙහි ශාන්තිකර්ම ලක්ෂණ

ඩබ්. එම්. සී. එරන්දිකා

මානවවංශ සංගීත විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
chalanierandika9@gmail.com

සිංහල විවාහ චාරිත්‍ර දීර්ඝ ඉතිහාසයක සිට පැවතෙන බව ඓතිහාසික මූලාශ්‍රය මඟින් පැහැදිලි වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ විවිධ පළාත්වල මෙන්ම ප්‍රාදේශීය වශයෙන් ද මගුල් පෝරු චාරිත්‍ර සිදු කෙරෙන අතර අතීතයේ සිටම පෝරු සැකසීම හා ඒ හා බැඳි චාරිත්‍ර සිදුකිරීම වත්මනෙහි ද දැකිය හැකි ය. ඒ අනුව සිංහල මගුල් පෝරු චාරිත්‍ර හා බැඳි අටමගලින් නිරූපිත උඩරට සම්ප්‍රදායෙහි ශාන්තිකර්ම ලක්ෂණ පවතින්නේ ද යනු මෙහිදී පයේෂණ ගැටලුව විය. සිංහල මගුල්පෝරු චාරිත්‍ර හා බැඳි අටමගලින් නිරූපිත උඩරට සම්ප්‍රදායෙහි ශාන්තිකර්ම ලක්ෂණ නොපවති යන උපන්‍යාසය මත පදනම්ව ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍ර පර්යේෂණ සම්මුඛ සාකච්ඡා යනාදී දත්ත විභාග කෙරිණි.එනම් මගුල් පෝරු චාරිත්‍රවල මෙන්ම මගුල්පෝරුව සම්බන්ධ චාරිත්‍ර අන්තර්ගත ග්‍රන්ථයන්හි පවතින සත්‍යතාවය පිළිබඳ අධ්‍යයනය මෙහි අරමුණ විය.සාමන්‍යයෙන් ඕනෑම ප්‍රදේශයක භාවිත කෙරෙන මගුල්පෝරුවක් උදෙසා භාවිත කෙරෙන අමුද්‍රව්‍ය වර්ග බොහෝමයක් ඇත.ඒ අතර බුලත්, කාසි, වී, ධාන්‍ය වර්ග, පොල්, පිරිත් පැන්, වතුර වීදුරුවක්, කැවිලි, තැලි, මුදු, කච්චිකිරිකඩ සේලය ආදී තවත් බොහෝමයක් වේ. මගුල්පෝරු චාරිත්‍ර පිළිබඳ සැලකීමේදි විවිධ ප්‍රදේශවල එය විවිධ මගුල්පෝරු චාරිත්‍රකරුවන් අතින් විවිධ වෙනස්කම් යටතේ සිදු කෙරෙයි .එසේම මගුල්පෝරු පිළියෙල කරන්නන් මගුල්පෝරු මත විවිධ වූ රටා නිර්මාණය කිරීමද දක්නට ලැබී ඇත. ඒ අතර අටමගල ඇඳීම ඇතැම් මගුල්පෝරු චාරිත්‍රකරුවන් විවාහ මංගල්‍යය සහ වෙස් මංගල්‍යය සඳහා භාවිත කෙරේ. මෙහිදී මූලාශ්‍රයගත තොරතුරුවලින් අනාවරණය වූ කරුණු අනුව මගුල්පෝරුවක අටමගල භාවිත කිරීමෙන් පෝරු මස්තකයේ සිටින විවාහපත් යුවලගෙන් කුල කුමරියගේ ශරීරයේ ඇතිවන් දෝෂ පහකිරීම සිදුකෙරෙන බව තහවුරු වේ. එහිදී මගුල්පෝරු චාරිත්‍ර හා සම්බන්ධිත ඓතිහාසික මූලාශ්‍රය මෙන්ම එම චාරිත්‍ර ප්‍රායෝගික ව නිරීක්ෂණයේ දී අභියෝගයට ලක්වන අවස්ථා පවතී. එනම්, මේ පිළිබඳ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනයෙන් තහවුරු වූ කරුණුවලින් පැහැදිලි වන්නේ එලෙස දෝෂ දුරුකිරීමෙන් විවාහ චාරිත්‍රවල අටමගල භාවිතයෙන් සිදු නො කෙරෙන බවයි. එපමණක් නොව විවාහ චාරිත්‍රවල මගුල්පෝරුවේ භාවිත අටමගල සඳහා කවි ගායනා කිරීමක්වත් එකී චාරිත්‍ර අවස්ථාවලදී සිදු නොවීම මෙකී කරුණු සනාථ කර ගැනීමට උචිත සාධකයකි. එපමණක් නොව වෙස් බඳින්නන් හට ආශිර්වාද පැතීමක් වෙස් මංගල්‍යවලදී සිදු කිරීම අපේක්ෂා කෙරෙන බව ද තහවුරු වේ. එහෙයින් මූලාශ්‍රයගත තොරතුරුවල මගුල්පෝරුවෙහි භාවිතය සම්බන්ධයෙන් ඇතැම් විද්වතුන් දක්වන මතවාද සාවද්‍ය වන බව මෙම පරීයේෂණයේ දී තහවුරු විය.

මූල පද: උඩරට, අටමගල, ශාන්තිකර්ම

Sinhalese *Magulporu* Rites and Specific Features of *Udarata* Tradition Represented by *Badi Atamagal*

W. M. C. Erandika

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
chalanierandika9@gmail.com

Historical sources make it clear that Sinhala marriage customs have a long history. *Magulporu* rituals are performed in various provinces of Sri Lanka as well as regionally, and the preparation of *Magulporu* from the past and related rituals can also be seen in the present. Accordingly, the research problem was whether there are pacifist characteristics in the up-country tradition represented by the Sinhalese *Magulporu charitra* and Badi *Atamagal*. Using the qualitative research method, research interviews were conducted to gather data and on the basis of the fact gathered, it can be noted that the Sinhalese *Magulporu* rituals and Badi *Atamagal* do not have pacific characteristics in the up-country tradition. The purpose of this study was to analyze the authenticity of *Magulporu* rituals as well as the books containing the details of the rituals related to *Magulporu*. There are many types of raw materials commonly used in any area. Among them are betel, coins, rice, grains, coconut water glass, sweets, *kachchikirikada* sela etc. Furthermore, when considering *Magulporu* rituals, it is done in different areas by different *Magulporu* ritualists under different variations. It has also been seen that the makers of *Magulporu* create different patterns of *Magulporu*. Meanwhile, *Atamagala* pulling is also used by some *Magulporu* ritualists for weddings and masquerades. Here, according to the facts revealed from the sourced information, it is confirmed that by using the *Atamagala* of Magulporuwa, the defects in the body are removed from the married couple in *Poru Masthaka*. There are types when the historical sources associated with *Magulporu* customs as well as those customs are challenged in practice. Thus, from the facts confirmed by the field study on this, it is clear that such a removal of defects is not done by using *Atamagala* in marriage rituals. Moreover, the fact that verses are not sung for the *Atamagala* used in *Magulporu* in marriage rituals is another interesting finding. Moreover, it is also confirmed that it is expected to invoke blessings to those who were Ves during Wes Atamagala. Therefore, it was confirmed in this research that the opinions expressed by some scholars regarding the use of sourced information in *Magulporuwa* are incorrect.

Keywords: Upcountry, *Atamagala, Shanthikarma*

ශාන්තිකර්ම ආශ්‍රිත ගායනා විධික්‍රම සඳහා කටහඬ භාවිතාව : රට යකුම ශාන්තිකර්මය ඇසුරින්

මධුෂි වඩුගේ

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
madushiwaduge214@gmail.com

පහතරට ප්‍රදේශයේ පවත්නා යක් තොවිල් අතර කාන්තාවන් උදෙසා පමණක් පවත්වනු ලබන ශාන්තිකර්මය රට යකුම යි. මෙම ශාන්තිකර්මය තුළ මන්ත්‍ර, ශ්ලෝක, සන්න, සැහැලි, කෙටි කවි, දික් කවි ආදී විවිධ ගායනා විධික්‍රම දැකගත හැකිය. ශාන්තිකර්මය පුරා වරින්වර විවිධ නාද මාලා හා තාල වලට අනුව මේ ගායනා ඉදිරිපත් කිරීමේ දී කටහඬ විවිධ හඬතල ඔස්සේ හසුරුවමින් ගායනා කෙරේ. ශාන්තිකර්ම ආශ්‍රිත ගායනා විධික්‍රම සඳහා භාවිත කටහඬෙහි සුවිශේෂීතාවන් පවතිනවා ද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. රට යකුම ශාන්තිකර්මයේ ගායනා විධික්‍රම සඳහා භාවිත හඬ පරාසය, වචන උච්චාරණය, ශිල්පීය කුසලතාවය, නාද රටා හා තාල රටා හඳුනා ගැනීම පර්යේෂණ අරමුණු වේ. මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක සිද්ධි අධ්‍යයනයකි. මෙම පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රාථමික දත්ත රැස් කරන ලද්දේ සම්මුඛ සාකච්ඡා හා සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ මඟිනි. ද්විතීයික දත්ත ලෙස පොත්පත්, සඟරා, ලිපි ලේඛන භාවිතා කර ඇත. පර්යේෂණ නියැදිය ලෙස පහතරට රිද්දි යාගයේ මන්ත්‍ර, ශ්ලෝක, සන්න, සැහැලි, කෙටි කවි, දික් කවි යොදා ගැනුණි. සවිස්තරාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණයට අනුව මන්ත්‍ර, ශ්ලෝක, සන්න, සැහැලි, කෙටි කවි, දික් කවි තුළ කවි ගායනා කරනු ලබන්නේ අපේක්ෂිතාර්ථ මුදුන් පමුණුවා ගැනිම සඳහා වන බවත් ඒවා ශබ්ද උච්චාරණය වන ආකාරය අනුව ආයාසයකින් තොරව අවස්ථානුකූලව බෙර වාදනයන් අනුව ගායනා කරනු ලබන බවත් ඒ සඳහා ශිල්පියාගේ ශිල්පීය දක්ෂතාවය බලපාන බව නිගමනය කළ හැකි විය. එහි දී තවදුරටත් රසය තීව්‍ර කරන පරිදි ආගන්තුක ශබ්ද හා වචන එකතු කරමින් මෙම ගායනාවන් විචිත්‍රවත්ව සිදු කරනු ලබන බවත් එළිමහන් රංග භූමියක සභාවට ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ දී කටහඬ විවිධ පරාසය ඇසුරු කර ඇති බවත් එකම විරිතෙන් බැඳි කාව්‍යයවල විවිධ නාද මාලා අනුව ගැයීම තුළ කටහඬේ විවිධ හඬ භාවිතාවන් සිදු වන බව වැඩිදුරටත් නිගමනය කළ හැකි ය.

මූල පද: රට යකුම, ගායනා විධි ක්‍රම, කටහඬ භාවිතාව

Voice Usage for Singing Methods Associated with *Shanthikarma*: *Rata Yakuma* from the *Shanthikarma*

Madushi Waduge

Department of North Indian Music, Faculty of Music, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
madushiwaduge214@gmail.com

Among the *yak thovils* in the lowland area, *Rata Yakuma Shanthikarmaya* is held only for women. Various singing methods such as *mantras, shlokas, sannas, sahali*, short poems, and long poems can be seen in this *Shanthikarma.* Throughout *Shanthikarma,* the voice is manipulated and sung according to different tones and rhythms in the presentation of these songs. This research question is whether there are peculiarities in the voice used for singing practices associated with *Shantikarma.* The research objectives are to identify the range of voice, pronunciation, technique, tones and rhythms used in the singing methods of *Rata Yakuma Shanthikarma.* This research is a qualitative case study. Primary data for this research were collected through interviews and participant observation. Books, journals, documents were used as secondary data. *Mantras, Shlokas, Sannas, Sahali,* Short Poems and Long Poems of *Riddi Yaga* were used as the sources. According to the detailed data analysis, poems are sung in *mantras, shlokas, sannas, sahali*, short poems, long poems to achieve the desired meaning and they are sung effortlessly according to the way the sounds are pronounced and according to the percussions and the technical skills of the artist. In order to further intensify the audience responses, the music is performed colorfully by adding foreign sounds and words, and in addressing the audience in an open-air theatre, the voice is associated with different ranges, while singing verses are related to the same rhythm according to different tones in voice.

Keywords: *Rata Yakuma*, Singing Methods, Voice Usage

Meend ක්‍රමයට සීමා නොවී සිතාරය වැයීමෙන් නිර්මාණය කළ ප්‍රේමසිරි කේමදාසගේ ගී තනු නිර්මාණ පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්
(තෝරාගත් ගීත නිර්මාණ කිහිපයක් ඇසුරින්)

ඩබ්. එම්. එස්. එස්. විජේතුංග[1] යු. ඩබ්ලිව්. එන්. සුභාෂනී[2*]

[1]ලලිත කලා හා ප්‍රාසංගික කලා අධ්‍යයන ඒකකය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
[2]සිංහල අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
*nadeeshasuba1996@gmail.com

ගුරුගේ ප්‍රේමසිරි කේමදාස පෙරේරා නම් වූ සංගීත අධ්‍යක්ෂකවරයාගේ ගී තනු නිර්මාණයන්හි ප්‍රකට කෙරෙන සුවිශේෂත්වයක් නම් ස්වකීය ගීත නිර්මාණයන්හි බටහිර සම්භාව්‍ය සංගීතයේ නිර්මාණාත්මක ලක්ෂණ එක් කර ගැනීමයි. මෙහි දී විශේෂයෙන් ම සිතාරය යන තත් වාද්‍ය භාණ්ඩය වාදනය කිරීමේ දී Meend කිරීමෙන් තොරව සිතාරය භාවිතයෙන් හඬ මුසු කෙරෙන අවස්ථා දක්නට ලැබීම අපගේ අවධානයට ලක් විය. Meend ක්‍රමයට අනුව සිතාරය වැයීම පෙරදිග රාගධාරී සංගීතයේ විශේෂයෙන් භාවිත කෙරෙන ක්‍රමයකි. එහෙත් බොහෝමයක් අවස්ථාවල සිතාරය වාදනය ප්‍රේමසිරි කේමදාසගේ සංගීත නිර්මාණයන්හි භාවිත වූයේ Meend කිරීමෙන් තොරවය. සාමාන්‍ය සිතාර් වාදනයක ප්‍රකට කෙරෙන Meend ක්‍රමයට එනම් එක් ස්වරයක සිට තවත් ස්වරයකට බණ්ඩනයකින් තොරව ගමන් කරමින් වැයීම නම් වේ. එහෙත් එකී ක්‍රමය අනුගමනයෙන් තොරව ස්වරයෙන් ස්වරය වෙන් වෙන් වශයෙන් වැයීමෙන් ඇති කරන හඬ උත්පාදනයේ කේමදාස ඇති කරන්නේ නව්‍යත්වයකි. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණයේ දී ප්‍රේමසිරි කේමදාසගේ තෝරාගත් ගීත කිහිපයක Meend ක්‍රමය භාවිත නොකිරීමෙන් වැයෙන ගී තනු නිර්මාණයෙහි ඇති සුවිශේෂතා සාකච්ඡාවට ලක් කිරීම අරමුණ වශයෙන් ගැනේ. පර්යේෂණ ගැටලුව වශයෙන් Meend ක්‍රමය කවරාකාරයකට ප්‍රේමසිරි කේමදාසගේ ගී තනු නිර්මාණවල සුවිශේෂතා මතු කරන්නේ ද යන්න ලෙස දැක්විය හැකිය. "ගොළු හදවත චිත්‍රපටයේ තේමා වාදනය", බඹරු ඇවිත් චිත්‍රපටයේ "**උදුම්බරා හිනැහෙනවා**" ගීතය සහ හංස විලක් චිත්‍රපටයේ "**හිමින් සැරේ පියා විදා**" යන ගීත ත්‍රිත්වය පූර්වගාමී කොට ගෙන පමණක් මෙම පර්යේෂණය සිදු කිරීම පර්යේෂණ සීමාව කොට දැක්විය හැකි ය. පර්යේෂණ විධි ක්‍රමය යටතේ උක්ත ගීත නිර්මාණ ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වශයෙන් ද ද්විතීයික මූලාශ්‍රය වශයෙන් ප්‍රේමසිරි කේමදාස සම්බන්ධ තොරතුරු අන්තර්ගත අනෙකුත් පර්යේෂණ ලිපි ආදිය ද්විතීයික මූලාශ්‍රය යටතේ භාවිත ය. ප්‍රේමසිරි කේමදාසගේ සංගීතමය අනන්‍යතාව පිළිබඳව අධ්‍යයනය කරන්නන්ට ද සිතාරය වාදනයෙහි යෙදෙන්නන්ට ද මෙම පර්යේෂණය යම් බඳු පිටිවහලක් සලසන බව කිව යුතුයි.

මූල පද: උදුම්බරා හිනැහෙනවා, ගොළු හදවත, ප්‍රේමසිරි කේමදාස, සිතාරය, හෙමින් සැරේ පියා විදා, Meend

A Study of Premasiri Kemadasa's Melodious Compositions Created by Playing the Sitar without Using the Meend Technique (From a Few Selected Compositions)

W. M. S. S. Wijethunga[1], U. W. N. Subashani[2*]

[1]Department of Visual and Performing arts, University of Kelaniya, Sri Lanka

[2]Department of Sinhala, University of Kelaniya, Sri Lanka
[*]*nadeshasuab1996@gmail.com*

Guruge Premasiri Kemadasa Perera, a music director, is unique in his musical compositions, combining the creative features of Western classical music in his compositions. Here, especially when playing the sitar, the stringed instrument, it caught our attention that there are cases where the sounds are mixed using the sitar without Meend. Playing the sitar according to Meend is a special technique used in Eastern Ragadhari music, but in most cases, the sitar was used in Premasiri Kemadasa's musical compositions without Meend. The meend technique is explained as moving from one note to another note without a break. Yet, without following the same technique, Kemadasa has made marvelous melodious, which is created by using one tone separate from another tone, which is an innovation. Accordingly, the purpose of this research is to discuss the peculiarities of the melody of some of Peremasiri Kemadasa's selected song melodies which have not used Meend. The study looks at how Meend brings out the peculiarities of Premasiri Kemadasa's song melodies. The limitation of the research is that the study is conducted only by taking the theme song of the movie Golu Hadawatha, the song, “Udumbara *Hinahenawa*" from the moveie *Bambaru Awith* and the song "*Himin Sare Piya Vida*" from the movie *Hansa Vilak*. These songs were used as the source of primary data and other research articles containing information related to Permasiri Kemadasa were used as secondary sources. It should be said that this research would be of value to those who study the musical identity of Perarmasiri Kemadasa and to those who play the sitar.

Keywords: *Golu Hadawatha* Theme Play, *Himin Sare Piya Vida*, Meend Technique, Premasairi Kemadasa, *Udumbara Hinahenwa*

ගොන්නව ශ්‍රී විෂ්ණු දේවාලයේ වතාවත් පිළිබඳ ජනශ්‍රැති අධ්‍යයනයක්

ඩී. එම්. අචින්තා සුදර්ශී දිසානායක

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
achinthasudarshI@gmail.com

ශ්‍රී විෂ්ණු දෙවියන් වනාහි සම්බුදු සසුන ආරක්ෂා කිරීමේ භාරකාරත්වය උසුලන සම්‍යක් දෘෂ්ටික දේවතාවෙකි. විෂ්ණු හැඳින්වීමට අන්වර්ථ නාම රාශියකි. චතුර්භුජ, කේෂව, අනන්තසයන, මාධව, වෛකුණ්ඨනාථ ආදී වශයෙන් උන්වහන්සේට ගෞරවනාම පිහිටා ඇත. ශ්‍රී ලක්ෂ්මී දේවිය උන්වහන්සේගේ මහේෂිකාවයි. කාල වර්ණයට හුරු නිල් පැහැයෙන් යුක්තව අත් හතරකින්ද, සිව්සැට බරණින් සැබෑ විශිෂ්ට රූප සම්පත්තියකින්ද, එක් අතක පංචජන්‍ය සංඛයක් තිබේ.තවත් අතක සුදර්ශන නම් චක්‍රායුධයක්ද, තවත් අතක කෞමෝදකී නම් ගධායුධයක් ද, අත් පියුමක් ද පවතී. බුදුරජාණන් වහන්සේ පරිනිර්වාණ අවස්ථාවේ දී සම්බුද්ධ ශාසනය ආරක්ෂා කිරීමේ වරය සක්දෙවිඳුන්ට පැවරූ නමුත් එකී කර්තව්‍යය සක්දෙවිඳුන් විසින් ශ්‍රී විෂ්ණු දෙවියන්ට පැවරූ බවත් එකල සිට ශ්‍රී විෂ්ණු දෙවියෝ සම්බුද්ධ ශාසනය ආරක්ෂා කරන දෙවිඳුන් ලෙසට ඉතිහාසගත කරුණක්ව පවතී. ලක්දිව පුරා ජනතාවගේ පිළිගැනීම් අනුව ශ්‍රී විෂ්ණු දෙවියන් ඇදහීමේ පූජනීය ස්ථාන ආරම්භව පවතී.එයින් එකකි; වාරියපොලට නුදුරු ගොන්නව ශ්‍රී විෂ්ණු දේවාලය. රාජාවලියේ සඳහන් කරුණු අනුව සිව්වන දප්පුල රාජ්‍ය සමයේ සිට විෂ්ණු දෙවියන් වෙනුවෙන් වන්දනීයත්වයට හා පූජෝපහාරයන්ට බඳුන්ව පවතී. එසමයේ රන් සඳුන් අරටුවකින් දේවරූපය තනා පූජා කොට, ශෛලමය ළිඳක් සහ රන් තෙළඹුවක් සහිතව මෙම දේවාලය ඉදි කළ බව ජනප්‍රවාදයේ සඳහන් වේ. වර්තමානයේ දේවාල භූමියේ තිබෙන ඓතිහාසික කුළුණු ලිපිය ද සුවිශේෂී වේ. මහා විහාරයේ ඇතුල් විහාරයට කළ පූජාවක් සහ තවත් රාජාඥා කීපයක් එහි සඳහන්ය. දඹදෙණියේ රජකම් කළ දෙවැනි පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගේ රාජ්‍යත්වයෙන් දෙවිසි වැන්නෙහි ශාන්තිකර්මයක් උදෙසා දඹදිවෙන් බමුණන් පිරිසක් කැඳවන ලදී. ඔවුහු තම්මැන්නා නුවර සිට රජ වාසල කරා සුදු ගොනෙකු මත තැබූ දේවාභරණ සහිත පෙරහැරක් වැඩම වූ අතර මෙම ස්ථානයේදී මදක් නතර වී විඩාව සංසිඳුවා ගත්හ. හෝරා කීපයකින් නැවත ගමන් ආරම්භ කිරීම සඳහා ගොනු නැගිටුවීමට උත්සාහ කළද එය නොහැකි වූයෙන් රජු සුවපත් වූ පසු මෙම ස්ථානයේ දෙව් මැඳුරක් ඉදි කරන බවට බාරවිය. ශාන්ති කර්මයෙන් රජු සුවපත් වූ පසු මෙම ඓතිහාසික දෙව් මැඳුර සහිත නිර්මාණය කරන ලද බව කියවේ. ගොනු නොමග ගිය හෙයින් මෙම දේවාලය ''ගොන්නව'' නමින් ප්‍රකට වූ බව පුරාවෘත්ත වල සඳහන්වේ. ඒ අනුව ශ්‍රී විෂ්ණු දෙවියන් ඇදහිම ආශ්‍රිත තේවා කටයුතු හා එහි ඇතුලත් විවිධාංග ද වර්තමානයේ දී පාරම්පරික ක්‍රමවේද අනුව නොනැසී ආරක්ෂා වී තිබේ ද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව විය. විෂ්ණු දෙවියන් ඇදහීම හා බැඳුණු තේවා කටයුතු වල සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ විශ්ලේෂණය පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණයි. මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක සිද්ධි අධ්‍යයනයකි. මෙහි දී සම්මුඛ සාකච්ඡා,සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ,ක්ෂේත්‍ර පර්යේෂණ අලිඛිත මූලාශ්‍රය ලෙසත්; වංශකතා, සෙල්ලිපි, නටඹුන් ලිඛිත මූලාශ්‍රය යටතේ ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය ලෙසත්; සගරා,ග්‍රන්ථ,ලිපි,අන්තර්ජාලය(විද්‍යුත් මූලාශ්‍රය) ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ලෙසත් පරිශීලනය කිරීමට අපේක්ෂා කර ඇත. පිරිත් නූල් බැඳීම,පොල් ගැසීම,කිරි ඉතිරවීම වැනි අභිචාරාත්මක සිද්ධි, ස්තෝත්‍ර, කන්නලව් වැනි සංගීතමය ශෛලි,පන්දම් දොළහ පිදීමේ ස්ථානය,වතාවත් හා තේවාමුර සිදු කරන අවස්ථා සඳහා සජීවීව නිරීක්ෂණයට සම්බන්ධ වෙමින් තාක්ෂණික මෙවලම් හා මෘදුකාංග භාවිතයෙන් පටිගත කරනු ලබන දත්ත විශ්ලේෂණයට ලක් කොට තුලනාත්මකව අධ්‍යයනයක් මෙහි දී සිදු කිරීමට අපේක්ෂා කෙරේ. එ් අනුව ගොන්නව ශ්‍රී විෂ්ණු දේවාලයේ විෂ්ණු දෙවියන් ඇදහීම ආශ්‍රිත තේවා කටයුතු හා එහි ඇතුළත් විවිධාංග බොහෝ දුරට පාරම්පරික ක්‍රමවේද අනුව යථා ස්වරූපයෙන් පවතින බව පර්යේෂණයේ දී තහවුරු විය.

මූල පද: ශ්‍රී විෂ්ණු, අන්වර්ථ, මහේෂිකාව, ශෛලමය, ඓතිහාසික.

A Folklore Study on the Rituals of the *Gonnawa* Shri Vishnu Temple

D. M. Achintha Sudarshi Dissanayake

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
achinthasudarshi@gmail.com

Lord Vishnu is a *Samyak drushtika* deity who is in charge of protecting *Sambudu Sasuna*. The gods are recognized as *Samyak Drishtika* deities. There are many names used to refer to Lord Vishnu. He has honorific names such as *Chaturbhuja*, *keshava*, *Ananthasayana*, *Madhava*, *Vaikuntanatha* etc. Goddess Shri Lakshmi is his queen. He has four hands with blue color matching the color of time, and he has a *panchajanya sankha* in one hand. At the time of Parinirvana, the Lord Buddha assigned the task of protecting the Sambuddha *Shasana* to *Sakdevindu*, but *Sakdevindu* assigned that task to Lord Vishnu and since then, Lord Vishnu has been the deity protecting the *Sambuddha Shasana*. According to the acceptance of the people throughout Sri Lanka, the sacred places of worship of gods emerged. This research was conducted in connection with the historical *Gonnawa* Shri Vishnu Temple, which was one of them. It is not far from Wariyapola. According to the facts mentioned in the *Rajavali*, since the fourth *Dappula* King's reign, Shri Vishnu has been worshipped. According to a legend, this temple was built with a stone wall and a gold *telumbu*. The historical pillar inscription in the present temple site is also unique. It mentions a pooja made to the inner temple of the Mahavihara and several other royal decrees. During the reign of the second King *Parakramabahu*, a group of Brahmins from *Dambadivin* conducted a pacification of *Devisi Vanna*. A group of monks from Thammanna was called for this purpose. They took a procession from Thammanna to the King's palace with deva ornaments placed on a white bull and stopped for a while to relieve their fatigue. It was entrusted to build a temple in this place. It is said that this historical temple was built after the king recovered from the *Shanthikarma*. Legends say that this temple was known as *Gonnawa* because the bulls went astray. Accordingly, the research problem was to find out whether the *Teva* activities related to the belief of Lord Vishnu and the various aspects included in it have been preserved today according to the traditional methods. The purpose of this research is to analyze the cultural background of *Theva* activities, related to the belief of Lord Vishnu. Primary sources under annals, inscriptions, incriptions in ruins, as well as; magazines, books, articles, and electronic sources were also expected to be used as secondary sources. It is expected to conduct a balanced study by analyzing the data recorded using research tools. Accordingly, the activities related to the worship of Lord Vishnu in *Gonnawa* Shri Vishnu Temple and the various aspects included in it are mostly preserved according to traditional methods based on the study findings.

Keywords: *Anwartha*, Historical, Maheshika, Shri Vishnu, *Shailamaya*

පාරම්පරික සර්පවිෂ වෙදකම හා බැඳි ධූත ලක්ෂණ කවි පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් (ගල්කල්ල හා රත්මලවැටිය වෙදපරම්පරා ඇසුරෙන්)

එම්. එස් .එම් අංජලී උමේෂා බංඩාර

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
bandaraanjalee1220@icloud.com

හෙල වෙද ශාස්ත්‍රය පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට දායාද කෙරෙන ශාස්ත්‍රයකි. පාරම්පරික ඔසු පිළිබඳ ව පුද්ගලානුබද්ධ ඥාණයත් ඔවුන්ට ආවේණික පිලිවෙත් ද පවතී. එහිදී සර්වාංග, සර්ප, කැඩුම් බිඳුම්, ඔඩුවන් පිළිකා, කැපුම් තුවාල, උමතු රෝග, නිල වෙදකම ආදී බොහෝ වෙදකම් දක්නට ඇත.සර්පයින්ගෙන් සිදුවන දෂ්ඨනයන්ගෙන් ඔවුන්ව මුදවා ගත් හෙළ වෙදදුරන් විෂ වෙදකම් මතක තබාගැනීමට වෙද පරම්පරා තුළ තිබූ ක්‍රමයක් ලෙස කවි වහර හඳුනාගත හැකි ය. හෙළ ඔසුව හා හෙළ දැනුම කාව්‍ය රචනා කලාව භාවිතයෙන් සුසංයෝග කිරීම හේතු කොටගෙනම හෙළ වෙද පරම්පරාවේ කණිෂ්ඨයන්ට ඒවා ග්‍රහණය කරගැනීමට පහසු වී ඇත. හෙල සර්ප වෙදකමේ පවතින ධූත ලක්ෂණ කවි ඔස්සෙ සර්පයා පිළිබඳ තොරතුරු ත් රෝගියාගෙ රෝගි ස්වරූපය පිළිබඳ නිවැරදි නිශ්වයකට එලඹිය හැකිද යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. දූත ලක්ෂණ අනුව සර්පවිෂ ට සාර්ථක ප්‍රතිකාර සිදුකළ හැකි ය යන්න උපන්‍යාසය කරගනිමින් මෙම පර්යේෂණ සිදු වේ. සර්ප දශ්ඨනය වූ රෝගියා හෝ ඔහුව රැගෙන එන දූතයාගේ ස්වරූපය ඇතුලත්ව නිර්මාණය කර ඇති දූත කාව්‍ය ඇසුරු කරගනිමින් ප්‍රතිකාර කරන වෙද පරම්පරා ලෙස රත්මලවැටිය වෙදපරම්පරාවත්, ගල්කල්ල වෙද පරම්පරාවත් වන්නිහත්පත්තුවට අදාල පරම්පරා දෙකක් ලෙස මෙම පර්යේෂණ හඳුනාගෙන ඇත. ඔවුන් සතුව ඇති සර්ප විෂ ප්‍රතිකාර ක්‍රම ඔස්සෙ ගුණාත්මක පයේශණයකට අදාලව පෞරාණික ග්‍රන්ථ, ලිපි ලේඛන, සම්මුඛ සාකච්ඡා රැස් කරගෙන ඇත. තවද හෙළ වෙදකමට අදාළ ග්‍රන්ථ පරිශීලනය කරමින් දත්ත එක් රැස් කර ගැනිණ. නූතන බටහිර වෛද්‍ය විද්‍යාවේ සර්ප වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ක්‍රමවලට සාපේක්ශව ඉහළ තත්වයක ඇති ඉපැරණි දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රම, ගුරු මුෂ්ටි රැකීමේ ආත්මාර්ථය පසෙක තබා හෙළයට ආවේණික වූ විස්මිත ඥාන සම්භාරය අනාගත පරපුර උදෙසා සුරැකිය යුතු ය.

මූල පද: සර්ප විෂ වෙදකම, වෙද පරම්පරා, ධූත ලක්ෂණ

Research of *Dhuta* Characteristic Poems Associated with Traditional Serpent Medicine (From *Galkalla* and *Ratmalavetia Vedaparampara*)

M. S. M. Anjalee Umesha Bandara

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
bandaraanjalee1220@icloud.com

Hela Veda Shastra is a science that is an endowment from generation to generation. There is also an individualistic science and indigenous practice of traditional herbs. There are many effective cures for snake bites, fractures, cancer, cuts, lunatics, reflexology, etc. Local arurvedha practioners have saved inidividuals by using the medicine found in ancient verses. Due to the harmony of Hela Osu (local herbal medicine) and Hela Knowledge verse collections, it has become easy for the younger generation following the Hela Veda tradition to gain the required medical knowledge. The research problem is to recognize whether it is possible to arrive at a correct conclusion about the patient being cured from a snake bite through the existing *Dhuta* characteristics of Hela Serpa *Vedakam*. This research was done with the assumption that snake venom can be successfully treated according to this ancient medical tradition. In this research, two generations related to the *Ratmalavatiya Vedaparamparava* and the Vannihatpattu of the Kalla Veda generation have been identified as Veda *Paramparas* (generations of ayurvedic practitioners) who created *Dutha* Kavya, including the form of the Serpent *Dasthana*. They have collected ancient books, documents and interviews through the qualitative research method on treating snake bites. The ancient indigenous lineage methods that may be superior to modern western science's snake therapy, should be preserved as amazing wealth of wisdom for the future.

Keywords: *Dhuta* Characteristic, Snake Venom Medicine, Vedic Genealogy

විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන්ගේ චර්යා කළමණාකරණයට සංගීතයෙන් ලැබෙන පිටුබලය (ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය ඇසුරින්)

ජී. නවෝද්‍යා ඕෂධී ප්‍රනාන්දු

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
navodyaoshadhi@gmail.com

සාමාන්‍ය දරුවන්ට සාපේක්ෂව ඕනෑම දෙයක් පහසුවෙන් ග්‍රහණය කරගත නොහැකි දරුවන් විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන් වේ. කායික අභියෝගතා සහිත, මානසික අභියෝගතා සහිත, චර්යා අක්‍රමිකතා සහිත, ඉගෙනුම් දුෂ්කරතා සහිත සහ සුහග දරුවන් ලෙස විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන් කාණ්ඩ පහකට වර්ග කෙරේ. මෙම දරුවන්ගේ චර්යාවන් තමන්ට පවතින දුබලතාව අනුව පුද්ගලානුබද්ධව වෙනස් වේ. මෙලෙස විවිධ දුබලතා පවතින දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබා දීමට කටයුතු කරන්නේ නම් පුද්ගලානුබද්ධව ඔවුන්ගේ චර්යාවන්ට රිසි පරිදි ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියක් සකස් කළ යුතු වේ. විවිධ දුබලතා සහිත දරුවන් එකම පන්ති කාමරයක් තුළ අධ්‍යාපනය ලබන්නේ නම් ඔවුන්ගේ චර්යා වෙන වෙනම හඳුනා ගැනීමත් ඔවුන් කෙරෙහි වෙන වෙනම අවධානයත් ලබා දිය යුතු අතරම ඔවුන්ගේ රුචිඅරුචිකම් පිළිබඳව ද සැලකිල්ලට ගත යුතු ය. ඕනෑම පුද්ගලයෙක් සංගීතයට ප්‍රියවන්නා සේ ම විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන් බොහොමයක් ද සංගීතය කෙරෙහි ඇල්මක් දක්වයි. විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන්ට ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේ දී සංගීතය උපයෝගී කර ගනිමින් ඔවුන්ගේ මනෝචාලක, ප්‍රජානන සහ සමාජීය කුසලතා කෙතරම් දුරකට ප්‍රවර්ධනය කළ හැකි ද යන්න මෙහි ගැටලුවයි. මෙහි අරමුණ විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන්ට ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේ දී සංගීතය උපයෝගී කර ගනිමින් ඔවුන්ගේ මනෝචාලක, ප්‍රජානන සහ සමාජීය කුසලතා කෙතරම් දුරකට ප්‍රවර්ධනය කළ හැකි දැයි හඳුනා ගැනීම යි. ගුණාත්මක සිද්ධි අධ්‍යයනයක් ලෙස සිදුකරන මෙහි පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය, ප්‍රාථමික දත්ත ලෙස සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරින්ද ද්විතීක දත්ත ලෙස පොත්පත් පරිශීලනයෙන් ද විද්‍යුත් මූලාශ්‍රය යටතේ අන්තර්ජාලය භාවිතයෙන් ද තොරතුරු එක්රැස් කෙරිණි. මෙහි පර්යේෂණ සීමාව බස්නාහිර පළාතේ කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ මතුගම අධ්‍යාපන කලාපයේ මයුර විශේෂ පාසලේ පළමු ශ්‍රේණිය යි. විශේෂ අධ්‍යාපනය සඳහා මෙතෙක් යොදා ගෙන ඇති සංගීතමය ක්‍රමවේද, ඒවායේ ශක්‍යතා, ඊට අමතරව වෙනස් විය යුතු දෑ හා යෝජනා මෙහි දී ඉදිරිපත් කෙරේ.

මූල පද: විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන්, චර්යා කළමනාකරණය

Music Backs Behavior Management of Children with Special Needs (Based on the Teaching Process)

G. Navodya Oshadhi Fernando

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
navodyaoshadhi@gmail.com

Children with special needs are those who cannot easily digest anything compared to normal children. Children with special needs are classified into five categories: physical challenges, mental challenges, behavioral disabilities, learning difficulties, and children with special needs. The behaviors of these children vary individually according to their weaknesses. In order to provide education to children with different disabilities, a system of teaching should be developed according to their individual behavior. If children with different disabilities are educated in the same classroom, their behaviors should be identified separately and attention should be paid to them separately and their differences should also be left unrecognized. Just as most people love music, many children with special needs are also interested in music. The question here is to what extent children with special needs can develop their psychological, cognitive and social skills using music in the learning process. This study was conducted as a qualitative case study, information was collected from participatory observations and interviews as primary data. Books were referred to as secondary data, and also electronic sources. The research is limited to students in the first grade of the Mayura Special School in the Matugama Education Zone in Kalutara district of the Western Province. The musical instruments used so far for special education, their potential, in addition to suggestions and recommendations are presented in the study.

Keywords: Behavior Management, Children with Special Needs

සිංහල ළමා ගීත ඇසුර දරුවන්ගේ සංජානන කුසලතා වර්ධනය කෙරෙහි බලපාන ආකාරය: තෝරාගත් ගීත කිහිපයක් ඇසුරෙන්

දමී විෂ්මා

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
dameev0@gmail.com

ළමා මනසට ගැළපෙන තේමාවන්ට අනුව ළමයින් සඳහා ම නිර්මාණය කර ඇති ගීත ළමා ගීත ලෙස හැඳින්වේ. කම්කරු නීතියට අනුව වයස අවුරුදු 16 ට අඩු සෑම කෙනෙකු ම ළමයෙකු ලෙස ද, එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා අයිතිවාසිකම් සම්මුතියට අනුව අවුරුදු 18 ට අඩු සෑම කෙනෙකු ම ළමයෙකු ලෙස ද හැඳින්වේ. මතක ශක්තිය වර්ධනය, නිර්මාණශීලීත්වය, භාෂා භාවිතය ප්‍රවර්ධනය හා නිදහස් ආකල්ප වර්ධනය යන කරුණු ළමා සංජානන කුසලතා වර්ධනයට උපකාර වේ. සිංහල ළමා ගීත ඇසුර දරුවන්ගේ සංජානන කුසලතා වර්ධනයට ඇති කරන බලපෑම කෙබඳු ද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. සිංහල ළමා ගීත ඇසුර මඟින් මතක ශක්තිය වර්ධනය, භාෂා භාවිතය හා නිර්මාණශීලීත්වය ප්‍රවර්ධන කිරීම හා නිදහස් ආකල්ප වර්ධනය කර ගැනීමට උපයෝගී වන ආකාරය හඳුනා ගැනීම පර්යේෂණ අරමුණු වේ. මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක සිද්ධි අධ්‍යයනයකි. ප්‍රාථමික දත්ත ලෙස සම්මුඛ සාකච්ඡා හා ප්‍රශ්නාවලියක් ඇසුරෙන් දත්ත එක් රැස් කෙරිණි. ද්විතීයික දත්ත ලෙස පොත්පත්, සඟරා, ලිපිලේඛන භාවිත කෙරිණි. ‘මොනවද මුත්තේ මොකද කරන්නේ’, ‘සුරතල් නංගියේ අපේ අම්මා’, ‘පිං සිදුවන්නේ’, ‘ආදරේ ඇයි පොඩි හඳ මාමේ’, ‘මට මැණික වගේ’, ‘මිහිකත නලවාලා’, ‘පුතුනේ මේ අහගන්න’ යන ගීත හා සංජානන කුසලතා වර්ධනය සඳහා උපකාරී වන ආකාරය හඳුනා ගැනීමට වයස අවුරුදු 6 – 10 අතර අහඹු ලෙස තෝරාගත් දරුවන් විසිපස්දෙනෙකු පර්යේෂණ නියැදිය ලෙස යොදා ගැනුණි. දත්ත විශ්ලේෂණයට අනුව ඉහත ගීතවල, ළමා මනසේ චිත්ත රූප මැවීමට සමත් උපමා උපමේයන් සහිත රසවත් භාෂාවක් හා පද සංඝටනාවේ අපූර්වත්වය වඩාත් තීව්‍ර වීමට හා ගීතයෙන් අරමුණු කර ගන්නා ළමා මනසට වඩාත් ගෝචර වන සරල සංගීතයක් භාවිත කර ඇති බව නිරීක්ෂණය වේ. ‘මොනවද මුත්තේ මොකද කරන්නේ’, ‘සුරතල් නංගියේ අපේ අම්මා’, ‘පිං සිදුවන්නේ’ යන ගීත තුළ ඇති නිර්මාණශීලී අදහස් දරුවන්ගේ මනස වර්ධනය කිරීමට සමත් වන ආකාරයෙන් යම් සිද්ධියක් මූලික කර ගනිමින් පද රචනය කර ඇති බව නිරීක්ෂණය වේ. මේ අනුව සිංහල ළමා ගීත සඳහා සරල තේමා, සරල සංගීතය හා සංකල්ප රූප මැවීමට සමත් භාෂාවක් යොදා ගැනීම තුළින් දරුවන්ගේ සංජානන කුසලතා වර්ධනය කෙරෙහි බලපා ඇති බව නිගමනය කළ හැකි ය.

මූල පද: සිංහල ළමා ගීත, වයස අවුරුදු 6 – 10 අතර ළමුන්, සංජානන කුසලතා වර්ධනය

Sinhala Children Songs' Influence over the Cognitive Development of Children: From Selected Songs

Damee Vishma

Department of North Indian Music, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
dameev0@gmail.com

Children's songs are composed based on themes suitable for children. According to the Labor Law, those who are below 16 years of age are considered as children. According to the United Nation's Convention on Child Rights, it is considered that an individual below the age of 18 are children. Development of memory, creativity, promotion of the use of language and development of independent attitude help the development of children's cognitive skills. The influence of the Sinhala Children's songs on a child's Cognitive Development is the foci of this research. As the main aims of this research, the influence of the Sinhala children's songs over the development of memory, the use of language, promotion of creativity, and cultivation of independent attitudes are identified. This is a qualitative case study. The primary data is collected through interviews and a questionnaire. Books and documents are used to get secondary data. The children's songs '*Monawada mutte mokada karanne', 'Suratal nangiye ape amma', 'Pin sidu wanne'*, '*Adare ei podi handa mame', 'Mata meni wage', 'Mihikatha nalawala', 'Putune me ahaganna*' are used with 25 randomly selected children between the ages of 6 to 10. According to the data analysis, it is observed that in the above songs, interesting language with similes capable of creating mental images in the children's mind and simple music are used to intensify the effectiveness of the lyrics and make the songs more accessible to children's minds. It could be identified that in the songs like *'Monawad mutte mokada karanne', 'Suratal nangiye ape amma',* and *'Pin siduwanne'*, the lines have been composed based on a natural incident so as to generate creative ideas in children's minds. Thus, it can be concluded that the use of simple themes, simple music and a language capable of creating conceptual images for Sinhala children's songs have influenced the development of children's cognitive skills.

Keywords: Children between the Age of 6-10, Development of Cognitive Skills, Sinhala Children's Songs

භරත නාට්‍යම්හි තිල්ලානා හා කථක් නර්තනයේ තරාණා යන නර්තනාංගයන්හි සංගීතය පිළිබඳ තුලනාත්මක අධ්‍යයනයක්

අයි. එම්. පී. එස්. ඒ. මානවසිංහ, ඒ. ඩබ්. ඒ. සී. ලක්ෂාන්
pruthu1996@gmail.com / chameeralak98@gmail.com

දක්ෂිණ භාරතීය සම්භාව්‍ය නර්තන සම්ප්‍රදායක් වන භරත නාට්‍යම් නර්තන සම්ප්‍රදාය සඳහා දකුණු ඉන්දියානු කර්ණාටක සංගීත සම්ප්‍රදාය පාදක කර ගනිමින් ප්‍රභවය හා විකාශනය වී ඇත. භරත නාට්‍යම් මාර්ගම් නමින් හඳුන්වනු ලබන අරංගේත්‍රම් නර්තනාංග අනුපිළිවෙළෙහි අන්තර්ගත නර්තනාංග අතර නෘත පක්ෂයට අයත් නර්තනාංගයක් ලෙස තිල්ලානා නර්තනාංගය පෙන්වාදිය හැකි ය. කර්ණාටක සංගීතයට අනුව ඉදිරිපත් කෙරෙන භරත නාට්‍යම් තිල්ලානා නම් සුවිශේෂී වූ නර්තනාංගය ඉතා විචිත්‍රවත්, ජවසම්පන්න හා වේගවත් නර්තන අංගයක් ලෙස හඳුන්වා දිය හැකිය. තිල්ලානා නර්තනාංග බොහොමයක් පවතින අතර ඒවායෙහි රාගය, තාලය අනුව විවිධ තිල්ලානා වර්ග නිර්මාණය වී ඇත. තවද සම්භාව්‍ය නර්තන සම්ප්‍රදායන් අතර උත්තර භාරතීය නර්තන සම්ප්‍රදායක් වන කථක් නර්තනය සඳහා භාවිත කරනුයේ උතුරු ඉන්දියානු හින්දුස්ථානි සංගීතයයි. මෙම නර්තන සම්ප්‍රදායේ නෘත පක්ෂයට අයත් වන නර්තනාංගයක් ලෙස තරාණා නර්තනාංගය පෙන්වාදිය හැකි අතර, මෙම නර්තනාංගය ද ඉතා ජවසම්පන්න, විචිත්‍රවත් නර්තනාංගයකි. මෙම නර්තනාංග ද්විත්වයෙහි ව්‍යුහය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කරන විට මෙහි සාමානතා ලක්ෂණ මෙන් ම අසමානතා ලක්ෂණ ද දක්නට ලැබෙන බවක් දිස්වේ. කර්ණාටක හා හින්දුස්ථානී යනු සංගීත සම්ප්‍රදායන් ද්විත්වයක් වුව ද ඉහත සඳහන් කරනු ලැබූ නර්තනාංගයන් සඳහා භාවිත වන සංගීත ශෛලීන්හි සාම්‍යතා ලක්ෂණ පවතින්නේ ද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුවයි. භරත නාට්‍යම් තිල්ලානා හා කථක් තරාණා නර්තනාංග පිළිබඳව ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කර මෙහි සත්‍යතාව තහවුරු කර ගැනීම මෙම පර්යේෂණය ප්‍රධාන අරමුණ වේ. මෙම පර්යේෂණය සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය අනුගමනය කරනු ලැබූ අතර සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය, සම්මුඛ සාකච්ඡා හා විද්‍යුත් මාධ්‍ය අධ්‍යයනය කිරීම සිදු කර ඇත. භරත නාට්‍යම් හා කථක් නර්තනය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කරනු ලබන විද්‍යාර්ථීන්, පාසල් සිසුන් හා මෙම කලා මාධ්‍ය සඳහා ඇල්මක් දක්වන පුද්ගලයන් හට මේ සම්බන්ධ නව දැනුමක් ලබා ගැනීමට හැකි වීම මෙම පර්යේෂණයේ වැදගත්කම ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය. තිල්ලානා හා තරාණා නර්තනාංග වල සංගීත ශෛලීන්හි අන්තර්ගතය පිළිබඳව කරුණු විමර්ශනය කිරීමේ දී හැඟී යන්නේ මෙම නර්තනාංග ද්විත්වයෙහි සාම්‍යතා ලක්ෂණ වැඩි වශයෙන් පවතින බව උපන්‍යාසය ලෙස පෙන්වා දිය හැකි ය.

මූල පද: කර්ණාටක හා හින්දුස්ථානී සංගීත සම්ප්‍රදාය

A Comparative Study of the Music of the Bharata Natyam *Thillana* and *Kathak Tharana*

I. M. P. S. A. Manawasinghe, A. W. A. C. Lakshan
pruthu1996@gmail.com / *chameeralak98@gmail.com*

Bharata Natyam is a South Indian classical dance tradition. It originated and evolved from the South Indian Carnatic music tradition. In the Arangethram dance sequence known as Bharata Natyam "Margam", the featured dance element "*Thillana*" can be identified as a dance form of the Nrita genre. The dance "*Thillana*" is very colorful, energetic, and a fast dance form. There are many *Thillanas* in Bharatanatyam. Various *Thillana* dances have been composed in different ragas and *thalas* (kalam). Apart from this, classical Kathak dance can be termed a dance tradition of Uttara Bharath. North Indian Hindustani music is used for Kathak dance. In this Kathak dance, there is a dance called "*Tarana*" and it also belongs to the *Nrita* category along with *Nrita*, *Nritya* and *Natya*. *Tharana* is also a very energetic and colorful dance. There are similarities as well as differences between these two dances. Although Carnatic and Hindustani are two musical traditions, the problem of this research is whether there are similar characteristics in the musical styles used for the dances mentioned above. The main purpose of this research is to study Bharata Natyam *Thillana* and *Kathak Tharana* dances in depth and confirm their authenticity. The qualitative research methodology was followed for this research. Data collected through literary sources, interviews, and electronic media were used for this study under the qualitative research methodology. The significance of this research is that undergraduates, students who are studying Bharata Natyam and Kathak Dance and people who have a love for art can gain new knowledge in this regard. When investigating the content of the musical style of *Thillana* and *Tharana* dances, it can be mentioned that both these dances have similar characteristics.

Keywords: Carnatic and Hindustani Music System

සිංහල ගැමි ගීයෙන් නිරූපිත කර්ම ඵල පිළිබඳ විග්‍රහය

එච්. එම්. ඉරෝෂිකා ගයානි බණ්ඩාර

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
iroshikabandara440@gmail.com

සිංහල සමාජයෙහි ජනශ්‍රැතිකාංගයක් වශයෙන් ජන කවියට හිමි වන්නේ මූලික ස්ථානයකි. සිංහල ජන කවියේ උපත කවරදාක සිදුවූවක් දැයි හඳුනාගත නොහැකි වුව ද ජන කවි සංඛ්‍යාත්මකව ගණනය කළ නොහැකි තරමක් ගැමි සමාජයෙහි අන්තර්ගත වේ. දෙ පද , සිව් පද හෝ කොයි ආකාරයකින් බිහි වුව ද ගැමි ගීයෙන් නිරූපණය වන්නේ ගැමියාගේ අව්‍යාජත්වය බව සැබැවකි. සිංහල සමාජය සහ බුදු දහම අතර ඇති සම්බන්ධය ඕනෑම ජනශෘතිකාංගයකින් නිරූපණය කරයි. ගැමි ගීයෙන් සිංහල සමාජයෙහි බෞද්ධාගමික සංකල්ප බොහෝ අවස්ථාවන්හි ප්‍රකට කරයි. කර්ම ඵල සංකල්පය බෞද්ධාගමික විශ්වාසයකි. වර්තමානයේ දී කෙසේ වෙතත් අතීත ජන සමාජය තමාට මුහුණ දීමට සිදු වන සුභ හෝ අසුභ ඕනෑම සිද්ධියක් කර්ම ඵලයක් සේ සලකන ලදී. තමා මේ ආත්මයේ හෝ පෙර ආත්ම භවයක කරන ලද ක්‍රියාවකට ප්‍රතිවිපාක ලැබෙන බව ඔවුන්ගේ විශ්වාසයයි. එබැවින් ඕනෑම දෙයක් කර්මය ලෙස සලකා එය අත්විඳීමට ඔවුන් පුරුදු වී සිටියහ. දුකක් විඳීමට සිදුවන ඕනෑම ක්‍රියාවක් “කරුමය” ලෙස ව්‍යවහාර කිරීම සාමාන්‍ය සිරිත විය. මෙම කර්ම ඵල සංකල්පය මතුවන අවස්ථා ගැමි ගීයෙන් නිරූපණය වන්නේ කවරාකාරයෙන් ද යන්න පර්යේෂණ ගැටළුව විය. මෙකී කර්ම ඵල සංකල්පය ඔස්සේ මතුවන අනෙකුත් සාමාජයීය කාරණා පිළිබඳව විමර්ශනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයෙහි මූලික අරමුණ විය. දත්ත එක් රැස් කිරීමේ දී ද්විතියික මූලාශය යටතේ පුස්තකාල පරිහරණය මෙන් ම සම්මුඛ සාකච්ඡා ඔස්සේ කරුණු එක් රැස් කරන ලදී. වැඩි වශයෙන් කර්ම ඵල සංකල්පය මතු වන්නේ මෙහෙ ගී විෂයෙහි ලා වීම සාමාජීයීය කාරණා රැසක් මතු කරයි. තම වෘත්තිය, කර්මය ලෙස සැලකීම ඊට ප්‍රධානතම හේතුවයි. මේ අතරම කර්ම ඵල සංකල්පයක් සේ පෙනුණ ද ව්‍යංගව වෙනත් කරුණක් නිරූපණය වන ප්‍රස්තුතය ද මෙහෙ ගී ඔස්සේ හඳුනා ගත හැකි විය. මේ අනුව පෙනී යන්නේ ගැමියා විසින් කර්ම ඵල සංකල්පය භාෂා ප්‍රයෝගයක් සේ භාවිත කර ඇති බවයි.

මුඛ්‍ය පද: ගැමි ගී, ජනශ්‍රැතිය, කර්ම ඵල, මෙහෙ ගී, ව්‍යංග්‍යාර්ථය

An Analysis Study of the Results of Karma as Revealed in Sinhala *Gami Gee*

H. M. Iroshika Bandara

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
iroshikabandara440@gmail.com

"Folk poetry has a fundamental place as an element of folklore in Sinhalese society. Even though it is impossible to identify when Sinhala folk poetry originated, folk poetry is included in the village society, which cannot be counted in number. Whether it is formed in two verses, four verses, or in other ways, it is represented by the village song. It is true that it replicates the authenticity of the villagers. Folk songs express the Buddhist concepts of Sinhala society in many cases. The concept of *'karma phala'* is a Buddhist belief. At present, however, the society of the past considered any event, good or bad, to be a result of karma. They believe that actions done in this life or in a previous life will be rewarded. Therefore, they were used to considering anything as karma and experiencing it. It was common practice to refer to any action that caused suffering as *"karuma".* The study considers the occasions when this *'karma phala'* concept is represented in the village song. The primary purpose of this research was to investigate other social issues that arise through the concept of karma. During data collection, information was collected through interviews and the use of libraries supported the gathering of secondary sources. The concept of *Karma Phala* mostly arises here in the subject of songs, which raises many social issues. Thus, it appears that the villager has used the concept of *Karma Phala* to denote several meanings.

Keywords: Folklore, Gami Gee, Implicit Meaning, Karma Phala, Mehe Gee

නූතන නාට්‍යයෙහි ගැමි නාටක ගී සහ ජන ගී අන්තර්ගත වීම විශ්ලේෂණය (ආඬි හතයි කැඳ හැළියයි නාට්‍ය ඇසුරෙන්)

ටී. රොෂේන් කවීෂ්

සිංහල අධ්‍යයනාංශය, රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
roshenkaveesh@gmail.com

වර්තමානයේ දී බොහෝ නූතන නාට්‍යය ලෝක ධර්මී සහ නාට්‍ය ධර්මී නාට්‍ය ලාක්ෂණිකයන්ගේ සම්මිශ්‍රණය කොට මිශ්‍ර නාට්‍ය ශෛලිය භාවිත කරමින් නිර්මාණය වන්නකි. එවැනි නිර්මාණ බොහෝමයක් වත්මන් සමාජයේ දැකගත හැකි වන අතර එහි සංගීතය, ගායනය, දෙබස් ආදියටත් අනුශාංගික කලා මාධ්‍යයන්ටත් වරිත හැඩ ගස්වා ගැනීමටත් සමාජ උක්තීන් බොහෝ සෙයින් බලපාන බව සැබෑවකි. එහි දී නාට්‍යය, ගැමි නාටක සම්ප්‍රදායෙන් පෝෂණය කර වීමටත් ජන විඥානගත සිදුවීම් හරහා පෝෂණය කර වීමටත් නාට්‍ය නිර්මාණකරුවෝ සුරුවෙති. සිංහල ගැමි නාටක ගී සහ ජන ගී නූතන නාට්‍යයෙහි අන්තර්ගත වී ඇත්තේ කෙසේ ද? යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුවයි. ජනක් ප්‍රේමලාල්ගේ ආඬි හතයි කැඳ හැළියයි නාට්‍ය නිර්මාණය මෙම පර්යේෂණයේ නියැදියයි. එම නාට්‍ය නිර්මාණය හුදී ජන පහන් සංවේගයත් වර්තමානයේ පවතින තත්කාලීන දේශපාලනික ප්‍රහසනයත් නිරූපණය කරමින් තේමා ගත කොට ඇත. මෙම නාට්‍ය නිර්මාණය හරහා නිරූපණය වන සිංහල ගැමි නාටක ගී සහ ජන ගී පිළිබඳ විමසා බැලීම පර්යේෂණයේ අරමුණ විය. පර්යේෂණය ගුණාත්මක සිද්ධි අධ්‍යයන පර්යේෂණයකි. නාට්‍ය නිර්මාණ රස විඳීම සහ පුස්තකාල ගවේෂණය, අන්තර්ජාල පරිශීලනය සහ විෂය ප්‍රාමාණික සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරෙන් දත්ත රැස් කරනු ලැබුණි. ජනක් ප්‍රේමලාල්ගේ ආඬි හතයි කැඳ හැළියයි නාට්‍ය නිර්මාණය සහ එහි පිටපත මෙහි ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වශයෙන් භාවිත කළ අතර ද්විතියික මූලාශ්‍රය ලෙස සිංහල ගැමි නාටක සහ ජන ගී සම්බන්ධයෙන් ලිය වී ඇති ග්‍රන්ථ, ශාස්ත්‍රීය ලිපි සහ විචාරක ලිපි යොදා ගැනුණි. එමෙන් ම නාට්‍ය මූල ධර්ම පිළිබඳව න්‍යායාත්මක මත යොදා ගෙන තිබේ. අන්තර්ගත විශ්ලේෂණය මෙහි දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා යොදා ගැනුණි. එහි දී ආඬි හතයි කැඳ හැළියයි නාට්‍යයෙහි භාවිත ව ඇති නාද රටා ගැමි ජන ආරෙන් ගොඩ නගා ඇති බව පැහැදිලි කර ගත හැකි විය. එහි දී සිංහල ගැමි නාටක ගී නාද රටාවට සහ ජන ගීයට මෙම නාට්‍යකරුවා සතු ලාලසාව ද තව දුරටත් නිරූපණය විය. ඇතැම් නූතන සමාජ, දේශපාලනික ඕලාරික ප්‍රස්තුත ද මේ හරහා ඉතා පහසුවෙන් නිරූපණයට නාට්‍යකරුවා සමත් වෙයි. සොකරි, නාඩගම්, කෝලම් ආදි ගැමි නාටකයන්හි ගී අනුසාරය ද එළුවන් කැම, රබන් පද, සවුදම් සහ ජන ගී අනුසාරය ද මෙම නාට්‍යයෙහි අන්තර්ගත ව තිබුණි. එහි දී නූතන නාට්‍යයෙහි සිංහල ගැමි නාටක ගී සහ ජන ගී ඇසුර අන්තර්ගතව ඇති බව පර්යේෂණ නිගමනයේ දී ගම්‍ය විය.

මූල පද: ආඬි හතයි කැඳ හැළියයි, ගැමි නාටක ගී, ජනක් ප්‍රේමලාල්, ජන ගී, නූතන නාට්‍යය.

Analysis of the Incorporation of Gami Natak Songs and Folk Songs in Modern Drama: *Aadi Hatai Keda Haliyai* in Relation to Drama

T. Roshen Kaweesh

Department of Sinhala, University of Ruhuna, Sri Lanka
roshenkaveesh@gmail.com

Nowadays, most of the modern drama is created using the mixed drama style, a combination of the *Loka Dharma* and *Natya Dharma* drama characteristics. Many such creations can be seen in today's society and it is true that social dynamics greatly affect the music, singing, dialogues, etc. and the accompanying art media to make the voices of the characters. There, the drama creators tend to be nourished by the village drama tradition and nurtured through folk consciousness-raising events. How Sinhalese rural drama songs and folk songs are incorporated in modern drama is the foci of this research. Janak Premalal's *Aadi Hatai Keda Haliyai* play is the basis of this research. The play is based on the theme of depicting public sentiment and current political comedy. The purpose of the research was to examine the Sinhala rural drama songs and folk songs that are represented through this drama. The research is a qualitative case study. Data were collected through library exploration and theater viewing, internet browsing, and qualitative interviews. Janak Premalal's *Aadi Hatai Keda Haliyai* play and its script were used as the primary source and secondary sources were books, academic articles and critical articles on Sinhala village dramas and folk songs. Also, theoretical opinions have been used about the principles of drama. Content analysis was used to analyze the data. It could be explained that the tunes used in the play *Aadi Hatai Keda Haliyai* were built by village people. There, this dramatist's fondness for Sinhalese rural drama songs and folk songs was further demonstrated. The dramatist is able to portray some modern social and political propositions very easily through this. The drama also contained adaptations of songs from village dramas like *Sokari, Nadagam, Kolam, Eluwan Kema, raban pada, saudham* and folk songs. It was implied that modern drama contains Sinhala rural drama songs and folk songs.

Keywords: *Aadi Hatai Keda Haliyai, Gami Nataka Gee*, Janak Premalal, Folk Songs, Modern Drama

සාම්ප්‍රදායික සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායේ දී හා ව්‍යවහාරික සංගීත ප්‍රකාර සඳහා දවුල භාවිතය

ලසන්ත කුමාර එදිරිසිංහ

මානවවංශ සංගීත විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
lasanthaedirisingha159@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින නර්තන සම්ප්‍රදාය අතර සබරගමු නර්තනයේ ප්‍රධාන වාද්‍ය භාණ්ඩය ලෙස දවුල හැඳින්විය හැකි වේ. සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායට අමතරව අතීතයේ සිටම විවිධ සන්නිවේදන අවශ්‍යතාව හා බෞද්ධාගමික කටයුතු සඳහා දවුල භාවිතා කර ඇත. මෙය විතතාතත ඝනයට අයත් වාද්‍ය භාණ්ඩයකි. මෙය වාදනය කිරීම සඳහා කඩිප්පුව නැමැති අඟල් දාහතරක් පමණ දිග වක්‍ර හැඩයක් ඇති කෝටුවක් භාවිත කරයි. මෙම සම්ප්‍රදායික කටයුතුවලින් බැහැරව විවිධ සංගීත ප්‍රකාරයන් සඳහා දවුල් භාවිතයට ගන්නා අවස්ථා බොහෝ වේ. මෙයට අමතරව ව්‍යවහාරික සංගීත ප්‍රකාරයන් සඳහා දවුල භාවිතයට ගනු ලැබේ. සම්ප්‍රදායික නර්තනය තුළ සහ ව්‍යවහාරික සංගීතය තුළ වාදන විධිවල වෙනස්කම් ඇත්දැයි පෙන්වා දීම මෙම පරීක්ෂණයේ අරමුණ වේ. මෙම අධ්‍යයනය ගුණාත්මක සිද්ධි අධ්‍යයනයකි. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ ලිඛිත හා ලිඛිත නොවන අංග ඔස්සේ කරුණු ගෙන විවරණය කෙරේ. ලිඛිත මූලාශ්‍රය ලෙස පොත්පත්, ලිපි ලේඛන ඉදිරිපත් කරන අතර ලිඛිත නොවන මූලාශ්‍රය යටතේ සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ, දත්ත එක්රැස් කිරීම, සහභාගීවීම් ඉදිරිපත් කෙරේ. ව්‍යවහාරික සංගීත ප්‍රකාර තුළ, වේදිකාව මතදී සිදු කරන නර්තන ඉදිරිපත් කිරීම්, වේදිකා නාට්‍ය තුළ දී භාවිතය, වීදි නාට්‍ය, සිනමාව, සංගීතමය පසුබිමක් තුළ, ශබ්දාගාර තුළ දවුල භාවිත වන ආකාරය විවිධාකාර වේ. තවද මෙම පරීක්ෂණය සාම්ප්‍රදායිකත්වයෙන් ඔබ්බට ගොස් මෙම වාදනය නව්‍යකරණයට ලක්ව විවිධාකාරයෙන් යුක්තව ඉදිරිපත් කිරීම් කර ඇති බව එම පරීක්ෂණයෙන් නිරීක්ෂණය වේ.

මූල පද: අභිචාරවිධි, දවුල, ව්‍යවහාරික සංගීතය, විතතාතත වාද්‍ය භාණ්ඩ, සාම්ප්‍රදායික සබරගමු නර්තනය

The Use of the Daula in Traditional Sabaragamu Dance and Applied Music

Lasantha Kumara Edirisinghe

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
lasanthaedirisingha159@gmail.com

Daula can be called as the main instrument of *Sabaragamuwa* dance among the dance traditions in Sri Lanka. In addition to the Sabaragamuwa dance tradition, Daula has been used for various communication needs and Buddhist religious activities since ancient times. This is a "*Vithathathatha*" instrument. It is played using a hand and a curved stick; about 14 inches long, called "*Kadippuwa*". Apart from these traditional activities, there are many occasions where *Daula* is used for different musical styles. In addition to this, *Daula* is used for applied music modes. The purpose of this survey is to show whether there are differences in the playing styles in traditional dance and applied music. This study is a qualitative case study. Under the research methodology, facts are explained through written and non-written aspects. Books and documents are presented as written sources, and participant observation, and data collection are presented under non-written sources. The traditional way of playing the *Daula* is changed by the players in accordance with the necessity of the applied musical activities. Thus, this instrument has been innovated and presented in various ways.

Keywords: Applied Music, *Daula*, Procedures, Traditional *Sabaragamu* Dance, *Vithathatha* Music Instruments

බුදු දහම, ශ්‍රී ලාංකේය බෞද්ධ සංස්කෘතිය සහ සංගීතය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

උදයසිරි විදානපතිරණ

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
udayawi67@gmail.com

ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළ ධර්මය බුදු දහම යි. ශ්‍රද්ධාව සහ ප්‍රතිපත්තිය මූලික කර ගත් ලෝකෝත්තර දහමක් වන එහි කේන්ද්‍රීය අරමුණ වන්නේ නිර්වාණාවබෝධය යි. ශ්‍රී ලාංකේය ජන සමාජයෙහි පැවති ඇදහිලි විශ්වාස, පුද පූජා,උත්සව බුදු දහමේ මූලික අරමුණ සහ ඉගැන්වීම සමඟ සංස්පර්ශය වෙමින් ලිහිල් කොට සකස් කර ගත් ස්වරූපය ශ්‍රී ලාංකේය බෞද්ධ සංස්කෘතිය යි. භක්තිය සහ ඇදහීම පෙරටු කර ගනිමින් ලෞකික අපේක්ෂා ඉටුකර ගැනීම මෙහි මුඛය අරමුණ විය. බුදු දහම, ශ්‍රී ලාංකේය බෞද්ධ සංස්කෘතිය සහ සංගීතය අතර විෂයයික සම්බන්ධයේ ස්වභාවය පිළිබඳ විමර්ශනයක යෙදීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වේ. ඒ අනුව සංගීතය වැනි කලාවක අවශ්‍යතාව ඇති වූයේ බුදු දහමට ද? ශ්‍රී ලාංකේය බෞද්ධ සංස්කෘතියට ද? යන පර්යේෂණ ගැටලුව ගුණාත්මක පර්යේෂණ ප්‍රවේශයට අනුගතව විමර්ශනය කර ඇත. ඒ සඳහා ප්‍රාථමික සහ ද්විතියික සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය භාවිත කළ අතර ඒවායෙහි අන්තර්ගතය පුළුල් ලෙස විමර්ශනය කරමින් පර්යේෂණ අන්තර්ගතයට අදාළ දත්ත විශ්ලේෂණය සිදු කර ඇත. බුදු දහම කෙරෙහි සංගීතයෙහි අදාළත්වය විමර්ශනය කිරීමේ දී ත්‍රිපිටකයෙහි ආර්ය අෂ්ඨාංගික මාර්ගය, ත්‍රිලක්ෂණය සහ පටිච්චසමුප්පාද දේශන දත්ත ලෙස භාවිතයට ගන්නා ලදී. පුද්ගලයෙකු පංචේන්ද්‍රිය මගින් ලබා ගන්නා රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, ස්පර්ශ යන පස් වැදෑරුම් අරමුණු නිසා ඇති වන තෘෂ්ණාව දුකට හේතු වන බවත් ඒවා ප්‍රහීණ කොට නිර්වාණාවබෝධයට පත් වීම සඳහා පිළිපැදිය යුතු මාර්ගය මෙහි ඇතුළත් වේ. ශ්‍රවණ ඉන්ද්‍රිය ආධාරයෙන් රස විඳින සංගීතය මූලික කොට ශබ්ද තෘෂ්ණාව ඇති වේ. එය නිවනට බාධාව කි. බෞද්ධ සංස්කෘතියෙහි ලා සංගීතයෙ හි අදාළත්වය විමර්ශනය කිරීමේ දී ශ්‍රී ලාංකේය බෞද්ධ සංස්කෘතිය හා තදනුබද්ධ ආමිස පූජා දත්ත ලෙස මෙහි දී භාවිත කර ඇත. බෞද්ධ බැතිමතුන්ගේ ලෞකික අපේක්ෂා ඉටු කිරීමටත්, ශ්‍රද්ධා මාර්ගයට ප්‍රවේශ කිරීමත් අරමුණු කොට පවත්වනු ලබන මෙම ආමිසss පූජා සජීවීකරණය සඳහා සංගීතය අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් බවට පත් විය. බුදු හිමි විසින් සංගීතය වැනි කලාවක් අගය කරමින් සිදු කළ දේශන ත්‍රිපිටකයෙහි අන්තර්ගත වුව ද නිවන් මගට පිළිපන් පුද්ගලයින් සඳහා එය අනුදැන වදාළ නැත. මේ අනුව බුදු දහමේ අරමුණු, පරමාර්ථ මෙන්ම ඉගැන්වීම සහ ආධ්‍යහාරය හරයාත්මකව විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී ශබ්ද (රස) තෘෂ්ණාව වඩවන සංගීතය වැනි කලාවක් බුදු දහමට අදාළ නොවන බවත් සංගීතය වැනි කලාවක අවශ්‍යතාව ඇති වූයේ ශ්‍රී ලාංකේය බෞද්ධ සංස්කෘතියට බවත් නිගමනය කෙරේ. ඒ අනුව මෙතෙක් මෙම විෂයයික සම්බන්ධයේ ස්වභාවය පිළිබඳව සමාජයේ පැවති දුර්මතය බැහැර කොට නව දැනුම සමාජගත කිරීමට මෙම අධ්‍යයනය ඉවහල් වූ බව අපගේ විශ්වාසය යි.

මූල පද: බුදු දහම, බෞද්ධ සංස්කෘතිය, සංගීතය, ප්‍රතිපත්ති පූජා, ආමිස පූජා

A Study of Buddhism, Sri Lankan Buddhist Culture and Music

Udayasiri Widanapathirana

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
udayawi67@gmail.com

Buddhism is the doctrine preached by Gautama Buddha. A transcendental religion based on faith and principles; its central goal is *Nirvanavabodha*. The Sri Lankan Buddhist culture is the form that has been loosely developed in contact with the basic purpose and teaching of Buddhism, the beliefs, offerings, and ceremonies that existed in the Sri Lankan Society. The main aim of this study was to observe how worldly expectations navigated by putting devotion and faith at the forefront. The purpose of this study is to investigate the nature of the relationship between Buddhism, Sri Lankan Buddhist culture and music. Accordingly, the research question "Does Buddhism or Sri Lankan Buddhist culture need an art like music?" has been investigated in accordance with the qualitative research approach. The research content was analyzed by using primary and secondary literature sources, and their content was extensively investigated and data were analyzed related to the research content. Buddhist discourses like Arya *Astangika Margaya, Trilakshana* and *Paticchasamuppada* were used as data. Music that is enjoyed with the help of the sense of hearing is the basis of the craving for Sound (*Shabda Thrushna*). It is an obstacle to nirvana. Music became an essential element for the animation of the Amisa pooja. Amisa pooja, closely related to Sri Lankan Buddhist culture, aims to fulfill the worldly aspirations of Buddhist devotees and to access the path of faith (Shraddha Marga). Thus, in analyzing the aims and objectives of Buddhism as well as its teaching and practice, it is concluded that, an art like music that cultivates the craving for sound (Shabda Rasa) is not relevant for Buddhism, but rather for the Sri Lankan Buddhist culture. Accordingly, it is our belief that this study would help to dispel the misconceptions that exist in the society about the nature of the above subject and to socialize new knowledge.

Keywords: Amisa Pooja, Buddhism, Buddhist Culture, Music, Pratipatti Pooja

මානව ධර්මතා තේමාන්විත රූපවාහිනී වෙළඳ දැන්වීම් ග්‍රාහකයින්ගේ බුද්ධිමය හා සංවේදනාත්මක සංවර්ධනයට ඇතිකරන බලපෑම (තෝරාගත් දැන්වීම් කිහිපයක්, බෞද්ධ මූලධර්ම ඇසුරෙන්)

විමල්සිරි මුණසිංහ

නර්තන හා නාට්‍යකලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
mawimal.m@gmail.com

වෙළෙඳපොළ තුළ පාරිභෝගිකයන් ආකර්ෂණය කර ගැනීම සහ රඳවා ගැනීමට වෙළඳ සමාගම් විවිධ උපක්‍රම භාවිතා කරයි. එවැනි එක් ප්‍රවර්ගයක් ලෙස රූපවාහිනී වෙළෙඳ දැන්වීම් භාවිතා කිරීම හඳුනාගත හැකිය. එය පුළුල් ප්‍රේක්ෂක පිරිසක් වෙත පණිවිඩයක් ලබා දීම සඳහා භාවිතා කළ හැකි වඩාත් සාර්ථක ක්‍රමවේදයකි. ලාංකේය රූපවාහිනී වෙළෙඳ දැන්වීම් ආරම්භයේ සිට මේ දක්වා නිරීක්ෂණය කිරීමේදී විවිධ තේමාන්විත ශානර හඳුනා ගත හැකිය. පාරිභෝගිකයන් ආකර්ෂණය කර ගැනීම සහ සන්නාමයන් ප්‍රවර්ධනය සඳහා වඩාත් මානුෂීය ප්‍රවේශයකින් යුතු වෙළෙඳ දැන්වීම් නිර්මාණය මෑතකාලීන ප්‍රවණතාවක් සේ දැක්විය හැකි ය. පාරිභෝගික වෙළෙඳ දැන්වීම් නිර්මාණය කිරීම විෂයයික පෙළඹවීම් මත සිදුවේ. ජන විඥානයේ රැඳී පවතින නැතිනම් යටි සිතේ තැන්පත්ව ඇති විවිධ හැඟීම් උද්දීපනය වන අයුරින් සෞන්දර්ය ගුණය, මානව හැඟීම්, බුද්ධිමය ශක්තිය, ගති ස්වභාවය, ගෞරවාන්විතවීම යන තේමාවන් ඔස්සේ දැන්වීම් නිර්මාණය කෙරෙනුයේ එහෙයිනි. මිනිස් ගුණාංග මත පිහිටන හැඟීම් මානව ධර්මතා ලෙස හඳුනාගත හැකි ය. මානව ධර්මතා තේමාන්විත රූපවාහිනී දැන්වීම් ග්‍රාහක බුද්ධිමය හා සංවේදනාත්මක සංවර්ධනයට ඇති කරන බලපෑම කෙබඳු ද? යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වූ අතර, මිනිස් ජීවිතයේ සාර්ථකත්වය සඳහා බුද්ධිමය ප්‍රබෝධයත් සංවේදනාත්මක තෘප්තියත් අත්‍යවශ්‍ය අංග ද්විත්වයකි. ශික්ෂාකාමී පුබුදු මනසක් සංවර්ධනය කිරීම සඳහා මානව ධර්මතා තේමාන්විත දැන්වීම් පුළුල් බලපෑමක් ඇති කරයි යන්න මෙහි උපන්‍යාසය වේ. පුස්තකාල පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයන් භාවිත කරමින් සිදු කරන ලද මෙම පර්යේෂණය තුළින් මානව ධර්මතා තේමාන්විත වෙළඳ දැන්වීම් මගින් බුද්ධිමය හා සංවේදනාත්මක චින්තනය සංවර්ධනයට ප්‍රබල පිටුබලයක් වන බව ප්‍රත්‍යක්ෂ විය.

මූල පද: දැන්වීම්, බුද්ධිය, සංවේදනය, නිර්මාණශීලීත්වය, පුද්ගල චර්යා

The Impact of Television Commercials with Humanistic Themes on the Cognitive and Emotional Development of Viewers (With Reference to Selected Television Commercials Rooted in Buddhist Principals)

Wimalsiri Munasinghe

Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
mawimal.m@gmail.com

In the competitive landscape of trading companies, the strategic employment of diverse tactics to attract and retain customers remains paramount. One such strategy is the use of television commercials which stands out as a successful tool for disseminating messages across diverse audiences. Over the years, a discernible evolution in thematic genres within Sri Lankan television commercials has been observed, with the contemporary trend leaning towards a more humane approach that also promotes brand loyalty. These commercials are focused on subjective motivations. Recent trends in Sri Lankan television commercials indicate a shift toward a more humane approach, leveraging aesthetic quality, human emotions, intellectual strength, character, and respectability to engage consumers. These advertisements aim to evoke emotions grounded in human qualities, essentially embodying humanism. The study explores the overarching effect of such humanistic themes on the cognitive and emotional development of viewers. Recognizing cognitive stimulation and emotional satisfaction as integral elements for human success, the study posits the hypothesis that television commercials, inspired by humanistic themes, significantly contribute to cultivating a disciplined mind. Utilizing a library research methodology, the findings underscore a substantive correlation between humanistic-themed television commercials and the enhancement of cognitive and emotional faculties among viewers.

Keywords: Cognitive, Creativity, Emotional, Human Behavior, Television Commercials

පුස්කොළ පොත් පද්‍ය සාහිත්‍යයෙන් හෙළිවන ලාංකේය සමාජයේ වෙද හෙදකම් පිළිබඳ දේශීය ඥානය

එස්. එම්. තුෂාර නලින්ද සේනානායක

ලංකා පරමාණු කාර්මික අභ්‍යාස ආයතනය, ශ්‍රී ලංකාව
senanayakethu1990@gmail.com

ශ්‍රී ලාංකේය ජන සමාජය තුළ අතීතයේ සිට ක්‍රමාභිවෘද්ධියට පැමිණි පද්‍ය සාහිත්‍යයෙන් හෙළිවන වෙද හෙදකම් රාශියක් දැකගත හැකිය. දේශීයව නිෂ්පන්න එම සුවිශේෂී වෙද හෙදකම් ඇතැම් විට සංක්‍රමණ, ආක්‍රමණ හෝ වෙනත් ක්‍රියාදාමයන් ඔස්සේ විචලනයට ලක්ව ඇත. ලේඛන කලාවේ දියුණුවත්, අමුද්‍රව්‍යවල විසරණයත් පදනම් කොටගෙන ලක්දිව ලේඛන කලාව ද සංවර්ධනය විය. එහිලා පුස්කොළ පොත් සාහිත්‍ය කලාවට හිමි වනුයේ සුවිශේෂී ස්ථානයකි. ලක්දිව පුස්කොළ පොත් සාහිත්‍යය සංවර්ධනය වෙමින් ප්‍රධාන ලේඛන මාධ්‍ය බවට පත් වීමත් සමඟ ඇතැම් වෙද හෙදකම් පුස්කොළ පොත් තුළ සටහන් කොට තැබීමට අතීතවාසීන් කටයුතු කරන ලදි. එහිලා ගද්‍ය ස්වරූපයට වඩා පද්‍ය ආකාරයෙන් වෙදකම් පිළිබඳ තොරතුරු පුස්කොළ පොත් තුළ වැඩිමනක් අන්තර්ගතව පවතී. ඊට හේතු වූයේ ගද්‍යට වඩා පද්‍ය ස්වරූපයෙන් වෙද හෙදකම් මතකයේ රඳවා ගැනීමේ ශක්තිය පැවති හෙයිනි. ඓතිහාසික අධ්‍යයන යටතේ සිදුකරන ලද මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ඔස්සේ අධ්‍යයනයට ලක් කර ඇත. පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වනුයේ පුස්කොළ පොත් පද්‍ය සාහිත්‍යයෙන් නිරූපිත වෙද හෙදකම් කවරේ ද යන්න අධ්‍යයනය කිරීමයි. මේ සඳහා ප්‍රාථමික සහ ද්විතීක දත්ත රැස්කිරීමේදී කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුස්කොළ පොත් අධ්‍යයන හා පර්යේෂණ පුස්තකාලයේ ඇති පුස්කොළ පොත් නිරීක්ෂණය, අත්පිටපත්, අප්‍රකාශිත උපාධි නිබන්ධන මෙන්ම පෙළපොත්, අන්තර්ජාල මූලාශ්‍ර භාවිත කරන ලදි. අධ්‍යයනය ප්‍රතිඵල වශයෙන් පද්‍ය රටාවෙන් යුත් වෙද හෙදකම් ආශ්‍රිත විශාල දේශීය ඥාන සම්භාරයක් පුස්කොළ පොත් තුළ අන්තර්ගතව තිබීම හඳුනාගත හැකි විය. එමෙන්ම වර්තමාන සමාජය තුළ පුස්කොළ පොතෙහි සඳහන් වෙද හෙදකම් හා බැඳි දේශීය ඥානය පරිහානිය කරා ගමන් කරමින් පවතින බවත්, නවීන සමාජ ක්‍රමය එම ඥානය ආග්‍රහණය කිරීමට එතරම් ලැදියාවක් නොදක්වන බවත්, පුස්කොළ පොත් පරිශීලනය පර්යේෂණයන්ට පමණක් සීමා වී ඇති බවත් හඳුනාගන්නා ලදි. එම ඥාණ සම්භාරය මතු පරපුර උදෙසා සංරක්ෂණය කොට පවත්වාගෙනයාම ජාතික වශයෙන් වැදගත් මෙහෙවරකි. එකී කාර්යය උදෙසා සමාජ අවධානය යොමු කිරීම ද මෙම අධ්‍යයනය හරහා අනුශාංගික වශයෙන් සිදු කිරීමට අපේක්ෂා කෙරේ.

මූල පද: පුස්කොළ පොත්, දේශීය ඥාන, පද්‍ය සාහිත්‍ය, වෙද හෙදකම්

Indigenous Medicine Treatment Methods of Sri Lankan Society Revealed in Palm Leaf Manuscript Poetic Literature

S. M. Thushara Nalinda Senanayake

Ceylon German Technical Training Institute, Sri Lanka
senanayakethu1990@gmail.com

In Sri Lankan society, traditional indigenous medicine is intricately woven into the poetic literature of palm leaf manuscripts. These locally originated medicinal practices, subject to changes through historical processes, find expression in the chirography of palm leaf manuscripts, which became a prominent written medium in Sri Lanka. Ancient people recorded diverse medicinal treatments in these manuscripts, recognizing their significance as repositories of knowledge. Poetry literature, with its mnemonic qualities, serves as a unique and accessible medium for conveying information. This research aims to explore the depiction of indigenous medicine in the poetry literature of palm leaf manuscripts. Drawing on observations, scripts, and secondary sources, the study reveals a concerning trend — the gradual erosion of unique treatment practices and ancient medicinal knowledge in contemporary Sri Lankan society. Despite challenges and the changing societal landscape, preserving this indigenous knowledge becomes a national imperative for the benefit of future generations.

Keywords: Palm Leaf Manuscripts, Indigenous Knowledge, Poetry Literature, Medicine Treats

තාල සංකල්පයේ ගණිතමය නිරූපණය

ඩී. චානක පීරිස්

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
dchanakapeiris@gmail.com

තාලය කාලය වශයෙන් අවබෝධ කර-ගත යුත්තකි. කාලය ප්‍රතිභාඥානයෙන් හා ගණිතමය ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් ම අවබෝධ කරගත යුතු මනෝම සංසිද්ධියකි. එහෙයින් තාලයේ සෛද්ධාන්තික කරුණු අවබෝධ කරගත යුත්තේ ද ගණිතමය පසුබිමක සිට කාලික දෘෂ්ටිකෝණයකින් ය. ආඝාත හා ඉන් පසු ඇති වන විශ්‍රාන්ති කාලවල අනුක්‍රමික පෙළ ගැසීමෙන් තාලය බිහි වෙයි. ආවර්තිතාව නිරූපණය කිරීමේ ගණිත ශ්‍රැති තාල නිරූපණය කිරීම සඳහා භාවිත කර ගැනීම තාලයේ සෛද්ධාන්තික කරුණු හා ඒවායේ යථා ස්වභාව අවබෝධ කරගැනීමෙහි ලා රුකුලක් වන්නේ ද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව යි. භාරතීය සංගීතයෙහි භාවිත තාල සංකල්පය ගණිත පර්යාලෝකයට අනුව අධ්‍යයනය කිරීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ යි. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයට අනුගත ව ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ඇසුරින් ලබාගත් තොරතුරු විශ්ලේෂණයෙන් හා ගණිත සිද්ධාන්ත තාල සිද්ධාන්තවලට අනුගත කිරීමෙන් ඇති වන සෛද්ධාන්තික තත්ත්වය විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් අවසන් නිගමන හා යෝජනාවලට එළඹේ. කාලය ඇසුරෙහි ම ප්‍රත්‍යක්ෂ කර-ගත යුතු තාල සංකල්පය කාලයේ සංසිද්ධි හා නියමයන් ගෙන් පරිබාහිර ව කිසි විටෙකත් පැවතිය නො හැකි ය. කවර සංගීත සම්ප්‍රදායක වුව ද තාලයක් නිරූපණය කෙරෙන්නේ හස්ත අභින නොහොත් ආඝාත ඇසුරිනි. මේ නිසා තාලය යනු ආඝාත මගින් නිරූපණය වන සංකල්පීය කාලික ආකෘතියක් ලෙස දැකිය හැකි ය. කාලයේ හෝ අවකාශයේ හෝ පවතින පුනරාවර්තන රටාව වූ ආවර්තිතාව දෘශ්‍යමාන කිරීමට විකල්පයක් වන්නේ සයින් වක්‍රයක් ලෙස එය දැක්වීම යි. සයිනාකාර වක්‍රයක ගණිතමය ශ්‍රිතය $y=a\mathrm{Sin}(bx-c)+d$ වෙයි. මෙහි a විස්තාරය ද, b සංගුණකය ද, c තරංගයේ තිරස් විස්ථාපනය ද, d තරංගයේ සිරස් විස්ථාපනය ද නිරූපණය කරයි. තාලය ප්‍රායෝගික වන්නේ එය ආවර්තී වූ විට දී ය. සිරස් විස්ථාපනය තාලයේ මූලික නිරූපණවල දී අවශ්‍ය නො වන බැවින් එහි අගය ශුන්‍ය ලෙසත්, විස්තාරයේ අගය එක ලෙසත් සලකමින් තාලයක් නිරූපණය වන ගණිතමය ශ්‍රිතය $y=\mathrm{Sin}(bx-c)$ ලෙස දැක්විය හැකි ය. එයින් නිර්මාණය වන සයින් වක්‍රය තාල සංකල්පයේ මූලික නියම වඩාත් අර්ථාන්විත ලෙස දෘශ්‍යමාන කරයි. ලයකාරී යනු ශ්‍රව්‍ය නිරූපණ ඔස්සේ ම ප්‍රත්‍යක්ෂ කරගත යුතු ප්‍රායෝගික අත්විඳීමකි. එහි දෘශ්‍ය නිරූපණය ලයකාරීවල යථා ස්වරූපය අවබෝධ කර ගැනීමෙහි ලා මනා පිටිවහලක් වෙයි. ඒ සඳහා වඩාත් අර්ථවත් ක්‍රමය $y=\sin(bx-c)$ ශ්‍රිතය ඇසුරෙන් ඒවා නිරූපණය කිරීම යි. ‘b’ පරාමිතිය සඳහා ලය අනුපාත යෙදීමෙන් නිර්මාණය වන සයින් වක්‍ර මගින් ලයකාරීවල ස්වභාව සහ ඒවායේ අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතා පිළිබිඹු වෙයි.

මූල පද: තාල, ලයකාරී, ගණිත ශ්‍රිතය, සයින් වක්‍ර, ආවර්තිතාව

The Mathematical Representation of the *Tal* Concept

D. Chanaka Peiris

Department of North Indian Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
dchanakapeiris@gmail.com

Tal is intricately connected to time, a subjective phenomenon that must be realized intuitively and mathematically. Consequently, the theoretical aspects of Tal must be approached with the mathematical background and a temporal perspective. Tal manifests as the successive alignment of strokes and subsequent rests. The research question explores whether employing mathematical functions enhances comprehension of the theoretical aspects and real nature of Tal. The objective is to examine the rhythmic concept in Indian music through the mathematical perspective. Employing a qualitative research methodology, the analysis involves information gathered from primary and secondary sources, examining theoretical states by adapting mathematical theories to Tal concept, drawing conclusions and offering suggestions. The concept of Tal, being inherently linked to time, cannot exist outside temporal phenomena and laws. In various musical traditions, a Tal is often illustrated by hand gestures or strokes. Therefore, Tal can be conceptualized as a temporal model represented by strokes. An alternative representation of periodicity involves visualizing it as a sine curve, expressed by the mathematical function y=sin (bx-c) +d, with parameters a, b, c, and d representing amplitude, coefficient, horizontal displacement, and vertical displacement, respectively. In practice, Tal is considered periodic, with its mathematical representation simplified to y=sin (bx-c), where the amplitude as one and vertical displacement is disregarded. Visualizing the sine curve through this simplified function facilitates a more meaningful comprehension of the fundamental concepts of Tal. While Layakari, a practical experience, is primarily understood through auditory representations, its visual depiction is instrumental in discerning nuanced characteristics. The most meaningful way to visualize Layakari is by using the function y=sin (bx-c). Sine curves, adjusting the 'b' parameter according to various Laya ratios, represent the nature and the interrelationship of Layakari.

Keywords: Layakari, Mathematical Function, Periodicity, Sine Curve, Tal

නර්තන සාක්ෂරත්වය වර්ධනය වීමට, ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය මාධ්‍ය කේන්ද්‍ර කරගත් නර්තන රචනය සඳහා විධිමත් තිර රචනා ආකෘතියක අවශ්‍යතාව පිළිබඳ අධ්‍යනයක්

ෂානලී වීරතුංග

තාක්ෂණ විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
shanalidisa@gmail.com

යහපත් වූ මානව සබඳතාවක් ගොඩනඟා ගැනීම සඳහා මිනිසාට අත්‍යවශ්‍ය සාධක අතර නූතනයේ දී අධ්‍යාපනයට හිමිවනුයේ සුවිශේෂී ස්ථානයකි. අධ්‍යාපන සංකල්පයෙහි අන්තර්ගත විවිධ ලක්ෂණ සමස්තයක් ලෙස මෙතෙක් හෙළිදරව් වී නොමැත. එහි මතු වී ඇති කරුණු වලට වඩා මතු නොවූ කරුණු බොහෝය. මෙයින් අදහස් කරනු ලබන්නේ අධ්‍යාපනය, සංස්කෘතික, ආර්ථික, දේශපාලනික හා සමාජයීය සාධක සහ නිරන්තරයෙන් ගැටෙමින් නව දැනුම් සම්භාර, නව චින්තන විලාස, නව සමාජ රටා, නව ජීවන දර්ශන, නව සමාජ සම්බන්ධතා, මිනිස් චින්තනයේ ප්‍රමාණයට හා භාවිතයට සාපේක්ෂව නිරන්තරයෙන් ගොඩනැගෙන බව ය. විවිධ වූ අධ්‍යාපනික රටාවන් අතර අද්‍යතනයේ ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය සංකල්පීය අධ්‍යාපනයට හිමි වන්නේ ප්‍රමුඛ ස්ථානයකි.ශ්‍රී ලාංකේය සමාජ සංස්කෘතිය මානසික සුවපත් බාවයට රුගෙන යනු ලබන අපූර්වත්ව කලාවකි නර්තනය. නර්තන සාක්ෂරත්වය වර්ධනය වීමට දෘශ්‍යත්ව සංජානනය බලපායි. දෘශ්‍යත්ව ගොඩනැගීමේදී විධිමත් නර්තන රචනය ඉතාමත් වැදගත්ය. නර්තන රචනය ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය නර්තන තිර රචනය කාලීන වශයෙන්ද විෂයික වශයෙන්ද කාලින අවශ්‍යතාවයකි. ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය නර්තනයේ සාක්ෂරත්වය දියුණු කරලීම මෙම පයේෂණයේ මූලික අරමුණයි.එමෙන්ම ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය නර්තන තිර රචනය උදෙසා නව තිර රචනා ආකෘතියක් හඳුන්වා දීම මෙම පයේෂණයේ ද්විතික අරමුණයි. මේ පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලයේ නර්තන රචනය විෂය හදාරන විද්‍යාර්ථීන් 100 දෙනෙකුගේ අහඹු නියැදියක් උපයෝගී කර ගත් අතර ප්‍රශ්නාවලී සම්මුඛ සාකච්ඡා සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණය සමීක්ෂණ ක්‍රමය සහ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන ක්‍රමය යන ප්‍රධාන දත්ත ඒකරාශීකරණ ක්‍රමවේදයන්ට අනුව අනුගත වෙමින් පයේෂණය සිදුකිරීමට අවශ්‍ය දත්ත රැස්කිරීම සිදු කර අධ්‍යයනය සිදුකරන ලදී. ද්විතීක මූලාශ්‍ර වශයෙන් ග්‍රන්ථ, සඟරා, අන්තර්ජාල වෙබ් අඩවි, රාජ්‍ය ආයතන සංවිධාන බ්ලොග් අඩවි සහ පෞද්ගලික අන්තර්ජාල වෙබ් අඩවි ඔස්සේ අධ්‍යනය කිරීම සිදු විය. භාවිතයේ පවතින ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය නර්තන තිර රචනා ආකෘති මගින් විධිමත් සංගනනයක් සිදු නොවේ යන උපන්‍යාසය සත්‍යාක්ෂණය කිරීමට අදාළව මෙම පයේෂණය සිදු කළ අතර නිසි ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය නර්තන තිර පිටපත් ආකෘතියක් නොමැති බව දත්ත විමර්ශනයෙන් සනාථ විය. මේ පිළිබඳ විද්‍යාර්ථීන්ට ප්‍රධාන වශයෙන්ම ගැටලු මතුව තිබෙන බව නිගමනය විය.

මූල පද: ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය නර්තන රචනය ,තිර රචනය , නර්තනය සාක්ෂරත්වය, දෘශ්‍යත්ව සංජානනය

A Study of the Need for a Formal Screenwriting Model Centered on Audio-Visual Media for Dance Choreography to Develop Dance Literacy

Shanali Weerathunga

University of Vocational Technology, Sri Lanka
shanalidisa@gmail.com

In contemporary society, education holds a crucial role in shaping human relationships, encompassing diverse facets that continually unfold. Education intersects with cultural, economic, political, and social factors, adapting alongside new knowledge, perspectives, and societal shifts. Among various educational approaches, audio-visual conceptual education, especially within the realm of dance, plays a significant role in contributing to mental well-being in Sri Lankan social culture. Visual perception becomes a pivotal element influencing the development of dance literacy, particularly through formal choreography that enhances visibility. This research strives to advance audio-visual dance literacy and introduces a new screenwriting model for this art form. Utilizing a random sample of 100 students studying Dance Choreography at the University of the Visual and Performing Arts, the study employs questionnaire interviews, participatory observation survey methods, and field study approaches. Secondary sources, including books, magazines, internet websites, government organization blogs, and private internet websites, are examined. The investigation aims to verify the absence of a formal understanding of audio-visual dance screenwriting formats, confirming the lack of a proper audio-visual dance script format. The research underscores challenges faced by academics in this field, emphasizing the imperative of addressing these issues in the realm of audio-visual dance.

Keywords: Audio Visual Choreography, Dance Literacy, Screenwriting, Visual Perception

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා විද්‍යාර්ථීන්ට විදේශීය ජන ගායනා ඉගෙන්වීමේ උපාය මාර්ග

සුපුනි රාජපක්ෂ

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
supunirajapaksha30@gmail.com

මෙම සංක්ෂිප්තය ඉදිරිපත් කරන්නේ කොළඹ සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලයේ අවසන් වසර මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා විද්‍යාර්ථීන්ගේ විදේශීය ජන ගායනා ඉගෙනීමේ උපාය මාර්ග විමර්ශනය කරන ලද අධ්‍යයනයක ප්‍රතිඵලය. විදේශීය ජන ගායනා අධ්‍යයනයේ වැදගත්කම වශයෙන් අන්‍ය විදේශීය රටවල මානවයන්ගේ සංස්කෘතියට, සෞන්දර්ය විෂයන්ට සහ එම මානවයාට අනන්‍ය වූ සමාජීය ලක්ෂණ දැන හඳුනාගැනීම ද ඉතාමත් අගනා කරුණකි. විද්‍යාර්ථීන් එදිනෙදා ජීවිතයේ අවස්ථාවලදී භාවිත කරන කටහඬෙහි නාද වර්ණ විදේශීය ජන ගායනා ප්‍රායෝගික විෂයෙහි භාවිතා නොකරන්නේ ඇයි ද සහ සරල ගී ගායනයේදී ප්‍රායෝගිකව භාවිත කරන අංගචලන, නර්තනශීලී හැඩතල විදේශීය ජන ගායනා විෂයට භාවිතා කරන්නේදැයි යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණු වේ. විද්‍යාර්ථීන් විදේශීය රටවල ගායනය වන නාද වර්ණ භාවිතය, විදේශීය වචන ඉගෙනගැනීමේ වැදගත්කම පිළිබඳ ඔවුන්ගේ විශ්වාසයන් ද, විමර්ශනය කරන ලදී. මෙහිදී භාවිත කළ පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයයි. දත්ත එක්රැස් කිරීමේ ක්‍රමය ලෙස නිරීක්ෂණ, සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ ප්‍රායෝගික ගායනාවන් භාවිතා කරන ලදී. විද්‍යාර්ථීන්ට ලෝකයේ විවිධ විදේශීය රටවල සංස්කෘතීන්ට හිමිවන අනන්‍යතා ගායන ශෛලි, නර්තන, නාද වර්ණ සහිත වීඩියෝ පට ප්‍රක්ෂේපණ යන්ත්‍රයක් ආධාරයෙන් අධ්‍යයනය කරවීම එක් උපාය මාර්ගයක් ලෙස භාවිත කරනු ලැබී ය. ශ්‍රී ලංකාවේ භාවිත වන සාම්ප්‍රදායික ජන ගායනා නාද වර්ණයන්, විදේශීය ජන ගායනා සඳහා ආදේශ වන බව ප්‍රායෝගිකව ඉගැන්වීම මෙම පර්යේෂණයේ තවත් උපාය මාර්ගයක් විය. විදේශීය ජන ගායනා ප්‍රායෝගිකව මා විසින් ඉදිරිපත් කළ අතර, එයින් අධ්‍යයනය කරවීමේ උපාය මාර්ග ද භාවිත කරනු ලැබීය. විද්‍යාර්ථීන් අවම ලෙස ප්‍රායෝගිකව භාවිත නොකරන විදේශීය නර්තනයත් සමඟ භාවිත වන නාද වර්ණ සහ රිද්ම ප්‍රකාශන ප්‍රාසාංගිකව ඉදිරිපත් කිරීමේ ප්‍රමුඛතාව නිරීක්ෂණය කිරීම අවසාන උපාය මාර්ගය ලෙස භාවිත කරනු ලැබී ය. මෙම උපාය මාර්ගවලින් බහුලව භාවිත වන්නේ විදේශීය ගායනා ප්‍රායෝගිකව දකිමින් කළ නිරීක්ෂණ අධ්‍යයනය වන අතර, එම උපාය මාර්ගය නිර්ණය කිරීමේ උපාය මාර්ගය වේ. ප්‍රායෝගික ප්‍රාසාංගික විමර්ශනයේදී විද්‍යාර්ථීන් අතර එකිනෙකාගේ ගායන කුසලතා වෙනස්කම් තහවුරු කර ගන්නා ලදී. මෙම විමර්ශනවලින් පෙන්නුම් කළේ විද්‍යාර්ථීන් සජීවී ප්‍රායෝගික ගායනාවන්ට වැඩි ඇල්මක් දක්වන බැවින්, තාක්ෂණය ඔස්සේ විදේශීය ජන ගායනා අධ්‍යයනය කිරීමට තවදුරටත් නොකැමති බවයි. එයින් මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රතිඵලය ආවරණය විය.

මූල පද: ප්‍රක්ෂේපණත නාද වර්ණත, රිද්ම ප්‍රකාශනත, උපාය මාර්ගත ප්‍රාසංගික

Strategies for Teaching Foreign Folk Songs to Anthropological Musicology Students

Supuni Rajapaksha

University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
supunirajapaksha30@gmail.com

This abstract presents the results of a study that investigated foreign folk song learning strategies of final year Anthropology students at the University of the Visual and Performing Arts, Colombo. In terms of the importance of foreign folk singing meditation, it is also very valuable to know the culture of people in foreign countries, the aesthetic subjects and the unique social characteristics of the human being. The main objectives of this research are to find out why the vocal tones used by the students in everyday life situations are not used in the practical subject of foreign folk singing and whether the movements and dance forms used in simple singing are used in the subject of foreign folk singing. Their beliefs about the importance of learning foreign words were also investigated. The research method used here is the qualitative research method. Observational interviews and practice singing were used as data collection methods. One strategy used was to have the students study the unique singing styles of the cultures of different foreign countries of the world with the help of a tape projector with dance tones. Another strategy of this research was to practically teach that the traditional folk song tones used in Sri Lanka are substituted for foreign folk songs. I performed foreign folk songs in practice and also used strategies to study them. The last strategy was to observe the priority of performing tonal and rhyming expressions used with foreign dances that are least practiced. It is the observational focus of seeing local singing in practice and the strategy to determine the strategy. During the practical performance investigation, the differences in singing skills among the students were confirmed. These investigations showed that the students were more interested in live practical singing and therefore no longer wanted to listen to foreign folk songs through technology.

Keywords: Projection, Tone Colors, Stratergies for Teaching

මධ්‍යතන ලංකාවේ සංගීත භාවිතය හා සමාජ සංස්කෘතික පසුබිම පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

එච්. එම්. එන්. එම්. ඒකනායක

මානවශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනාංශය, සමාජීය විද්‍යා හා මානවශාස්ත්‍ර පීඨය, ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය
nimeshaekanayake65@gmail.com

රජරට සභ්‍යත්වයෙන් පසුව ද පුරාතන ලංකාවේ සංගීත භාවිතය කලාත්මක අංගයක් ලෙස මිනිසුන් අතර වර්ධනය විය. රජරට ශිෂ්ටාචාර අවධියෙන් පසු අවධියේ සංගීතය සමාජ අවශ්‍යතාවන් උදෙසා කලාත්මක අංගයක් ලෙස භාවිත කළේ කෙසේ ද යන්න හඳුනා ගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ විය. අනුරාධපුර හා පොළොන්නරු යුගයන්හි භාවිත සංගීතය මධ්‍යතන යුගයේ සමාජ සංස්කෘතික පසුබිම කෙරෙහි සිදු කළ බලපෑම කෙබඳු ද යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ලෙස යොදාගනු ලැබුවේ පුස්තකාල අධ්‍යයනය තුළින් එක්රැස් කළ දත්ත ඓතිහාසික සංසන්දනාත්මක ක්‍රමය යටතේ විශ්ලේෂණය කිරීමයි. ඈත අතීතයේ පටන් ශ්‍රී ලංකාව තුළ දක්නට ලැබුණු ගායන වාදනයන්ගෙන් යුත් සංගීතමය මූලාශ්‍රය නිරිතදිග රාජධානි බිහි වීමෙන් පසුව ද වර්ධනය වනු දැකගත හැකි ය. දඹදෙණි යුගය වන විට සංස්කෘතික සාහිත්‍යයේ සමාජගත වීම නිසාවෙන් භාරතීය ආභාසය ලාංකේය සංගීතයට ලැබුණු බව මූලාශ්‍රගත කරුණු ඇසුරෙන් තහවුරු වේ. කව්සිළුමිණෙහි සංගීතය පිළිබඳ ලියවුණු කවි රාශියක් දක්නට ලැබේ. ත්‍රිවිධ සප්තක, ශ්‍රැති 22, ග්‍රාම රාග 3, ස්වර 7, මූර්ඡනා 21 පිළිබඳ එහි සඳහන් වේ. කෝට්ටේ යුගයේ දී ලංකාවේ පරිණාමය වෙමින් පැවති නැටුම් විලාස පිළිබඳ මූලාශ්‍රය කෑගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ අමුඛුළුගල විහාරයේ 15වන සියවසට අයත් උළුවස්සේ පුරුෂ නැටුම් යයි අනුමාන කළ හැකි උළුවහු කැටයම් තුළින් පිළිබිඹු වේ. ඒ අතර බෙර වාදක රූප හා වක් වූ දිග නළා පිඹින රූප ද අත් රබන් වාදක රූප ද වේ. ගම්පොළ යුගයට අයත් බෙන්තර ගලපාත විහාර කැටයම්වලට අනුව ද ස්ත්‍රී නැටුම් රූප, බෙර වාදන පුරුෂ රූපයක්, බටනලාව සින්නම් වාදනය කරන ස්ත්‍රී රූප ද වේ. 13 වන සියවසට අයත් දෙවුන්දර දේවාල උළුවස්සේ ද පැරණි රූප දැක්වෙන අතර එහි කුලුණු සැරසුම් ගණ රූප අතර රබන් වාදකයන් හා නලා පිඹින්නන් දක්වා ඇත. ඉහළ හරස්කඩ ස්ත්‍රී රූප බිම වාඩි වී ගී ගයන ස්වභාවයක් දක්වයි. මේ අනුව මධ්‍යතන යුගය වන විටත් දඹදෙණි, කෝට්ටේ හා ගම්පොළ යුගයන් කේන්ද්‍ර කර ගනිමින් මහනුවර යුගයට පෙර කිසියම් වර්ධිත සංගීත ඉතිහාසයක් පෙන්නුම් කරන බව පැහැදිලි ය. මේවා මූලාශ්‍රයගත වූයේ සමකාලීන සමාජ සංස්කෘතිකාංගයක් ලෙස භාවිත නිසා ය. එනිසා සමකාලීන සමාජයේ සංස්කෘතික උච්චත්වය අනාවරණය කර ගැනීමේ මිම්මක් වශයෙන් සංගීතය භාවිත බව කිව හැකි ය.

මූල පද: මධ්‍යතන, සංගීතය, සංගීත භාණ්ඩ, සංස්කෘතික, සමාජය

An Investigative Study of Music Practices and Socio-Cultural Background in Medieval Ceylon

H. M. N. M. Ekanayaka

Department of Humanities, Faculty of Social Sciences and Humanities, Rajarata University of Sri Lanka
nimeshaekanayake65@gmail.com

Even after the decline of the Rajarata kingdom, the utilization of music in ancient Sri Lanka continued to evolve as a significant artistic element embedded in the cultural fabric of the people. This research delves into the exploration of how music served as an artistic component to meet social needs in the post-Rajarata era. The primary research question focuses on understanding the influence of music during the Anuradhapura and Polonnaruwa periods on the social and cultural landscape of the medieval era. Employing a historical-comparative method, the research method involves the analysis of data gathered through a comprehensive library study. Sri Lanka's musical heritage, evident in vocal and instrumental traditions dating back to ancient times, continued to develop even after the emergence of the southwestern kingdoms. Historical sources affirm the Indian influence on Sri Lankan music, a result of the cultural interchange during the Dambadeni period. Notably, poetic references in Kawsilumina provide insights into the music of the time, detailing elements such as Saptakas, Shratis, Grama Ragas, Swaras, and Murjanas. Carvings from the 15th-century Amubulugala temple in the Kegalle district offer glimpses into evolving dance styles during the Kotte era, featuring Uluwasse male dances with drummers, flute players, and hand tambourine players. Similar depictions from the Gampola period, seen in Bentara Galapata Vihara carvings, showcase drummers, flute players, and dancers. The Dewandara Temple Uluwas from the 13th century further illustrate the rich musical heritage, portraying tambourine and flute players. Additionally, the portrayal of female figures engaged in singing suggests the multifaceted nature of musical expression. In conclusion, this research establishes a continuity of Sri Lanka's musical history from the Dambadeni to the Gampola periods, emphasizing its integral role in reflecting and shaping contemporary sociocultural practices. Music emerges as a dynamic means to explore and appreciate the cultural richness of the society of its time.

Keywords: Cultural, Media, Music, Musical Instruments, Society

ශ්‍රී ලාංකේය පරෙයි මේලම් වාදන ශිල්පීන්ගේ වෘත්තියමය තත්වය පිළිබඳ සමාජ ආර්ථිකමය අධ්‍යයනයක්

කේ. ජී. එන්. ඩී. විමලසේන

ප්‍රසංගකලා අධ්‍යයන අංශය, ශ්‍රී පාලි මණ්ඩපය, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
nilusha@spc.cmb.ac.lk

මෙම පර්යේෂණය ශ්‍රී ලාංකේය "පරෙයි මේලම්" සම්ප්‍රදායික දමිළ බෙර වාදනය සහ එම වෘත්තිකයන්ගේ සමාජ ආර්ථිකමය *(Socioeconomical)* තත්වයන් අතර ඇති සංකීර්ණ අන්තර් ක්‍රියාකාරිත්වය පිළිබඳව ගවේෂණය කරනු ලැබේ. සංස්කෘතිකමය වශයෙන් හා ඓතිහාසික වශයෙන් වැදගත් කලා සම්ප්‍රදායක් වන පරෙයි මෙලම් වාදනය වර්තමාන ශ්‍රී ලාංකීය දමිළ සමාජ සංස්කෘතික ව්‍යුහය තුළ විශාල තර්ජනයකට මුහුණ දී තිබේ . මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වන්නේ පරෙයි මෙලම් හි සංගීතමය හා සංස්කෘතික මානයන් අතික්‍රමණය කරමින් එහි සමාජ ආර්ථික තත්වයන් අනාවරණය කර ගැනීමයි. මෙම පර්යේෂණයේ සොයා ගැනීම් මගින් පරෙයි මෙලම් වෘත්තිකයන්ගේ සහ එම ප්‍රජාවන්ගේ සමාජ ආර්ථික යථාර්ථයන් හෙළිදරව් කිරීම පමණක් නොව සංස්කෘතික සම්ප්‍රදාය, ආර්ථික හා සමාජීය තත්ත්වයන් සමඟ ඡේදනය වන ආකාරය පිළිබඳවත් ගෝලීයකරණය තුළ, සම්ප්‍රදායික කලා ආකෘතීන් සංරක්ෂණය කිරීම හා සංස්කෘතික උරුමයන් සහ සමාජ ආර්ථික ගතිකත්වයන් පිළිබඳ කතිකාව ඇති කරයි. ප්‍රාථමික හා ද්විතියික මූලාශ්‍රය ද්විත්වය ඔස්සේ මෙහිදී දත්ත රැස් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන අතර ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන, සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ පර්යේෂණ හා ශාස්ත්‍රීය ලිපි, ග්‍රන්ථ හා සඟරා භාවිතයෙන් දත්ත විශ්ලේෂණය කර පරෙයි මේලම් වෘත්තිකයන්ගේ ජීවනෝපාය හා ඔවුන්ගේ ආර්ථික තත්වය පිළිබඳව ගවේෂණය කිරීම සහ ඔවුන්ගේ සමකාලීන ආර්ථික කටයුතු තුළ සම්ප්‍රදාය හා ආර්ථිකය ඒකාබද්ධ කරමින් ප්‍රාදේශීය ආර්ථිකයට සහ දේශීය සංචාරක ව්‍යාපාරයට එහි දායකත්වය පිළිබඳව යෝජනා ඉදිරිපත් කරමින් යාපනය, ත්‍රිකුණාමලය හා මඩකලපුව යන ප්‍රදේශ ආශ්‍රිතව ප්‍රජාවන් තුළ පරෙයි මේලම්හි ආර්ථික වැදගත්කම පිළිබඳ වැඩපිළිවලක් ඉදිරිපත් කරයි.

මූල පද: පරෙයි මෙලම්, සමාජ ආර්ථිකමය, වෘත්තිකයන්, ආර්ථික ගතිකත්වයන්

A Socioeconomic Study of the *Parei Melam* Practitioners and Their Communities in Sri Lanka

K. G. N. D. Wimalasena

Department of Performing Arts, Sri Palee Campus, University of Colombo, Sri Lanka
nilusha@spc.cmb.ac.lk

This research delves into the intricate interplay between the traditional practice of *Parei Melam* (*parei* drumming) and the socioeconomic conditions of its practitioners in Sri Lanka. *Parei Melam*, a culturally rich and historically significant art form, is deeply rooted in the culture of Sri Lankan Tamil society. This study aims to determine the current economic threat transcending its musical and cultural dimensions to uncover its socioeconomic implications. The findings of this research not only unveil the socioeconomic realities of *Parei Melam* practitioners and their communities but also present a deeper understanding of how cultural traditions intersect with economic and social conditions. The study focuses on informing policies and strategies that can sustain and promote *Parei Melam* as a cultural heritage while enhancing the well-being of its practitioners and contributing to the broader discourse on the preservation of traditional art forms, emphasizing the delicate balance between cultural heritage and socioeconomic dynamics. Further, it considers how to drive the preservation of traditional arts and cultural heritage and socio-economic dynamics in this era of globalization. In this research, primary and secondary sources are used to collect data. Field studies and interviews are conducted with the Parei Melam players and scholars for the primary sources. Further, research papers, academic articles, books, and journals will be used for the secondary data. In conclusion, presenting a proposal on *parei Melam* in communities around Jaffna, Trincomalee, and Batticaloa to explore livelihoods and economic practices by integrating tradition into the local economy and local tourism, and offers recommendations for economic sustainability.

Keywords: Economical Dynamics, Parei Melam, Practitioners, Socioeconomically

දෘශ්‍ය කලා අංගයක් වන නවීන ඇඳුම් විලාසිතාකරණය සඳහා ඉවතලන ද්‍රව්‍ය භාවිත කිරීමේ ශක්‍යතාව

පසිඳු ප්‍රසාද් ප්‍රියදර්ශන

රෙදිපිළි හා ඇඟලුම් කලා අධ්‍යයනාංශය, දෘශ්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
pasinduprasad63@gmail.com

ආරම්භයේ සිට මානවයා දේශගුණික හා කාලගුණික උපද්‍රවයන්ගෙන් ආරක්ෂාවීම සඳහා ඇඳුම් භාවිත කළ අතර, පසුව එය සතුන්ගෙන් සිදුවන උපද්‍රව අවමකරගැනීම සඳහා වන උපක්‍රමයක් ලෙසද භාවිත කළේය.මෙසේ ගොඩනැගුනු ඇඳුම් භාවිතය මිනිසා ශිෂ්ටාචාරගතවීමත් සමග ඉතා දියුණු තත්ත්වයකට පත්විය.වර්තමානයේදී විවිධ අවශ්‍යතා හා වුවමනා සපුරාගැනීමට මිනිසා ඇඳුම් භාවිත කරන අතර, විළිවසා ගැනීමේ සංකේතයක් ලෙසත්, ආරක්ෂාව ලබාගැනීමටත්, අලංකාරය සඳහාත් ප්‍රධාන වශයෙන් ඒවා භාවිත කරයි. ශ්‍රී ලංකාවේ විලාසිතාකරණය අතීතයේදී වාණිජ පරමාර්ථ සඳහාම නොවූවත් වර්තමානය වනවිට එය වෙළඳ ප්‍රජාවේ ප්‍රබල ආදායම් ඉපයීමේ මාර්ගයක් බවට පත්ව ඇත. නවීන ඇඳුම් විලාසිතාකරණය සඳහා ඉවතලන ද්‍රව්‍ය භාවිත කළ හැක්කේ කෙසේද යන්න මෙම පයේෂණයේ ගැටලුව විය. එහි අරමුණ බවට පත්වූයේ නවීන ඇඳුම් විලාසිතාකරණය සඳහා ඉවතලන ද්‍රව්‍ය භාවිත කළ හැකි ආකාරය අධ්‍යයනය කිරීමයි. නවීන ඇඳුම් විලාසිතාකරණය සඳහා ඉවතලන ද්‍රව්‍ය ඵලදායිව භාවිත භාවිත කළ හැකි ය යන්න මෙම පර්යේෂණයේ උපන්‍යාසය විය.ගුණාත්මක පයේෂණයක් වූ මෙහි දත්ත රැස්කිරීම සඳහා සම්මුඛ සාකච්ජා ක්‍රමය භාවිත කළ අතර, එහිදී විෂය ප්‍රවීණයන් 05 දෙනෙකුගෙන් සහ විලාසිතා ක්ෂ්ත්‍රයේ නියැලෙන්නන් 05 දෙනෙකුගේ සහය ලබා ගැනිණ. සම්මුඛ සාකච්ජාවල දී භාවිත කළ ප්‍රශ්නාවලිය පර්යේෂණයේ මිනුම් උපකරණයක් ලෙස දැක්විය හැකි ය. ප්ලාස්ටික්, ඉවතලන රෙදි කැබිලි සහ ඇඳුම්, ලී පතුරු, ටින් කැබිලි, ලී කුඩු, පත්තර කැබිලි, කම්බි කැබිලි, ඉවතලන ඖෂධ අසුරන, ඉවතලන පාවහන්, වීදුරු කැබිළි, කාඩ්බෝඩ් වැනි ඉවතලන ද්‍රව්‍ය නවීන ඇඳුම් විලාසිතාකරණය සඳහා භාවිත කරන බව එම සම්මුඛ සාකච්ජාවලදී ලබාගත් දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී අනාවරණය විය.ඒ අනුව පයේෂණය අවසානයේ උපන්‍යාසය සනාථ කරමි එළැඹි ප්‍රධාන නිගමනය වූයේ නවීන ඇඳුම් විලාසිතාකරණය සඳහා ඉවතලන ද්‍රව්‍ය ඵලදායිව භාවිත භාවිත කළ හැකි ය යන්නයි.

මූල පද: රෙදිපිළි, විලාසිතාකරණය, ඉවතලන ද්‍රව්‍ය, කැබිලි,නවීන

Feasibility of Using Discarded Materials for Modern Clothing Stylization which is a Form of Visual Art

Pasindu Prasad Priyadarshane

Department of Textile and Wearable Arts, Faculty of Visual Arts, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
pasinduprasad63@gmail.com

From the beginning of human society, humans used clothing to protect themselves from climatic and weather hazards, and later it was used to reduce the hazards caused by animals. The use of clothes developed in this way has reached a very advanced state with the civilization of humankind. Nowadays, people use clothes to meet various needs and desires, in addition, it is used as a symbol, to get protection, and for beauty. Mainly fashion in Sri Lanka was not for commercial purposes in the past, but nowadays it has become used for commercial modeling. It has become a powerful source of income. The major concern of this study was how discarded materials can be used for fashioning modern clothes. It aimed to study how waste materials can be used in fashion design. The hypothesis of this research was that discarded materials can be used effectively for fashioning modern clothes. The interview method was used to collect data related to the research, where the support of five subject experts and five fashion industry participants was obtained. In the analysis of the data obtained during the interviews, it was found that waste materials such as plastic, scraps of clothes, wood scraps, tin scraps, wood powder, newspaper scraps, wire scraps, discarded drug packaging, discarded shoes, glass scraps, and cardboard are used for fashioning modern clothes. It can be concluded that discarded materials can be used effectively for the fashioning of modern clothes.

Keywords: Modern, Textiles, Fashioning, Waste Materials, Kabili

පන්තේරු නර්තනය හා සබැඳි සූවිසි විවරණ නෘත්‍ය පූජාව

කේ. කේ. පියනන්ද රූපසිංහ

නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
kkp.rupasinghe@gmail.com

ශ්‍රී ලාංකේය නර්තන කලාව පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීමේ දී එය ප්‍රෞඪ ඉතිහාසයකට උරුමකම් කියමින් ක්‍රමික විකාශනයකට ලක්වී ඇති බව සාහිත්‍යමය සහ පුරාවිද්‍යාතමක සාධක ගවේෂණය කිරීමේ දී පැහැදිලිව අනාවරණය වේ. ක්‍රිස්තු පූර්ව තුන්වන සියවසේ දී සිදු වූ මහින්දාගමනයත් සමග මෙරට බෞද්ධාගමික පුනරුදයක් ඇති විය. එහිදී දේශීය සංස්කෘතියේ ගමන් මග බෞද්ධාගමික නැඹුරුවකින් ක්‍රියාත්මක වීමට හේතු සාධක විය. අපගේ පර්යේෂණයට අදාළ පන්තේරු නර්තනය හා සබැඳි සූවිසි විවරණ නෘත්‍ය පූජාව පූර්ණ වශයෙන් ම ගොඩ නැගෙන්නේ ද බෞද්ධාගමික පදනමක් මත සමාජ අවශ්‍යතාවන් සක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා බව පැහැදිලි වේ. ඒ පිළිබඳ අධ්‍යයනයට ලක් කිරීම මෙහි ප්‍රධන අරමුණයි. මහනුවර ශ්‍රී දළදා මාලිගාවේ දළදා වහන්සේ උදෙසා පවත්වන ලද කවි දැක්මේ තේවාව සඳහා පන්තේරුව තාල වාද්‍ය භාණ්ඩයක් ලෙස භාවිත විය. පසු කාලීනව පූජාර්ථ මෙන්ම විනෝදාර්ථය ද පදනම් කරගත් බුද්ධ චරිතයේ විවිධ අවස්ථා සහ ලොවුතුරා බුදුවරුන් විසි හතර නමකගෙන් ගෞතම නමින් බුදුවීම සඳහා නියත විවරණ ලබා ගැනීම සිහිපත් කරමින් එම සූවිස්සක් බුදුන් වහන්සේලා උදෙසා මල් පහන්, දැහැත්, ගිලන්පස, බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය, පිරිකර, සුවඳ වර්ග ආදී නොයෙක් පූජාවන් කරමින් නෘත්‍ය, ගීත, වාදන සහිතව කරනු ලබන භක්ති ගීතමය පූජා විධි රටාවක එකතුවක් ලෙස සූවිසි විවරණ නෘත්‍ය පූජාව හැඳින්විය හැකි ය. නර්තන කලාව පිළිබඳව බොහෝ විද්වතුන් විවිධ විෂයක්ෂේත්‍ර යටතේ පර්යේෂණ සිදු කර ඇති නමුත් සූවිසි විවරණ නෘත්‍ය පූජාව පිළිබඳව පමණක් ගැඹුරු අධ්‍යයනයක් සිදු කර නොමැත. වර්තමානයේ සූවිසි විවරණ නර්තනයට ආවේනික ඇඳුම් පැලඳුම්, රංගභූමි අලංකරණය මෙන්ම නර්තනය, ගායනය, වාදනය ශෛලීන්ගේ විශේෂතා ගුරු මුෂ්ටි වශයෙන් පන්තේරු ගුරු පරම්පරා ආශ්‍රිතව පමණක් ව්‍යාප්තව පවතී. එකී නර්තන සම්ප්‍රදායට අයත් සූවිසි විවරණ නර්තනයේ දී සිදු කරනු ලබන පුදපූජා හා චත්පිළිවෙත් පිළිබඳව ද අධ්‍යයනය කිරීමට අපේක්ෂා කෙරේ. තවද සූවිසි විවරණ නෘත්‍ය පූජාව සඳහා භාවිත කරන මුද්‍රිත මෙන් ම අමුද්‍රිත කාව්‍ය සාහිත්‍යයක් ද පවතී. එම සාහිත්‍ය ඒකරාශී කිරීමත්, නර්තන සම්ප්‍රදාය ආරක්ෂා කිරීමත්, එම ශිල්ප ඥානය අනාගත පරපුරට දායාද කිරීමටත් මෙම පර්යේෂණය කාලෝචිත බව පෙන්වාදිය හැකි ය. මූලික පර්යේෂණ විධික්‍රම ඇසුරෙන් මූලාශ්‍රය පරිශීලනය, ප්‍රශ්නාවලි, සම්මුඛ සාකච්ඡා, සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ ආදියෙන් දත්ත එක්රැස් කර එම කරුණු විශ්ලේෂණයෙන් පර්යේෂණ ප්‍රතිඵල ඉදිරිපත් කිරීමට අපේක්ෂා කෙරේ.

මූල පද: පන්තේරුව, නර්තන ශෛලිය, ගායන ශෛලිය, වාදන ශෛලිය, නෘත්‍ය පූජාව

Pantheru Dance and Its Links to *Suwisi Viwarana* Nruthya *Pujawa*

K. K. Piyananda Rupasinghe

Faculty of Dance and Drama Arts, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
kkp.rupasinghe@gmail.com

In the investigation of Sri Lankan dance art, it is revealed in the exploration of literary and archeological factors that it has undergone a systematic evolution claiming a rich history. A Buddhist renaissance took place in Sri Lanka with the *Mahindagamana* in the third century BC. There, the course of the local culture was the reason for operating with an intellectual orientation. The *pantheru* dance related to the research and the *Suvisi Viwrana Nruthya Pujawa* Sacrifice is fully formed to fulfill social needs on a Buddhist basis. *Pantheruwa* was used as a percussion instrument for the Teva of *Kavikaramaduwa* held for Dalada at Sri Dalada Maliga, Kandy. In the later period, various occasions of the Buddha's character based on the *Pujartha* as well as *Vinodhartha*, and commemorating the receipt of definitive commentaries from the twenty-four *Lovutura* Buddhas for Buddhahood under the name of Gautama, various offerings such as flower lamps, incense sticks, incense sticks, medicines, perfumes, incense, etc. were done. *Suvisi Vivarana Nruthya Pujawa* can be called a collection of devotional lyrical offerings performed with dances, songs, and instruments. Many scholars have conducted research on the art of dance under various disciplines, but no in-depth study has been conducted on the *Suwisi Nruthya Pujawa*. At present, the characteristic costumes, stage decoration, dance, singing, and playing styles of *Suvisi Viwarana Nruthya Pujawa* are spread only through *Pantheru* guru generations such as Guru *Mushti*. It is also expected to study the offerings and rituals performed in the *Suwisi Viwarana Nruthya Pujawa* which belongs to that dance tradition. There is also printed as well as raw poetic literature used for the *Suvisi Viwarana Nruthya Pujawa*. It can be pointed out that this research is timely to collect the literature, protect the dance tradition, and pass on the knowledge to future generations. It is expected to collect data from source references, questionnaires, interviews, and participant observations.

Keywords: Dance Offering, Dance Style, *Pantheruwa*, Playing Style, Singing Style

දේශීය ශාන්තිකර්ම පද්ධතියෙහි ප්‍රතීයමාන යකුන් පිදීමේ සංකල්පය

ඒ. ඒ. සමන් ප්‍රියලාල්

නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
Samanpriyalal18@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාවේ භාවිතයෙහි පවතින ශාන්තිකර්ම ප්‍රාදේශීය ව්‍යාප්තිය අනුව උඩරට, පහතරට, සබරගමු යන සම්ප්‍රදාය වශයෙන් සම්මත වී නාමික ව්‍යවහාරයේ පවතී. අදෘශ්‍යමාන බලවේග උදෙසා පවත්වන පූර්වෝක්ත ශාන්තිකර්ම සඳහා මූලිකත්වය දරන පාර්ශවයන් ත්‍රිත්වයකි. පුද ලබා ගන්නා අදෘශ්‍යමාන පාර්ශවයන්, පුද ලබා ගැනීමට අනුග්‍රාහක දායකත්වය ලබා දී සෙත් ශාන්තිය අපේක්ෂා කරන ආතුර පාර්ශවය, අදෘශ්‍යමාන පාර්ශවය වෙත පුද පූජා පවත්වා ආතුර පාර්ශවයට සෙත් ශාන්තිය ලබා දෙන අතරමැදි ඇදුරු පාර්ශවය ඊට අයත් වේ. තම ජීවිතයේ සුබවිහරණය අපේක්ෂාවෙන් ශාන්තිකර්ම පැවැත්වීමට අනුගත වී සිටින ආතුර පාර්ශවය සිංහල බෞද්ධ ජන සමාජය යැයි කිවහොත් නිරවද්‍ය වේ. මොවුන් අතරෙහි ව්‍යාප්ත ව ඇති සංකීර්ණ පූජා ක්‍රමවේදයන් දේශීය ශාන්තිකර්ම වශයෙන් ශ්‍රී ලාංකේය සංස්කෘතියෙහි සම්මත වී තිබේ. දෙවියන්, යකුන්, ග්‍රහයින්, බහිරවයින් උදෙසා පවත්වන දේශීය ශාන්තිකර්ම වල පූජාර්හයට හෙවත් පිදීමට පාත්‍රවන යකුන් සහ දොළබිලි දී පලවා හරින යකුන්ගේ ස්වරූපය මෙන් ම ශාන්තිකර්ම පද්ධතියෙහි සහ ජන සමාජයේ යක් නාමයේ අර්ථය කුමන ආකාරයකින් විග්‍රහ වූයේ ද යන තත් ගැටලු විශධ කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අභිප්‍රාය වේ. ශාන්තිකර්ම හා දේවාල සාහිත්‍ය මෙන්ම කපු, ඇදුරු සාකච්ඡා මතවාද ඇසුරෙන් මිත්‍යා දෘෂ්ටික හෙවත් අල්පේශාක්‍ය දේව සංකල්පය හා සම්‍යක්දෘෂ්ටික හෙවත් මහේශාක්‍ය දේව සංකල්පය අර්ථකථනය කර පුදපූජා පවත්වන යකුන් සහ උක්ත දේව සංකල්ප අතර සහ සම්බන්ධය හා විෂමතා පෙන්වා දීම ද්විතීයික අරමුණයි. පහතරට ප්‍රදේශයේ ප්‍රචලිත යක්මඩු ශාන්තිකර්මය හා යකුන් පිදීම, උඩරට ප්‍රදේශයේ ප්‍රචලිත කොහොඹා යක් කංකාරිය සබරගමු ප්‍රදේශයේ ප්‍රචලිත යකුන් පිදීමේ ශාන්තිකර්මය සෘජුවම යකුන් පිදීම අරභයා හෙළ ජනයාගේ මුල් පරපුරේ පටන් පැවත එන ශාන්තිකර්ම ලෙස පර්යේෂණගත මූලාශ්‍ර අනුව සනාථ වේ. එසේ වුව ද සම්ප්‍රදාය ත්‍රිත්වයේ පවතින ශාන්තිකර්මවල ද යකුන් පිදීමේ ක්‍රමවේදය අන්තර්ගත බව ශාන්තිකර්ම සන්දර්භය අධ්‍යයනය කර තහවුරු කිරීමට මෙම පර්යේෂණය මගින් අපේක්ෂා කෙරේ. බෞද්ධ සාහිත්‍යයේ අන්තර්ගත තිස්තුන්කෝටියක් දෙවි දේවතාවුන් හා ඉන්දීය, දේශජ දෙවි දේවතාවුන් වන්දනය, ශාන්තිකර්ම පැවැත්වීම, ඔවුනට පින් දීම සිංහල ජන සමාජයේ සුලභ චාරිත්‍රයක් වුව ද යකුන් පිදීමේ චාරිත්‍ර ද දේව වන්දනයේ චාරිත්‍ර හා සුසමාහිතව පවත්වන පුදපූජා ක්‍රමවේදයන් මෙම පර්යේෂණය ආශ්‍රයෙන් හඳුනා ගැනීමට හැකි විය. ඒ අනුව යකුන් පිදීම පූර්ව හා පශ්චාද් යුග ආශ්‍රයෙන් සමාජ හර පද්ධතියට බල පෑ ආකාරය සමාජ විද්‍යාත්මක දෘෂ්ටිපථයෙහි අන්තර්ගත අනුභූතිය ආශ්‍රයෙන් විමසිය යුත්තකි.

මූල පද: යකුන්, පිදීම, සමාජ අනුභූතිය

The Visible Devil offering Concept in Local Rituals

A. A. Saman Priyalal

Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
samanpriyalal@gmail.com

Rituals hold a significant place in Sri Lankan traditions, specifically within the Up Country, Low Country, and Sabaragamuwa traditions, serving the purpose of pacifying unseen forces. These rituals involve three key participants: intangible forces (gods, devils, and planets), devotees, and the priest, known as the *aduraa*. Devotees or patients, referred to as *aathurayaa*, seek blessings from these intangible forces. The rituals encompass a complex system of offerings deeply rooted in Sinhalese Buddhist society. This research aims to explore the expulsion and offering of devils, shedding light on the significance and meaning behind the names of Yak, including Alpeshakya or Mithyadrushtika gods and Maheshakya or Samyakdrushtika gods. Devil offerings, such as the Kohomba Kankariya in the Up Country, Yak Maduwa in the Low Country, and Yakun Pideema in Sabaragamuwa, trace their origins to pre-eras. Occasionally, visible demons are sacrificed in these rituals, intertwining with local Shanthikarma practices. The Sinhalese Buddhist society exhibits a diverse worship culture encompassing thirty-three million gods, local deities, and even Indian gods, with devotees offering merits. This research delves into the exploration of both devil offerings and god worship, highlighting the striking similarities within Sinhalese Buddhist society. Through an investigation of pre and post eras, the research aims to analyze these rituals within the framework of social values in sociology, providing a comprehensive understanding of their evolution and significance.

Keywords: Devil Offering, Local Rituals, Social Affiliation

සංගීත අධ්‍යාපන ඉගෙනුම් ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් (විද්‍යායතන පිරිවෙන් ඇසුරෙන්)

උදය යටිවැල්ල

ශ්‍රී සුමංගල විද්‍යායතන පිරිවෙන, වලලියද්ද, එල්ලක්කල, ශ්‍රී ලංකාව
udayabandarayati@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාවේ සම්භාව්‍ය ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය වූයේ පිරිවෙනයි. මූලික පිරිවෙන, මහ පිරිවෙන හා පිරිවෙන් විද්‍යායතන නමින් එහි ප්‍රධාන අධ්‍යාපන ආයතන ත්‍රිත්වයකි. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ වර්තමානය වන විට පිරිවෙන් විද්‍යායතන 65 ක් ස්ථාපිත කොට ඇති අතර, ඉන් 52 ක සෞන්දර්ය විෂය කාණ්ඩය සඳහා පෙරදිග සංගීත විෂය ඉගැන්වීම සිදු කෙරෙයි. පිරිවෙන් විද්‍යායතන තුළ ක්‍රියාත්මක සංගීත විෂයට අදාළ විෂය මාලාව, ඇගයුම් ක්‍රියාවලිය, ශිෂ්‍ය සාධනය සහ ඉගෙනුම් - ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය නිරීක්ෂණය කිරීම සහ පිරිවෙන් විද්‍යායතයන්හි පවතින සංගීත විෂය සංවර්ධනය කළ හැකි විධික්‍රම සොයාබැලීම මෙකී පර්යේෂණ අරමුණු වෙයි. මෙය ගුණාත්මක පර්යේෂණයකි. එහි දී සිද්ධි අධ්‍යයන පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය උපයෝගි කර ගැනෙයි. අවශ්‍යතාව මත නියැදීම අනුව ගම්පහ දිස්ත්‍රිකයේ විද්‍යායතන පිරිවෙන් හතරක් සහ එහි 11 ශ්‍රේණිගත ශිෂ්‍යයින් 30 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත නියැදියක් සහ සංගීත විෂයභාර ආචාර්යවරු සිව්දෙනෙක් පර්යේෂණයෙහි අධ්‍යයන සංගහණය විය. දත්ත රැස් කිරීමේ උපකරණ ලෙස විධිමත් සහ අවිධිමත් සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ මෙහිදී යොදා ගැනිණ. ග්‍රන්ථ, සඟරා, කෝෂග්‍රන්ථ, විද්‍යුත් මූලාශ්‍රය පදනම් වූ විෂයානුබද්ධ දත්ත පරික්ෂාවේ දී පිරිවෙන් විද්‍යායතනයන්හි සංගීත අධ්‍යාපනය පිළිබඳ විධිමත් පර්යේෂණ මෙතෙක් සිදු කර නොමැති බව සාහිත්‍ය සමීක්ෂණයේ දී පෙනි ගියෙන් එකී පර්යේෂණ හිඩැස සම්පූර්ණ කරනු වස් මෙකී අධ්‍යයනය දායක වනු ඇත. දේශන, සාකච්ඡා, කණ්ඩායම්, පැවරුම්, ප්‍රදර්ශනාත්මක, අනුකරණාත්මක විධික්‍රම මෙන්ම එළිමහනේ දී කෙරෙන ශිෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් ද මෙහිලා දැකිය හැකි විය. පිරිවෙන් විද්‍යායතයන්හි පවතින සංගීත විෂය සංවර්ධනය කළ හැකි විධික්‍රම සොයාබැලීම මගින් විෂයානුබද්ධ මෙන් ම ආයතනික සංවර්ධනය උදෙසා මෙවැනි අධ්‍යයන දත්ත පිටිවහලක් බව පෙනී යන්නකි.

මූල පද: පිරිවෙන් විද්‍යායතන, සංගීත අධ්‍යාපනය, ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය, ගුණාත්මක පර්යේෂණ

An Exploratory Study of the Music Education Learning Process (From *Vidyathan Piriven*)

Udaya Yatiwella

Siri Sumangala Vidyayatanaya, Walaliyadda, Ellakkala, Sri Lanka
udayabandarayati@gmail.com

Pirivena was the classical national education institution of Sri Lanka. It has three main educational institutions; namely, Basic *Pirivena*, Maha *Pirivena* and *Vidyathan Pirivena*. Under the Ministry of Education, 65 educational institutes have been established at present, and 52 of them teach oriental music under the aesthetic subject category. The objectives of this research are to observe the curriculum, evaluation process, student achievement and learning teaching processes related to the music subject in *Piriven Vidyathans* and to find out ways to develop the music subject in *Piriven Vidyathans*. This is a qualitative research study and the case study research method is used. According to sampling based on the need, a sample size of 30 grade 11 students and four teachers in charge of music were the study participants. Formal and informal interviews and participant observation were used as data collection instruments. It was found in the literature survey that no formal research has been done on music education in *Piriven* universities during the subjective data examination based on books, magazines, encyclopedias, and electronic sources. This study will contribute to filling that research gap. Lectures, discussions, groups, assignments, demonstrative, simulation methods as well as student activities were used as data sources. It is evident that this kind of study is useful for the development of the subject as well as for institutional development by looking at the methods that can be used to develop the music subject in *Piriven Vidyathans*.

Keywords: Learning Teaching Process, Music Education, Qualitative Research, *Vidyathan Pirivena*

සංගීතය විෂයක් ලෙස සමාජගත කිරිමෙහිලා රූපවාහිනි මාධ්‍යයේ භූමිකාව

එදිරිවීර ගුණසේකර

නර්තන රංගකලා ඉතිහාස හා සිද්ධාන්ත අධ්‍යයනාංශය, නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
edirigunas@gmail.com

සංගීතය වූ කලී ඕනෑම සමාජයක පවතින්නා වූ අපූරු නිමැවුමකි. එය විශ්ව භාෂාවක් යැයි අර්ථ ගැන්වීම ද සර්ව සාධාරණ වේ.සංගීතය නම් වචනය නිර්මාණය වනුයේ "ගීත" යන වචනයට "සං" යන උපසර්ගය එක්වීමෙන් වන අතර, එහි අරුත මනා වූ ගායනය යන්නයි. විශ්වයේ මිනිසුන් මානසිකව සුවපත් කිරීමේ ශක්තියක් සංගීතයට පවතින අතර, සංගීතය ආධ්‍යාත්මික සුව කිරීමේ "විශ්වීය භාෂාව" බව හාවඩ් මහාචාර්යවරයකු වන හෙන්රි වැඩ්ස්වර්ත් ලෝන්ග්ෆෙලෝ (Henry Wadsworth Longfellow) පවසා තිබේ.මෙලෙස අර්ථගැන්වෙන සංගීතය ශ්‍රී ලංකාව තුළ විෂයක් ලෙස සමාජගත කිරීම කාලින අවශ්‍යතාවක් වන අතර,වර්තමානය වන විට ඒ සම්බන්ධයෙන් පුළුල් සමාජීය කතාබහක් මතුව තිබේ. සංගීතය විෂයක් ලෙස සමාජගත කිරිමෙහිලා රූපවාහිනි මාධ්‍ය භාවිත කළ හැක්කේ කෙසේද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව විය. පයේෂණයේ අරමුණ බවට පත්වූයේ සංගීතය විෂයක් ලෙස සමාජගත කිරිමෙහි ලා රූපවාහිනි මාධ්‍ය භාවිත කළ හැක්කේ කෙසේද යන්න අධ්‍යයනය කිරීමයි.සංගීතය විෂයක් ලෙස සමාජගත කිරීමෙහි ලා රූපවාහිනි මාධ්‍යයට සාධනීය හැකියාවක් පවතින බව පර්යේෂණයේ උපන්‍යාසය විය.දත්ත රැස්කිරීම සඳහා සම්මුඛ සාකච්ජා ක්‍රමවේදය භාවිත කළ අතර, එහිදී විද්වතුන් 10 දෙනෙකු ආශ්‍රයෙන් තොරතුරු ලබා ගැණින. “සංගීතය” රූපවාහිනි අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් තුළ වඩාත් ප්‍රචලිත කිරීම මඟින් එය විෂයක් ලෙස වඩාත් ධනාත්මක අයුරින් සමාජගත කළ හැකි බවත්, එය වැඩසටහන් ශානරයක් වන වාර්තාමය කලාත්මක වැඩසටහන් යටතේ ප්‍රවර්ධනය කිරීම යෝග්‍ය බවත් මෙම පයේෂණයේදී අනාවරණය විය.මහජනයාගේ රසාස්වාදය දියුණු කිරීම තුළ විෂයයක් ලෙස සංගීතය සමාජගත කළ හැකිය.එමෙන්ම ජනමාධ්‍ය මඟින් සංගීතය පිළිබඳව සමාජමය සංකථිකාවක් ඇති කළ හැකි ය.රූපවාහිනි සංගීත වැඩ සටහන් ඉදිරිපත් කරන ආකෘති නවතාවකට ලක් කිරීම ඉතා වැදගත්වේ.සංගීතමය සංස්කෘතියක් ඇති කිරීමේ හැකියාව ද ජනමාධ්‍ය සතුවන අතර,සංගීත කර්මාන්තය,ව්‍යාපාර ලෝකය සහ අධ්‍යයනය අතර,සම්බන්ධතාව වර්ධනය කිරීමේ හැකියාව ද ඊට පවතින බව පයේෂණයේදී අනාවරණය විය. එමෙන් ම සංගීත චිකිත්සාව සමාජ ස්වස්ථතාව සඳහා භාවිත කිරීමේ සාධනිය හැකියාවක් ද ජනමාධ්‍යයට පවතී. පයේෂණය අවසානයේ උපන්‍යාසය සනාථ කරමින් එළැඹි නිගමනය වූයේ සංගීතය විෂයක් ලෙස සමාජගත කිරීමෙහි ලා රූපවාහිනි මාධ්‍යයට සාධනීය හැකියාවක් පවතින බවයි. තවද මෙම පයේෂණය විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථීන්ට සහ ක්ෂේත්‍රයේ නියැලෙන්නන්ට මහෝපකාරි වන බව ද කිව යුතුම ය.

මූල පද: සංගීතය, රූපවාහිනි මාධ්‍යය,අධ්‍යාපනික,ජනමාධ්‍ය, සංගීත චිකිත්සාව

The Role of Television Media in Socializing Music as a Subject

Ediriweera Gunasekara

Department of History and Theory of the Dance and Drama, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
edirigunas@gmail.com

Music is a wonderful creation that exists in any society. It also means that it is a universal language. The word music is formed by joining the word "song" with the suffix "San", which means perfect singing. Henry Wadsworth Longfellow, a Harvard professor, has said that music has the power to heal people mentally in the universe, and music is the "Universal language" of spiritual healing. The socialization of music as a subject in Sri Lanka is a need of the hour, and now a wide social conversation has emerged regarding it. The purpose of the research is to study how television media can be used in socializing music as a subject. It was found that television media has a positive potential in socializing music as a subject. Ten scholars were interviewed to gather information and interviews were used to collect data. It was revealed in this research that by popularizing "music" in television educational programs, it can be socialized as a subject in a more positive way, and it is appropriate to promote it under documentary artistic programs as a program genre. Music can be socialized as a subject in the development of public entertainment. Also, mass media can create a social conversation about music. It is very important to innovate the models that present music programs on television. The research revealed that mass media has the ability to create a musical culture, and it also has the ability to develop the relationship between the music industry, the business world, and studies. Also, mass media has the potential to use music therapy for social security. At the end of the research, the conclusion was that there is a positive potential of television media in socializing music as a subject. It must be said that this research is very useful for university students and those engaged in the field.

Keywords: Educational, Mass Media, Music, Music Therapy, Television Media

උත්තර භාරතීය රාගධාරී ඛ්‍යාල් ගායනයේදී සහ සිංහල සරල ගීත ගායනයේදී කටහඬෙහි භාවිතය

රශ්මි සංගීතා

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
rashmisangeetha010@gmail.com

සාම්ප්‍රදායික ශිල්ප ක්‍රම සහ රාග නිර්ණායකයන්ගෙන් සැදුම්ලත්, සතත අභ්‍යාසය තුළින් සකසා ගත් කටහඬ භාවිතයෙන් ගයනු ලබන උත්තර භාරතීය රාගධාරී භාව සංගීතයේ භාවිත ප්‍රමුඛතම ගායන ශෛලියක් වන ඛ්‍යාල් ගායනය ශ්‍රී ලංකාව තුළ අනාදිමත් කලක පටන් ප්‍රචලිතව පවතී. රාගධාරී සංගීතය ඇසුරින් බිහි වූ නූර්ති ගීතයෙහි බලපෑමෙන් වර්ධනය වූ ශ්‍රී ලාංකේය සිංහල සරල ගීතය, වර්තමානයෙහි විවිධ ශෛලි සම්මිශ්‍රණයෙන් ශ්‍රී ලාංකේය අනන්‍යතාවයක් ගොඩනගා ගත් සරල ගායන ශෛලියක් ලෙස ප්‍රචලිතව පවතී. ඛ්‍යාල් ගායනය සහ සිංහල සරල ගීත ගායනය යනු එකිනෙකට වෙනස් වූ ශෛලීන් දෙකකි. ඛයාල් ගායනයේදී සහ සිංහල සරල ගීත ගායනයේදී කටහඬෙහි භාවිතාව පිළිබඳව පර්යේෂණාත්මක විග්‍රහයක් මෙහිදී සිදු කෙරේ. මෙම අධ්‍යයනය රාගධාරී සංගීතය හදෑරූ විද්‍යාර්ථීන් ඇසුරින් සිදු කරන ලදි.ගුණාත්මක ප්‍රපංච වේදයෙහි ලා ගැනෙන මෙම පර්යේෂණයට 1990 වසරේ සිට මේ දක්වා පුරා වසර තිස් තුනක් මුළුල්ලේ විද්‍යාර්ථීන් 10000 කට වැඩි සංඛ්‍යාවක් සමග කටයුතු කිරීමෙන් ලැබුණා වූ අත්දැකීම් මත මෙම අධ්‍යයන ප්‍රතිඵල ඉදිරිපත් කර ඇත. මෙම ශෛලි ද්විත්වය සඳහා කටහඬ භාවිතා කිරීම පිළිබඳව අනාවබෝධයෙන් කටයුතු කිරීමත් එමගින් මෙම ශෛලි ද්විත්වයට අනර්ථයක් සිදු වන බවත් පර්යේෂණ ප්‍රතිඵල මගින් අනාවරණය විය . රාගධාරි සංගීතයෙහි භාවිත ශිල්ප ක්‍රම නිවැරදි හඬ පුහුණුවක් තුළින් ප්‍රායෝගිකව භාවිතා කිරීම පිළිබඳව විද්‍යාර්ථීන් දැනුවත් කිරීමෙන් මෙම අනාවබෝධය දුරු කර ගැනීමට හැකි බව නිගමනය විය.ඒ තුළින් රාගධාරී ගායනයටත් සරල ගීත ගායනයටත් යොමු වන විද්‍යාර්ථීන්ට දැනුම සහ අවබෝධය ඇතිව කටහඬ භාවිතා කිරීමෙන් නිවැරදි ගායනාවන් ඉදිරිපත් කිරීමට හැකි වනු ඇත . මේ තුළින් මෙම ශෛලි ද්විත්වයට සිදුවන්නා වූ අනර්ථය මගහැර රසික ප්‍රජාවට උසස් වින්දනයක් ලබාගත හැකි බව පෙන්වා දෙනු ලැබේ. විශේෂයෙන් රාගධාරී සංගීතය හදාරන විද්‍යාර්ථීන් සහ සාමාන්‍ය ප්‍රජාව මෙම අනාවබෝධය පිළිබඳව දැනුවත් කිරීම, නිවැරදි හඬ භාවිතාවකින් ගායනාවන් ඉදිරිපත් කිරීමට පෙළඹවීම සහ අවශ්‍ය නිපුණතාව ලබාදීමේ අවශ්‍යතාව මෙමගින් ගම්‍ය වේ.

මුඛ්‍ය පද: රාගධාරී, ඛ්‍යාල්, උත්තර භාරතීය, සිංහල සරල ගීත, කටහඬ

Voice Production in Singing North Indian Khayal and Sinhala Songs

Rashmi Sangeetha

Department of North Indian Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
rashmisangeetha010@gmail.com

Khayal is a predominant style of singing in North Indian classical music, which consists of traditional techniques and raga criteria, sung using developed voices through constant practice. This style of singing has been popular in Sri Lanka since time immemorial. Sri Lankan Sinhala songs developed under the influence of *Noorthi* songs which were born from *raagadhaari* music and are popular today as a light singing style that has built a Sri Lankan identity blending with many other different music styles. Khayal and Sinhala songs are two distinct styles of singing. An experimental analysis is done here on the use of voice in singing Khayal and Sinhala songs. The research problem is that many students who study *Ragadhaari* music are unaware and incomprehensible of the use of voice for these 2 styles and thus cause harm to these 2 styles. The main aim and objective of this research is for the students who study *Ragadhaari* music and the general community to be made aware of this misunderstanding and motivate them to perform with the correct use of voice. The methodology is based on the qualitative phenomena which has been helped by the experience gained from working with more than 10000 students for a total of 33 years since 1990. The conclusion is that awareness about the practical use of techniques used in *Ragadhaari* music through proper voice training can remove this misconception.

Keywords: Khayal, North Indian, *Raagadhaari*, Sinhala Light Songs, Voice

සම්භාව්‍ය සංස්කෘත නාට්‍ය ශිල්පධර්ම හා පෙරදිග විචාර මූලධර්ම ඇසුරින් ලාංකේය ජන නාට්‍ය ඇගයීමේ යුක්ති යුක්ත බව: තෝරාගත් ජන නාට්‍ය ඇසුරින්

ජී. ආර්. එන්. විජයරත්න

ලලිත කලා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
noyelw@kln.ac.lk

මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාවේ අරමුණ ලාංකේය ජන නාට්‍ය ඇගයීිමේදී සම්භාව්‍ය සංස්කෘත නාට්‍ය ශිල්ප ධර්ම හා පෙරදිග විචාර මූලධර්ම කෙරෙහි නැඹුරුවක් දැක්වීම යුක්ති යුක්ත ද? යන්නත් ඒ සඳහා වෙනත් විකල්ප ප්‍රවේශයන් හඳුනා ගැනීමත් ය. දකුණු ආසියාතික රටවල ව්‍යාප්තව පවත්නා ගැමි නාට්‍ය සම්ප්‍රදායයන් භූගෝලීය හා සමාජ - සංස්කෘතික විවිධත්වයකින් යුතුය. භාරතීය ජන නාට්‍ය බහුතරයකට ප්‍රස්තුත මූලාශ්‍රය වන්නේ රාමායනය හා මහාභාරතය යන වීර කාව්‍යද්වයත් බෞද්ධ හා හින්දු සහ ජෛන ප්‍රභවයක් සහිත පුරාණ සාහිත්‍යය සහ ජාතක කතා සංග්‍රහයන්ය. ඒ ඇසුරින් කාව්‍ය, නාට්‍ය, සාහිත්‍ය ඇතුලු දෘශ්‍ය හා ප්‍රාසංගික කලා විශාල සංඛ්‍යාවක් රචනා වී ඇති අතර ඒවායෙහි තේමා හා වස්තු විෂය ද රාමායනය, මහාභාරතය හා සීලප්පදිකාරම් ආදී ග්‍රන්ථ ඇසුරෙන් සැකසී ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ සොකරි, කෝලම් හා නාඩගම් යන ගැමි නාටකයන්හි ප්‍රභවය වස්තු විෂය, තේමා හා ශිල්ප ධර්ම ආදිය ද භාරතීය ආභාසයකින් යුක්ත බව විද්වතුන්ගේ මතවාදයට ලක් වූවකි. එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රයන්ගේ පුරෝගාමීත්වයෙන් ඇරඹි ජන නාට්‍ය පර්යේෂණ හා නිර්මාණාත්මක කාර්ය මෙහි මූලාරම්භයයි. පසුකාලීන පර්යේෂකයින් ද එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රයන් ම අනුගමනය කළෝය. ඇතැම් පර්යේෂකයන් සුළුතරයක් නව මානයකින් යුතුව ජනවේදය ඇගයීමෙහි උත්සුක වූහ. එහිලා මානවවිද්‍යාව (Anthropology) පිළිබඳ විෂය ක්ෂේත්‍රයේ පුළුල් වීමත් සමගම එහි ප්‍රධාන තේමාවක් වූ අභිචාර විධි විෂයෙහි බෲස් කෆ්රර්, ගණනාථ ඔබේසේකර, තම්බයියා ආදී විද්වතුන්ගේ මානව විද්‍යා පර්යේෂණයන් ප්‍රමුඛ කොට සැලකේ. ඉන් අනතුරුව අස්පර්ශ සංස්කෘතික උරුමයන්ට අයත් ජන නාට්‍ය බහුමානීයව ඇගයීමෙහි ලා ප්‍රාමාණික අධ්‍යයනයක තවමත් සිදු වී නොමැති බව පූර්ව සාහිත්‍යමය විමර්ශනවලින් තහවුරු වේ. එමගින් නව්‍ය පර්යේණයකට ඉඩකඩ විවර වේ. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණුට තේමාවට අදාළ පර්යේෂණ ගැටළු විසඳාගැනීමට හැකිවන අයුරින් ගුණාත්මක හා ප්‍රමාණාත්මක අයුරින් ප්‍රාථමික, ද්විතීයික මූලාශ්‍ර අධ්‍යයනය, ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය හා දෙස් විදෙස් ජන නාට්‍ය නැරඹීම ඔස්සේ එක්රැස් කරගත් දත්ත හා තොරතුරු විශ්ලේෂණය කිරීම මෙහි පර්යේෂණ විධික්‍රමයයි. එහෙයින් දේශීය ජනනාට්‍ය පර්යේෂකයන්ට මෙමගින් පුළුල් ශාස්ත්‍රීය අවකාශයක් නිර්මාණය වේ. ජනශ්‍රැති ගතිකය. ඒවා ඇගයීම නිර්ණායකයන් මතම පදනම් නොවී ජන නාට්‍යයන්ට ආවේණික වූ බහුවිධ අවකාශයන් ද නූතන දාර්ශනික මානයන් ද හරහා උචිත ඇගයුම් ක්‍රමයන් සකසා ගත යුතු බව මින් නිගමනය කෙරේ.

මූල පද: සංස්කෘත නාට්‍ය, පෙරදිග විචාර මූලධර්ම, ලාංකේය ගැමි නාට්‍ය, මානවවිද්‍යා පර්යේෂණ, ජනවේදය

The Legitimacy of Evaluating Folk Drama by basing it on Classical Sanskrit Drama and on Eastern Principles of Critical Theory: A Study Based on Selected Sri Lankan Folk Drama

G. R. N. Wijayarathna

Department of Fine Arts, Faculty of Humanities University of Kelaniya, Sri Lanka
noyelw@kln.ac.lk

The primary purpose of this research paper is to identify whether the evaluation of the abilities of the Sri Lankan folk drama subject in accordance with classical Sanskrit drama arts and Eastern critical principles is rational? Is it possible to deeply understand the socio-cultural, economic and political context and theatrical characteristics of ethno-drama through them? The study expects to find out whether there are other alternative evaluation approaches for that. Folk Drama traditions prevalent in South Asian countries are geographically and socio-culturally diverse. The source of most of those folk dramas is the epics Ramayana and Mahabharata, and ancient literature and Jataka stories of Buddhist, Hindu and Jain origin. A large number of visual and performing arts including poetry, drama, literature and visual arts have been composed based on those creations. Also, their themes and subjects are based on books like Ramayana, Mahabharata and *Seelappadikaram*. It is accepted by some scholars that the origin, subject matter, themes and art forms of folk dramas like *Sokari*, Kolam and *Nadagam* in Sri Lanka are also influenced by Bharat. This matter was strongly highlighted in the fields of Sri Lankan folk drama and folk rituals by John Callaway. This is due to the folk theatre research studies and creative works pioneered by Ediriveera Sarachchandra. Later, many local and foreign scholars contributed a wealth of valuable knowledge through their research studies and some researchers followed Ediriveera Sarachchandra himself. Another group was interested in evaluating ethnography with a new dimension. Along with the expansion of the field of anthropology, the anthropological research studies of scholars such as Bruce Kafrer, Gananatha Obeysekera, Thambaiya, etc., are considered very important. However, previously done literature research studies say that there is still room for an authentic study in multidimensional evaluation of folk dramas belonging to the intangible cultural heritage. Accordingly, this research method is to analyze the data and information collected through primary and secondary sources and field studies and through watching folk dramas qualitatively and quantitatively, focusing on the research problem related to the main objectives and theme of this research. As a result of this study, a wide academic space is created for local folk drama researchers. It is also concluded that the dynamics of the folklore should not be evaluated based on the criteria but rather through modern philosophical dimensions that are inherent to it.

Keywords: Anthropological Researches, Ethnography, Oriental Principles of Criticism, Sanskrit Drama, Sri Lankan Folk Drama

උඩරට නර්තනයෙහි ප්‍රතීයමාන නර්තන ප්‍රභේද සහ එහි විශේෂතා

ටී. එම්. එල් ඒ. බී. තෙන්නකෝන්

නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
lakachira@gmail.com

ශ්‍රී ලාංකේය නර්තනය උඩරට, පහතරට සහ සබරගමු වශයෙන් සාම්ප්‍රදායත්‍රයක් වෙන්කොට හඳුනා ගත හැකි ය. උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායයේ සත්කෝරළය, සතර කෝරළය, මහනුවර ලෙස ගුරුකුල අනන්‍යතා පවතී. මෙහිදී පර්යේෂණයට බඳුන් කරන්නාවූ උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායෙහි විවිධ වූ අවශ්‍යතා මත ගොඩනැගී ඇති උප නර්තන ප්‍රභේද ශෛලීන් පවතින අතර එහි විශේෂතා සහ අනන්‍ය ලක්ෂණ රාශියක් පවතී. එහි භාවිත රංග වස්ත්‍රාභරණ, අංගහාර, ගායන, වාදන සහ පවත්වන ස්ථාන යන සාධක එකිනෙකට සමාන මෙන් ම අසමාන ලක්ෂණයන් ගෙන් ද යුක්ත ය. මෙම සාධක අනුව නර්තනයේ ස්වභාවයෙහි වෙනස්කම් ශෛලීන් ලෙස නිර්මාණය වී පවතී. මෙම ශෛලීන්හි වෙන් වශයෙන් හඳුනාගත හැකි විශේෂ ලක්ෂණ සහ අනන්‍යතාවන් විශ්ලේෂණාත්මකව නිවැරදි ලෙස අධ්‍යයනය නොකොට අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රයෙහි ඉගැන්වීම් හා ප්‍රාසංගික ක්ෂෙත්‍රයන් ඉදිරිපත් කිරීම ගැටලුවකි. එමගින් උඩරට නර්තනයෙහි භාවිත නර්තන ශෛලිවලට අදාළ විවිධත්වයන් සහ අනන්‍ය ලක්ෂණයන් ගුණාත්මක බවින් උසස් සහ රසඥතාවයෙන් උසස් අවබෝධයෙන් යුක්තව භාවිතයේ යෙදවීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ විය. මෙතෙක් මෙම විශේෂතා පිළිබඳව නිවැරදි සහ නිරවුල් අවබෝධය සඳහා විශ්ලේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක් සිදුවී නොමැත. මෙම පර්යේෂණය එම ගැටලුව නිරාකරණය කිරීම සඳහා අභිප්‍රේරණයක් වනු ඇත. මෙම පර්යේෂණය පුස්තකාල පරිශීලනය, ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, සම්මුඛ සාකච්ඡා යන ක්‍රමවේද ඔස්සේ සිදු කරන ලදි. පර්යේෂණයේ දී ප්‍රත්‍යක්ෂ වූයේ උඩරට නර්තනය ගායන වාදන නර්තන හා රංගවස්ත්‍රාභරණ වෙන් වශයෙන් පවතින බවත් එකිනෙකට සමාසම ලක්ෂණ සහ අනන්‍ය ලක්ෂණ ද පවතින බවත් ය. පර්යේෂණ ප්‍රත්‍යක්ෂය වන්නේ උඩරට නර්තනයෙහි ප්‍රතීයමාන නර්තන ප්‍රභේධ ශෛලීන් ලෙස වෙන්කොට හඳුනාගත හැකිය යන්නය. මෙම ශෛලීන් වෙන් වශයෙන් හඳුනා ගත හැකි විශේෂ ලක්ෂණ සහ අනන්‍යතා විශ්ලේෂණාත්මකව නිවැරදි ලෙස අධ්‍යයනය කොට අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රවල ඉගැන්වීම් සහ ප්‍රාසංගික ක්ෂේත්‍රවල ඉදිරිපත් කිරීම් සිදු කළ යුතු බවත් ය. ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රධාන නර්තන සම්ප්‍රදායක් වන උඩරට නර්තනයෙහි පවතින මෙම වටිනාකම් ගුණාත්මක බවින් යුක්තව රැක ගනිමින් පර්යේෂණාත්මක මුහුණුවරින් හඳුනා ගෙන වර්තමානයට දායාද කිරීම අරමුණ වේ.

මූල පද: උඩරට නර්තනය, නර්තන ශෛලීන්, අංගහාර, රංගවස්ත්‍රාභරණ, ගායන

Dance Styles of Kandyan Dance and Its Specialties

T. M. L. B. Tennakoon

Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
lakachira@gmail.com

Sri Lankan dance can be divided into Kandyan, Low country, and *Sabaragamuwa* traditions. There are *gurukula* identities in the Kandyan dance tradition as *Satkoralaya, Satara Koralaya*, and Kandy. Here, there are sub-types of dance styles that are built on different requirements of the Kandyan dance tradition that are being researched, and there are many specialties and unique characteristics. Its use of dance costumes, *angahara,* singing, instruments, and venues have similarities and differences. According to these factors, differences in dance have been created as styles. It is a problem to present teaching and performance fields in academia without an analytically accurate study of the salient features and identities of these styles. Thus, this research aimed to guide the use of the diversity and unique characteristics of the dance styles used in Kandyan dance. So far there has been no analytical study to ibtain an accurate and clear understanding of these particularities. This research was conducted through the methods of library reference, field study, and interviews. In the research, it was revealed that Kandyan dance, singing, playing, dancing, and costumes have unique features. The research reveals that different dance styles can be distinguished in Kandyan dance. The distinguishing features and identities of these styles should be analytically and accurately studied and presented in the teaching and performance related areas of this field. The significance of this is that these values existing in Kandyan dance, which is a major dance tradition in Sri Lanka, can be qualitatively and experimentally identified and bequeathed to the present.

Keywords: *Angahara*, Dance Costumes, Dance Style, Kandyan Dance, Singing

ලාංකේය දෙමළ භාෂිත සිනමා සංස්කෘතියේ අවවර්ධනය : දෘෂ්ටිවාදී කියැවීමක්

ජී.ආර්. එන්.විජයරත්න

ලලිත කලා අධ්‍යයන අංශය, මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
noyelw@kln.ac.lk

මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාවේ අරමුණ ලාංකේය කතා නාද සිනමාවේ මුල් අවධියේ සිට 2009 දක්වා ලාංකේය දෙමළ භාෂිත සිනමාවේ අවවර්ධනය පිළිබඳ දෘෂ්ටිවාදී කියැවීමකි. ලාංකේය සිනමාවේ ආරම්භක අවධියේ සිට ම සිංහල භාෂිත සිනමාවක් වෙනුවෙන් මැදිහත් වන්නේ දකුණු ඉන්දීය දෙමළ සිනමා නිෂ්පාදකවරු ය. දේශීය දෙමළ භාෂීය සිනමාවේ මුල් අවධිය 50 දශකයෙන් ආරම්භ වී 70 දශකයේ එහි වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරයි. එහෙත් 80 දශකයේ සමස්ත දෙමළ සමාජයට ම මහත් ව්‍යසනයක් ඇති කරමින් දෙමළ සිනමා අධ්‍යක්ෂකවරයෙකු ද මරා දමනු ලැබූ අතර, දෙමළ සිනමා ව්‍යාපාරකයින්ගේ සිනමා ශාලා පවා ජාතිවාදී ගින්නට හසුවූයේ ය. දෙමළ සිනමාකරුවන් රැසක් ද රට හැර ගියේ ය. 1983 ක`ළු ජූලියට පසු නැවත දමිළ සිනමා පටයක් නිර්මාණය වන්නේ 1993 දීය. එතැන් පටන් ජනවාර්ගික යුද්ධය හමුවේ 2009 දක්වා දෙමළ සිනමාවක් තිබුනේ නම් ඒ විමුක්ති කොටි සංවිධානය විසින් පවත්වා ගෙනගිය සිනමාවකි. අනතුරුව 2002 සටන් විරාම ගිවිසුම හේතුවෙන් වන්නියට පමණක් සීමාවූ මිනි සිනමා ප්‍රදර්ශන අවකාශයක් පැවතුනි. මේ වකවානුවේ ම දෙමළ භාෂිත කෙටි චිත්‍රපට රැල්ලක් ද බිහි විය. අනතුරුව එළඹෙන්නේ පශ්චාත් සංග්‍රාමික ලාංකේය දෙමළ සිනමාවකි. ඒ 2009 න් පසු 30 වසරක කුරිරු යුද්ධයේ නිමාවත් සමඟය. Ideology යනු සිංහලෙන් දෘෂ්ටිවාදය, මතවාදය යන්නයි. එය සෑම විෂය ක්ෂේත්‍රයක් සමඟම අවියෝජනීයව බැදුණු සංකල්පයකි. ලුවී අල්තුසර්ට අනුව දෘෂ්ටිවාදයේ දේශපාලනයට දෘෂ්ටිවාදී රාජ්‍ය උපකරණ යන අදහසින් මඟහැර යා නොහැකිය. දෘෂ්ටිවාදයේ පළමු ස්වරූපය මර්ධනයයි. දෙවැන්න ආධිපත්‍යයි. ඒ අනුව මෙමගින් විමසුමට ලක් කරන්නේ දෙමළ සිනමාවේ රූප භාෂාවේ තාක්ෂණික පැතිකඩින් ඔබ්බට ගිය ලාංකේය දෙමළ ඇතුළු භාෂීය සිනමාවේ අවවර්ධනයට බලපෑ හැරවුම් ලක්ෂය ය. එනම් 1956 බලයට පත් රජය සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව බවට පත්කිරීමේ සිට 30 වසරක කුරිරු යුද්ධයක් දක්වා ඇතිවූ ව්‍යසනයන්ගෙන් දමිළ සිනමා සංස්කෘතියට ඇති කළ බලපෑම දෘෂ්ටිවාදීව කියැවීමකි. එවැනි කියවීමක් ලාංකේය සිනමා සන්දර්භය තුළ තවමත් පුළුල්ව සාකච්ඡාවට ලක්වී නොමැති හෙයින් එවැනි අධ්‍යයනයක් ලාංකේය දෙමළ සිනමා සංස්කෘතියේ ගැඹුර වටහා ගැනිමට ඉතා වැදගත් වේ. මෙහි පර්යේෂණ විධික්‍රමය වනුයේ ප්‍රාථමික, හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ඇසුරින් තොරතුරු හා දත්ත එක්රැස් කරගැනීමත් විවිධ විද්වතුන් හා ක්ෂේත්‍රයට සම්බන්ධ පිරිස් සමඟ සාකච්ඡා හා අන්තර්ජාල මඟින් ලබාගත් තොරතුරද ඇතැම් චිත්‍රපට යම් ප්‍රමාණයක් හෝ නැරඹීමයි. එම දත්ත විශ්ලේෂණය කොට පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන තේමාව හා ගැටළුව අදාළ දෘෂ්ටිවාදී කියවීම ඇතුළු සමස්ත අධ්‍යයනයෙන් ලබාගත් ප්‍රතිඵල, නිගමන හා යෝජනා ද සමාලෝචනයට ලක් කෙරේ.

මූල පද: දෙමළ සිනමාව, ලාංකේය දෙමළ භාෂිත සිනමාව, දේශීය සිනමා සන්දර්භය, දෘෂ්ටිවාදී කියවීම, ජනවාර්ගික යුද්ධය

An Ideological Reading of the Deterioration of Tamil-Language Films in Sri Lankan Cinema Culture

G. R. N. Wijayarathna

Department of Fine Arts, Faculty of Humanities, University of Kelaniya, Sri Lanka
noyelw@kln.ac.lk

The purpose of this research paper is to coduct an ideological reading regarding the deterioration of Sri Lankan Tamil language cinema from the early stages of Sri Lankan sound cinema to 2009. South Indian Tamil film producers have been influencing Sinhala-language cinema since the beginning of Sri Lankan cinema. The early stage of domestic Tamil language cinema started in the 50s and showed its growth in the 70s. However, in the 80s, a great disaster impacted the entire Tamil society, a Tamil film director was also killed, and even the theaters of Tamil film entrepreneurs were caught in the fire of racism. Many Tamil filmmakers left the country. After the Black July of 1983, a Tamil film was made again only in 1993. Since then, in the face of the ethnic war, if there was a Tamil cinema until 2009, it was a cinema maintained by the Liberation Tigers of Tamil Elam. Then, due to the 2002 ceasefire agreement, there was a mini cinema exhibition space restricted to only Vanni. A wave of Tamil-language short films also emerged during this period. Next, comes a post-war Sri Lankan Tamil cinema. It was after 2009 with the end of 30 years of brutal war. Ideology is a concept inextricably linked with every subject area. According to Louis Althusser, the politics of ideology cannot escape from the idea of ideological state apparatus. The first form of ideology is repression. The second is dominance. According to this, the turning points that affected the development of Sri Lankan Tamil language cinema beyond the technical aspects of Tamil cinema's visual language are reviewed. It is an ideological reading of the impact on Tamil cinema culture from making Sinhala the official language by the government that came to power in 1956 and to the disasters that took place during the brutal 30-year war. As such, a reading has not yet been widely studied in the context of Sri Lankan cinema, and such a study is very important to understand the depth of Sri Lankan Tamil cinema culture. The data were collected from primary and secondary sources, such as, discussions with various academics and people related to the field, and information obtained from the Internet and by watching certain movies. The data are analyzed and the results, conclusions and suggestions obtained from the overall study, including the ideological reading related to the main theme and problem of the research, are also reviewed.

Keywords: Ethnic War, Sri Lankan Tamil-Language Cinema, Tamil Cinema, Ideological Reading, Local Cinema Context

උතුරු ඉන්දියානු සම්භාව්‍ය සංගීතයේ රාගංග වර්ගීකරණය සහ එහි වර්තමාන භාවිතය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

යූ. ඩබ්. ඒ. සිතාරා මධුෂාණි

සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
sitharadream@gmail.com

මෙම පර්යේෂණයෙන් උතුරු ඉන්දියානු සම්භාව්‍ය සංගීතයේ රාගංග වර්ගීකරණය සහ එහි වර්තමාන භාවිතය පිළිබඳ විමසා බලයි. හින්දුස්ථානි සංගීත පද්ධතියේ රාග සංකල්පයට ප්‍රමුඛ තැනක් හිමිවේ. එයිනුත් රාග වර්ගීකරණයේ දී නාරායන් මොරේෂ්වර් ඛරේ පඬිතුමා හඳුන්වා දුන් රාගාංග පද්ධතිය සුවිශේෂී වේ. ඒ අනුව උත්තර භාරතයේ ප්‍රචලිතව භාවිතා වන රාගාංගයන් පසළොසක් (15) ක් පිළිබඳව විශේෂ අවධානය යොමු කරයි. එම රාගාංග 15 ට අදාළව වර්ගීකරණය කළ නොහැකි රාග ඇති බැවින් එම රාගයන් ට අදාළව රාගාංග බොහෝමයක් නිර්මාණය කළ හැකි අතර එම නවමු රාගංගයන්ට අංග යැයි නොපවසා ලක්ෂණ ලෙස නිර්වචනය කොට භාවිතා වන්නේ ඇයිද යන්න සොයා බැලීම මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. එබැවින් හින්දුස්ථානි සංගීතය හදාරන ආධුනිකයන්ට රාගයක් ගායනය හෝ වාදනය කිරීමේදී ඇතිවන ප්‍රායෝගික ගැටළු අවම කරමින් අදාළ රාගය පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයක් ඇතිකර ගැනීමට මෙම රාගාංග බොහෝ සෙයින් වැදගත් වේ. මෙම විග්‍රහයේ දී රාග සංකල්පයේ ක්‍රමික විකාශනය පද්ධති හතරක් ඔස්සේ දිග හැරෙන බැවින් එයින් රාගාංග පද්ධතියේ බිහිවීමත් එය වර්තමාන භාවිතය තුල ඇතිවූ විපර්යාසයෙන් පැන නගින ගැටලු පිළිබඳවත් විචාරයක යෙදීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වේ. මේ සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිතා කළ අතර ඒ සඳහා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ලෙස පොත්පත්, ලිපි ලේඛන, සම්මුඛ සාකච්ඡා, අන්තර්ජාලය ඇසුරින් දත්ත එක්රැස් කෙරිණි. ඒ අනුව බසන්ත් බහාර් රාගය ගත්විට බසන්ත් සහ බහාර් අංග දෙකම තබේ. එනමුත් ඒ අංග දෙකම භාවිතයේ නොමැත. බහාර් සංගති සමග හැදුනු රාග වල බහාර් ලක්ෂණ තිබේ යයි සැලකිය හැක. ප්‍රධාන රාගංගයක් ලෙස බහාර් අංගය ගත නො හැක. බහාර් හැදෙනුයේ කාෆි ථාථයෙනි. බහාර්වල කානඩා අංග මෙන් ම කාෆි අංග ද තිබේ. නමුත් ප්‍රබලව ඇත්තේ කානඩා අංග ය. බහාර් අංගයක් තිබේ නම් එය ප්‍රධාන ලෙස ස්වර ඛණ්ඩයක් පෙන්විය යුතුය. පූර්වි වල ශුද්ධ 'ම', තීව්‍ර 'ම' දෙකම යෙදුණම එය ලලිත් අංගයක් බව මතයක් පවතියි. මාර්වා ථාථගත රාග වල ශුද්ධ මධ්‍යමය නො යෙදේ. පූර්වි ථාථගත සමහර රාග වල ශුද්ධ 'ම' විවාදි ස්වරයක් ලෙස යොදා ගනී. පුරියාධනාශ්‍රී වල එලෙස නොයෙදේ. එනිසා එය පූර්වි අංගයක් නොව ලලිත් අංගයක් ලෙස පැවසීම වඩා උචිත ය. බසන්ත්වල ද එලෙසම ය. පූර්වි ථාථගත රාගයකි. නමුත් බසන්ත්වල ද ශුද්ධ 'ම' යෙදේ. එය යෙදෙනුයේ 'සම,මමමග' තැන පමණි. එබැවින් එය බසන්ත් අංගයක් ලෙස පැවසීම උචිත බව මෙයින් නිගමනය කළ හැකි ය.

මූල පද: රාග සංකල්පයේ ක්‍රමික විකාශනය, නාරායන් මොරේෂ්වර් ඛරේ, රාගාංග පද්ධතිය, බසන්ත් බහාර් රාගය

A Study of *Raganga* Classification and Its Current Practice in North Indian Classical Music

U. W. A. Sithara Madushani

Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
sitharadream@gmail.com

This research examines the *Raganga* classification and its current practice in North Indian classical music. In the Hindustani music system, the concept of raga has a central role. The *Raganga* system, introduced by Narayan Moreshwar Khare, is also unique in the classification of ragas. Accordingly, special attention is paid to the 15 main *ragangas* popularly used in Uttara Bharat. Since there are ragas that cannot be classified, concerning those 15 *ragangas*, many *ragangas* can be created to those ragas. The research problem here is to find out why the new *ragangas* are defined and used as characteristics instead of being called Angas. Hence, these *ragangas* are very important for beginners of Hindustani music to have a deep understanding of the respective raga while reducing the problems in singing or playing a raga. In this analysis, the systematic evolution of the raga concept unfolds through 4 systems, so the primary purpose of this research is to investigate the emergence of the *raganga* system and the problems arising from the changes in its current use. Qualitative research method was used for this purpose and data were collected from books, documents, interviews and the internet as a secondary source. Accordingly, Basant Bahar Raga has both *basant* and *bahar angas*. However, both these *angas* are not in use. Ragas formed with *bahar sangati* can be considered to have *bahar* characteristics. Bahar aspect cannot be taken as the main *raganga*. Bahar is based on Kafi *Thaata*. Bahar has *Kaanada angas* as well as Kafi *angas* although the *Kaanada angas* are strong. If there is a *bahar anga,* it should show a part of swara. There is an opinion that when both *shudda* 'ma' and teevra 'ma' are used in Purvi, it is a Lalit *anga*. Shuddha 'ma' is not used in Ragas based on Marva *Thata*. In some ragas based on Purvi *Thata*, Shuddha 'ma' is used as a *vivadi swara*. This is not the case in *Puriyadhanashri*. Hence, it is more appropriate to say it is not a Purvi Anga but a Lalit Anga. This is the same in *Basanth*. It is also Raga based on Purvi *Thata* however in Basant also shudda 'ma' is used. It is used only in place of "SM, M'MG". Hence it can be concluded that it is appropriate to call it a Basant Anga.

Keywords: Basant Bahar Raga, Narayan Moreshwar Khare, *Raganga* System, Systematic Evolution of the Raga

උඩරට කාන්තා නර්තන ආකෘතියේ ස්ත්‍රී පුරුෂ අනන්‍යතාව පිළිබඳ සංඥාර්ථවේදී අධ්‍යයනයක්

සරන්‍යා සතරසිංහ

උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය, නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
saranyasatharasingha99@gmail.com

උඩරට නර්තනයේ කාන්තා නර්තන ආකෘතිය කාලීනව විවිධ සමාජ සංදර්භයන් හි වඩාත් ප්‍රබලව ඉස්මතු වූවකි. සෞන්දර්යාත්මක ආකර්ෂණයෙන් ඔබ්බට, මෙම කාන්තා නර්තන ආකෘතිය ශ්‍රී ලාංකේය සංස්කෘතියෙ හි ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයේ නියෝජනය සංඥාර්ථවේදී ප්‍රවේශයකින් අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණයි. සංඥාර්ථවේදය යනු "මතුපිට සංඥා මඟින් ගොඩනැඟෙන යථාර්ථය න්‍යායිකව, විද්‍යාත්මකව හා ශාස්ත්‍රීයව විශ්ලේෂණය කරගැනීම සඳහා අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය, ක්‍රම ශිල්ප, විධික්‍රම සම්පාදනය කර ගැනීමේ විද්‍යාවයි." උඩරට කාන්තා නර්තනය බොහෝ විට ශ්‍රී ලාංකේය ජනප්‍රවාද සහ මිත්‍යා කථා වලින් උකහා ගත් ආඛ්‍යාන ඇතුළත් වේ. මෙම කතාන්දර සංකේතාත්මක චලනයන් සහ අභිනයන් හරහා නර්තනය මඟින් ප්‍රකාශනයේ යෙදේ. පුරුෂ මූලිකව ගොඩනැගුණු උඩරට නර්තනයේ ස්ත්‍රී ආකෘතියේ නියෝජනය භාෂාවක් ලෙස එය ක්‍රියාත්මක වීමේදී සංකේතාත්මකව හැඩගස්වා ඇත්තේ කෙසේද? යන්න මෙම පර්යේෂණයට මුල් වූ ගැටලුවයි. මෙම පර්යේෂණය විස්තරාත්මක පර්යේෂණයක් ලෙස මෙහෙයවන අතර ගුණාත්මක පරේය්ෂණ ක්‍රමවේදය අනුගමනය කෙරේ. දත්ත රැස්කිරීම සඳහා ලිඛිත මූලාශ්‍රය යටතේ ප්‍රාථමික සහ ද්විතියික මූලාශ්‍රය ද අලිඛිත මූලාශ්‍ර' යටතේ සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ නිරීක්ෂණද යොදා ගන්නා අතර ෆර්ඩිනෑන්ඩ් ඩි සොසූර් (Ferdinand de Saussure) ගේ සංඥාර්ථවේදයේ එන ද්වීධාකරණ ප්‍රවේශයෙන් දත්ත අර්ථකථනය කෙරේ. උඩරට නර්තන ස්ත්‍රී රංග ආකෘතිය යන මූලික පයීතයෙ හි සාම්ප්‍රදායික පිළිගැනීම, සමාජ ආකල්ප, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, ප්‍රාසංගික ගුණය ආදී විවිධ අර්ථකථන ගණනාවන් සංඥාකරණය කෙරෙන බව විශ්ලේෂණය කළ හැකි ය. ඒවා සංඥාර්ථවේදී ලෙස සංඥා අතර ඇති සම්බන්ධතා හා ඒවා මඟින් ප්‍රතිනියෝජනය වන්නේ කෙසේද යන්න විශ්ලේෂණය කළ හැකි ය. ඒ අනුව උඩරට ස්ත්‍රී නර්තනය යමක් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින සංඥා මාධ්‍යයෙන් සිදු කරන භාෂාවක් ලෙස අර්ථකථනය කළ හැකි ය.

මූල පද: උඩරට නර්තනය,ස්ත්‍රී නර්තන ආකෘතිය, සංඥාර්ථවේදය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, ද්වීධාකරණ ප්‍රවේශය

A Semiotic Study of Gender Identity in Kandyan Women's Dance Form

Saranya Satharasinghe

Department of Kandyan Dance, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka

saranyasatharasingha99@gmail.com

The female dance form of Kandyan Dance has emerged more strongly in various social contexts over time. Beyond the aesthetic appeal, the primary purpose of this research is to study the representation of male and female sociality in Sri Lankan culture through a semiotic approach. Semiotics is "the science of preparing the necessary materials, techniques, and methods to theoretically, scientifically, and academically analyze the reality formed by surface signs." Kandyan women's dance often incorporates narratives drawn from Sri Lankan folklore and mythology. These stories are expressed through dance via symbolic movements and gestures. How is the representation of the feminine form done in Kandyan dance which is created primarily by men, and shaped symbolically in its operation as a language? This was the original question of this study. This research is conducted as descriptive research and the qualitative research methodology is followed. To collect data, primary and secondary sources are used under the written source and interviews and observations under the unwritten source, and data are interpreted with the binary approach of Ferdinand de Saussure's semiotics. It can be analyzed that several different interpretations such as traditional acceptance, social attitudes, feminine sociability, performance qualities etc. are signaled in the basic text of the Kandyan dance female form. The relationships between signs and how they are represented can be analyzed semiotically. Accordingly, Kandyan dance can be interpreted as a language that stands for something through the medium of signs.

Keywords: Binary Approach, Female Dance Form, Gender, Kandyan Dance, Semiotics

සිංහල ජන නාදමාලාවන්හි ස්වර පරාසය වර්ධනය කර ගැනීමෙහිලා විවිධ සංගීතඥයින් විසින් අනුගමනය කළ ක්‍රමවේද පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් (තෝරාගත් සංගීතඥයින් තිදෙනෙක් ඇසුරින්)

ගයාන් ජයසිංහ

සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
gayan7711@gmail.com

සිංහල ජන නාදමාලා ඇසුරු කොට ගනිමින් සංගීත කෘති නිර්මාණකරණයෙහි ඇරඹුම 1940, 50 දශක තෙක් අතීතයට විහිදෙන අතර උක්ත සංකල්පය හා නිර්මාණ කාර්යය හුදෙක් ආකස්මිකව ප්‍රාදූර්භූත වූවක් නොව එය යම් සමාජ සංස්කෘතික අවශ්‍යතාවක් මත සිදු කළ කාර්යයක් බව හඳුනාගත හැකි ය. මෙම අවශ්‍යතාවය සපුරාලනු වස් සංගීතඥයන් බොහොමයකගේ දායකත්වය සැලසුණු බව ද සඳහන් කළ හැකි ය. සාහිත්‍ය විශ්ලේෂණයට අනුව සිංහල ජන නාදමාලා බොහොමයක් නිර්මාණය වී ඇත්තේ පටු ස්වර පරාසයක් තුළ ය. සිංහල ජන නාදමාලා මූලාශ්‍රය කොටගෙන සංගීතාංග නිර්මාණකරණයෙහි යෙදුණු සංගීතඥයින් ස්වකීය නිර්මාණ කාර්යයෙහි දී ජන නාදමාලාවන්හි පටු ස්වර පරාසය පුළුල් ස්වර පරාසයක් දක්වා විස්තාරණය කර ගත්තේ කෙසේ ද යන්න මෙම පර්යේෂණයෙහි ගැටලුව වේ. මෙම කාර්යයෙහි යෙදුණු ඇතැම් සංගීතඥයින් ස්වකීය ප්‍රතිභා ශක්තිය භාවිතයෙන් ජන නාද මාලාවන්හි ස්වර පරාසය විස්තාරණය කරගත් අයුරු සහ මේ සඳහා ඔවුන් ඉදිරිපත් කළ සෛද්ධාන්තික සහ ප්‍රායෝගික ක්‍රමවේද හඳුනා ගැනීමත් එම ක්‍රමවේද භාවිතයෙන් සිංහල ජන නාදමාලාවන්හි ගැබ්ව ඇති අනන්‍යතා ලක්ෂණ සහිතව ඒවායෙහි ස්වර පරාසය විස්තාරණය කරගත හැකි වේද යන්න හඳුනා ගැනීමත් මෙම පර්යේෂණයෙහි අරමුණු වේ. මෙහිදී ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ ප්‍රාථමික සහ ද්විතියික දත්ත ලෙස ජන ගී, ජන ගී මූලාශ්‍රය කොටගෙන නිර්මිත සංගීත කෘති, ජන ගී ඇසුරින් සංගීතාංග නිර්මාණකරණයෙහි යෙදුණු සංගීතඥයින් පළ කළ පොත් පත්, ලිපි ලේඛන, ඔවුන් ස්වකීය අදහස් පළ කළ ශ්‍රව්‍ය - දෘශ්‍ය වැඩ සටහන්, සම්මුඛ සාකච්ඡා ආදිය රැස් කළ අතර වෙසෙසින් ම ඩබ්ලිව්. ඩී. අමරදේව, ඩබ්ලිව්. බී. මකුලොලුව සහ රෝහණ බැද්දගේ යන සංගීතඥයින් තිදෙනා නිර්මිත සංගීතාංග පර්යේෂණ නියැදිය ලෙස යොදා ගැනුණි. දත්ත විශ්ලේෂණයට අනුව ඩබ්ලිව්. ඩී. අමරදේව කාර්යය සාධනය වූයේ මහා සම්ප්‍රදාය ඇසුරෙන් චූල සම්ප්‍රදාය පෝෂණය කිරීම වන බව හඳුනාගත හැකි ය. එහිදී ඔහු උත්තර භාරතීය ශාස්ත්‍රීය සංගීත ශිල්ප ධර්ම හැදෑරීමෙන් ලද අවබෝධය ඇසුරින් සිංහල ජන නාදමාලාවන්හි ස්වර පරාසය විස්තාරණය කර ගැනීම උදෙසා කටයුතු කර ඇත. ඩබ්ලිව්. බී. මකුලොලුව ස්වර පරාසය වර්ධනය කර ගැනීම සඳහා ව්‍යවස්ථා නමින් යුත් නව ක්‍රමවේදයක් ඉදිරිපත් කර ඇත. රෝහණ බැද්දගේ සිංහල සංගීතය තරංගධාරී සංගීතයක් ලෙස අර්ථ දක්වන අතර ජන නාද මාලාවන්හි ස්වර පරාසය වර්ධනය කරගත යුත්තේ ඊට ම අනන්‍ය වූ ක්‍රමවේදයක පිහිටා සිට බව අවධාරණය කරමින් ඒ සඳහා අනුගමනය කළ හැකි නව ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වා දීමට ක්‍රියා කර ඇත. ඩබ්ලිව්. ඩී. අමරදේව ජන නාදමාලා ඇසුරෙන් සංගීත නිර්මාණකරණයේ දී ජන නාදමාලාවන්හි ස්වර පරාසය විස්තාරණය කරගැනීමෙහි ලා උත්තර භාරතීය ශාස්ත්‍රීය සංගීත ආභාසය බොහෝ සේ ලැබ ඇති බවත්, ස්වකීය සංගීත පරිකල්පනයට වැඩි ඉඩක් සපයා ඇති බව සහ හෙතෙම මේ සඳහා භාවිත කොට ගැනුණු නිශ්චිත න්‍යායයක් උද්ධාරණය කර ගත නොහැකි බව පර්යේෂකයා එළඹි නිගමනයකි. ඩබ්ලිව්. බී. මකුලොලුව ජන නාද මාලාවන්හි ස්වර පරාසය වර්ධනය කර ගැනීම උදෙසා ඉදිරිපත් කළ ව්‍යවස්ථා නම් න්‍යායය ස්ථාපනයේදී හෙතෙම භාරතීය සංගීත න්‍යායධර්ම හැදෑරීමෙන් ලද සංගීතාවබෝධය පසුබිම් වී ඇති බව සහ රෝහණ බැද්දගේ ඒ සඳහා ස්වාධීන, නවමු න්‍යායයක් සහ ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වා දී ඇති බව පර්යේෂකයාගේ නිගමනය වේ.

මූල පද: ජන නාදමාලා, පටු ස්වර පරාසය, පුළුල් ස්වර පරාසය, විස්තාරණය, සංගීත නිර්මාණකරණය

A Study of the Methods Adopted by Various Musicians in Developing the Tonal Range of Sinhala Folk Tunes (using Three Selected Musicians)

Gayan Jayasinghe

Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
gayan7711@gmail.com

The beginning of the creation of musical works in association with Sinhala folk tunes stretches back to the 1940s and 50s, and it can be recognized that the concept and the creative work were not just accidental, but it was work done based for a certain socio-cultural need. It can also be mentioned that many musicians have contributed to fulfill this requirement. According to the literature analysis, most of the Sinhala folk tunes are composed within a narrow range of tones. The question of this research is how the musicians who engaged in the music creations use the Sinhala folk tunes as their source to expand the narrow tone range of the folk tunes to a wide tone range in their work? The objectives of this research are to identify how some of the musicians engaged in this work expanded the tonal range of the folk tunes using their talent and to identify the theoretical and practical methods presented by them for this purpose, and how the tonal range of the Sinhala folk tunes can be expanded so that the unique characteristics inherent in the Sinhala folk tunes are not lost by using those methods. Here, under the qualitative research methodology, primary and secondary data were collected using folk songs, musical works created using folk songs as a source, books published by musicians who have engaged in the creation of musical instruments based on folk songs, documents, audio-visual programs where they expressed their opinions, interviews, etc. It can be recognized that Amaradva's task was to enrich the local tradition (Chula Sampradaya) from the great Indian music tradition (Maha Sampradaya). Music composed by three musicians; namely, W. D. Amaradeva, W. B Makuloluwa, and Rohana Beddage was used as the research sample. W. B. Makuloluwa has come up with a new method for developing the vocal range called Vyawastha. Rohana Beddage's Sinhala music is defined as wave-based music and he has worked to introduce a new method that can be followed by emphasizing that the tonal range of folk tunes should be developed in a unique method. The researcher's conclusion is that to develop the tone range of Makuloluwa's folk tunes, his musical understanding of studying Indian theory of music had been based on establishing the theory of Vyawastha, and that Rohana Baddage has introduced an independent, innovative theory and method for it.

Keywords: Amplification, Folk Tunes, Music Composition, Narrow Tonal Range, Wide Tonal Range

ශ්‍රී ලාංකේය අද්‍යතන රජයේ පාසල් උසස් පෙළ දරුවන්ගේ සහභාගීත්වයේ ඌනතාවය සහ ආකල්ප

එම්. කේ. චමින්ද සේනක මොරගොඩ

සබරගමු නර්තන අධ්‍යයනාංශය, නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
chamindamoragoda002@gmail.com

රජයේ පාසල්වල පවතින විධිමත් අධ්‍යාපනය එම රටේ අනාගත දිශානතිය පිළිබඳ ප්‍රතිරූපය විදහා දක්වන කැඩපතකි. පාසල් අධ්‍යාපනය රටක සංවර්ධනයේ, ප්‍රගමනයේ ඉලක්කගත කේන්ද්‍රීය සාධකයක් වේ. පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් අනතුරුව රටක වැඩ ධාරිතාව බල ගන්වන ප්‍රජාව බවට පත්වන්නේ පාසල් ළමුන් ය. එය ආසන්නයේ ම සිටින්නා වූ දරුවන් වන්නේ උසස් පෙළ සිසුන් ය. පාසල් අධ්‍යාපනය තුළ ප්‍රමුඛ පිරිසක් ලෙස මෙම දරුවන් හඳුනා ගත හැකි ය. මෙම දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන වටිනාකම සහ පෞරුෂය රටේ ප්‍රවර්ධනය උදෙසා පවතින වැඩ ධාරිතාවට සෘජුව ම බලපාන්නේ ය. ඔවුන් පාසල තුළින් ඒ සඳහා අවශ්‍ය ශික්ෂනාන්තර දැනුම ලබාගත යුතු ය. එය සිදු නොවන්නේ නම් රටකට එය අනිසි තර්ජනයක් වන්නේ ය. දරුවන් එකී ශික්ෂනාන්තර දැනුම ලබා ගැනීමට නම් දිනපතා පාසලට පැමිණීම අත්‍යවශ්‍ය වන්නේ ය. මෙම තත්වය වර්තමාන රජයේ පාසල් තුළ දක්නට නොලැබෙන සාධකයක් වී ඇත. ඊට පාදක වී ඇති කරුණු කාරණා සොයා බැලීම මෙම අධ්‍යයනයෙන් සිදු කර ඇති අතර මෙම තත්ත්වය අවම කරගැනීම සඳහා විසඳුම් පිළිසකර කරලීම මෙම අධ්‍යයනයේ මූලික අරමුණ සහ අභිමතාර්ථය විය. රටේ සංවර්ධනයත් පුරවැසියන් ලෙසට තමාගේ සංවර්ධනයත් උදෙසා මෙම පර්යේෂණය කාලීන වැදගත්කමකින් ද යුක්ත වන්නේ ය. පසුගිය වසර කිහිපයක ම උසස් පෙළ දරුවන් පාසලට පැමිණීම පිළිබඳව පාසල් නාමලේඛන පරීක්ෂා කිරීමේ දී ඔවුන්ගේ පැමිණීමේ දුර්වලතාවක් ඇති බව නිගමනය වූ අතර එහි දී නාගරික අර්ධ නාගරික සහ ග්‍රාමීය වශයෙන් නියැදියකට අදාළව පාසල් කිහිපයක් නිරීක්ෂණයට ලක්විය. අමතරව විදුහල්පතිවරු, ගුරුවරු, දෙමාපියන්, දරුවන් සමග සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් ද තොරතුරු රැස් කළ අතර ඔවුන්ගේ පවුල් සංස්ථාවන් ද නිරීක්ෂණය විය. ඇතැම් තොරතුරු රැස් කිරීම සඳහා පර්යේෂණ විධික්‍රම වශයෙන් කතිකා විශ්ලේෂණ ක්‍රමය, ප්‍රත්‍යාවර්තන අද්දැකීම් ක්‍රමය සහ ලිඛිත මූලාශ්‍රය පරිශීලනයට ගැනිණ. කරුණු රාශියක් හේතුවෙන් උසස් පෙළ හදාරන දරුවන් තුළ ඇත්තේ අරමුණක් නොමැති ඉච්ඡාභංගත්වයට පත් වූ ආකල්පමය ගතික ස්වභාවයකි. දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය මගින් රට තුළ මෙන් ම අනාගත පුරවැසියන් තුළ ද සංවර්ධනයක්, ප්‍රගමනයක් ස්ථාපිත කිරීමට අවශ්‍ය නම් දරුවන් තුළ සාධනීය ක්‍රමවේදය ඔස්සේ විධිමත් විපරිවර්තනයක් කළ යුතු වන්නා සේ ම සමාජ, දේශපාලනික, ආර්ථික, ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් සහ පරිපාලනමය සාර්ථක ප්‍රගතියක් ස්ථාපනය කළ යුතු වන්නේ ය.

මුඛ්‍ය පද: උසස් පෙළ දරුවන්, සහභාගීත්වය, ඉගෙනුම් ආකල්ප, පාසල්, ඌනතාවය

An In-depth Examination of Contemporary School Participation Challenges and Attitudinal Dynamics among Advanced Level Students in Government Schools in Sri Lanka

M. K Chaminda Senaka Moragoda

Department of Sabaragmu Dance, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka

chamindamoragoda0022@gmail.com

Formal education in government schools is a mirror that reflects the image of the country's future direction. School education is a targeted central factor in the development and progress of a country. After school education, school children become the community that strengthens the working capacity of a country. The children who are close to it are Advanced level school students. These children can be identified as a leading group in school education. The educational value and personality of these children directly affect the working capacity for the development of the country. They should acquire the necessary interdisciplinary knowledge through school. If it does not happen, it is an undue threat to the country. For the children to get that interdisciplinary knowledge, it is essential to come to school every day. This situation has become a factor that is not seen in the current government schools. The main objective of this study is to find out the reasons for this and also solutions to reduce this situation. This research also has topical importance for the development of the country and for one's development as a citizen. In the last few years, it has been concluded that there is a weakness in the attendance of Advanced level students in the school registers, and this was observed in several schools in urban, semi-urban, and rural areas. In addition, information was collected through interviews with principals, teachers, parents, and children, and their family situations were also observed. Discourse analysis method, reflexive experience method, and written sources were used as research methods to collect data. Based on many facts, it could be concluded that advanced-level school students lack purpose. If people want to develop and see progress in the country as well as in the future citizens through the education of children, formal transformation must be done in children through positive methods, as well as through social, political, economic, learning, teaching, and administrative improvements.

Keywords: Advanced Level School Students, Deficiency, Learning Attitudes, Participation, School, Deficiency

කථකලි නර්තන සම්ප්‍රදායයේ අන්තර්ගත පූතනා මෝක්ෂම් රංගය හා රට යකුම යාගයේ දරුනැළවිල්ල රංගයෙන් සිදුවන උපදේශන ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

පාලිකා සමන්ති ගරුසිංහ

ඉන්දියානු හා ආසියානු නර්තන අධ්‍යයනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
palikasg@yahoo.com

සිංහල යාග සාහිත්‍යයන්හි අන්තර්ගත උපත් කථා හා පූජා විධිවල අතීතය, වර්තමානය හා අනාගතය යන කාලත්‍රය ම හෙළි කෙරේ. එහි දී අතීත පුරාකථාව ගෙන හැර දක්වමින් එහි ප්‍රතිඵලය වර්තමාන සමාජයට පෙන්වා දෙයි. එම ප්‍රතිඵලය විටෙක ධනාත්මක සිතුවිලි හා යහපත් ප්‍රතිඵලත්, තවත් විටෙක සෘණාත්මක සිතුවිලි හා නරක ප්‍රතිඵල දුරු කර ගැනීමට ද එමගින් සමාජයේ යහපැවැත්මට බලපාන උපදේශන සැපයීමක් ද සිදු කෙරේ. පූර්වෝක්ත උපදේශනය පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායයේ රිද්දියාගය හෙවත් රටයකුම ශාන්තිකර්මයේ දරුනැළවිල්ල පූජාවිධියෙන් ගෙනහැර දැක්වේ. මෙම පූජාවිධිය හා දක්ෂිණ භාරතයේ ප්‍රචලිත කථකලී නර්තන සම්ප්‍රදායයේ පූතනා මෝක්ෂම් රංග විධිය අතර සාම්‍යයක් ඇති බව නිරීක්ෂණය වේ. එනම් රංගවිධි දෙකෙහි ම කාන්තාවක් ලෙසට සැරසුණු ශිල්පියෙක් දරු රූකඩයක් අතැතිව මවක ලෙස දරුවා සමඟ සහසම්බන්ධ වන අයුරු නිරූපණය කිරීමයි. සමාජයේ යහපත් ආකල්ප සංවර්ධනයට පූතනා මෝක්ෂම් හා දරු නැළවිල්ල රංග විධිවල උපදේශනයක් ලැබේ ද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව ලෙස හඳුනා ගැනුණි. පූර්වෝක්ත රංගවිධීන්ගෙන් සිදු කෙරෙන උපදේශන ක්‍රියාවලිය විමර්ශනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මුඛ්‍ය පරමාර්ථය වේ. මේ සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කරනු ලැබූ අතර එම රංගවිධි නැරඹීම හා ද්විතීයික දත්ත යටතේ සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වන ලදි. එමෙන් ම ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය හා විෂයානුබද්ධ ග්‍රන්ථ භාවිත කරමින් මෙම පර්යේෂණයට අදාළ දත්ත රැස් කිරීම සිදු කෙරිණ. දරුනැළවිල්ලේ දී දරුවා හදා වඩා ගන්නා අයුරු ප්‍රායෝගිකව ඉදිරිපත් කරයි. පූතනා මෝක්ෂම්හි දී 'පූතනා යක්ෂණිය' කුඩා ක්‍රිෂ්ණා මැරීමේ අපේක්ෂාවෙන් මවකගේ වේෂයෙන් පැමිණිය ද ඇයගේ මාතෘත්වය පෙරදැරි වී දරුවා සුරතල් කිරීම සිදු වේ. අවසානයේ ඇය මාතෘත්වය අවභාවිත කිරීමේ දී විනාශයට පත්වන අයුරු ද මෙහිදී නිරූපණය කර ඇත . මෙම රංගවිධීන්ගෙන් දක්නට ලැබෙන සුවිශේෂිත වූ සාම්‍ය හා අසමාන ලකෂණ මගින් සමාජයට දෙනු ලබන පණිවුඩය මෙම පර්යේෂණයෙන් විශ්ලේෂණය කෙරිණ. දාරක ස්නේහය හා මාතෘත්වය වැනි ධනාත්මක යහපත් සිතුවිලි වර්ධනයටත් එය ප්‍රායෝගික භාවිතය මගින් සමාජ සංවර්ධනයට උපදේශන සැපයීමටත් පූර්වෝක්ත රංගවිධින්ගෙන් විශද කෙරෙන බව මෙම පර්යේෂණයේ නිගමනයයි.

මූල පද: දරු නැළවිල්ල, පූතනා මෝක්ෂම්, උපදේශනය, සමාජ යහපැවැත්ම, රිද්දි යාගය

An Investigative Study of the Counseling Process of the *Putana Moksham* and the *Darunalavilla* of *Ratayakum Yaga* Contained in the *Kathakali* Dance

Palika Samanthi Garusinghe

Department of Indian and Asian Dance, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
palikasg@yahoo.com

The history of the past, present and future is revealed through legendary stories and sacrificial rituals contained in the Sinhala Yaga literature. In it, the story of the past is narrated and its results are shown to the present society. The result is sometimes positive thoughts and good results and at other times, negative thoughts and bad results are there to get rid of them, thereby providing counseling that affects the well-being of the society. Preface instruction is outlined in the *Riddiyaga* or *Ratayakuma* Shanti Karma *Darunalavilla* of the Low country dance tradition. It is observed that there is a similarity between this method and the *Putana Moksham* of the Kathakali dance tradition of South India. That is, in both dance forms, an artist dressed as a woman holding a baby doll is depicted as a mother interacting with the child. The problem of this research was identified as to whether the development of good attitudes in society can be advised through *Putana Moksham* and *Darunalawilla*. The main objective of this research is to investigate the instructional process carried out using prescriptive theatre. Qualitative research methods were used for this purpose and interviews were conducted under secondary data by watching the performances. Also, data collection related to this research was done using field studies and subject-related books. In *Darunalaville* focuses on how to raise a child. In *Putana Moksham*, the Demoness Putana comes in the guise of a mother intending to kill little Krishna, but her motherhood is foreshadowed and the baby is pampered. In the end, she is depicted as doomed to abuse motherhood. This research analyzed the message given to society by the distinctive similarities and differences found in these two art forms. This research concludes that positive and good thoughts like *Daraka Sneha* (feeling love for a child) and motherhood are presented in these dramatic items for the development of positive and good thoughts and their practical application to provide advice for social development.

Keywords - Counseling, *Darunalaville, Putana Moksham, Riddhiyagya,* Social Welfare

නර්තන සංස්කෘතිකය හා බැඳී ගරා ගිරි සංකල්පය: සිංහල බෞද්ධ සමාජයට අනුකලනය

නිෂාදි රත්නාවලී

නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
nishadirathnawalee@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාවේ සාම්ප්‍රදායික නර්තන විශේෂයන්හි ගරා සහ ගිරි යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ යක්ෂ හා යක්ෂණී විශේෂයක් බවත් පුරාවෘත්තයන්ට අනුව ගරා ගිරි සංකල්පය කකුසඳ, කෝණාගම, කාශ්‍යප යන බුද්ධාන්තර තුනකට සම්බන්ධ කතාවක් බවත් හැඳින්විය හැකි ය. දළ කුමරු හා ඔහුගේ නැගණිය ගිරි කුමරිය එක මව්කුස ඉපදීම්ටත් තරුණ වියට පත් වූ පසුව අඹුසැමියන් ලෙස සම්භෝගයේ යෙදීම්ටත් අවස්ථාව ලැබී ඇත්තේ බුදු දහ දහමේ කියවෙන **"දානය දීමේ පිං බලය හා ඒ තුළින්, කරන ලද ප්‍රාර්ථනා ආත්මයෙන් ආත්මයට ඉෂ්ට සිද්ධ වේ"** යන ධර්මතාව හේතුවෙන් බව පර්යේෂණ තොරතුරු විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් නිගමනය කිරීම අපගේ ප්‍රධාන අරමුණ විය. මෙහි දී ගුණාත්මක පර්යේෂණයක් අපේක්ෂාවෙන් පුස්තකාලය පර්යේෂණ හා ක්ෂේත්‍ර පර්යේෂණ යන ක්‍රම විධි අනුගමනය කළෙමි. ගිරි කුමරු සිය නැඟණිය වූ ගිරි කුමරිය සමඟ ව්‍යභිචාරී සම්මුති බිඳ දමමින් ලිංගික සංවාසයේ යෙදීමෙන් පසු නැගණිය සොයා ගැනීමට නොහැකි වීමෙන් උන්මාද වූයේ හෙතෙම කීල ගරා නම් යක්ෂයකු වී ඉපදිණි. දරුවන් විෂයෙහි බාලගිරි දෝෂය ඇතුළු විවිධ ලෙඩ රෝග ඇති කරවන භයානක යක්ෂණියක් වූ ගිරි යක්ෂණිය හා කාන්තාවන්ගේ දරු ගැබ් විනාශ කරන දළ ගරා යක්ෂයා කෙතරම් නපුරු වුවත් ඔවුන් විෂයෙහි පුද පූජා පවත්වා රෝගව්‍යුපශමණය කර ගැනීම උදෙසා ජනතාව පොළඹවා ගැනීමට බුදු සමයේ කියවෙන පුනරුත්පත්ති විශ්වාසය හා දානය දීමේ පිං බලය නිසා ඉටු වූ බව පූර්ව උපත් කතාවෙන් කියැවේ. ඒ අනුව ගරා ගිරි සංකල්පය බෞද්ධ සමාජයේ ඇතැම් ලෙඩ රෝග වැළඳුණු පුද්ගලයන්යන්ට සෙත් ශාන්තිය ලබා දෙන බුදුසමයට අනුගත කළ පූජා කර්මයක් ලෙස සමාජගත කර තිබේ.

මූල පද: ගිරි සංකල්පය, ව්‍යාභිචාරී සම්මුති, පුනරුත්පත්ති කතා, දානයේ අනුහස්, බෞද්ධානුකලනය, රෝගව්‍යුපශමණය

The Concept of *Gara Giri* in Association with Dance Culture and the Sinhala Buddhist Society

Nishadi Rathnawalee

Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
nishadirathnawalee@gmail.com

Gara and *Giri* are referred to as *Yaksha* and *Yakshani* in Sri Lankan traditional dances. According to legend, this story is connected to *Kakusandha*, *Konagama*, *Kasyapa*, and the time of three consecutive Buddhas in the past. The Legend of *Gara Giri*, is a tale of love related to a brother and a sister who conquered the taboo regarding incest. The objective is why the concept of *Gara Giri*, which was a story of forbidden love, was not rejected by Sinhala Buddhist society. For this research, both field study and library approaches were applied. According to the legend after making love to his sister *(Giri*), the brother (*Gara*) became mad after not being able to find her. He was reborn as a demon named Keela Gara. Folklore maintains that Giri *Yakshani* is a cruel demon that causes several illnesses in children, including *Balagiri* Dosha. It is thought that Dala Gara *Yakshya* is harmful to women's fetuses. The pioneer ritual Composers (*Shanthikarma Gurunnasela*) had connected certain aspects of the popular Buddhist concept with the legend to persuade people to perform sacrifices for *Gara Yakshaya* and *Giri Yakshaniya* so as to prevent diseases. The Legend of *Dala Giri Yakshaya* and *Giri Yakshani* is an adaptation of Buddhism to Sinhala culture that transforms the characters and the story's occurrence into positive societal phenomena. Accordingly, the concept of Gara Giri has been socialized in Buddhist society as a ritual of sacrifice adapted to Buddhism that gives blessing (*Seth Shanti*) to people suffering from certain diseases.

Keyword: Benefits of Almsgiving, Buddhist Integrate, Reincarnation Stories, The Gara, The Taboo Regarding Incest

නවගමුව පත්තිනි දේවාල පෙරහැරේ විශේෂතා පිළිබඳ පර්යේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක්

ගයානි. ඩී. මද්දුමාගේ

සබරගමු අධ්‍යයනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
gayani.d@vpa.ac.lk

ශ්‍රී ලාංකේය සංස්කෘතියට අනන්‍ය වූ අංග රුසක් විදහා දැක්වෙන පෙරහැර නම් වූ සංස්කෘතිකාංගය සුවිශේෂී අවස්ථාවකි. දළදා මාළිගාවෙහි ඇසල පෙරහැර, වර්ෂයක් පාසා පවත්වන්නා සේ ම ලංකාවේ බොහෝ විහාර දේවාලවල ඊට සුවිශේෂී පෙරහැර පවත්වති. ඒ අතරින් නවගමුව ඓතිහාසික පත්තිනි දේවාලයෙහි වර්ෂික ව පවත්වන ඇසල පෙරහැරේ ගොන්පිට රන්දෝලි වැඩමවීමේ පෙරහැර විශේෂ වූ සංස්කෘතිකාංයකි. මෙකී පෙරහැරෙහි ප්‍රභවය ගවයින්ගේ වසංගත රෝගයක් නිවාරණය කිරීමේ අපේක්ෂාවෙන් සිදුවන්නට ඇතැයි යනු ප්‍රදේශවාසීන්ගේ විශ්වාසයයි. මෙම පත්තිනි දේවාලයේ ගොන්පිට රන්දෝලි වැඩමවීමේ පෙරහැර සහ නවගමුව ප්‍රදේශය පිළිබඳ පර්යේෂණාත්මකව අධ්‍යයනය කිරීම මෙහි අරමුණ වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ පෙරහැර සංස්කෘතියේ අංග අතර ගොන්පිට රන්දෝලි වැඩමවීමේ පෙරහැර වෙනත් ප්‍රදේශවලින් අසන්නට හෝ දකින්නට නොලැබේ. එය නවගමුව ඓතිහාසික පත්තිනි දේවාලය හා තදාසන්න ප්‍රදේශයේ පත්තිනි දේවාලවලට පමණක් සීමාවූවකි. ගවයින්ට වැලදෙන වසංගත රෝග හේතු කොටගෙන ගොන්පිට රන්දෝලි පෙරහැර පවත්වන්නේ ද යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. බස්නාහිර පළාතේ පවත්වන මෙම ශාන්තිකර්ම අවස්ථාව ගවයින්ගේ වසංගත රෝගයක් නිවාරණය කිරීමේ අපේක්ෂාවෙන් සිදුවන්නට ඇතැයි යන උපන්‍යාසය මත පිහිටා දත්ත එක් රැස්කර පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී. ගවපට්ටි පාලනය කරන්නන් විසින් පවත්වන විවිධ වත්පිළිවෙත් පිළිබඳ ව දත්ත සහ තොරතුරු භාවිතයෙන් මෙම අධ්‍යයනයෙහි යෙදී ඇත. එකී වත්පිළිවෙත් සහ ගොන්පිට පෙරහැර අතර ඇති සම්බන්ධතා විශ්ලේෂණය මෙහි අන්තර්ගතය වේ. ගුණාත්මක පර්යේෂණය ක්‍රමවේදය යටතේ ගොඩනැගෙන මෙම පර්යේෂණය මූලාශ්‍රය පරිශීලනයේ දී නවගමුව ඇසල පෙරහැර සහ ප්‍රදේශය පිළිබඳ සහභාගිත්ව නිරීක්ෂනය මගින් රැස්කෙරෙන ප්‍රාතමික දත්ත සහ තොරතුරු භාවිත ය. ගවමහීසාදීන්ට වැළඳෙන රෝග නිවාරණය කිරීම අපේක්ෂාවෙන් පවත්වන වත්පිළිවෙත් සම්බන්ධයෙන් රචනා වී ඇති කෘති ද්විතීයික මූලාශ්‍රයට ඇතුළත් වේ. මෙම පර්යේෂණය මගින් ගොන්පිට රන්දෝලි පෙරහැර හා බැඳි සාධනීය අංග ගවමහීසාදීන්ට වැළඳෙන රෝග නිවාරණය සම්බන්ධයෙන් යම් බලපෑමක් ඇති කිරීමට හේතුවන බවත්, එය පිළිබඳ යම් ශක්‍යතාවක් පවතින බවත් දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී පෙනී ගිය කරුණකි. ගොන්පිට රන්දෝලි පෙරහැර හේතුවෙන් ගවයින්ට වැළඳෙන කුර රෝග වැනි වසංගත රෝග වැලකී ගවසම්පත ආරක්ෂා වන බව තහවුරු වීම මෙම පර්යේෂණය නිගමනය වේ.

ප්‍රමුඛ පද: ගොන්පිට , පෙරහැර, වසංගත, රන්දෝලි, කිරිමඬුව

An Experimental Study on the Characteristic Features of *Nawagamuwa Paththini Dewala* Procession

Gayani. D. Maddumage

Department of Sabaragamuwa Dance, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
gayani.d@vpa.ac.lk

The *perahera* (procession), is a distinctive cultural event in Sri Lanka that exhibits unique aspects of Sri Lankan culture. While the *Esala Perahera* is celebrated annually at the revered *Dalada Maligava* (Temple of the Tooth) in Kandy, a range of special processions takes place at various temples across Sri Lanka. Notably, the Esala perahera, which unfolds each year at the Historical *Pattini Devalaya* in Nawagamuwa, features a distinctive cultural practice known as the *Gonpita Randoli Wadamaweeema* (The arrival of *randoli* on the bull) procession. The local residents believe that this procession may have originated in the hope of preventing an epidemic disease on cattle. The purpose of this study is to experimentally study the procession of *Gonpita Randoli Wadamaweeema* in the *Paththini Dewalaya* and Navagamuwa area. Among the elements of Sri Lanka's procession culture, the *Gonpita Randoli Wadamaweema* procession is not heard or seen in other areas. It is limited to the historical *Paththini Dewalaya* in Nawagamuwa and *Paththini* Dewalas in the suburbs. The research problem is to investigate whether the *Gonpita Randoli Wadamaweeema* procession is held due to epidemic diseases affecting cattle. The research was conducted on the basis that this *Shanthikarma* (curative ritual) held in the Western Province may have happened in the hope of preventing an epidemic disease among cattle. The study relies on qualitative research methods, utilizing both primary and secondary sources of information. Primary data is collected through participatory observation of the *Navagamuwa Esala perahera* and the surrounding area, while secondary sources encompass written works that document rituals associated with the prevention of diseases affecting cattle. The research reveals that the *Gonpita Randoli Wadamaweema* procession and the associated festival elements appear to have a positive influence on the well-being of cattle and that it may indeed play a role in disease prevention. Specifically, there is some evidence to suggest that the *Gonpita Randoli Wadamaweema* procession contributes to the protection of livestock from epidemic diseases like hoof disease. In conclusion, this study sheds light on the distinctive *Gonpita Randoli Wadamaweema* procession and its potential role in safeguarding cattle health.

Keywords: *Gonpita*, *Perahera*, Epidemic, *Randoli*, *Kirimaduwa*

තබ්ලා වාදනයේ දී එකම අක්ෂරය වාදන ස්වභාවය අනුව වෙනස් වීම පිළිබඳ විමර්ශනයක්

කේ. ඒ. නිහාල් කලුබෝවිල

ව්‍යවහාරික සංගීත හා ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
nihalkalubowila@gmail.com

තබ්ලා වාද්‍ය භාණ්ඩය ලෝකයේ විවිධ රටවල සංගීත නිර්මාණ සඳහා භාවිත කිරීම සුලබව දැකිය හැකි ය. උත්තර භාරතීය ශාස්ත්‍රීය සංගීතයෙහි බෙහෙවින් ම භාවිතවන මෙම වාද්‍ය භාණ්ඩය ශාස්ත්‍රීය, සරල ශාස්ත්‍රීය, මෙන් ම සරල ගීත වාදනයේ දී ද අනිවාර්ය වූ වාද්‍ය භාණ්ඩයක් ලෙස හැඳින්විය හැකි ය.ඉන්දියාව, ශ්‍රී ලංකාව, පකිස්තානය ආදී ආසියාතික රටවල නිතර භාවිතා වීම ද බටහිර රටවල ද විවිධ අවස්ථාවල දී තබ්ලාවෙහි නාදය භාවිතකර ඇති අවස්ථා ද අපට හමුවේ. මේ ආකාරයට නිර්මාණ සඳහා අත්‍යාවශ්‍ය වාද්‍ය භාණ්ඩයක් වන තබ්ලාවෙහි අක්ෂර භාවිතය පිළිබඳ විමසීමේ දී එය ශාස්ත්‍රීය සහ සරල සංගීත සඳහා වාදනය කිරීමේ දී අක්ෂර වල සිදුවන වෙනස් භාවය පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයෙන් සිදු කෙරේ. ශාස්ත්‍රීය හා සරල තබ්ලා වාදනයේ දී ඊට උචිත ආකාරයට එකම අක්ෂරය අවස්ථා දෙකෙහි දී වර්ණ වෙනස්ව වාදනය වීම සිදු වේ. එකම වාද්‍ය භාණ්ඩය මත එකම අක්ෂරය අවස්ථා දෙකෙහි දී දෙයාකාරයකින් වාදනය වීම එහි ස්වභාව යි. තව දුරටත් ඒ පිළිබඳව පැහැදිලි කිරීමේ දී උදාහරණ වශයෙන් තිරිකිට අක්ෂර සමූහය ශාස්ත්‍රීය වාදනයේ දී ස්‍යාහිය මත වාදනය සිදු කරයි. එහි ද එම අක්ෂර සමූහයෙන් ශාස්ත්‍රීය වාදනයට අවශ්‍ය නාද වර්ණය බිහිවේ- එම අක්ෂර සමූහයම සරල සංගීමය අවස්ථාවලදී වාදනය කරනු ලබන්නේ ස්‍යාහියෙහි මදක් පිටුපසට වාදනය කිරීමෙනි. එහි දී සරල සංගීතයට අවශ්‍ය වූ නාදය බිහි වේ. මෙය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ගනයට අයත්වන අතර මේ සඳහා දත්ව විශ්ලේෂණයේ දී මේ හා සම්බන්ධ ග්‍රන්ථ, සඟරා, ලිපි, අන්තර්ජාලයෙන් ලබා ගන්නා (video/Audio) පරිහරණය මෙන් ම සම්මුඛ සාකච්ඡා ද පැවැත්වීමට අපේක්ෂා කෙරේ. මෙහි දී පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස ගැනෙනුයේ තබ්ලා වාදන අක්ෂර ශාස්ත්‍රීය සහ සරල වාදනයේ දී භාවිත වන්නේ කෙසේ ද යන්න යි. තබ්ලා අක්ෂර භාවිතයේ දී ඉහත සඳහන් සිදුවන වෙනස පිළිබඳ අවබෝධය ලබා දීම මෙන් ම සරල තාල රූප වාදනයේ දී නියම නාද වර්ණ භාවිත කිරීම සඳහා අවබෝධය ලබා දීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වේ.මෙම පර්යේෂණය අදාළ වන්නේ තබ්ලා වාදනය හදාරණ සියලුදෙනා සඳහා වේ. මෙම වාදන කලාවන් දෙකෙහි වාදනයේ දී සිදුවන වෙනස පිළිබඳ අවබෝධය ලබා දීම මෙම පර්යේෂණයේ වැදගත්කම වේ. මෙහි පර්යේෂණ සීමා ලෙස සරල සංගීතමය අවස්ථාවල වාදනය වන තබ්ලා තාල රූප කිහිපයක් ඇසුරින් පමණක් විමර්ශනය කරයි.

ප්‍රමුඛ පද: සරල වාදන, අක්ෂර, ස්‍යාහිය

An Investigation on the Change as per the Nature of Playing the One and Only Letter in Playing *Thabla*

K. A. Nihal Kalubowila

Department of Applied Music and Mass Communication, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
nihalkalubowila@gmail.com

This research delves into the global utilization of the Tabla, a prominent music-playing instrument in various countries, especially in North Indian classical music. Widely employed in both classic and simple musical compositions, the Tabla holds significant cultural importance in nations like India, Sri Lanka, Pakistan, and even finds application in Western musical contexts. Focusing on the nuanced utilization of Tabla letters, particularly in classic and simple music, this qualitative study aims to explore the variations in letter execution. It investigates how the same letter is played differently in classic and simple Tabla music, emphasizing the distinctive sounds (Warna) produced during these musical renditions. The study employs qualitative research methods, drawing insights from books, magazines, written documents, and interviews. The research problem centers around understanding the application of Tabla letters in classical and simple music, with the objective of providing insights into the observed changes and elucidating the usage of specific sounds (Warna) in simple music renditions. This research is particularly relevant for Tabla enthusiasts and learners, offering valuable insights into the intricate variations that characterize these two styles of playing. A limitation of the study lies in focusing solely on rhythm images of Tabla playing in simple music contexts.

Keywords: Letters, Sayahiya, Simple Playing

හැඟීම් ප්‍රකාශනයෙහි ලා රිද්ම රටා භාවිතය

කේ. ඒ. නිහාල් කලුබෝවිල

ව්‍යවහාරික සංගීත හා ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
nihalkalubowila@gmail.com

නිර්මාණ සංගීතයේ දී අර්ථ උද්දීපනය උදෙසා භාවිත වන රිද්ම රූප, ඒවා භාවිත කරනු ලබන විවිධත්වය අනුව එම තාල රූප නොයෙක් අර්ථ උද්දීපනය කරන ආකාරය ඒ පිළිබඳ විමසීමෙන් අපට පැහැදිලි වේ. සංගීත නිර්මාණ සඳහා තාල රූප බොහොමයක් භාවිත වුව ද මෙම පර්යේෂණයේ දී අප ගනු ලබන්නේ මාත්‍රා පහ, මාත්‍රා දහය මත කැටි වූ රිද්ම රූප පමණක් බව සඳහන් කළ යුතු ය. මෙම තාල රූපය උත්තර භාරතීය, දක්ෂිණ භාරතීය, බටහිර ආදී විවිධ සංගීත සම්ප්‍රදාය තුළ භාවිත වුව ද එම සංගීත සම්ප්‍රදාය වලට අනුව මෙම මාත්‍රා සංඛ්‍යාව තුළ විවිධ ලෙස ප්‍රාසය (Action) තැබීම හේතුවෙන් තාල රූපයෙහි නොයෙක් වෙනස් භාවයන් දැකිය හැකි ය. උදාහරණ ලෙස හින්දුස්ථානී ශාස්ත්‍රීය සංගීතය තුළ මෙම තාල රූපය ජප් තාලය ලෙස හැඳින් වේ.

ජප් තාලය

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ධි	න	ධි	ධි	න	ති	න	ධි	ධි	න
X		2			0		3		

මෙහි දී X 2 0 3 යන සංකේත මත ප්‍රාසය, ආඝාතය තැබීම සිදු වේ. එම තාල රූපය කර්ණාටක ශාස්ත්‍රීය සංගීතයෙහි පහත ආකාරයෙන් යෙදේ.

1. ඛණ්ඩ ජාතී ඒක තාලම්

    1 2 3 4 5 = 1_5 ලෙස සංකේතවත් වේ.

2. ඛණ්ඩ චාපු

    තක ත කි ට = මෙය මාත්‍රා 2 1/2 මත ගනනය කෙරේ.

0

බටහිර සංගීතයේ ද මෙම රිද්ම රූපය ප්‍රාසය මඟින් වෙනස් භාවවලින් නිර්මාණය වේ.

5	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
4	Tha	Ka	Dhi	Mi	Tha	Ka	Dhi	Mi	Tha	Ka

ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වන්නේ විවිධ සංගීත නිර්මාණ සඳහා මෙම තාල රූපය එකිනෙකට වෙනස් ආකාරයෙන් එම සංගීත නිර්මාණවල අර්ථය උද්දීපනය වන ආකාරයට විවිධ ක්‍රමවේදවලට අනුව වෙනස් ආකාරයෙන් භාවිතා කර ඇති ආකාරය පිළිබඳ විමසීමයි- මෙය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ගනයට අයත් වන අතර මේ සඳහා දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී මේ හා සම්බන්ධ ග්‍රන්ථ, සඟරා, ලිපි ආදිය පරිශීලනය කිරීමට බලාපොරොත්තුවන අතර මේ සඳහා සම්මුඛ සාකච්ඡා මඟින් තොරතුරු ලබා ගැනීමය ද අදහස් කෙරේ.මෙහි දී පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස ගැනෙනුයේ විවිධ හැඟීම් උද්දීපනය උදෙසා රිද්ම රූප භාවිත කරන්නේ කෙසේ ද? යන්න යි- මෙම පර්යේෂණයෙහි අරමුණු ලෙස විවිධ හැඟීම් ඉස්මතු කරලීම සඳහා රිද්ම රටා භාවිත කරන ආකාරය පිළිබඳ විශ්ලේෂණය කිරීම මෙන් ම මෙම රිද්ම රටා භාවිතයෙහි ඇති විවිධත්වය පිළිබඳ අවබෝධය ලබා දීම යි. මෙම පර්යේෂණය අදාල වනුයේ තාල වාදනය පිළිබඳ හදාරන සහ ඒ පිළිබඳ විමසන සියලු දෙන සඳහා වේ.මෙහි දී නිර්මාණකරණයේ යෙදෙන සියලු දෙනා සඳහා මෙම දැනුම සම්ප්‍රේෂණය වන බැවින් අර්ථවත් නිර්මාණ බිහිවීමට රුකුලක් වන බව අපගේ විශ්වාසය යි.එසේ ම සාර්ථක නිර්මාණ බිහිවීම සඳහා මෙම පර්යේෂණයෙහි ඵලය ඉතා වැදගත් බව අපගේ හැංගීම යි. මෙහි දී කිසියම් සංගීත සම්ප්‍රදායක් අරමුණු කොට නොගෙන මෙහි සඳහන් රිද්ම රූපය විවිධ අර්ථ ගැන්වීම් සඳහා භාවිත කර ඇති ආකාරය පිළිබඳ පමණක් විවිධ නිර්මාණ ඇසුරින් විමර්ශනය කරයි.

මූල පද: ජප් තාලය, ප්‍රාසය (Action), රිද්ම රටා

Using Rhythm Patterns in Expressing Feelings

K. A. Nihal Kalubowila

Department of Applied Music and Mass Communication, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
nihalkalubowila@gmail.com

In the realm of creative music, this research undertakes an exploration of the diverse methods employed to enrich meaning through rhythm images. While numerous rhythm patterns contribute to the creation of music, this study specifically focuses on rhythm pattern images based on the five and ten Mathra. Although these rhythm patterns find application in various musical traditions, including North Indian, South Indian, and Western music, their distinct nature becomes apparent when considering the frequency of Mathra. This research narrows its focus to Mathra frequencies, revealing unique characteristics within these rhythm patterns. For instance, in Hindustani music, this rhythm pattern is presented as a Japa tune, showcasing the multifaceted nature of rhythmic expressions.

1 2	3 4 5	6 7	8 9 10
Dhi Na	Dhi Dhi Na	Thi Na	Dhi Dhi Na
X	2	0	3

Here it is used to keep the Action and Rhythm on the codes of X 2 0 3.

That rhythm pattern is applied in Karnataka music as follows

1. Kanda Jathee Eka Thalam
   / 1 2 3 4 5 / = Coded as 1_5
2. Kanda Chapu
   / 1 2 3 4 5 / = This is counted on Mathra 2 ½
   Tha ka Tha Ki Ta

   In Western Music, this rhythm image action is created by different meanings
   5 /1 2 3 4 5/
   4/

This research aims to delve into the diverse methodologies employed in various musical creations to utilize rhythm patterns, exploring how they contribute to distinct meanings. Adopting a qualitative research approach, data will be gathered from books, magazines, written documents, and interviews. The primary research problem is framed around understanding the nuanced use of rhythm pattern images to enhance emotions. The objective is to analyze the multifaceted utilization of rhythm patterns in eliciting emotions and comprehend the varied applications of these patterns. This study holds relevance for individuals engaged in the study and exploration of musical tunes. By disseminating this knowledge to creators, it is anticipated to provide valuable support in crafting meaningful compositions. The research transcends specific music traditions, focusing on the versatile ways rhythm patterns contribute diverse meanings across various creations.

Keywords: Jap Thal, Prasaya (Action), Rhythm Patterns

ප්‍රේමසිරි කේමදාස කේමදාසගේ ඔපෙරා අභිවහන ක්‍රියා සහ කටහඬ භාවිතය

ඉන්දිකා උපමාලි

ව්‍යවහාරික සංගීතය හා ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
music.conf2023@vpa.ac.lk

ඔපෙරා ගායනා ශෛලිය ලංකාවේ සංගීත ශෛලීන් අතර ආගන්තුක ගායන ශෛලියකි.එබැවින් වරින් වර ඔපෙරා ගායන ශෛලිය හා සිංහල භාෂා උච්චාරණය සම්බන්ධවත් ,ගායන ශෛලීන් සම්බන්ධවත් වි විධ මතභේද හඳුනාගත හැකි වේ.ෙප්‍රේමසිරි කේමදාස ගේ ඔපෙරා නිර්මාණ ඇසුරෙන් ගොඩනැගුණු ගායන ක්‍රම ඔස්සේ සිංහල භාෂීය ඔපෙරා ගායන තාක්ෂණික ක්‍රමවේද හඳුනාගත හැකි වේදැයි යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුවයි.මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණු වන්නේ කේමදාසගේ ඔපෙරා නිර්මාණ ඇසුරේ දී අංග චලන භාවිතය මඟින් සිදුකරනු ලැබූ ක්‍රියා ඔස්සේ හඬ උත්පාදන ක්‍රමවේද හඳුනාගැනී, ඔපෙරා නිර්මාණයේදී සංගීතඥයා භාෂාව හැසිරවීමේ ක්‍රමවේද හඳුනා ගැනීම සහ ඒ ඔස්සේ ස්වරාලය උගුර ආශ්‍රිත මාංශ පේශීන්ගේ චලන ඉරියව්වල වෙනස්කම් හඳුනා ගැනීම අවසාන වශයෙන් බටහිර ඔපෙරා ගායනය ලංකාවේ සංස්කෘතික අනුවර්තනීය අවස්ථා හඳුනා ගැනීම සහ දේශීය සංස්කෘතික අංගවලට අනුව අභිවහන ක්‍රියා ඔස්සේ නව ගායන තාක්ෂණික ක්‍රමවේද කිහිපයක් හඳුන්වා දීම යි. මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ සිදු කළ සිද්ධි අධ්‍යනයකි. ඒ යටතේ ද්විතියික දත්ත ලෙස පොත්පත් ,සඟරා , ලිපි ලේඛන,පරිශීලනය මෙන් ම සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ මගින් දත්ත රැස් කෙරිණි.මානස විල,,දොර මණ්ඩල,වර්ණදාසි,අග්නි, ඔපෙරා අතරින් තෝරා ගත් ගායන හා අංග චලන කිහිපයක්,පර්යේෂණ නියැදිය වශයෙන් ගැනිණි. තවද කේමදාස ඔපෙරා සඳහා නිර්මාණ දායකත්වය ලබාදුන් ශිල්පීන් කිහිප දෙනෙක් ඇසුරින් දත්ත රැස් කෙරිණි. මෙම පර්යේෂණයට අදාළ ව පර්යේෂණ සීමා ලෙස,කේමදාස ඔපෙරා වෙහි කාන්තා නියෝජනය තෝරා ගන්නා ලද අතර,ඔවුන්ගේ අභිවහන ක්‍රියා ඔස්සේ,ගායනයට ලැබෙන තාක්ෂණික විවිධත්වය අධ්‍යයනය කර ඇත. ප්‍රේමසිරි කේමදාසයන් ඔපෙරා නිර්මාණයේ දී බටහිර ඔපෙරාවේ හි මෙන් හඬ පුහුණුවක් වෙනම සිදු නොකරන ලදී. එසේම බටහිර ගායන සම්ප්‍රදායෙහි එන ගායන තාක්ෂණික ක්‍රමවේද වන ස්වර උච්චාරණය මගින් හඬ නිපදවීමක් ද සිදු නොකරන ලදී.ඒ ඒ චරිතයන් සඳහා ආංගික අභිනය, නර්තන විලාස බහුලව යොදා ගැනුණු අතර,ඒ ඔස්සේ හඬ නිපදවීම සිදු කෙරිණි.එබැවින් එතුමා ඒ කිසිදු සම්ප්‍රදායයකට සීමා නොවුණු මානව චලන සහ හැඟීම් මුල් කර ගැනීම මත නිපදවුණු ප්‍රායෝගික විද්‍යාත්මක ක්‍රමවේදයක් භාවිත කළේ ය. ඒ අනුව බලන කල කේමදාස ඔපෙරා අභිවහන ක්‍රියා ඔස්සේ හඳුනාගනු ලැබූ මානව චලන කටහඬෙහි ධ්වනි ගුණය හි විවිධත්වය කෙරෙහි උපයෝගී කරගෙන ඇත.මෙම ක්‍රම විද්‍යාව,තවදුරටත් අභයාසයක් ලෙස වර්ධනය කිරීමෙන් නව ගායන තාක්ෂණික ක්‍රමවේදයක් හඳුනාගත හැකි බව නිගමනය කළ හැකි ය.

මූල පද: ගායනය, ඔපෙරා, හඬ අභ්‍යාස, අභිවහන ක්‍රියා

Premasiri Khemada's Opera Performing Art and Use of Voice

Indika Upamali

Department of Applied Music and Mass Communication, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
music.conf2023@vpa.ac.lk

The opera singing style stands out as an unconventional musical expression within the diverse music styles of Sri Lanka. Consequently, the unique nature of opera singing, coupled with occasional controversies, manifests in debates concerning its compatibility with Sinhala language pronunciation and traditional singing styles. The research problem at hand explores whether the singing techniques characteristic of Sinhala language opera can be recognized by examining the singing techniques evolved in conjunction with the operatic works of Premasiri Kemadasa. The research objectives are to explore the techniques employed in voice generation through elemental movements in Kemadasa's opera composition. Additionally, it seeks to discern the methods musicians use for language handling during opera creation, highlighting distinctions in muscle movement postures of the larynx and throat. Finally, the study aims to identify adaptations in the Western opera singing culture in Sri Lanka and introduce new singing techniques aligned with local cultural elements through the medium of performing arts. This study adopts a qualitative research methodology, focusing on a case study approach. Various methods, including Feldenkrais's singing technique, the Wilson method, and the techniques employed by opera singer Capuchine have been used. Secondary data for the research were gathered from sources such as books, magazines, documents, references, and participant observation. The research sample comprises selected songs and movements from the operas Manasa Vila, Dora Mandala, Varnadasi, and Agni. In addition, information was gathered from various artists who played a role in Kemadasa's Operas. A limitation of this research pertains to the focus on the representation of women in Kemadasa's operas. The study explores the technical diversity of singing through their performances. In the creation of Premasiri Kemadasa's operas, voice training diverged from the Western opera approach, as it was not conducted as a separate entity. Additionally, voice production did not involve vocalization, a technique commonly employed in the Western singing tradition. Traditional gestures and dance styles played a significant role for each character, serving as the foundation for voice production. In this approach, Premasiri Kemadasa employed a practical scientific method rooted in human movements and emotions, transcending any specific tradition. From this perspective, Kemadasa Opera has harnessed the diverse acoustic qualities inherent in human movements as identified through the opera. It can be inferred that further development of this method through experimentation could lead to the identification of a novel singing technique.

Keywords: Opera, Performing Art, Singing, Voice Training

හින්දුස්ථානී ශාස්ත්‍රීය සංගීතය හදාරන විද්‍යාර්ථීන්ගේ ස්වර ඥානය පිළිබඳ විශ්ලේෂණය

ජී.එම් නාලක බණ්ඩාර සුමනසිරි

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
nalakavocal@gmail.com

භාරතයේ උත්තර ප්‍රදේශය මූලික කර ගනිමින් ආසන්න ප්‍රාන්තයන් තුළ භාවිත වන ප්‍රධාන ම සංගීත සම්ප්‍රදාය ලෙස හින්දුස්ථානී ශාස්ත්‍රීය සංගීතය නැතහොත් උත්තර භාරතීය ශාස්ත්‍රීය සංගීතය හඳුන්වාදිය හැකි ය. මෙම සම්ප්‍රදාය "රාග" සංකල්පය මූලික කර ගනිමින් විකාශනය විය. "රාග" නාදයන්ගේ විභූතිමත් සංකලනයකි. "රාග" පිළිබඳ හදාරන්නන්ට නාදස්ථාන පිළිබඳ අවබෝධය අත්‍යන්තයෙන් ම පැවතිය යුතු වෙයි. එහෙයින් මෙම පර්යේෂණයෙහි අරමුණ වන්නේ හින්දුස්ථානී ශාස්ත්‍රීය සංගීතය හදාරන්නන් තුළ ඒ ඒ නාදස්ථාන නැතහොත් ස්වරස්ථාන පිළිබඳව ඇති අවබෝධය කෙසේද යන්න පිළිබඳව විශ්ලේෂණය කිරීමයි. මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක වර්ගයේ සිද්ධි අධ්‍යයනයකි. පර්යේෂණය සඳහා දත්ත රැස් කරනු ලැබූයේ සංගීත පීඨයේ සිව්වන වසර ශාස්ත්‍රීය සංගීතය හදාරන විද්‍යාර්ථීන්ගෙන් අහඹු ලෙස තෝරාගත් විද්‍යාර්ථීන් විසිපස් දෙනෙකුගෙන් යුතු නියැදියක් පරීක්ෂණයට භාජනය කර ගනිමිනි. මෙහි දී නිරීක්ෂණ, සම්මුඛ සාකච්ඡා හා ප්‍රශ්නාවලියන් ද භාවිතා කර ඇත. දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ ක්‍රමය භාවිතා කර ඇත. මෙම සමීක්ෂණයට අනුව නිරීක්ෂණය වූයේ සමස්තයක් ලෙස ගත්කල විද්‍යාර්ථීන්ගේ ස්වර ඥානය අඩු බව ය. එහෙත් ගායනය හදාරන විද්‍යාර්ථීන්ට වඩා වාදනය හදාරන්නන් තුළ සාපේක්ෂව වර්ධනයක් දිස් විය. තව ද ස්වර පුවරු වාදන භාණ්ඩ වාදනය කිරීමේ හැකියාවක් ඇති විද්‍යාර්ථීන් මෙන් ම වංශ ප්‍රවේණිය සහිත විද්‍යාර්ථීන්ගේ ස්වර හඳුනා ගැනීමේ හැකියාව සැලකිය යුතු ගුණාත්මක තත්වයක පැවති බව ද ප්‍රකට විය. ස්වර පිළිබඳ ව ඇති අවබෝධය උත්තර භාරතීය සංගීතය හදාරන විද්‍යාර්ථීන් සතුව පැවතිය යුතු අත්‍යාවශ්‍ය සාධකයකි. එහෙයින් ස්වර ඥානය වැඩිදියුණු කර ගැනීම උදෙසා දිනපතා සතතාභ්‍යාසයේ යෙදීම, සංගීත කෘති ශ්‍රවණය කිරීම, ස්වර පුවරු වාදන භාණ්ඩ ආශ්‍රිත සිදුකරන ක්‍රියාකාරකම්හි නිරත වීම මෙන් ම නිවැරදි සංඛ්‍යාතයට සුසර කරගත් භාණ්ඩ වාදනයට යොමුවීම තුළින් ස්වර පිළිබඳව ඇති අවබෝධය වැඩිදියුණු කරගත හැකි බව නිගමනය විය. එසේ ම අනාගත පර්යේෂකයෙකුට කණ්ඩායම් දෙකක් යොදා ගනිමින් සමාන්තර සමූහ පරීක්ෂණයක් ලෙස මෙම පර්යේෂණය සිදුකළ හැකි ය.

මූල පද: හින්දුස්ථානී ශාස්ත්‍රීය සංගීතය, උත්තර භාරතීය ශාස්ත්‍රීය සංගීතය, රාග, ස්වර ඥානය

An Investigation into the Level of Musicality among the Students of North Indian Classical Music

G. M. Nalaka Bandara Sumanasiri

Department of North Indian Classical Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts
nalakavocal@gmail.com

North Indian classical music is the predominant musical tradition in the northern part of India, characterized by the concept of 'Raga,' which represents a delightful organization of sounds. Mastery of Raga involves ear training to discern various pitches inherent in the North Indian classical music tradition. This research aims to investigate the level of musicality, particularly the identification of musical intervals, among learners of North Indian classical music, utilizing qualitative methods. The data collection sample group comprised randomly selected final-year students from the Faculty of Music at the UVPA, and data were gathered through questionnaires and interviews. The survey revealed that students' understanding of musical intervals is generally at an unsatisfactory level. However, instrumental music students tend to perform better than vocal music students. Students who are skilled in playing keyboard instruments and those with a family background in music demonstrated higher levels of musicality compared to the others. Having a strong ear for identifying musical intervals enhances the ability to perform and recognize prescribed ragas. Understanding musical intervals is deemed essential for students studying Indian music. The research concludes that individuals aspiring to learn Indian music can enhance their musicality through learning keyboard instruments and playing well-tuned musical instruments, this is in addition to regular training practices that involve listening to relevant sound and audiovisual materials.

Keywords: Ear Training, Hindustani Music, Musicality, North Indian Classical Music, Raga

රයිගම් සහ සියනෑ කෝරළවල පහතරට මඟුල් බෙර වාදනයේදී භාවිත සතර වට්ටම් සුරල් පෝෂණයෙහිලා හේවිසි වාදනයෙන් ලද ආභාසය

හර්ෂ වික්‍රමතුංග

පහතරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය, නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
harshawickramathunga@gmail.com

ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රධාන නර්තන සම්ප්‍රදාය ලෙස හඳුන්වනු ලබන උඩරට, පහතරට හා සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදාය ත්‍රිත්වයෙහි ප්‍රධාන වාද්‍ය භාණ්ඩ ලෙස ගැට බෙරය, පහතරට බෙරය හා දවුල භාවිත කරනු ලැබේ. එකී වාද්‍ය භාණ්ඩ හා සම්බන්ධ බීජාක්ෂර සහ ගර්භාක්ෂර වාදනයෙහි ශිල්ප ක්‍රමවේදවල විශේෂතා විද්‍යමාන වේ. එතකුදුනොව නර්තනානුබද්ධ මෙන් ම වාදනයට පමණක් විශේෂිත වූ පද කොට්ඨාසයන් සම්ප්‍රදායන් ත්‍රිත්වයෙහිම ප්‍රධාන වාද්‍ය භාණ්ඩය මුඛ්‍ය කොටගෙන නිර්මාණය වී ඇත. ඒ අතරින් පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායයෙහි ප්‍රධාන වාද්‍ය භාණ්ඩය වන යක්බෙරෙයෙහි සුවිශේෂිත අනන්‍යතාවකින් සමන්විත වාදන ශිල්ප ක්‍රම සහ ගති ලක්ෂණ විද්‍යමාන වේ. පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායෙහි ශාන්තිකර්ම අවස්ථාවන්හිදී නර්තනානුබද්ධ මෙන් ම වාදනයට පමණක් සීමා වූ වාදන අවස්ථා ද දැකිය හැකි ය. ඒ අතර මඟුල් බෙර වාදන අවස්ථා සහ පිං බෙර වාදන අවස්ථා දක්නට ඇත. එකී වාදන ශිල්ප ක්‍රමවේදයන්හි පහතරට රංග ශෛලීන් වන මාතර, බෙන්තර, රයිගම සහ සියනෑ ආදී කෝරල වශයෙන් වාදන ශිල්ප ක්‍රමවේදයන්හි සහ අක්ෂර වාදනයෙහි විශේෂතා දක්නට ලැබේ. දෙවියන් උදෙසා පවත්වනු ලබන දෙවොල් මඩු හා ගම්මඩු ආදී ශාන්තිකර්මයන්හි දී දක්නට ලැබෙන සතර වට්ටම් මඟුල් බෙර වාදන අවස්ථාවෙහිදී වාදන ශිල්පීන් විසින් වාදනය කරනු ලබන සතර වට්ටම් සුරල්හි බෙර පෝය හේවිසියෙහි දී භාවිත දවුල, තම්මැට්ටම වාද්‍ය භාණ්ඩයන්හි වාදිත පද කොටස්හි ඇතුළත් ඇතැම් පද කොටස් බලපා තිබේ ද යන්න මෙම පර්යේෂණයෙහි ගැටලුව විය. එතකුදු නොව සතර වට්ටම් මඟුල් බෙර වාදනයේ දී දක්නට ලැබෙන සතර වට්ටම් සුරල්හි දවුල තම්මැට්ටම වාදනයේදී භාවිත පද සංයුතීන්හි පහතරට බෙර වාදන ශිල්ප ක්‍රමවේදයට අනුගතව වාදනය කරනු ලබන වාදන ශිල්ප ක්‍රමවේද ප්‍රායෝගිකව හඳුනාගැනීම මුඛ්‍ය අරමුණ විය. එහිලා පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ලෙස ද්විතීයික මූලාශ්‍රය, සම්මුඛ සාකච්ඡා, ශාන්තිකර්ම නිරීක්ෂණ සහ සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ ක්‍රමවේද යොදා ගැනිණ. එහිදී සතර වට්ටම් මඟුල් බෙර සුරල් වාදනයේදී හේවිසි පද සංයුතීන්හි යම් බලපෑමක් සහ ආභාසයක් දක්නට ලැබෙන බව විද්‍යමාන විය.

මුඛ්‍ය පද: සතර වට්ටම් සුරල්, පෝය හේවිසි, වාදන ශිල්ප ක්‍රම, රංග ශෛලිය, පිං බෙර

The Influence of *Hevisi* Playing on the Evolution of *Sathara Wattam Sura*l in the Performance of Low-country (*Pahatharata*) *Magul Ber*a in *Raigam Siyane Korale*

Harsha Wickramathunga

Department of Low Country Dance, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
harshawickramathunga@gmail.com

Gata Beraya, *Pahatharata Beraya*, and *Daula Beraya* serve as the primary instruments in Sri Lanka's three main dance traditions: Up-country, Low-country, and Sabaragamuwa. The peculiarities of playing techniques related to the main and secondary chords (*Bijakshara* and *Garbhakshara*) on those instruments are evident. In addition, sections dedicated to dance and specific instruments have been established, focusing on the primary instruments of all three traditions. Among these, the *Yak beraya*, the principal instrument of the low-country dance tradition, possesses a distinct identity with evident playing techniques and characteristics. In the *Shanthikarma* of the low-country dance tradition, there are dance-related as well as musical moments specifically dedicated solely to playing. Among them, performances involving *Magul Bera* and *Pin Bera* can be observed. Within these instrumental techniques, distinct specialties emerge in the syllabic playing of low-country performing style, as exemplified in regions like Matara, *Bentara*, *Raigama*, and *Siane Korale*. Specific segments of the verses played by using *Dhavul bera* and *Thammattama* featured in the *Satara Wattam Sural* Drum *Poya Hevisi* are performed by *Hevisi* players during the *Satara Wattam Magul* drumming, a tradition observed in *Devol Madu* and *Gammadu* during *Shantikarmas* conducted for religious purposes for the sake of gods. The focus of this research was to investigate the potential impact of these practices. Furthermore, the primary objective was to practically identify the playing techniques utilized in the compositions involving the performance of *Daula Bera* and *Tammattama* within *Satara Wattam Sural* in *Satara Wattam Magul* drumming. This identification is conducted in accordance with the drumming techniques prevalent in the low-country tradition. The research employed secondary sources, interviews, field observations, and participant observation methods as its research methodologies. It was evident that *Satara Wattam Sural* playing demonstrated influence and inspiration from *Heavisi* verse compositions.

Keywords: Instrumental Techniques, Performing Style, *Pin Bera, Poya Hevisi, Satara Wattam Sural*

උත්තර භාරතීය සංගීතය වෘත්තීමය ප්‍රාසංගික කලාවක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාව තුළ ස්ථාපිත වීම පිළිබඳ විමර්ශනයක් : වෘත්තීය මට්ටමේ ප්‍රාසංගික ශිල්පීන් බිහිවීමේ ප්‍රවණතාවය ආශ්‍රයෙන්

ඉමේෂා තත්සරණී

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
imethathsarani98@gmail.com

උත්තර භාරතීය රාගධාරී සංගීතය පිළිබඳ පළමුවෙන්ම නූර්ති සංගීතය හරහා අංශු මාත්‍ර අවබෝධයක් ශ්‍රී ලාංකිකයින් ලැබුව ද,ශුද්ධ සංගීත ස්වරූපයෙන් මෙම සංගීත සම්ප්‍රදාය ප්‍රායෝගික හා ක්‍රමානුකූල ලෙස ශ්‍රී ලංකාව තුළ ස්ථාපිත කිරීමේ ගෞරවය හිමි වන්නේ විශාරද ලයනල් එදිරිසිංහ මහතාට ය.භාරතය තුළ සුවිශිෂ්ට ප්‍රාසාංගික කලාවක් මෙන්ම විශාල කර්මාන්තයක් ලෙසින් ක්‍රියාත්මක වන උත්තර භාරතීය සංගීතය අද වන විට ශ්‍රී ලංකාවට ඔබින පරිසරයක් යටතේ ගොඩ නැගී ඇති නමුත් එහි භාවිතයේදී වෘත්තීමය ප්‍රාසාංගික ශිල්පීන් බිහිවීමේ ප්‍රවණතාව අඩුවීම මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුවයි.මෙම ශාස්ත්‍රීය සංගීතය සඳහා ඉලක්ක ගත සමාජ කොට්ඨාසයක් හා වෙළඳපොළ අවශ්‍යතාවය හඳුනා ගැනීම,පුද්ගලික වෙලඳ නාමකරණය,පෞරුෂය ගොඩ නැගීම මෙහි පර්යේෂණ අරමුණු වේ. පර්යේෂණ නියැදිය ලෙස අහඹු ලෙස තොරාගත් උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ආචාර්යවරුන්,ප්‍රාසංගික ශිල්පීන් සහ ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය නාලිකාවල වැඩසටහන් නිෂ්පාදකවරුන් මේ සඳහා යොදා ගැනුණි.ගුණාත්මක සිද්ධි අධ්‍යයනයක් සිදු කෙරුණු අතර, සාහිත්‍යගත මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනයෙන් හා සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරින් තොරතුරු එක්රැස් කෙරුණි.එකී දත්ත විග්‍රහයෙන් උත්තර භාරතීය රාගධාරී සංගීතය ප්‍රාසංගිකව ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථා සීමිත වීම,මෙම සංගීතය මොනවට ප්‍රගුණ කළ ශිල්පීන් වැඩි වශයෙන් සුභාවිත ගීත කලාවට යොමු වීම,ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය මාධ්‍ය හරහා ප්‍රමාණවත් ගුවන් කාලයක් ශාස්ත්‍රීය වැඩසටහන් සඳහා නොලැබීම,ශාස්ත්‍රීය සංගීතය විෂයයක් ලෙස ප්‍රගුණ කොට තිබුණ ද එය ප්‍රාසංගිකව ඉදිරිපත් කිරීමට තරම් ප්‍රමාණවත් අත්දැකීම් සහිත ශිල්පීන් නොමැති වීම වැනි හේතු මෙම ප්‍රාසංගිකව සංගීත කලාව තුළ වෘත්තීමය ප්‍රාසංගිකව ශිල්පීන් ස්ථාපිත වීමට බාධාවක් වී ඇති බව තහවුරු විය.නමුත් වර්තමානයේ අතිශය ජනප්‍රිය සමාජ මාධ්‍ය වැනි තාක්ෂණික ක්‍රමෝපාංග සමඟ ඒකාබද්ධ කොට නව මුහුණුවරකින් නැවතත් මෙම ශාස්ත්‍රීය සංගීතය ක්‍රමක්‍රමයෙන් ජනයා අතරට ගෙන ගොස් මෙම සංගීත සම්ප්‍රදාය තුළ වෘත්තීමය ප්‍රාසංගික ශිල්පීන් බිහි කළ හැකි බව නිගමනය කළ හැකි ය.

මූල පද: උත්තර භාරතීය රාගධාරී සංගීතය, ප්‍රාසංගික කලාව, වෘත්තීමය ප්‍රාසංගික ශිල්පීන්, පුද්ගලික වෙළඳ නාමකරණය

An Investigation into the Establishment of North Indian Classical Music as a Professional Performing Art in Sri Lanka: In Relation to the Trends of Professional Performing Artists

Imesha Thathsarani

Department of North Indian Music, Faculty of Music, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
imethathsarani98@gmail.com

This research investigates the decline in the emergence of professional performers in North Indian Classical music in Sri Lanka, despite a suitable foundation. The credit for establishing this musical tradition in a systematic manner goes to Visharad Lionel Edirisinghe, who introduced it beyond its initial exposure through Noorthi music. The research focuses on identifying a specific social segment and market demand for this classical music and aims to explore strategies for personal branding and personality development in the context of North Indian Classical music. The research sample includes randomly selected university lecturers, performing artists, and program producers from Sri Lankan media channels. Through a qualitative case study approach, information is gathered from literary sources and interviews. The findings reveal obstacles to the establishment of professional performers in North Indian Music, including artists channeling their skills into developing Sri Lankan light music, insufficient airtime for classical music programs in audio-visual media, and a shortage of experienced artists to present classical music in performances. Despite these challenges, the research concludes that leveraging popular technical methods like social media can gradually reintroduce classical music to the public and foster the development of professional performers in this musical tradition.

Keywords - North Indian Classical Music, Performing Art, Personal Branding, Professional Performers

චක්‍රධාර් නිර්මාණය කිරීමේ විශේෂිත ගණිතමය සංකල්පය

ගයානාත් දහනායක

උත්තර භාරතීය අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
gayanathdaha@gmail.com

තබ්ලා ඒකල වාදනයේ දී මෙන් ම කථක් නර්තනයේදී ද තාල ඥානය විදහා දැක්වීමට වාදනය කරනු ලබන පද ප්‍රබන්ධ අතර චක්‍රදාර් පදවලට විශේෂ ස්ථානයක් හිමි වේ. තිහායි සහිත වූ පද කොටසක් එකම ආකාරයකින් තෙවරක් වාදනනය කිරීම චක්‍රධාර් පද ලෙස හැඳින් වේ. ශාස්ත්‍රීය සංගීතය, ව්‍යවහාරික සංගීතය හා නිර්මාණ සංගීතයේ දී ඕනෑම මාත්‍රා ගණනක් සහිත තාලයකට චක්‍රදාර් පද නිර්මාණය කර ගත හැක්කේ කෙසේද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වේ. තබ්ලා වාදනය හදාරණ අයකුට ඕනෑම මාත්‍රා ගණනක් සහිත තාල සඳහා චක්‍රදාර් පද නිර්මාණය කර ගැනීමත් මෙම විෂයය පථය හා බැඳි පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍රයට ශාස්ත්‍රීය දායකත්වය සැපයීමත් පර්යේණයේ අරමුණු වේ. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ ද්විතීක දත්ත ලෙස පොත් පත් සඟරා ලිපි ලේඛන හා ප්‍රාථමික දත්ත ලෙස සම්මුඛ සාකච්ඡා, සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ ඇසුරින් දත්ත එක් රැස් කෙරිණි. දත්ත විශ්ලේෂණයට අනුව ශාස්ත්‍රීය සංගීතයේ දී ව්‍යවහාරික සංගීතයේදී හා නිර්මාණ සංගීතයේ දී ඕනෑම මාත්‍රා ගණනක් සහිත තාලයකට චක්‍රධාර් පද නිර්මාණය කර ගැනීමෙ ක්‍රමවේදයක් සාහිත්‍ය විශ්ලේෂණයේ දී හඳුනා ගත නොහැකි විණි. ඒ අනුව , මෙම පර්යේෂණයේ දී තාලයේ මාත්‍රා ගණන, ආවර්ථ ගණන හා සමග්‍රහය යන මූලික සංකල්ප පදනම් කර ගෙන පහත සූත්‍ර ඇසුරින් ඕනෑම මාත්‍රා ගණනක් සහිත තාලයකට චක්‍රදාර් පද නිර්මාණය කර ගැනීමේ ක්‍රමවේදයක් ලෙස පහත සූත්‍ර භාවිත කළ හැකි බව නිගමනය කළ හැකි ය. ඒ අනුව එම සූත්‍ර පහත පරිදි හඳුන්වා දිය හැකි ය.

1. සූත්‍රය- තාලයේ මාත්‍රා ගණන x 4 (ආවර්ථ) + 1 ÷ 3 = එක් පල්ලාවක දිග
   උදා- 8 x 4 +1 ÷ 3 = 11 (එක් පල්ලාවක දිග)
   ඇතැම්විට අවසන් පිළිතුර පූර්ණ සංඛ්‍යාවක් නොවූ විට දෙවන සූත්‍රය භාවිත කළ යුතු ය
   උදා- 10 x 4 +1 ÷ 3 = 40.33

2. සූත්‍රය- තාලයේ මාත්‍රා ගණන x 5 (ආවර්ථ) + 1 ÷ 3 = එක් පල්ලාවක දිග
   උදා- 10 x 5 +1 ÷ 3 = 17 (එක් පල්ලාවක දිග)
   ඇතැම්විට ඉහත සංකල්ප දෙකම භාවිත කළ නමුත් අවසන් පිළිතුර පූර්ණ සංඛ්‍යාවක් නොවූ විට තෙවන සූත්‍රය භාවිත කළ යුතු ය
   උදා- 12 x 4 +1 ÷ 3 = 48.3
   උදා- 12 x 5 +1 ÷ 3 = 60.3

3. සූත්‍රය- තාලයේ මාත්‍රා ගණන x 4 (ආවර්ථ) ÷ 3 -1 = එක් පල්ලාවක දිග
   ඊට අමතරව සෑම පල්ලාවක් අතර මාත්‍රා දෙකක විශ්‍රාන්තියක් තැබිය යුතු ය.
   උදා- 12 x 4 ÷ 3 -1 = 15 + +

මූල පද: චක්‍රදාර්, මාත්‍රා, තාල, පල්ලාව

The Specific Mathematical Concept to Create *Chakradar*

Gayanath Dahanayake

Department of North Indian Music, Faculty of Music, University of visual and Performing Arts, Sri Lanka
gayanathdaha@gmail.com

Chakradars have a special place among the verses of fiction played to demonstrate rhythmic knowledge in *tabla* solos as well as in Kathak dance. Playing a part of a verse with Tihai three times in the same way is called chakradhars. The problem of this research is how to create chakradhars for a tune with any number of measures in classical music, applied music, and creative music. The objectives of this research are to create *chakradars* for any number of scales for a student of *tabla* and to contribute academically to the field of research related to this scope. Under the qualitative research methodology, data were collected through books, journals, and documents as secondary data and through interviews and participant observation as primary data. According to the data analysis, in classical music, in applied music, and in creative music, a method of creating *chakradars* for a beat with any number of Matra could not be identified in the literature analysis. Accordingly, in this research, it can be concluded that, based on the basic concepts of the number of Matra, number of *awartha*, and *Samagraha* of the tala, the following formulas can be used as a method of creating *chakradars* for any number of Matras. Accordingly, the formulas can be introduced as follows:

1. Formula- Number of Matra in the tala x 4 (*Awartha*) + 1 ÷ 3 = length of one *palla*

   Ex- 8 x 4 +1 ÷ 3 = 11 (length of one palla)

   Sometimes the second formula should be used when the final answer is not a whole number

   Ex- 10 x 4 +1 ÷ 3 = 40.33

2. Formula- Number of Matra in Thala x 5 (Awartha) + 1 ÷ 3 = Length of one Pallaa

   Eg- 10 x 5 +1 ÷ 3 = 17 (length of one palla)

   Sometimes both of the above concepts are used, but when the final answer is not a whole number, the third formula should be used

   Ex- 12 x 4 +1 ÷ 3 = 48.3

   Ex- 12 x 5 +1 ÷ 3 = 60.3

3. Formula- Number of Matra in the tala x 4 (Awartha) ÷ 3 -1 = length of one palla

   In addition, there should be a two Matra rest between another palla.

   Ex- 12 x 4 ÷ 3 -1 = 15 + +

Keywords: Chakradar, Matra, Palla, Taal

උඩැක්කි අවදානමේ බහුකාර්යය

හේමන්තා මනෝහාරි රන්දුනුගේ

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
manoharirandunuge@gmail.com

උඩැක්කිය පුද පූජා, රාජ සභා සංගීතය, ශාන්තිකර්ම, කෘෂිකාර්මික චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර වැනි අවස්ථා සඳහා දුරාතීතයේ සිට ශ්‍රී ලංකාවේ භාවිතවන අවනද්ධ භාණ්ඩයකි. ශ්‍රී ලාංකේය ඉතිහාසයේ බොහෝ අවස්ථාවන්හි දී නර්තනයටත් සංගීතයටත් උඩැක්කිය යොදාගත් අවස්ථා පුරාවස්තු, කැටයම් මෙන් ම ඉපැරණි සාහිත්‍ය තුළින් ද හමුවේ. උඩැක්කිය හා සම්බන්ධ ගායන, වාදන අංග බොහෝමයක් දක්නට ඇති අතර, එහි එක් විශේෂ අංගයක් වන අවදානම නැමති දුර්ලභ නර්තන අංගය පිළිබඳව අධ්‍යයනයක යෙදීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ යි. කිසියම් තාලයකට අනුව අත්මාරු ක්‍රමයට වාදනය වන උඩැක්කි පදයත්, එයට හාත්පසින්ම වෙනත් තාලයක් ගන්නා ගායනයත්, එයට පටහැනිව දෙපාදයෙන් තබන අඩි පැගීමත් සමග විවිධ ක්‍රියාකාරකම් එකම පුද්ගලයෙකු ඉදිරිපත් කිරීමත් අවදානම් නර්තනයේ ඇති විශේෂත්වය යි. එක් අවස්ථාවක දී පුද්ගලයෙකුට අවධානය තබාගත හැක්කේ එකම කාරණයක් කෙරෙහි වුව ද, ශාරීරිකව ක්‍රියාකාරකම් රැසක් සමග විවිධ රිද්මයන් ඉදිරිපත් කිරීමට මනස එකවර යෙදවීමේ දුර්ලභ අවස්ථාවක් ලෙස ද, එකකට එකක් නො ගැළපෙන දේවල් රැසක් එකම අවස්ථාවක සිදුකිරීමක් ආදී ලෙස ද මෙම අවදානම හැඳින්විය හැකි ය. මෙහි දී ප්‍රකට උඩැක්කි පරම්පරා කිහිපයක අවදානම යන අංගයෙහි භාවිතාව පිළිබඳව අධ්‍යයනය කළ අතර, එක් එක් පරම්පරා අතර සුළු සුළු වෙනස්කම් කිහිපයක් ද දක්නට ලැබුණි. අභාවයට යමින් පවතින කලා අංගයක් ලෙස මෙහි අන්තර්ගත භාවිතය ඉදිරි පරපුරට ශේෂ කොට තැබීම පර්යේෂණයේ අරමුණු අතර වේ. මෙය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ සිදු කළ සිද්ධි අධ්‍යයනයකි.ද්විතියික දත්ත ලෙස ග්‍රන්ථ පරිශීලනයත්, ශේෂව පවතින විවිධ නටබුන් ආදියෙහි දැක්වෙන මූලාශ්‍රය පිළිබඳව අධ්‍යයනයත් ඓතිහාසික පසුබිම සොයා යෑමේ දී එම දත්ත ද මූලාශ්‍රය විය. දීර්ඝ කාලයක සිට සිදු කළ සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණයත් මෙම ක්ෂේත්‍රයේ සිටි පාරම්පරික ශිල්පීන් හමු වී ඒකරාශි කරගත් දත්ත නිරීක්ෂණයත් සමගින් දත්ත විශ්ලේෂණය කොට ඇත. ලාංකේය අවනද්ධ අතර ස්වර වාද්‍ය භාණ්ඩයක් ලෙස භාවිත කළ හැකි එකම වාද්‍ය භාණ්ඩය ද මෙම උඩැක්කිය යි. මෙරට නර්තන අංග අතර ගායනය වාදනය හා නැටීම යන අංගත්‍රයම තනි පුද්ගලයෙක් පවත්වන එකම අවස්ථාව උඩැක්කි නර්තනය යි. පෙර සිට උඩරට නැට්ටුවා යන ප්‍රස්තුතයෙන් හැඳින්වීමට සුදුසු පුද්ගලයා ලෙස හැඳින්වූයේ මෙම ක්‍රියා ත්‍රිත්ත්වය ම එකවර සිදු කරමින් දියුණු ඵලයක් ලබපු උඩැක්කි නර්තන ශිල්පියා යි.

මූල පද: උඩැක්කිය, නර්තනය, ගායනය, වාදනය, අවදානම

Simultaneous Act at Udakki *Avadanama*

Hemantha Manohari Randunuge

Department of North Indian Music, Faculty of Music, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
manoharirandunuge@gmail.com

Udakkiya is an instrument used in Sri Lanka from time immemorial for occasions such as rituals, court music, *Shanthikarma*, and agricultural rituals. On many occasions in Sri Lankan history, dance and music have been used. There are many singing and playing elements related to *Udakkiya*, which is an instrument used in Sri Lankan dance and music. This research aims to study one of its special elements, the rare element called *Avadanama*. The specialty of the *Avadanama* dance is that the Udakki *pada*, which is played rhythmically according to a certain rhythm, the singing that takes a different rhythm to it and the feet that are placed in opposition to it, perform various activities by the same person. Although a person can focus on one thing at a time, this *Avadanama* can be called a rare case of using the mind simultaneously to present different rhythms with many physical activities and by doing many things that are not compatible with each other at the same time. In this study, the use of the element of *Avadanama* in several generations of prominent practitioners was studied and some minor differences were found between each generation. One of the objectives of this research is to preserve the existing practices for future generations. For this case study a qualitative research design was used. References to books written about *Udakkiya*, the study of the sources shown in the various ruins and the historical background were the sources that provided data. Participatory observation was carried out for a long period and data were gathered by meeting with the traditional artisans in this field. Among the Sri Lankan percussion instruments, this is the only musical instrument that can be used for both singing and dancing. Among the dance forms in Sri Lanka *Udakki* dance is the only time where all three elements of singing, playing, and dancing are performed by a single person.

Keywords: *Avadanama*, Dancing, Playing, Singing, *Udakkiya*

තාල දස ප්‍රාණයන්ගෙන් කලා ප්‍රාණය පිළිබඳ විමර්ශනයක්

චන්ද්‍රලාල් අමරකෝන්

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
amarakoon.c@vpa.ac.lk

තාල ශාස්ත්‍රයට අදාළ කරුණු දහය වන කාල, මාර්ග, ක්‍රියා, අංග, ග්‍රහ, ජාති, කලා, ලය, යති, ප්‍රස්තාර තාල දස ප්‍රාණ ලෙස හැඳින්වේ. මෙම ප්‍රාණ දහයෙන් හත්වන ප්‍රාණය කලා ප්‍රාණයයි. කලා ප්‍රාණය පිළිබඳ විමර්ශනයක යෙදෙමින්, උත්තර භාරතීය තාල පද්ධතිය අධ්‍යයනය කරන්නන්ට කලා ප්‍රාණය අධ්‍යයනය කිරීමේ ඇති වැදගත්කම පිළිබඳ සොයා බැලීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වේ. මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණයකි. දත්ත එක්රැස් කිරීම සඳහා ලිඛිත මූලාශ්‍රය පරිශීලනය හා තෝරාගත් විෂය ප්‍රවීණයන් පස් දෙනෙකු සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා මඟින් සිදු කර ඇත. දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ ක්‍රමය භාවිතා කරන ලදී. කලා යන වචනය විවිධ අර්ථ සඳහා භාවිතා වන බවත් තාල ශාස්ත්‍රයට අදාළ භාවිතයේ දී කාලයේ කිසියම් ප්‍රමාණයක් ඇඟවීම සඳහා යොදා ගෙන ඇති බවත් නිරීක්ෂණය විය. මෙහි දී මාත්‍රාවකට, මාත්‍රා කිහිපයකට හෝ මාත්‍රාවෙන් කිසියම් කොටසට කලා යන නාමයෙන් හඳුන්වන බව විද්‍යමාන විය. කර්ණාටක තාල පද්ධතිය හදාරන්නන් හට කලා ප්‍රාණය පිළිබඳ ගැඹුරු අධ්‍යයනයකින් තොරව තාල භාවිතා කිරීමේ හැකියාවක් නොපවතින බවත් උත්තර භාරතීය තාල පද්ධතිය හදාරන්නන් හට තාල භාවිතය සඳහා මෙම කලා ප්‍රාණය පිළිබඳ ගැඹුරු අධ්‍යයනයක් අවශ්‍ය නොවන බවත් මෙම පර්යේෂයේ දී අනාවරණය විය.

මූල පද: දස ප්‍රාණ, කලා ප්‍රාණය, තාල ශාස්ත්‍රය, තාල භාවිතය, උත්තර භාරතීය සංගීතය

An Investigation of *Kala Prana* from the *Tala Dasa Prana*

Chandralal Amarakoon

Department of North Indian Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
amarakoon.c@vpa.ac.lk

The ten points related to Tala Shastra such as *Kala, Marga, Kriya, Anga, Graha, Jati, Kala, Laya, Yati, Prastara Tala* are called *Thala Dasa Prana.* The seventh of these ten *Pranas* is *Kala Prana.* The purpose of this research is to investigate the importance of studying *Kala Prana* for students of the North Indian *Tala* system while reviewing *Kala Prana.* This research is qualitative. Data collection was done through written sources and interviews with five selected experts on the subject. The content analysis method was used for data analysis. It was observed that the word *Kala* is used in different meanings and it is used to indicate any amount of time in the usage related to *Tala Shastra.* Here, it was evident that a *Matra*, several *Matras,* or any part of a *Matra* is called *Kala.* In this research, it was also revealed that the students of the Carnatic *Tala* system are not capable of using *Tala* without a deep study of *Kala Prana*, and the students of the North Indian *Tala* system do not need a deep study of this *Kala Prana* for the use of *Tala.*

Keywords: *Dasa Prana*, *Kala Prana*, North Indian Music, *Tala Shastra*, Use of *Tala*

සිංහල නැළවිලි ගීතයේ සාම්ප්‍රදායික සහ නූතන නාදමය සැකසුම් (තුලනාත්මක අධ්‍යයනයක්)

මංගලිකා රාජපක්ෂ

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
mangalika.r@vpa.ac.lk

නැළවිලි ගීතය, දරුවකු නැළවීම නැතහොත් නිදිගැන්වීම යන පොදු අරමුණෙන් භාවිත ලොව පැරණිතම ගායන ශෛලියකි. මෙය කිසියම් ආකාරයක සංගීතමය ලක්ෂණ පවතින හෝ භාෂාවකින් තොර වූ නාදමය ගුණයකින් යුක්ත මිමිනීමක් වුව ද විය හැකි ය. බෞද්ධ සජ්ඣායනයෙහි නාදමය ස්වරූප ආභාස කොට ගත් ගායන, සාම්ප්‍රදායික නාදමය සැකසුම් ලෙසත්, ස්වර ප්‍රස්තාර ආකාරයෙන් ග්‍රන්ථ හා ලිපිවලට ඇතුළත් කළ නාදමාලා සහ ගුවන්විදුලි පර්යේෂණ අංශය මගින් ප්‍රතිනිර්මාණ ලෙස ප්‍රචාරය කරන ලද නාදමාලා මෙහි නූතන නාදමය සැකසුම් ලෙසත් අර්ථ දැක්වේ. මෙම නාදමය සැකසුම් ද්විත්වය පිළිබඳ තුලනාත්මක ව විමර්ශනය කිරීම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණ විය. සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ ක්‍රමය පාදකව ගුණාත්මක ප්‍රවේශයකින් සිදු වූ විමර්ශනයේ නියැදියට සාම්ප්‍රදායික නාදමාලා සහ නූතන නාදමාලා යොදා ගැනුණි. ලබා ගත් දත්ත තුලනාත්මක විශ්ලේෂණයකට ලක් කළ අතර නාද සැකසුම් දෙකෙහි සංගීතමය වෙනස්කම් රැසක් මෙමගින් අනාවරණය විය. වර්තමානයේ ප්‍රචලිතව පවතින්නේ නූතන නාදමය සැකසුම්වලට අනුකූල වූ ගායන බවත්, නව්‍යකරණයට ලක් කළ නූතන නාදමය සැකසුම් වාදන ස්වරූපයෙන් ද විද්‍යුත් තාක්ෂණය ඔස්සේ භාවිත වන බවත්, මුඛ පරම්පරාගතව පැවත එන ගායන කාලානුරූපීව විවිධ වෙනස්කම්වලට භාජනය වීමත්, පසුකාලීනව සාම්ප්‍රදායික තත්ත්වයෙන් සමාජගත වීමත් නො වැළැක්විය හැකි තත්ත්ව බව නිගමනය කළ හැකි ය.

මුඛ්‍ය පද: නැළවිලි ගීය, සාම්ප්‍රදායික නාදමය සැකසුම, නූතන නාදමය සැකසුම

Traditional and Modern Tonal Settings of Sinhalese Lullabies (A Comparative Study)

Managalika Rajapaksha

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
mangalika.bak@gmail.com

Lullaby is one of the oldest singing styles in the world used for the general purpose of lulling or lulling a child to sleep. This may be a murmur with some kind of musical characteristics, perhaps no language is involved. The songs that have been inspired by the musical traits of Buddhist chants can be defined as traditional melodic arrangements and tunes that appeared in books and articles in the form of notation and recreation of traditional songs propagated by the music research unit of SLBC can be considered as modern melodic arrangements. The main purpose of this research is to investigate this duality of musical settings in a balanced way employing lullabies. Traditional tunes (melodic arrangements) and modern melodic arrangements were used for the sample of the investigation. The obtained data were subjected to a balanced analysis and many musical differences were revealed in the two musical settings. It can be concluded that the currently popular melodic arrangements of lullabies are the tunes that are modernized versions of the traditional tunes. Nowadays, those tunes are even played through electronic technology. The songs inevitably passed down through oral tradition will change over time and be socialized.

Keywords: Lullabies, Traditional Melodic Arrangements, Modern Melodic Arrangements

ඩබ්. ඩී. අමරදේව ගීතාවලියෙහි අන්තර්ගත භාරතීය සංගීතය ලක්ෂණ පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

සරත් කුමාර ලියනවත්ත

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
kumaraliyanawatta@gmail.com

භාරතීය සංගීතය සපුරාම රාග සංකල්පය මත ගොඩනැඟුණකි. රාගයක් ස්වර වර්ණයන්ගෙන් සරසා ඇත. භාරතීය රාගධාරී සංගීතයේ ලක්ෂණ නිරීක්ෂණය කිරීමේ දී ඒ ඒ රාගවලට නිශ්චිත ව්‍යාකරණ රීති සමුදායක් ඇති අතර ඒවා ප්‍රකෘති විකෘති ස්වර , පූර්වාංග උත්තරාංග ස්වර විහිදුම, රාග අංග, ස්වර සංගති, රාග ආකෘතික ලක්ෂණ, රාග රස යනාදී න්‍යායාත්මක කරුණු මත පදනම්ව ඇත. සංගීත ප්‍රකාශනයේ දී සිදුවන්නා වූ ක්‍රියාවලියේ දී එය භෞතික මානසික හා ආත්මීය ක්‍රියාවලියක් ලෙස රසිකයාට ග්‍රහණය වන අතර එය රසාස්වාදයේ ගුණාත්මක බවට කරනු ලබන බලපෑම ප්‍රබල ය. ආත්මීය සංගීතය, වෛශයික සංගීතය ලෙස සංගීතය පාර්ශව ද්විත්වයක් ඔස්සේ විග්‍රහ වන්නකි. භාරතීය රාගධාරී සංගීතයේ මෙකී ලක්ෂණ ඩබ්.ඩී. අමරදේව සිංහල ගීතාවලියෙහි අන්තර්ගතවේ ද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව ලෙස හඳුනා ගැනුණි. අප රැස් කරගත් එම ගීත ආශ්‍රිත දත්ත සහ තොරතුරු මත පදනම්ව කරනු ලබන විශ්ලේෂණය කිරීම මඟින් මෙම ගැටලුව විමසුමට ලක් කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වේ. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ලෙස ගුණාත්මක සිද්ධි අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය භාවිත කළ අතර නිරීක්ෂණමය අධ්‍යයනයක් මඟින් කරුණු අනාවරණය කරනු ලැබී ය. අදාළ දත්ත රැස් කිරීම සඳහා ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික දත්ත යටතේ තැටිගත කරන ලද හා පටිගත කරන ලද ගීත, පුස්තකාල හා වෙනත් ලිපි ලේඛන භාවිත කර ඇත. මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාව මඟින් සාකච්ඡා කරනුයේ 1960 දශකයේ ඩබ්.ඩී. අමරදේව ගුවන්විදුලියට ගැයූ ගීත පහක් පමණි. මෙම පර්යේෂණයට අනුව සංගීත නිර්මාණයක ගුණාත්මක බව නිරීක්ෂණය කිරීමේ දී විවිධ සංගීත සම්ප්‍රදායන්ගේ සංගීත ගුණය ඒ සඳහා සෘජු ලෙස බලපාන බව නිරීක්ෂණය විය. තවද සිංහල ගීතයෙහි අන්තර්ගත සංගීතය විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී භාරතය දීර්ඝ කාලයක පටන් භූගෝලීය වශයෙන් ආසන්නයේ පිහිටීම නිසා ම සංස්කෘතික වශයෙන් සමීප සබඳතා ප්‍රබලතා පැවති අතර විවිධ භාරතීය සංගීත කණ්ඩායම් මෙරට ඇති කරනු ලැබූ ප්‍රබෝධය සිංහල ජනතාවගේ රසිකත්වයට සෘජුව බලපා ඇති බව නිරීක්ෂණය විය. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඩබ්.ඩී. අමරදේව භාරතයට ගොස් සංගීතය පිළිබඳව විධිමත්ව අධ්‍යයනය කොට නැවත ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණීමෙන් අනතුරුව ශ්‍රී ලංකාවට ආවේණික ගීත කලාවක් නිර්මාණය කිරීමට පුරෝගාමී විය. ඔහුගේ බොහෝ ගීත ශ්‍රී ලංකාවේ සාම්ප්‍රදායික ජන සංගීතය හා භාරතීය රාගධාරී සංගීතයේ සම්මිශ්‍රණයෙන් නිර්මාණය වූ ඒවා ලෙස හඳුනාගත හැකි ය. ඔහු විසින් ගායනා කරන ලද බොහෝ ගීත ගුවන්විදුලියට ගැයූ ඒවා ය. මෙම ගීතාවලියෙන් භාරතීය රාගධාරී සහිත ලක්ෂණ හඳුනාගත හැකි වන්නේ ඔහු විසින් භාරතීය රාගධාරී සංගීතය හොඳින් දැන සිටි බැවින් හා ඒවා පරිශීලනය කොට ඇති බැවින් බව මෙම අධ්‍යයනයේ දී නිගමනය වේ.

මූල පද: අමරදේව ගීතාවලිය, ප්‍රකෘති විකෘති ස්වර, රාග අංග, රාග ආකෘතිය, පූර්වාංග උත්තරාංග

A Study on the Impact of North Indian Music Characteristics of W. D. Amaradeva's Songs

Sarath Kumara Liyanawatta

Department of North Indian Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
kumaraliyanawatta@gmail.com

Indian music is fundamentally grounded in the conceptual framework of raga. Within the context of Indian musical tradition, the term "raga" serves as a synonymous counterpart for melody. Ragas, integral to this musical tradition, is comprised of distinct musical notes, with each raga governed by a set of precise grammatical rules. Rooted in theological principles, these rules encompass essential elements such as *prakruti vikurti swara*, *purvanga uttaranga swara vistara*, *raga anga*, *swara sangati*, raga formative features, and raga rasa. This study aims to systematically observe and examine the theoretical underpinnings of Indian music employed by the distinguished Sri Lankan vocalist W. D. Amaradeva in his radio-popularized songs during the 1960s. The methodology in this research was a qualitative case study. Data were collected using observation, field studies, literature, and listening to songs. The analysis was conducted utilizing a corpus of five songs, both composed and sung by the artist in question. The study discerned that enduring historical ties between Sri Lanka and India have been substantiated by robust cultural connections, fostered by their geographical proximity. As a result, Sri Lankan musicians were provided opportunities to go and learn Indian music. Due to that, W. D. Amaradeva also went to India and studied Indian music formally and returned to Sri Lanka and pioneered the creation of a song art unique to Sri Lanka. It seems that the songs were composed by him based on Sinhala folk music and Indian *ragadhari* music. The study found that Indian musical characteristics contributed to the quality of Amaradeva's selected songs.

Keywords: Amaradeva Hymn, *Prakriti Muta Swara*, *Purvanga Uttaranga*, *Raga Anga*, *Raga* Form

අස්පර්ශනීය උරුමයක් ලෙස පෙරහැර සංස්කෘතියේ පුරාතන සම්ප්‍රදාය සහ එහි නූතන විචලායතා පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

එස්. එම්. ඒ. පී. රත්නසිරි

ඉතිහාසය හා පුරාවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
amila.17704@uhss.ruh.ac.lk

සත්ත්ව ලෝකයේ අන් සත්ත්වයින් අතරින් මිනිසා සංස්කෘතිකමය ජීවියෙක් වීම සුවිශේෂී වේ. මෙලෙස සංස්කෘතියෙන් උරුම වන්නා වූ දෑ සංස්කෘතික උරුම වශයෙන් හැඳින්වේ. මෙය අස්පර්ශනීය උරුමය හා ස්පර්ශනීය උරුමය ලෙස දෙයාකාර ය. ඒ අනුව භෞතිකව දක්නට නො ලැබෙන, ස්පර්ශ කළ නොහැකි සංස්කෘතික අංගයන් අස්පර්ශනීය උරුම ලෙස අර්ථ දක්වාලිය හැකි ය. පෙරහැර සංස්කෘතිය යනු පුරාතනයේ සිට පැමිණෙන සම්ප්‍රදාය, ආගම සහ කලාව එකට එකතු වූ තැනකි. පුරාතන පෙරහැරවල තිබූ චාරිත්‍ර නූතනයේ විචලායතාවන්ට පත් වී ඇත්තේ කෙබඳු ආකාරයෙන්ද? යන අධ්‍යයන ගැටලුවට දත්ත ඒකරාශී කිරීමට මෙමගින් උත්සාහ ගෙන ඇත. එම විචලායතා හඳුනා ගැනීම, පුරාතන පෙරහැර සංස්කෘතිය හඳුනා ගැනීම, ඒ අතර වෙනස්කම් තිබේ දැයි පරීක්ෂා කිරීම හා ගවේෂණය මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණු ලෙස පෙන්වා දිය හැකි ය. ඒ සඳහා පුස්තකාල ගවේෂණ ක්‍රමවේදය හා ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය භාවිත කර ඇත. පුස්තකාල සමීක්ෂණ ක්‍රමවේදයේදී ද්විතියික දත්ත පරිශීලනය කර තිබේ. ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන ක්‍රමවේදයේදී මහනුවර - දළදා පෙරහැර, දෙවිනුවර - ඇසළ පෙරහැර, සීනිගම - දෙවොල් දේවාල පෙරහැර ආදී අධ්‍යයන ප්‍රදේශ ලෙස තෝරා ගනිමින් සහභාගිත්ව හා සහභාගි නොවන නිරීක්ෂණ ක්‍රම මගින් දත්ත එකතු කර ඇත. තෝරාගත් ක්ෂේත්‍රයේ 50 දෙනෙකු සමග සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වා තේමාත්මක(Thematic) හා කථනාත්මක(Narrative) විශ්ලේෂණ ක්‍රම ඔස්සේ අවසන් නිගමනවලට පැමිණ ඇත. මෙමගින් දෙවිනුවර ඇසළ පෙරහැර මංගල්‍යයෙහි විදුලි ආලෝකය නොමැති වීම හේතුවෙන් පෙර සිට ම පෙරමුණෙහි ඇවරිය නම් පන්දම රැගත් තැනැත්තෙකු ගමන් කරන බවත් මෙම ඉපැරණි චාරිත්‍රය නූතනයෙහි ද සිදු කරන අතර එය සම්ප්‍රදාය කඩ නොකොට පවත්වා ගෙන යාමට නිදසුනකි. එමෙන් ම අතීත මහනුවර ඇසළ පෙරහැර අමාවක දා පටන් පසළොස්වක දා දක්වා දිවා කාලයේ එක් වරක් ද රාත්‍රී කාලයේ එක් වරක් ද ලෙස දෙවරක් නගර ප්‍රදක්ෂිණා කරන බව ද වර්තමානයේ එසේ නොපවත්වන බව හා එය නවීකරණය වී ඇති බව ප්‍රතිඵල ලෙස මෙම අධ්‍යයනයෙන් හඳුනා ගැනීමට හැකිවිය. ඒ අනුව පෙරහැර සංස්කෘතික අංග අතුරෙන් සමහරක් විචලායතාවට පත්වී ඇති බවත් සමහරක් ඒ අයුරින් ම කඩ නොකොට පවත්වා ගෙන යන බවත් අවසන් විග්‍රහයේදී නිගමනය කළ හැකි ය.

මූල පද: අස්පර්ශනීය උරුම, ඇවරිය පන්දම, නූතන විචලායතා, පෙරහැර, සංස්කෘතිය

An Investigative Study of Ancient Traditions of Perahera Culture as an Intangible Heritage and Its Modern Variations

S. M. A. P. Rathnasiri

Department of History and Archaeology, University of Ruhuna, Sri Lanka
*amila.17704@uhss.ruh.ac.lk

Among other animals in the animal world, humans are unique in being cultural beings. Thus, the things inherited from culture are called cultural heritage. This can be categorized as intangible heritage and tangible heritage. Accordingly, cultural elements that cannot be physically seen and cannot be touched can be defined as intangible heritage. A Perahera is a cultural procession - an ancient historic ritual where tradition, religion, and the arts all come together. How have the customs of the ancient processions changed in modern times? An attempt has been made to collect data on the above research question. Identification of these variables, and identifying the ancient procession culture were the objectives of this study. Library study method and field study method were used for data collection. Secondary data was gathered using library survey method. In the field study method, Kandy - *Dalada Perahera*, *Devinuwara* - *Esala Perahera*, *Senigama* - *Dewol dewala Perahera* were selected as study areas and data were collected through participant and non-participant observation methods. Interviews were conducted with 50 people in the selected field and final conclusions were reached through thematic and narrative analysis methods. Due to the absence of electricity in the *Devinuwara Esala Perahera festival*, a person carrying a torch named *Avariya* walks in the front and this ancient custom is also carried out in modern times and it is an example of maintaining the tradition without breaking it. As a result of this study, it was possible to find out that in the past Kandy Esala Perahera was held twice during the day and once at night, starting from the new moon to the full moon. Accordingly, in the final analysis, it can be concluded that some of the cultural elements of the procession have changed and some of them have been maintained as they are.

Keywords: Intangible Heritage, *Avariya* Torch, Modern Variant, Perahera, Culture

උඩරට මඟුල් බෙර වාදනයට එක් වූ නවාංග

එස්. ආර්. ඒ. ආර්. ආර්. ලක්මාල්

වාද්‍ය සංගීත අධ්‍යනාංශය, නර්තන කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්ව විද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
rehansenadheera@gmail.com

උඩරට මඟුල් බෙර වාදනය අනෙක් සම්ප්‍රදාය දෙකෙහි මඟුල් බෙර වාදනයට සාපේක්ෂව ප්‍රචලිත වී ඇත. එම නිසා ම සම්ප්‍රදායික මූලාරම්භයෙහි පටන් වාදනය කරන ලද උඩරට මඟුල් බෙර කාලානුරූපීව වෙනස් වී ඇති බවක් පෙනී යයි. ඒ අනුව "උඩරට මගුල් බෙර වාදනය ට පසුකාලීනව එක් වුණු නවාංග මොනවා ද?" යන ගැටලුව පදනම් කරගෙන මෙම පර්යේෂණය සිදු කළ අතර නිවැරදි සම්ප්‍රදායික මඟුල් බෙර වාදනය කුමක් ද? සහ පසුකාලීනව එක් වුණු නවාංග මොනවා ද? යන්න ආධුනික වාදන ශිල්පීන් දැනුවත් කිරීම මෙම පර්යේෂණයෙහි අරමුණයි. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය හරහා සිදු කරන මෙම පර්යේෂණයෙහි දත්ත රැස් කිරීමේ ක්‍රම ලෙස සම්මුඛ සාකච්ඡා, සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ සහ ලිඛිත මූලාශ්‍රා පරිශීලනය දැක්විය හැකි ය. එම ආකාරයට එක් කරන ලද දත්ත විශ්ලේෂණය හා සමාලෝචනය කළ විට ප්‍රධාන විශ්ලේෂණයකට එළඹිය හැකි ය. එනම් උඩරට මඟුල් බෙර වාදනයට පසුකාලීනව නවාංග එකතු වී ඇති බවත් ය. කාලානුරූපීව එක් එක් කල්හි විසූ ජ්‍යෝෂ්ඨ සහ ප්‍රවීණ වාදන ශිල්පීන් විසින් තම දක්ෂතාවයන් පෙන්නුම් කිරීමට වාදනය කරන ලද විවිධ පද අද වන විට සම්ප්‍රදාය බවට පත් වී ඇති බවත්ය. එමෙන් ම එම නවාංග පිටවට්ටම්, අලංකාර සුරල්, කෙටි පද යනුවෙන් පැහැදිලි කොටස් තුනකට බෙදා වෙන් කිරීමට ද හැකි විය. එමෙන්ම උඩරට බෙර වාදනය හතර කෝරළය, හත් කෝරළය හා නුවර ලෙස අනු කොටස් තුනකට වෙන් කළ හැකි බවත් ය. එම කොටස් තුන අතරින් හත් කෝරළයෙහි උඩරට බෙරවාදන ශිල්පීන් වැඩි වශයෙන් නවාංග සහ විවිධ පද කොටස් උඩරට මඟුල් බෙර වාදනයට එක් කර ඇති බවත් අපට නිගමනය කළ හැකි විය. සෑම සම්ප්‍රදායක් ම පවතිනුයේ කාලානුරූපීව නවාංග එක් වෙමින් තවදුරටත් එක ලෙස ම නොපැවති යහපත් ලෙස පෝෂණය වුවහොත් පමණි. ඒ අනුව උඩරට මඟුල් බෙර වාදනය මේ ආකාරයට ඉතා සෙමින් යහපත් ලෙස පෝෂණය වීම ධනාත්මක බව ද යෝජනා කරමි.

මූල පද: මඟුල් බෙර, පිට වට්ටම්, සුරල් , තාල වාද්‍යය, උඩරට සම්ප්‍රදාය

New Features of the Kandyan *Magul Bera* Drumming

S. R. A. R. R. Lakmal

Department of Percussion Music, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
rehansenadheera@gmail.com

The research focuses on the evolving landscape of Kandyan magul bera drumming, particularly its popularity compared to other traditions, notably transforming over time. The primary objective is to educate amateur drum players about the authentic traditional Kandyan magul bera drumming and discern newer elements introduced later. Employing a qualitative approach, data is gathered through interviews, participant observation, and written sources. Upon analysis, the study identifies a significant evolution in Kandyan magul bera drumming, with new features integrated over time. Notably, terms showcasing the skills of senior drum players have become a tradition, categorized into *pitawattam*, beautiful *sural*, and short verses. The research further categorizes Kandyan drumming into sathara korala, sath korala, and Kandy, emphasizing that Udara drummers in Hath Korala have notably contributed new features and verses to Kandyan magul bera drumming. The study concludes that the vitality of traditions lies in their ability to assimilate new features, emphasizing the positive development and slow, effective evolution of Kandyan magul bera drumming.

Keywords: Kandyan Dance Tradition, *Magul Bera* Drumming, Percussion, *Pitawattam, Sural*

නෙළුම් ඕස ගායනයේ කටහඬ භාවිතය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

බී. වී. ටී. පී. බොළුකඳුරගේ, වයි. බී. එම්. ධම්මිකා කුමාරි

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
tbolukandura@gmail.com

සිංහල ජන ගායන ශෛලියක් ලෙස නෙළුම් ගායන හැඳින්විය හැකි ය. කුඹුරේ දී ගොයම් පැළ සිටුවීම සහ වල් පැළ නෙලීම යන අවස්ථාවල දී කාන්තාවන් විසින් ගායනා කරනු ලබන ගී විශේෂයකි. මෙම ගායන නෙළුම් ඕස සහ නෙළුම් සින්දු වශයෙන් කොටස් 2 කි. නෙළුම් ඕස ගායනා කරනු ලබන ලය අනුව සහ නාදමාලා අනුවත් වර්ග කළ හැකි ය. මෙම ගායනවල විවිධ නාදමාලා හා නාද සංචරන පාදක වී ඇති අතර වෙනත් ගායනවල දැකිය නොහැකි නාද සංචරන හා නාදමය යෙදුම් දැකගත හැකි වේ. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වන්නේ නෙළුම් ගායනයේ අනන්‍යතා ලක්‍ෂණ හා සංගීතමය විචිත්‍රතා, කටහඬ භාවිතය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීම ය. මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක සිද්ධි අධ්‍යයනයක් ලෙස සිදු කරනු ලබයි. මෙම පර්යේෂණයේ දී නියැදිය වශයෙන් තෝරාගනු ලබන්නේ ප්‍රදේශ තුනක භාවිත වන නෙළුම් ඕස ගායන නාදමාලා හයකි. එම ගායනා ශ්‍රවණය කිරීමෙන් සහ නිරීක්‍ෂණය කිරීමෙන් එහි කටහඬ උත්පාදනය වන අයුරු විශ්ලේෂණය කරගත හැකි ය. මෙම පර්යේෂණයට අනුව මෙම ගායනවල නාසය මූලික කොට හඬ උපදින ආකාරය හඳුනා ගත හැකි ය.

මූල පද: කටහඬ භාවිතය, නෙළුම් ඕස, ගායන ශෛලිය, සිංහල ජන ගායන

A Study of the Use of Voice in *Nelum Ose*

B. V. T. P. Bolukandurage, Y.B.M. Dhammika Kumari

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
thusharibolukadura@gmail.com

Nelum singing, a distinct Sinhalese folk singing style, emerges as a melodic expression performed by women during agricultural activities like planting and weeding. The classification of *Neluma* extends to tempo, rhythm and tunes presenting unique melodic movements and applications not found in other agricultural folk songs. This qualitative case study aims to delve into the identity, and musical characteristics of *Nelum* singing, emphasizing the nuanced use of voice. The chosen sample includes *Nelum* from three regions and six singing melodies, providing rich insights through careful listening and observation of these songs. By analyzing the nuances of voice generation, this research seeks to uncover the distinct vocal nature based on nasal techniques prevalent in these songs.

Keywords: Use of Voice, *Nelum Ose*, Singing Style, Sinhalese Folk Songs

උඩරට කලඑළි මංගල්‍යය හා බැඳි ගායනාවල රසභාව හා තාල භාවිතය පිළිබඳ විමසුමක් (තිස්සමහාරාම ප්‍රදේශය ආශ්‍රිතව)

එස්. ඒ. කේ. ඩේෂිණී දීපසිකා සමරසිංහ

මානවවංශ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
sakddsdeshini@gmail.com

බොහෝ රටවල නර්තනය හුදු විනෝදය පිණිස පමණක් භාවිත කරන නමුදු දේශීය නර්තනය එසේ නොවේ. එසේම රටේ ආධුනික ශිල්පියෙකු වශයෙන් සම්ප්‍රදාය ත්‍රිත්වයට අනුව උඩරට “කළ එළි මංගල්‍යය” පහතරට “මඩු බැසීම” හා සබරගමු “ගුරු වරම්දීම” විරාගත චාරිත්‍ර වාරිත්‍රවලට මුල් තැනක් දෙමින් ඇත අතීතයේ සිට පැවත එන්නකි. කලඑළි මංගල්‍යය යනු “කල දැ එළි දැක්වීම් සඳහා සුභ අවස්ථාව” ලෙස අර්ථ දැක්විය හැකි ය. තමන් ප්‍රගුණ කළ නර්තනය එම නර්තන සම්ප්‍රදායේ චාරිත්‍ර විධි නියමයන්ට අනුකූලව වූ පූජනීය ස්ථානයක ඉදිරිපත් කිරීම කලඑළි මංගල්‍යය තුළින් සාම්ප්‍රදායිකව සිදු කෙරේ. දෙවියන් උදෙසා කවි ගායනා කරමින් යහනට ආරාධනා කර ආධුනිකයන්ගේ ඇස්වහ කටවහ දුරු කිරීමට අයැදිමින් අයිලෙ යැදීමේ චාරිත්‍රය අනාඝාත්මකව සිදු කරනු ලබයි. ආශිර්වාද කවි ගායනා ගයමින් ආරම්භ කරනු ලබන ගායනාවන් විවිධ වූ තාල රූප මධ්‍යයයේ අනාඝාතාත්මකවත් ආඝාතාත්මකවත් ගායනාවන් ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ. කලඑළි මංගල්‍යයට පෙර දින හා පවත්වන දින ප්‍රධාන ඇදුරුතුමා ප්‍රමුඛ වෙමින් චාරිත්‍ර අවස්ථාවන්වල දී කෙරෙන බොහෝ ගායනාවන් සිදු කරනු ලබයි. ගැටබෙරය හා තාලම්පට භාවිත කරයි, එක් එක් ශිල්පීන්ට අනුව ඉදිරිපත් කරන ගායනාවල රසභාව හා තාල භාවිතය වෙනස් වන්නේ ද යන්න මෙහි දී පර්යේෂණ ගැටලුව විය. එක් එක් ගුරුකුල අනුව රසභාව හා තාල භාවිතය වෙනස් වේ යන උපන්‍යාසය මත සම්මුඛ සාකච්ඡා, සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ, ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, අන්තර්ජාල භාවිතය, පුස්තකාල පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ආදී ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ඇසුරු කර ගනිමින් ගැටලුව නිරාකරණය සිදු කෙරිණි. හෙළ කලා අංගයක් වශයෙන් අගය කරමින් උඩරට කලඑළි මංගල්‍යය හා බැඳි ගායනාවන් හි රසභාව හා තාල භාවිතය පිළිබඳව විමර්ෂණය කර ඒ සඳහා එක් එක් අවස්ථාවල ගායනයේ හෝ වාදනයේ සිදුවන රිද්මයෙ හි වෙනස්වීම් ඒ ඒ අවස්ථාවල සිදු කරනු ලබන චාරිත්‍ර හා නර්තනයේ පවතින ස්වභාවය අනුව සිදු වේද යන්න පිළිබඳව මූලික අධ්‍යයනයක් මෙම පර්යේෂණය තුළින් සිදු කිරීමට බලාපොරොත්තු වේ.

මූල පද: උඩරට, කලඑළි මංගල්‍යය, රසභාව, තාල භාවිතය, ශිල්පීන්, ගුරුකුල, චාරිත්‍ර

A Study of Emotional Expressions & Rhythmic Usage in *Udarata Kala Eli* Festival (Around Tissamaharama Area)

S. A. K. Deshini Deepasika Samarasinghe

Department of Ethnomusicology, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
sakddsdeshini@gmail.com

In many countries, dance is used only for entertainment, but local dance is not. Also, as an apprentice craftsman of the country, according to the three traditions, it is called the "*Kala Eli Mangalya*" in the Upcountry, the "*Madu Bashima*" in the Low Country, and the *Sabaragamu* "*Guru Varamdeema*" and have been given a place in the ancient past. "The Kala Eli festival" can be interpreted as the dance that they have mastered and is performed traditionally in a sacred place in accordance with the rituals and rules of the dance tradition. The ceremony is performed informally by singing verses for the gods and inviting them to the alter. The chants are started by chanting blessings and chants, in the midst of various rhythms. On the day before and on the day of the open festival, the chief *Aduru* takes the lead and performs many chants that are performed on ritual occasions. The research problem here was whether the taste and the use of rhythm in the chants presented by each artist differ. The data were collected using interviews, participant observation, field studies, internet use, library research methodology based on the assumption that the use of taste and tone varies according to each *gurukula*. The qualitative research methodology was used fot conducting the study. Acknowledging it as a vital aspect of Sri Lankan art, this study investigates the essence and application of rhythm in songs linked to the "Udarata Kala Eli festival." It aims to explore whether alterations in the rhythm during singing or playing on each occasion align with the inherent characteristics of the rituals and dances performed during those specific events.

Keywords: Emotional Expressions, *Gurukula*, Rhythmic Usage, Rituals, *Shilpins*, *Udarata Kala Eli Mangalya*

හොරණෑවෙහි නාදස්ථාන පිළිබඳ අධ්‍යයනය

උපුලී චන්දිමා රත්නසිරි

සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
upulichandima74@gmail.com

හොරණෑව ශ්‍රී ලාංකේය සංගීත භාණ්ඩ අතර සුවිශේෂී වූවකි. ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේගේ වැඩමවීමත් සමඟ මෙරටට පැමිණි දහ අට කුලයක ශිල්ප ශ්‍රේණි සමඟ පැමිණි තූර්ය වාදන කලාව මගින් හොරණෑව ලක්දිවට දායාද වී ඇත. හේවිසි වාදනය කිරීමේ දී දවුල හා තම්මැට්ටම සමග වාදනය කරනු ලබන ප්‍රධානතම සුෂිර වාද්‍ය භාණ්ඩය හොරණෑව යි. හොරණෑ වාදනයේ මූලිකම පරමාර්ථය බෞද්ධාගමික ව ගොඩ නැගී ඇත. පූර්ව අවධියේ දී "හෝ තාලය", "හෝ නළාව" ලෙස හොරණෑ වාදන ආකාරය හඳුන්වා ඇත. එය ඒකාකාරී නාද මාලාවක් වාදනය කිරීමයි. ක්‍රමක්‍රමයෙන් ශ්ලෝක අෂ්ඨක ජයමංගල ගාථා වන්නම් බෞද්ධාගමික මුහුණුවරක් ගන්නා නාදමාලා ආදිය වාදනය කර ඇත. වර්තමානය වන විට සරල ගී පවා වාදනය වීම දැකගත හැකි ය. හොරණෑ වාදනයේ දී වාදන ශිල්පීන් ඉතා විශේෂ හා එයටම ආවේණික වූ ශිල්ප ක්‍රම අනුගමනය කරනු දැක ගත හැකි ය. එම සුවිශේෂී වූ ශෛලි ක්‍රම ආදී කරුණු මත එකිනෙකාට වෙනස් වේ. ඇතැම් හොරණෑ වාදන ශිල්පීන්ගේ මතය වන්නේ හොරණෑවෙන් සංගීතයේ එන ස්වර සප්තකය වාදනය කළ හැකි බවයි. එබැවින් නිශ්චිතවම ස්වර සප්තකය හොරණෑවේ දස ස්ථානයන්ගෙන් වාදනය කළ හැකි ද යනන් මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුවයි. හොරණෑවෙහි අතීතය, එහි ආකෘතිය, වාදන ශිල්ප ක්‍රම හා එහි නාද ස්ථාන පිළිබඳව අධ්‍යයනය හා තොරතුරු රැස් කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි. පර්යේෂණයට අදාළ දත්ත එක් රැස් කිරීමේ දී පර්යේෂණයේ ගැටලුව වන හොරණෑවෙන් ස්වර සප්තකය වාදනය කළ හැකිද යන්න විමසීමට speech analyzer නම් මෘදුකාංගය භාවිතයෙන් හොරණෑවෙහි නාදස්ථානවල නාද සංඛ්‍යාත ගණනය කොට එම නාද සංඛ්‍යාත වර්තමානයේ පියානෝ ස්වර සංඛ්‍යාත ලෙස පිළිගනු ලබන ස්වර සංඛ්‍යාතය සමඟ සසඳා ඇත. එලෙස ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ ද්විතීක දත්ත ලෙස සම්මුඛ සාකච්ඡා, සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ, පොත් පත් ආදිය ඇසුරින් දත්ත එකරැස් කෙරිණි. හොරණෑවෙහි නාදාස්ථානවල සංඛ්‍යාතවලින් පිළිගත් පියානෝවේ ස්වර සංඛ්‍යාත සමග සැසඳීමේ දී ඒවා ස, රි, ග, ම, ප, ධ, නි යන ස්වරයන්හි ස්වර සංඛ්‍යාත සමඟ නිශ්චිතවම සමාන නොවන අතර යම් තරමකට ආසන්නව සංඛ්‍යාත මත පිහිටා ඇති බවත් නිගමනය කර ගත හැකි විය.

මූල පද: හේවිසි, හොරණෑවෙහි, සම්ප්‍රදායකි සංගීත භාණ්ඩ

A Study of the Tones of the *Horanewa*

Upuli Chandima Ratnasiri

University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
upulichandima74@gmail.com

The Horanewa stands out as a distinctive traditional musical instrument in Sri Lanka, bestowed upon the country's cultural heritage by the expertise of eighteen castes accompanying the arrival of the Sri Maha Bodhi. It serves as the primary percussion instrument alongside Dawula and Tammattama in Hevisi performances, rooted in Buddhist principles. Initially introduced as "Ho Nalawa" and "Ho Thalaya" for playing monotonous tones, it evolved to include *Shloka*, *Ashtaka*, *Jayamangala Gathas*, reflecting Buddhist themes. Contemporary practices even incorporate simple songs. Horanewa players employ unique techniques, varying in craftsmanship and expertise, with some asserting its capability to produce the seven notes in music. This research addresses the question of whether the Horanewa can precisely play the octave from its pitches. The study aims to explore the instrument's history, form, playing techniques, and tone positions. Data collection involved calculating tone frequencies using speech analyzer software and comparing them with piano frequencies, considered the standard. Through interviews, participant observation, and secondary sources, the research concludes that the Horane's notes are close but not identical to Sa, Ri, Ga, Ma, Pa, Da, Ni tones on the piano.

Keywords: *Hevisi*, Techniques, Speech Analyzer Software, Tone Frequency

සෞන්දර්ය රසාස්වාදය පිළිබඳ බෞද්ධ චින්තනයෙන් පැන නැහෙන ඥානවිභාගාත්මක පදනම

රාජපක්ෂ, දිල්ශාන් මනෝජ්
පාලි හා බෞද්ධ අධ්‍යයනාංශය, රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය
dilshanmanojrajapaksha@gmail.com

සෞන්දර්යය විද්‍යාව නොහොත් කලා රාසාස්වාදය වනාහි දර්ශනය නම් ප්‍රධාන විෂය යටතේ අවධාරණය කෙරෙන එක් විෂය ක්ෂේත්‍රයක් වන අතර එහි ද තේමාව වන්නේ ග්‍රීකයන් විසින් දර්ශනය නම් යෙදුම තුළින් අදහස් කරන ලද පදගත අරුත අනුව දිවෙන ප්‍රඥාව ගවේෂණය ම වේ. සුන්දර දේ ඇගයීමට ඇති හැකියාව සෞන්දර්ය රසාස්වාදය යි. සොබා දහම හා රමණීයත්වය ආශ්වාදය කිරීම සෞන්දර්ය රසාස්වාදය යනුවෙන් පිළිගන්නා අතර සෞන්දර්ය රසිකත්වය පිළිබඳ උනන්දු දාර්ශනිකයාගේ කාර්යයභාරය වන්නේ සෞන්දර්ය රසිකත්වය පිළිබඳ ප්‍රශ්න කරමින් සෞන්දර්ය රසාස්වාදයේ විෂය පථය පෝෂණය කිරීම යි. සංගීතය, නෘත්‍යය, වාද්‍යය, ගායනය. සාහිත්‍යය, කාව්‍යය, කැටයම්. මූර්ති ආදි විවිධ කලා මාධ්‍යය සෞන්දර්ය විෂය යටතේ ගැනේ. ලොව ක්‍රි.පු. 6 වන සියවසයේ දී භාරතීය සමාජයේ පහළ වූ බුදුදහම එදා මෙදා තුර පොදු ජනයා අතර ජනප්‍රිය වී ඇත්තේ මෙලොවට හා පරලොවට යන දෙලොවට ම අදාළ වන, එසේ ම එම අදාළ වීම අර්ථවත් කරගැනීම සඳහා ජීවිතය තුළින් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි ධර්ම ස්කන්ධයක් අන්තර්ගත විශිෂ්ට දහමකි. බුදුදහම වූ කලී හුදු විශ්වාස පද්ධතියක් හෝ ඇදහිලි සමුහයක් හෝ නොව, ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා වන ක්‍රියාකාරකම් සමුදායකි. සත්ත්වයාගේ මූලික ගැටලුව ලෙස සලකනු ලැබූ දුකත්, එය ඇතිවීමේ හේතුව, එය නැති කිරීම හා එසේ කිරීමේ මාර්ගය යන මේ සතර කරුණු සමස්ත බෞද්ධ චින්තනයෙහි හරය සේ සැලකිය හැකි ය. භක්තික හා ඥානික යනුවෙන් දෙපරිදි කළ හැකි සමස්ත ආගම් පද්ධතිය අතුරෙන් බුදුදහම අයත් වන්නේ ඥානික ආගම් පාර්ශ්වයට වන අතර දාර්ශනික, ප්‍රායෝගික හා අර්ථාන්විත පදනමින් දිවෙන නිර්වාණය පරමාර්ථය කරගත් සෞන්දර්ය චින්තනයක් බුදුසමය තුළ අන්තර්ගත වන අතර ඒ තුළින් ස්වභාවික සෞන්දර්ය රසාස්වාදය පිළිබඳ බෞද්ධ චින්තනය මතු කර ාසකනමියසගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ යි. ඒ අනුව සෞන්දර්ය රසාස්වාදය පිළිබඳ බෞද්ධ චින්තනයෙන් පැනෙන ඥානවිභාගාත්මක පදනමක් තිබේද? එලෙස තිබේ නම් එම ඥානවිභාගාත්මක පදනමෙහි අර්ථය කුමක්ද? යන්න අධ්‍යයනය කිරීම මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව යි. නිර්වාණය පදනම් කරගත් ගැඹුරු ඥානවිභාගාත්මක පදනමක් මත දිවෙන ස්වභාවික සෞන්දර්ය රසාස්වාදය පිළිබඳ බෞද්ධ චින්තනයෙහි උපයෝගීතා වැදගත්කම ප්‍රතිජානාත්මක ව හැදෑරීම පර්යේෂණ උපන්‍යාසයත් අරමුණත් ලෙස ගෙන පර්යේෂණය දියත් කෙරේ. මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනය මත පදනම් වන මෙම පර්යේෂණය සාහිත්‍ය විමර්ශනයෙන් ලබාගන්නා දත්ත සංධාර විශ්ලේෂණය යටතේ හැදෑරීමට ලක් කරන නිසා ගුණාත්මක පාර්ශ්වයට අයත් වන්නක් වන අතර මූලික ආදි බෞද්ධ සූත්‍ර දේශනා ඇතුළත් ව සවිද්වත් කෘති ද ලිපි ලේඛන ද පරිශීලනය කෙරේ.

මූල පද - ආගම්, බෞද්ධ ඥානවිභාගය, රසාස්වාදය, විමුක්තිය, සෞන්දර්ය

Epistemological Basis of Aesthetics in Buddhist Thought

Dilshan Manoj Rajapaksha

Department of Buddhist and Pali, University of Ruhuna, Sri Lanka
dilshanmanojrajapaksha@gmail.com

Aesthetics is a branch of philosophy that deals with understanding the concept of beauty. This paper focuses on the study of nature and beauty, making judgments about aesthetics within the context of Buddhism. The Buddhist perspective on aesthetics revolves around recognizing the beauty of things in terms of imperfection, impermanence, and incompletion. Buddhism places great emphasis on cultivating the right attitude towards aesthetics, aligning with ethical principles derived from the enlightened perspective of the Buddha and other enlightened beings. The paper aims to explore the concept of aesthetic views linked with knowledge in the context of Buddhist teachings. It specifically considers purpose-oriented knowledge as a crucial aspect of the Buddhist approach to aesthetics. The inquiry raises questions about whether Buddhism encourages followers to pursue knowledge solely for its own sake. The paper argues that while Buddhism acknowledges aesthetics associated with spiritual goals, it asserts that true knowledge, leading to the cessation of suffering, is the ultimate pursuit for human beings.

Keywords: Buddhist concept of aesthetics, Epistemological Basis of Aesthetics, Teachings of the Buddha